

útkast

Álit
frá arbeidsbólki
viðvíkjandi kgl. fyriskipan um havumhvørvið

Uppskot til fyrisitingar- og eftirlitsskipan.

Uppskot til hvørjar kunngerðir skulu setast í gildi við hesi kgl. fyriskipan.

Viðmerkingar til uppskot um nýggja kgl. fyriskipan um havumhvørvið.

Juni 1997

14. JAN. 1998

F. L. j. nr.

2710 - 1²⁰/₉₄

17

17

FORORÐ

Í skrivi dagfest 16. apríl 1996 hevur Landstýrismaðurin í umhvørvismálum Eilif Samuelsen sett arbeiðsbólk at gera fyrireikandi arbeiði í samband við dagføring og útbygging av regluverkinum viðvíkjandi vernd av havumhvørvinum.

Arbeiðsbólkurin er serliga biðin um at gera uppskot um kunngerðir, sum eiga at koma í gildi fyri føroyska økið og at gera uppskot til fyrisitingar- og eftirlitsskipanir.

Arbeiðsbólkurin hevur í arbeiðnum havt samband við danska umhvørvisstýrið, sum hevur gjørt uppskot til nýggja kgl. fyriskipan um at seta nýggju donsku havumhvørvislógina í gildi fyri Føroyar. Bólkurin hevur havt høvi til at gjørt viðmerkingar til danska uppskotið. Flestu viðmerkingarnar eru tiknar til eftirtektar í tí uppskoti, sum nú verður lagt fyri Føroya Landsstýri.

Við hesum verður álitid frá arbeiðsbólkinum latið Føroya Landsstýri.

Djóni Weihe
Vaktar- og Bjargingartænastan

Jacob Pauli Joensen
Heilsufrøðiliga Starvsstovan

Arne Nørrevang
Oljuráðleggingarnevndin

Herálvur Joensen
Oljufyrisingin

Eilif Gaard
Fiskirannsóknarstovan

Jalgrim Hildeberg
Føroya Landsstýri

Generellar viðmerkingar:

Galdandi lóg um vernd av havumhvørvinum er ríkislóg nr. 130 frá 9. apríl 1980 (om beskyttelse af havmiljøet), sum er sett í gildi í Føroyum við kongaligari fyriskipan nr. 318 frá 26. juni 1985.

Eftir kgl. fyriskipanini er eftirlitið innan føroyska fiskimarkið og í føroyskum havnum lagt til Føroya Landsstýri. Fráboðanir um havdálking skulu fráboðast til Landsstýrið, og Landsstýrið hevur ábyrgdina av at basa dálking á føroyskum havøki innan fiski-markið. Nakrar heimildir eru í danska umhvørvismálaráðnum, serliga veitan av loyvum til dumping (t.d. søkking av skipum) og loyvum til útleiðing í hav frá borivirksemi, frálandavinnu o.t.

Í kunngerð nr. 20 frá 8. apríl 1987 frá Landsstýrinum verður álagt kommununum at hava móttøkuskipanir fyri oljuestir og -blandingar, kloakk og burturkast í føroysku havnunum. Vaktar- og Bjargingartænastan hevur eftirlitið við, at kommunurnar halda sínar skyldur eftir kunngerðini.

Við undantak av omanfyri nevndu kunngerðum um móttøkuskipanir í føroyskum havnum, eru ongar av kunngerðunum, sum eru settar í gildi í Danmark við heimild í lógini, lýstar at galda í Føroyum.

Í Danmark er komin nýggj havumhvørvislóg nr. 476 frá 30. juni 1993 við seinni broytingum. Endamálið við havumhvørvislóginu frá 1980 var at lúka reglurnar í ymsum altjóða sáttmálum um havdálking frá skipum, m.a. MARPOL-konventiónina. Altjóða havumhvørvisamarbeiðið gjørdi tað neyðugt við eini dagførdari lóg um vernd av havumhvørvinum, tí neyðugt er, at reglurnar um dálking av havumhvørvinum frá skipum eru so eins sum gjørligt í teimum ymsu londunum.

Í Føroyum eru lýstar at galda fylgjandi altjóða sáttmálar um verju av havumhvørvinum:

- Konventión nr. 96 frá 8/10 1984 um fyribyrging av dálking frá skipum.
- Konventión nr. 35 frá 3/4 1974 (Oslo) um havdálking og útblaking frá skipum og flogførum.
- Konventión nr. 15 frá 6/2 1976 (London) um havdálking og dumping.
- Konventión nr. 3 frá 11/1 1980 (Paris) um havdálking frá landi av.
- Konventión frá 16. september 1971 millum Danmark, Finland, Ísland, Noreg og Svøríki (Københavner-aftalen) um fyribyrging av olju- og kemikaliudálking av havinum. Sáttmálin er góðkendur av lögtinginum í løgtingsmáli 42/1991, men sáttmálin er ikki lýstur enn.

Í samband við løgtingsmál nr. 5 /1993 um lóg um leiting eftir olju og gassi á føroyskum øki varð álagt, at arbeiðssetningurin hjá oljuráðleggingarnevndini eisini skuldi vera at gera uppskot til lóg og kunngerðir viðvíkjandi oljudálking av havumhvørvinum.

Oljuráðleggingarnevndin boðaði í skrivi til Føroya Landsstýri tann 11. mars 1996 frá, at hon metti, at havdálking frá boripallum og umsiting av umhvørvisreglum fyri útleiðing frá boripallum átti ikki at vera viðgjørt í oljuhøpi einans, tí slík mál eru tvørgangandi og hoyra tí av røttum heima í umhvørvislóggevuni og hjá umhvørvismyndugleikunum.

Landsstýrið tók undir við hesum sjónarmiði og avgjórði at seta ein arbeiðsbólk.

Manningin í arbeiðsbólkinum varð henda:
 Jacob Pauli Joensen frá Heilsufrøðiligu Starvsstovuni,
 Eilif Gaard frá Fiskirannsóknarstovuni,
 Djóni Weihe frá Vaktar- og Bjargingartænastuni,
 Arne Nørrevang frá Oljuráðleggingarnevndini
 Herálvur Joensen frá Oljufyrisitingini
 Jalgrim Hilduberg og Tine Wilsøe hava verið skrivarar hjá arbeiðsbólkinum.

Landstýrið hevði frammanundan verið í samband við ríkisumboðsmannin viðvíkjandi spurninginum um, at fáa dansku havumhvørvislógina, nr. 476 frá 30. juni 1993 við seinni broytingum, setta í gildi fyri Føroyar. Arbeiðið hjá arbeiðsbólkinum skuldi taka útgangsstøði í hesi lóg. Arbeiðsbólkurin skuldi koma við uppskoti um, hvørjar kunn-gerðir eiga at koma í gildi fyri føroyska økið umframt at koma við uppskoti um fyrisitingar- og eftirlitsskipan. Harafturat kom bólkurin at gera viðmerkingar til danska uppskotið til nýggja kgl. fyriskipan innan havumhvørvið.

Arbeiðsbólkurin hevur gjøgnumgingið tað nýggju dansku lógina (nr. 476) og gjørt viðmerkingar til tær greinir, har mett var neyðugt at hava serstakar føroyska reglur. Eisini gjøgnumgekk bólkurin allar kunngerðir (16 í tali), sum givnar eru við heimild í gomlu og nýggju dansku havumhvørvislógunum, men sum ongin enn er sett í gildi fyri Føroyar. Støða varð tikin til, hvørjar kunngerðir kundu lýsast óbroyttar at kunna setast í gildi fyri Føroyar, og hvørjar máttu broytast, ella serstakar kunngerðir gerast fyri Føroyar.

Fyriliggjandi uppskot til kgl. fyriskipan er tilevnað av danska umhvørvisstýrinum, aftaná at arbeiðsbólkurin á fundi við stýrið hevði framført síni sjónarmið, um hvørjar broytingar áttu at vera gjørdar í lógini, áðrenn hon kundi setast í gildi í Føroyum. Uppskotið frá danska umhvørvisstýrinum varð síðan aftur gjøgnumgingið av arbeiðsbólkinum, og fleiri rættingar og broytingar gjørdar, sum danska umhvørvisstýrið kundi taka undir við.

Í uppskotinum til nýggja kgl. fyriskipan eru allar heimildir innanfyri føroyska fiski-markið hjá Føroya Landsstýri. Dumping er samb. uppskotinum ikki loyvd longur, tí

hefur arbeiðsbólkurin ynskt at loyvi í serligum føri kann gevast fram til 2004. Hetta er í tráð við reglurnar í OSPAR-konventiónini. Øll fyrisitingin av loyvum til útleiðingar í hav frá borivirksemi o.ø. verður samb. uppskotinum lagt til Føroya Landsstýrið at fyrisita.

Burtursæð frá ávísingum tillaðingum orsakað av, at Landsstýrið hevur myndugleikan innanfyri føroyska fiskimarkið, er kgl. fyriskipanin lík teirri donsku havumhvørvislógini. Uppskotið er formað soleiðis, at innanfyri føroyska fiskimarkið er tað Landsstýrið ella stovnar, sum Landsstýrið hevur heimilað til tess, sum hava fyrisitingina av góðkenningum, eftirlitið v.m. Fyriskipanin er galdandi á føroyskum sjó- og fiskariðkið.

Tað mest umhvørvisliga áhugaverda økið runt Føroyar er innanfyri 12 sjómíl, tí her melur sjógvurin kring Føroyar. Arbeiðsbólkurin hevur fingið upplýst, at Danmark væntast at víðka sítt sjómark frá 3 til 12 sjómíl, og kann arbeiðsbólkurin mæla til, at samsvarandi víðkan verður framd í Føroyum.

Arbeiðsbólkurin hevur verið inni á spurninginum um, hvat gildi fyriskipanin hevur fyri útlendsk skip uttanfyri 3 sjómíl, so leingi búskaparligt mark ikki er lýst. Hetta er ikki viðgjørt nærri, men vil arbeiðsbólkurin vísa á, at tørvurin fyri at fáa lýst eina "Marin Pollution Zone" kring Føroyar eigur at verða kannaður. Galdandi kgl. fyriskipanin hevur gildi út til fiskimarkið.

Tá nýggja kgl. fyriskipanin, saman við kunngerðum, er sett í gildi fyri Føroyar, er føroyska lóggávan innan havumhvørvi samsvarandi tí donska. Føroyar kunnu tá lúka somu konventiónir, sum Danmark hevur ratificerað.

Fyrisitingar- og eftirlitsbygnaður

Eins og eftir galdandi kgl. fyriskipan fyri Føroyar um vernd av havumhvørvinum verður tað Landsstýrið, sum innanfyri føroyska fiskimarkið kemur at hava fyrisitingina, eftirlitið, fráboðanarmóttøkuna og basingina av dálking á føroyskum havøki.

Ásetanin av reglum fyri útleiðing í sjógv undir t.d. borivirksemi er eftir galdandi fyriskipan hjá danska umhvørvismálaráðnum, meðan alt eftirlit er hjá Føroya Landsstýri. Í uppskotinum er ásetanin av reglum fyri útleiðingum, tað sum kann samanberast við umhvørvisgóðkenningar, eisini lagt til føroyskar myndugleikar at umsita.

Tá lógarstøðið er tað danska, metir arbeiðsbólkurin tað vera mest hóskandi, at fyrisitingin av kgl. fyriskipanini verður lögð samsvarandi uppgávubýtinum í Danmark. Hetta merkir, at uppgávurnar verða lagdar út á teir stovnar, sum frammanundan røkja uppgávur, sum samsvarandi donsk fyrisiting røkjur.

Í Danmark er tað umhvørvisstýrið: "Miljøstyrelsen", sum vegna "Miljø- og Energi-ministeren" hevur fyrisitingina av havumhvørvislógini um hendi. Fyrisitingin umfatar serliga viðgerð av dálkingarvandum frá skipum og frá frálándavinnu, eftiransing og

upptøka av dálking á sjónum og arbeiði í s.v. altjóða sáttmálar. Stórir partar av hesum arbeiði eru við avtalum lagdir til serliga Søvnarnets Operative Kommandi (SOK) og Søfartsstyrelsen (Skipaefirlitið) at røkja. Harafturat umfatar fyrisitingin av havumhvørvislógini umhvørvisgóðkenningar fyri frálándavinnuna og veitan av góðkenningum til tilbúgvingskipanir hjá oljufeløgum og kommunum/amtum. Arbeiðið hevur í stóran mun støði í altjóða reglum, og liggur tí eisini nógv arbeiði í at luttaka í hesum samstarvi.

Eftirlitið við skipum snýr seg serliga um, at skipini halda útleiðingarkrøvini. Eftirlitið er býtt í eftirlitið við dálking á sjónum og í eftirlit við, hvat verður leitt í havið frá skip-um. Eftirlitið við dálking á sjónum fer fram við fráboðanartænastu, við flogfari ella við skipi, og er lagt til Søvnarnets Operative Kommando. Eftirlit við journalum og útgerð umborð á skipum fer fram við at kanna olju- og lastajournalir og kravda útgerð umborð og verður framt av Søfartsstyrelsen (Skipaefirlitið). Umhvørvisstýrið hevur ábyrgd av allari lógarviðgerð og fær fráboðan um brot á lógina/kunngerðirnar til uppfylgingar.

Eftirlitið við boripallum o.t. snýr seg serliga um, at grundarlagið fyri útleiðingum er í lagi, og at útleiðingarkrøvini verða hildin. Eftirlitið verður framt við vitjanum á pallunum ella við umbøn um frágreiðingar um viðurskiftini á pallunum eitt nú innan eftirlitsskrásetingar. Avtala er gjørd við “Energistýrelsen” soleiðis at hesin stovnur undir sínum eftirlitsvitjanum á boripallum eisini fremur ávís eftirlit vegna umhvørvisstýrið. Í hesum sambandi kann eisini nevast, at VVM-viðgerðin (Vurderinger af Virkningen på Miljøet) áðrenn útleiðing av nýggjum økjum verður framt av “Energistýrelsen” og umhvørvisstýrinum í felag, har “Energistýrelsen” hevur ábyrgd av viðgerðini sum ein partur av plangóðkenningini.

Nevndin hevur hugsað sær, at fyrisitingin v.m. av havumhvørvisfyriskipanini í Føroy-um verður skipað soleiðis:

1. Landsstýrið (Vinnumálastýrið) hevur málsøkið um vernd av havumhvørvinum, eins og umhvørvislóggevuna á landi. Kunngerðir verða givnar av landsstýrinum, sum eisini verður kærmyndugleiki fyri avgerðir, ið lagdar verða til ávísar stovnar at umsita ella taka sær av.
2. Heilsufrøðiliga Starvsstovan tekur sær av dagligu umsitingini av havumhvørvismálum eftir fyriskipanini og kunngerðunum. Hetta umfatar serliga umhvørvisgóðkenningar og eftirlit við borivirksemi og klapning, uppfylging av fráboðanum um brot á lógina og luttøka í altjóða regluskapandi samstarvi. Starvsstovan umsitur frammanundan umhvørvislóggevuna á landi.
3. Vaktar- og Bjargingartænastan hevur eftirlit við havdálking, tekur sær av at basa havdálking og móttækur fráboðanir um havdálking.
4. Kommunurnar umsita kunngerð nr. 20 frá 8. apríl 1987 um móttøkuskipan av oljarestum og -blandingum, kloakkavlopsvatni og burturkasti í føroyskum

havnum og reglurnar í § 35 í fyriskipanini um tilbúgving og upptøku av dálking í fjøruni.

Vaktar- og Bjargingartænastan hevur havt eftirlitið við, at kommunurnar hava neyðugu móttøkuskipanina fyri oljurestir og -blandingar, kloakkavlopsvatn og burturkast í havnum. Eftir nýggju skipanini metir arbeðsbólkurin, tað verða mest hóskandi, at hetta verður lagt til Heilsufrøðiligu Starvsstovuna at røkja.

Kommunurnar hava í dag ábyrgd av upprudding av tí dálking, sum setur inn á land. Mett verður ikki, at kommunurnar, í hvussu er tær minnu kommunurnar, í øllum førum verða førar fyri at taka sær av at reinsa fjøruna, um talan verður um eina størri dálking. Arbeðsbólkurin er ikki farin nærri inn á móguleikarnar fyri at samskipa kommunalu tilbúgvingina. Mælt verður til, at hetta verður havt í huga í samband við ta landstilbúgvingarætlan, sum er í gerð.

Góðkenning av tilbúgvingarskipanum hjá oljufeløgum og kommunum verður í Danmark umsitin av umhvørvistýrinum. Tað er Vaktar- og Bjargingartænastan sum tekur sær av at basa havdálking, og metir arbeðsbólkurin, at tað er natúrligt, at hesin stovnur er við í hesi góðkenningarviðgerð.

Skipasýnið hevur í dag, sum danskur stovnur, eftirlitið við, at skip verða innrættað soleiðis, at tey lúka galdandi reglur um fyribyrking av havdálking. Mælt verður til, at hendan skipan heldur áfram, og at avtala verður gjørd við "Søfartsstyrelsen" um, at fráboðanir um óreglulig viðurskiftir verða latnar føroyskum myndugleikum. Sambært omanfyri nevnda bygnað: Heilsufrøðiligu Starvsstovuni.

Undir viðgerðini av nýggju kgl. fyriskipanini hevur verið víst á móguleikan, at veitanin av umhvørvigóðkenningum og ásetan av útleiðingarkrøvum til borivirksemi o.l. framhaldandi blev umsitið av danska umhvørvismálaráðnum. Í uppskotinum til nýggja kgl. fyriskipan er hetta, saman við aðrari fyrisiting, lagt til føroyskar myndugleikar. Arbeðsbólkurin hevur fingið ta fatan, at danska umhvørvisstýrið er áhugað í at stuðla føroyska fyrisitingararbeiðnum eftir tí tørvi, sum vil vísa seg, eins og teir síggja fram til eitt samstarv, har eisini føroyskir myndugleikar koma at luttaka í tí regluskapandi arbeiði, sum fer fram á altjóða stigi. Arbeðsbólkurin mælir til, at tað verða gjørdar samstarvsavtalur ímillum føroyskar stovnar og samsvarandi danskar stovnar, har tað ítøkiliga verður lýst, hvussu arbeiðast kann saman, og hvussu samstarvið skal mennast.

Nakran størri kostna hevur landskassan ikki havt av verandi skipan um vernd av havumhvørvinum. Við broytingunum í kgl. fyriskipanini og nú fleiri kunngerðir verða settar í gildi, og tað samstundis eru ætlanir um at fara undir leiting eftir olju á føroysk-um øki, kemur hetta at krevja eina munandi størri fyrisiting og tørv á útgerð.

Arbeðsbólkurin hevur biðið Vaktar- og Bjargingartænastuna og Heilsufrøðiligu Starvsstovuna um eina meting av kostnaðinum, um frammanfyri nevnda uppskot um fyrisiting verður nýtt. Mett verður í fyrstu atløgu, at neyðugt verður hjá Heilsufrøðiligu Starvsstovuni at fáa eina upphædd uppá uml. 1.2 mill. árliga, ella

svarandi til uml. 3 fólk, um stovnurin skal átaka sær hetta arbeiðsøkið. Harafturat vísir stovnurin á, at tað skjótt kann gerast neyðugt við størri orku, um umfatandi oljuleiting kemur at fara fram. Hjá Vaktar- og Bjargingartænastuni er neyðugt at betra um móttøkuna av fráboðanum, betra um eftirlitið við føroyska havøkinum, betra um útgerðina til tilbúgving og upptøku av oljudálkingum, betra um upplæringina av manningum og at fáa játtan til keyp av meira útgerð. Sostatt kann í fyrstu atløgu gerast talan um ein tørv uppá nakrar milliónir.

Uppskot til kunngerðir at seta í gildi við heimild í donsku lógini um havumhvørvið

Arbeiðsbólkurin hevur hugt tær kunngerðir ígjøgnum, sum eru í gildi í Danmark við heimild í lógini um havumhvørvið.

Mælt verður til at seta fylgandi kunngerðir í gildi uttan broytingar:

- 1) Bekendtgørelse nr. 427 af 7. september 1983 om anvendelse af kontrolsystemer til forebyggelse af olieforurening fra fiskeskibe.
- 2) Bekendtgørelse nr. 428 af 7. september 1983 om anvendelse af oliejournal.
- 3) Bekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1987 om anvendelse af journal for skadelige flydende stoffer (lastjournal).
- 4) Bekendtgørelse nr. 169 af 1. april 1987 om påtegning af lastjournal for skibe, der transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.
- 5) Bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømning af affald fra skibe m.v.
- 6) Bekendtgørelse nr. 535 af 21. juni 1992 om udtømning af olie fra maskinrumsrendestenene på skibe i særlige havområder.
- 7) Bekendtgørelse nr. 253 frá 1. apríl 1997 om udarbejdelse, indhold og godkendelse af skibsberedskabsplaner ved olieforurening.
- 8) Útkast til Bekendtgørelse om førelse af affaldsjournaler, frá juni 1997

Niðanfyrirstandandi kunngerðir eiga at setast í gildi við smærri broytingum:

- 1) Bekendtgørelse nr. 311 af 12. juni 1981 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet.
- Viðm.:§ 3. Fráboðan eigur at verða givin til Vaktar- og Bjargingartænastuna

2) Bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering samt udtømmning af flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Viðm.: § 5: "På dansk søterritorium" eigur at broytast til føroyskt sjóøki.

3) Bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984 om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg.

Viðm.: Kann setast í gildi so skjótt støða er tikin til hvussu føroyski myndugleikin skal skipast.

4) Bekendtgørelse nr. 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg.

Viðm.: Kann setast í gildi so skjótt støða er tikin til, hvussu føroyski myndugleikin skal skipast. Henda kunngerð eigur eisini at steðga til kolvetnislóggávan er sett í gildi.

Fylgjandi kunngerðir eiga at viðgerðast nærri:

1) Bekendtgørelse nr. 975 af 19. december 1986 om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning).

Viðm.: Neyðugt er við serligari føroyskari kunngerð um hesi viðurskiftir.

2) Bekendtgørelse nr. 167 af 1. april 1987 om modtageordninger i danske havne for rester og blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Viðm.: Eigur at lagast til føroyska kunngerð nr. 20 frá 8. apríl 1987.

3) Bekendtgørelse nr. 662 af 26. september 1986 om fordeling af udgifter til beredskab og bekempelses- og saneringsforanstaltninger vedrørende olie og kemikalieforurening mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet, hovedstadsrådet og staten.

Viðm.: Neyðugt er við eini serligari kunngerð fyri Føroyar. Eigur at verða viðgjørt nærri í.s.v. viðgerðini av føroysku tilbúgvingini.

4) Bekendtgørelse nr. 525 af 3. desember 1980 om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter lov om beskyttelse af havmiljøet til Miljøstyrelsen.

Viðm.: Neyðugt er við líknandi kunngerð tá støða er tikin til, hvussu fyrisitingin á føroyskum øki skal skipast.

Kunngerðir sum tørvur ikki er á at seta í gildi:

1) Bekendtgørelse nr. 643 af 28. juni 1996 om lavfrekvent støj fra højhastighedsfartøjer.

Viðm.: Kunngerðin er ikki aktuell fyri Føroyar sum er.

Kunngerðirnar eru allar hjálagdar sum fylgiskjøl.

Viðmerkingar til tær einstøku greinarnar í uppskoti til nýggja kgl. fyriskipan:

Viðmerkingar eru gjørdar til tær greinarnar, har tað í uppskotinum til kgl. fyriskipan eru gjørdar broytingar í lógini vegna serlig føroysk viðurskipti. Har ongar broytingar eru gjørdar í lógini verður víst til donsku lógarviðmerkingarnar í viðløgðum skjali.

Ad. § 2. Í hesin grein er innsett eitt nýtt stk. 4, har ásett er, at heimildirnar eftir stk.3 um stuttleikafør eru lagdar til landsstýrið innan føroyska fiskimarkið. Líknandi broytingar eru gjørdar í fleiri øðrum greinum.

Ad. § 11. Ásett verður, at á føroyskum sjóøki er ikki loyvt at útleiða olju. Sjóøkið gongur út á 3 fjórðingar úr landi.

Ad. § 13. Her verður danskt sjóøki broytt til føroyskt sjóøki.

Ad. § 20. Her verður gjørd sama broyting sum í § 13.

Ad. §. 21. Í hesi grein verður sett nýtt stk.3 um, at landstýrið innan fyri føroyska fiskimarkið hevur heimildina eftir stk.1 at áseta reglur um útblaking av slógvi og feskum fiski.

Ad. § 22. Í nýggjum stk.4 verður ásett, at landsstýrið fær heimild at áseta reglur um útblaking av matvørum frá boripallum og skipum við boripallar á føroyskum fiskiveiðiøki.

Ad. § 26. Skotið verður upp at avtaka § 26, stk.5, sum óneyðuga at galda fyri føroyskt sjóøki og í staðin verður sett nýtt stk. 5, har ásett verður, at loyvi krevst frá einum av landsstýrinum heimilaðum stovni til at dumpa havbotnstilfar á føroyskum havøki.

Ad. § 28. Her verður eins og í broytingini av § 26 ásett, at landsstýrið hevur eftirlitið og heimildina at áseta reglur viðvíkjandi upptøku og søkking av havbotnstilfari innan føroyska fiskimarkið.

Ad. § 30. Sett er nýtt stk. 3 har ásett verður, at heimildin at áseta reglur í samband við úttøming og burturkast í samband við útvinning av ráevnum herundir olju úr føroyska havbotninum.

Ad. § 34. Í hesa grein verður innsett nýtt stk.2, um at innan fyri føroyska fiskimarkið hevur landsstýrið ábyrgdina av basing av olju- og aðrari dálking. Hesa ábyrgd hevur landsstýrið eisini eftir galdandi fyriskipan.

Ad. § 35. Í greinina er innsett nýtt stk.7 um at kommunurnar hava ábyrgdina av upprudding av tí dálking, sum rekur inn á land.

Ad. § 38. Ásett verður í nýggjum stk. 5, at fráboðanir um dálking innan fyri føroyska fiskimarkið skulu fráboðast til Føroya Landsstýrið, ella til tann sum landsstýrið heimilar at taka ímóti fráboðanum. Ætlanin er, at Vaktar- og Bjargingartænastan skal taka ímóti fráboðanunum.

Ad. § 41. Innsett er nýtt stk. 2 um at heimildin at áseta reglur viðvíkjandi føroyskum havnum er hjá landsstýrinum.

Ad. § 42. Á føroyskum sjó- og fiskiveiðiøki hevur landsstýrið, ella tann sum landsstýrið heimilar til tess, eftirlitið við ólógligari dálking frá skipum og boripallum.

Ad. § 43. Eftir stk.6, fær landsstýrið, ella tann, sum landsstýrið heimilar til tess, heimild at fremja neyðug tiltøk at fyribygja dálking.

Ad. § 43a. Heimildin at seta skipum, sum ikki halda lógarreglurnar, forboð at koma í føroyskar havnir, verður lögð til landsstýrið, smbr. stk.6.

Ad. § 44. Heimildin at krevja trygd frá eigarum av skipum og boripallum fyri dálking og at halda aftur skip og boripallar til trygd er sett fyri dálking.

Ad. § 45. Eftirlitið við at lóg og kunngerðir við heimild í lógini verða hildnar á føroyskum sjó- og veiðiøki verður lagt til landsstýrið, ella til ein stovn, sum landsstýrið heimilar til tess. Hesa eftirlitsskyldu hevur landsstýrið eisini eftir galdandi skipan.

Ad. § 48. Ásett verður í stk. 3, at umsitingin í Føroyum av havumhvørvislógini við tilhoyrandi kunngerðum verður lögð undir landsstýrið ella stovnar, sum landsstýrið heimilar til tess.

Ad. § 49. Í hesu grein verður ásett, hvør skal hava boð um avgerður, sum landsstýrið ella heimilaðir stovnar taka avgerð í.

Ad. § 51. Ásett verður í hesi grein reglur um kærmyndugleika og hvør kann kæra avgerðir, ið landsstýrið ella tess stovnar hava avgreitt.

“Tilbageholdelsesnævnet “ er nevnd, sum er sett við heimild í lóg um skipatrygd.

Ad. § 54. Til vísindaligar kanningar á føroyskum sjó- ella fiskiveiðiøki kravst loyvi frá landsstýrinum ella tí stovni, sum landsstýrið hevur heimilað til tess.

Ad. § 55. Tá føroyskir myndugleikar koma at umsita havumhvørvislógina á føroyskum sjó- og fiskiveiðiøki, fær landsstýrið heimild at áseta reglur um gjöld fyri útreiðslur av umsitingini.

Ad. § 64. Eftir nýggju lógini verður søkking í havnið (dumping) ikki loyvd . Í stk.

3 verður skotið upp at hava eina skiftisreglu, sum loyvir undantaksloyvi at søkkja træskip til ár 2004.

Tilrættað uppskot er hjálagt saman við uppskoti har viðmerkingarnar eru sjónligar. Arbeidsbólkurin mælur til, at Føroya Landsstýri ger endaligar tilrættingar.

Hjálagt er:

Fylgiskjal 1: Avrit av kunngerðum, sum hava heimild í donsku lógini um havumhvørvi.

Fylgiskjal 2: Tilrættað uppskot til nýggja kgl. fyriskipan um havumhvørvið.

Fylgiskjal 3: Viðmerkingar til uppskot til "lov om havmiljøet", frá 1993.

Yvirlit yvir kunngerðir við heimild í donsku lógini um havumhvørvið

A: Mælt verður til at seta fylgandi kunngerðir í gildi uttan broytingar:

- 1) Bekendtgørelse nr. 427 af 7. september 1983 om anvendelse af kontrolsystemer til forebyggelse af olieforurening fra fiskeskibe.
- 2) Bekendtgørelse nr. 428 af 7. september 1983 om anvendelse af oliejournal.
- 3) Bekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1987 om anvendelse af journal for skadelige flydende stoffer (lastjournal).
- 4) Bekendtgørelse nr. 169 af 1. april 1987 om påtegning af lastjournal for skibe, der transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.
- 5) Bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømning af affald fra skibe m.v.
- 6) Bekendtgørelse nr. 535 af 21. juni 1992 om udtømning af olie fra maskinrumsrendestenene på skibe i særlige havområder.
- 7) Bekendtgørelse nr. 253 frá 1. apríl 1997 om udarbejdelse, indhold og godkendelse af skibsberedskabsplaner ved olieforurening.
- 8) Útkast til Bekendtgørelse om førelse af affaldsjournal, fra juni 1997

B: Niðanfyrirstandandi kunngerðum eiga at setast í gildi við smærri broytingum:

- 1) Bekendtgørelse nr. 311 af 12. juni 1981 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet.
Viðm.: § 3. Fráboðan eigur at verða givin til Vaktar- og Bjargingartænastuna
- 2) Bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk.
Viðm.: § 5: "På dansk søterritorium" eigur at broytast til føroyskt sjóøki.
- 3) Bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984 om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg.
Viðm.: Kann setast í gildi so skjótt støða er tikin til hvussu føroyski myndugleikin skal skipast.
- 4) Bekendtgørelse nr. 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg.
Viðm.: Kann setast í gildi so skjótt støða er tikin til hvussu føroyski myndugleikin skal skipast.

Debesartrøð

FR-100 Tórshavn

Faroe Islands

Tel. +298 1 53 00

Fax. +298 1 05 08

feagency@hfs.fo

C: Fylgjandi kunngerðir eiga at viðgerðast nærri:

1) Bekendtgørelse nr. 975 af 19. december 1986 om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning).

Viðm.: Neyðugt er við serligari føroyskari kunngerð um hesi viðurskiftir.

2) Bekendtgørelse nr. 167 af 1. april 1987 om modtageordninger i danske havne for rester og blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Viðm.: Eigur at lagast til føroyska kunngerð nr. 20 frá 8. apríl 1987.

3) Bekendtgørelse nr. 662 af 26. september 1986 om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger vedrørende olie og kemikalieforurening mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet, hovedstadsrådet og staten.

Viðm.: Neyðugt er við eini serligari kunngerð fyri Føroyar. Eigur at verða viðgjørt nærri í.s.v. viðgerðini av føroysku tilbúgvingini.

4) Bekendtgørelse nr. 525 af 3. desember 1980 om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter lov om beskyttelse af havmiljøet til Miljøstyrelsen.

Viðm.: Neyðugt er við líknandi kunngerð tá støða er tikin til hvussu fyrisitingin á føroyskum øki skal skipast.

D: Kunngerðir sum tørvur ikki er á at seta í gildi:

1) Bekendtgørelse nr. 643 af 28. juni 1996 om lavfrekvent støj fra højhastighedsfartøjer.

Viðm.: Kunngerðin er ikki aktuell fyri Føroyar sum er.

A 1

25

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 427 af 7. september 1983

Bekendtgørelse om anvendelse af kontrolsystemer til forebyggelse af olieforurening fra fiskeskibe

I henhold til § 12 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

§ 1. Fiskeskibe under 400 BRT kan i stedet for de i lov om beskyttelse af havmiljøet § 11, stk. 1, nr. 1, nævnte udtømningssystemer anvende systemer, der ikke omfatter kontrol- og overvågningssystemer.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte udtømningssy-

stemer skal være godkendt af statens skibstilsyn.

§ 2. Bekendtgørelsen træder i kraft den 2. oktober 1983.

Stk. 2. Samtidig hermed ophæves bekendtgørelse nr. 236 af 1. juni 1981 om anvendelse af kontrolsystemer til forebyggelse af olieforurening fra fiskeskibe.

Miljøministeriet, den 7. september 1983

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ H. Hummelose

Bekendtgørelse om anvendelse af oliejournal

I henhold til § 15, stk. 2, § 50 og § 61 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

§ 1. Der skal føres en oliejournal for operationer på maskinsiden og for lastsiden i ethvert olietankskib på 150 BRT og derover, og en oliejournal for operationer på maskinsiden for alle øvrige skibe på 400 BRT og derover, der anvender olie som brændstof, samt på platforme.

Stk. 2. Ved »olie« forstås i stk. 1 enhver form for mineralolie og blandinger heraf, herunder råolie, naturgaskondensat, olieslam og olieaffald samt brændselsolie og alle andre raffinerede produkter bortset fra petrokemikalier, der er klassificerede i henhold til § 17 i lov om beskyttelse af havmiljøet.

§ 2. Den i § 1 nævnte oliejournal udgives ved miljøstyrelsens foranstaltning.

§ 3. Oliejournalen føres af skibsføreren eller platformschefen eller under hans tilsyn og medansvar af en styrmand eller af en maskinmester.

Stk. 2. Oliejournalen føres i overensstemmelse med den i journalen indeholdte anvisning.

Stk. 3. Den, der fører oliejournalen, er ansvarlig for dens rigtighed.

Stk. 4. Skibsføreren eller platformschefen skal påse, at oliejournalen føres forskriftsmæssigt, og skal mindst én gang om måneden kontrollere journalen. Skibsføreren eller

platformschefen skal give journalen påtegning om den stedfundne kontrol.

§ 4. Journalen skal føres tydeligt, og intet blad må udrives. Det, der en gang er indført, må ikke raderes, overstryges eller på anden måde gøres ulæseligt. Bliver det nødvendigt at foretage rettelse i journalen, skal rettelsen tilføjes som anmærkning.

§ 5. En oliejournal må ikke tages i brug, før den er autoriseret af statens skibstilsyn. I udlandet kan oliejournaler autoriseres af danske udenrigsrepræsentanter.

Stk. 2. Når en ny journal skal autoriseres, skal vedkommende myndighed undersøge, om den tidligere anvendte journal er ført forskriftsmæssigt, og i modsat fald afgive indberetning til statens skibstilsyn. I journalen gøres bemærkning om, hvornår indlevering er sket, og om den stedfundne undersøgelse. Kan den ældre journal ikke bringes til stede, skal grunden dertil oplyses og anføres i den ny.

Stk. 3. Enhver journal skal, når den er udskrevet, opbevares i mindst 2 år efter datoen for sidste indførsel.

§ 6. Den, der overtræder bekendtgørelsens § 1, stk. 1, § 3, stk. 1, 2 og 4, § 4 og § 5, stk. 1 og 3, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller

lignende, kan der pålægges selskabet som oktober 1983.
sådan bødeansvar.

Stk. 2. Samtidig hermed ophæves bekendtgørelse nr. 182 af 15. april 1981 om anvendelse af oliejournal.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 2.

Miljøministeriet, den 7. september 1983

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ H. Hummelose

A 3

18

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1987

Bekendtgørelse om anvendelse af journal for skadelige flydende stoffer (lastjournal)

I henhold til lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet med senere ændring § 19, stk. 2, § 47, stk. 1 og 2, § 50 og §§ 59-61 fastsættes:

Kapitel 1

Lastjournalen

§ 1. I ethvert skib, som transporterer skadelige flydende stoffer i bulk, skal føres en journal over sådanne stoffer.

Stk. 2. Journalen udgives ved Miljøstyrelsens foranstaltning.

§ 2. En lastjournal må ikke tages i brug, før den er autoriseret af Statens Skibstilsyn. I udlandet kan lastjournalen autoriseres af danske udenrigsrepræsentanter.

Stk. 2. Når en ny journal skal autoriseres, skal vedkommende myndighed undersøge, om den tidligere anvendte journal er ført forskriftsmæssigt, og i modsat fald afgive indberetning til Statens Skibstilsyn. I journalen gøres bemærkning om, hvornår indlevering er sket, og om den stedfundne undersøgelse. Kan den tidligere journal ikke bringes til stede, skal grunden dertil oplyses og anføres i den ny.

Stk. 3. Enhver journal skal, når den er udskrevet, opbevares i mindst 3 år efter datoen for sidste indførsel.

Kapitel 2

Journalens førelse

§ 3. Journalen føres af skibsføreren eller, under hans tilsyn og medansvar, af en styrmand.

Stk. 2. Journalen føres i overensstemmelse med den i journalen indeholdte anvisning.

Stk. 3. Den, der fører journalen, er ansvarlig for dens rigtighed.

Stk. 4. Skibsføreren skal påse, at journalen føres forskriftsmæssigt, og skal mindst én gang om måneden kontrollere journalen. Skibsføreren skal give journalen påtegning om den stedfundne kontrol.

§ 4. Journalen skal føres tydeligt, og intet blad må udrives. Det, der en gang er indført, må ikke raderes, overstryges eller på anden måde gøres ulæseligt. Bliver det nødvendigt at foretage rettelse i journalen, skal rettelsen tilføjes som anmærkning.

§ 5. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, som overtræder denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den 10. april 1987.

Miljøministeriet, den 1. april 1987

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Erik Lindegaard

A 4

20

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 169 af 1. april 1987

Bekendtgørelse om påtegning af lastjournal for skibe, der transporterer skadelige flydende stoffer i bulk

I medfør af §§ 20 og 50 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet med senere ændring fastsættes:

§ 1. Statens Skibstilsyn giver ved losning af stoffer, opført i bilag 1, påtegning af lastjournal for skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Stk. 2. Statens Skibstilsyn kan bemyndige skibskontrolvirksomheder, der ikke har interesse i den pågældende kemikalielast, til på skibstilsynets vegne at give den i stk. 1 nævnte påtegning. Statens Skibstilsyn kan fastsætte nærmere retningslinjer for udøvelsen af

denne beføjelse. Udgifterne ved påtegning af lastjournalen skal afholdes af ladningsmodtager.

§ 2. Skibets agent skal underrette Statens Skibstilsyn eller den i § 1, stk. 2, nævnte virksomhed om anløb af skibe, som skal losse skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk. Underretningen skal gives så tidligt, at påtegningen kan gennemføres, uden at skibet forsinkes unødigt.

§ 3. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 10. april 1987.

Miljøministeriet, den 1. april 1987

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Erik Lindegaard

Bilag 1

Liste over klassificerede stoffer
(Kategori i parentes angiver foreløbig klassifikation)

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	UN-num- mer	Kategori	Restkoncentration (% i vægt)	
		I	II	III Udenfor særlige havområ- der	IV I særlige havområ- der
Acajounøddeskalolie (ubehandlet)	Cashew nut shell oil (un- treated)		D		
Acetaldehyd	Acetaldehyde	1089	C		
Acetonecyanhydrin	Acetone cyanohydrin	1541	A	0,1	0,05
Acetophenon	Acetophenone		D		
Acetylchlorid	Acetyl chloride		C		
Acrylamidopløsning (50% eller mindre)	Acrylamide solution (50% or less)	1717			
Acrylsyre	Acrylic acid	2074	D		
Acrylonitril	Acrylonitrile	2218	D		
Adipinsyredinitril	Adiponitrile	1093	B		
Alkener, uforgrenet kæ- de, blandinger	Olefins, straight chain, mixtures	2205	D		
Alkener (C ₆ -C ₈ blandin- ger)			B		
<i>alpha</i> -Alkener (C ₆ -C ₁₈ blandinger)	Olefins (C ₆ -C ₈ mixtures) <i>alpha</i> -Olefins (C ₆ -C ₁₈ mixtures)		B		
Alkoholer, C ₄ , C ₅ , C ₆ blandinger	Alcohols, C ₄ , C ₅ , C ₆ mix- tures		B		
Alkoholer, C ₅ , C ₆ som individuelle alkoholer	Alcohols, C ₅ , C ₆ as indi- vidual alcohols		D		
Alkoholer C ₇ , C ₈ , C ₉ som individuelle og blandinger			D		
Alkoholer C ₁₀ , C ₁₁ , C ₁₂ som individuelle og blandinger	Alcohols C ₇ , C ₈ , C ₉ as individuals and mixtures		C		
Alkoholethaxylat (højere sekundær)	Alcohols C ₁₀ , C ₁₁ , C ₁₂ as individuals and mixtures		B		
Alkohol (C ₁₃ /C ₁₅) Poly (3-11) ethoxylater	Alcohol etoxylate (hig- her secondary) Alcohol (C ₁₃ /C ₁₅) Poly (3-11) ethoxylates		D		
Alkylacrylatvinylpyridin copolymer i toluen	Alkyl acrylate vinyl pyri- dine copolymer in toluene		B		
Alkylaminblandinger	Alkylamine mixtures		(C) C		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Alkyl (C ₉ -C ₁₇) Benzenblandinger (lige eller forgrenet kæde)	Alkyl (C ₉ -C ₁₇) benzene mixtures (straight or branched chain)				
Alkylbenzensulfonat (forgrenet kæde)	Alkyl benzene sulphonate (branched chain)		D		
Alkylbenzensulfonat (lige kæde)	Alkyl benzene sulphonate (straight chain)		B		
Alkylbenzensulfonsyre	Alkyl benzene sulphonic acid	2584/	C		
Allylalkohol (2-Propanol)	Allyl alcohol	2586	C		
Allylchlorid (3-chlorpropen)	Allyl chloride	1098	B		
Amerikansk olie	Castor oil	1100	B		
2-(2-Aminoethoxy)-ethanol	2-(2-Aminoethoxy) ethanol		D		
Aminoethylethanolamin	Aminoethylethanolamine	3055	D		
N-Aminoethylpiperazin	N-Aminoethylpiperazine	2815	(D)		
Ammoniak i vandlig opløsning (28% eller mindre)	Ammonia aqueous (28% or less)		D		
Ammoniumnitratopløsning (93% eller mindre)	Ammonium nitrate solution (93% or less)	2672 ¹⁾	C		
Ammoniumsulfatopløsning	Ammonium sulphate solution	2426	D		
Ammoniumsulfidopløsning (45% eller mindre)	Ammonium sulphide solution (45% or less)		D		
Amylacetat, kommercielt	Amyl acetate, commercial	2683	B		
sec-Amylacetat	sec-Amyl acetate	1104	C		
Amylalkohol, primære isomere	Amyl alcohol, primary	1104	C		
Anilin	Aniline	1105	D		
Benzaldehyd	Benzaldehyde	1547	C		
Benzen og blandinger med 10% benzen eller mere	Benzene and mixtures having 10% benzene or more		C		
Benzensulfonylchlorid	Benzene sulphonyl chloride	1114 ²⁾	C		
Benzylacetat	Benzyl acetate	2225	D		
Benzylalkohol	Benzyl alcohol		C		
Benzylchlorid	Benzyl chloride		C		
Bomuldsfrøolie	Cotton seed oil	1738	B		
Buten oligomer	Butene oligomer		D		
Butylacetat	n-Butyl acetate	1123	D		
sec-Butylacetat	sec-Butyl acetate	1123	C		
			D		

¹⁾ UN-nummer henviser til 10-35%.

²⁾ UN-nummer 1114 omfatter Benzen.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Butylacrylat	<i>n</i> -Butyl acrylate	2348	D		
Butylamin (alle isomere)	Butylamine (all isomers)	1125 (normal), 1214 (iso)	C		
Benzylbutylphthalat	Butyl benzyl phthalate		A	0,1	0,05
Butylbutyrat	<i>n</i> -Butyl butyrate		(B)		
Butyl/Decyl/Cetyl/Eisocylmethacrylat blanding	Butyl/Decyl/Cetyl/Eicosyl methacrylate mixture		D		
Butylenglycol	Butylene glycol		D		
1,2-Butylenoxid	1,2-Butylene oxide	3022	C		
Butylether	<i>n</i> -Butyl ether	1149	C		
Butyllactat	Butyl lactate		D		
Butylmethacrylat	Butyl methacrylate		D		
Butyraldehyd	<i>n</i> -Butyraldehyde	1129	B		
gamma-Butyrolacton	gamma-Butyrolactone		D		
Calciumalkylsalicylat	Calcium alkyl salicylate		D		
Calciumchloridopløsning	Calcium chloride solution		D		
Calciumhydroxidopløsning	Calcium hydroxide solution		D		
Calciumhypochloritopløsning	Calcium hypochlorite solution		B		
Calciumnaphthenat i mineralsk olie	Calcium naphthenate in mineral oil		A	0,1	0,05
Campherolie	Camphor oil	1130	B		
Caprolactam	Caprolactam		D		
Carbondisulfid	Carbon disulphide	1131	A	0,01	0,005
Carbontetrachlorid	Carbon tetrachloride	1846	B		
Chloracetone	Chloroacetone	1695	C		
Chorbenzen	Chlorobenzene	1134	B		
Chloreddikesyre	Chloroacetic acid	1750	C		
1-Chlorheptan	1-Chloroheptane		A	0,1	0,05
Chlorhydriner, rå	Chlorohydrins, Crude		(D)		
o-Chlornitrobenzen	o-Chloronitrobenzene	1578	B		
Chloroform	Chloroform	1888	B		
2-Chlorpropionsyre	2-Chloropropionic acid	2511	(C)		
3-Chlorpropionsyre	3-Chloropropionic acid		(C)		
Chlorsulfonsyre	Chlorosulphonic acid	1754	C		
m-Chlortoluen	<i>m</i> -Chlorotoluene	2238	B		
o-Chlortoluen	o-Chlorotoluene	2238	A	0,1	0,05
p-Chlortoluen	<i>p</i> -Chlorotoluene	2238	B		
Chlortoluen (blandede isomere)	Chlorotoluene (mixed isomers)	2238	A	0,1	0,05
Cholinchloridopløsning	Choline chloride				
Citronsyre	Citric acid		D		
Coboltnaftenat i nafta-solvent	Cobalt naphthenate in solvent naphtha		D		
Cresol (blandede isomere)	Cresol (mixed isomers)	2076	A	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Cresyldiphenylfosfat	Cresyl diphenyl phosphat				
Cresylsyre (blanding af cresoler)	Cresylic acid	2022	A	0,1	0,05
Crotonaldehyd	Crotonaldehyde	1143	B	0,1	0,05
Cycloheptan	Cycloheptane	2241	D		
Cyclohexan	Cyclohexane	1145	C		
Cyclohexan/Cyclohexanolblanding	Cyclohexane/Cyclohexanol mixture		C		
Cyclohexanol	Cyclohexanol		C		
Cyclohexanon	Cyclohexanone	1915	D		
Cyclohexylamin	Cyclohexylamine	2357	C		
p-Cymen (4-isopropyltoluen)	p-Cymene	2046	C		
Decahydronaphthalen (Decalin R)	Decahydronaphthalene	1147	(D)		
Decaldehyd	n-Decaldehyde		B		
Decan	Decane		(D)		
Decen	Decene		B		
Decylacrylat	Decyl acrylate		A	0,1	0,05
Decylalkohol (alle isomere)	Decyl alcohol (all isomers)		B		
Diacetonealkohol	Diacetone alcohol	1148	D		
Dialkyl (C ₇ -C ₉) phthalater	Dialkyl (C ₇ -C ₉) phthalates		(D)		
Dialkyl (C ₉ -C ₁₃) phthalater	Dialkyl (C ₉ -C ₁₃) phthalates		(D)		
Dibenzylether	Dibenzyl ether		(C)		
Dibutylamin	Dibutylamine		C		
Dibutylphthalat	Dibutyl phthalate		A	0,1	0,05
1,3-Dichlorbenzen	m-Dichlorobenzene		B		
1,2-Dichlorbenzen	o-Dichlorobenzene	1591	B		
2,2-Dichloridethyl ether	Dichloroethyl ether	1916	B		
1,1-Dichlorethan	1,1-Dichloroethane	2362	B		
1,2-Dichlorethylen	1,2-Dichloroethylene	1150	(D)		
1,6-Dichlorhexan	1,6-Dichlorohexane		B		
2,2-Dichlorisopropylether	2,2-Dichloroisopropyl ether	2490	C		
Dichlormethan	Dichloromethane	1593	D		
2,4-Dichlorphenol	2,4-Dichlorophenol	2021	A	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid		(A)	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre, diethanolaminsaltopløsning	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid, diethanolamine salt solution		(A)	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre, dimethylaminsalt (70% eller mindre) opløsning	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid, dimethylamine salt (70% or less) solution		(A)	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre, triisopropanolaminsaltopløsning	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid, triisopropanolamine salt solution		(A)	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
1,1-Dichlorpropan	1,1-Dichloropropane		B		
1,2-Dichlorpropan	1,2-Dichloropropane	1279	B		
1,3-Dichlorpropan	1,3-Dichloropropane		B		
1,3-Dichlorpropen	1,3-Dichloropropene	2047	B		
Dichlorpropen/Di- chlorpropanblandinger	Dichlorpropene/Dichlo- ropropane mixtures		B		
2,2-Dichlorpropionsyre	2,2-Dichloropropionic acid		D		
Dichlorpropylether	Dichloropropyl ether		(B)		
Diethylamin	Diethylamine	1154	C		
Diethylaminoethanol el- ler 1-diethylethanolamin	Diethylaminoethanol	2686	C		
Diethylbenzen	Diethylbenzene	2049	C		
Diethylcarbonat	Diethyl carbonate	2366	D		
Diethylenglycolbutyl- etheracetat	Diethylene glycol butyl ether acetate		(D)		
Diethylenglycoldibutyl- ether	Diethylene glycol dibu- tyl ether		D		
Diethylenglycolethyl- etheracetat	Diethylene glycol ethyl ether acetate		(D)		
Diethylenglycolmethyl- ether	Diethylene glycol methyl ether		C		
Diethylenglycolmethyl- etheracetat	Diethylene glycol methyl ether acetate		(D)		
Diethylentriamin	Diethylenetriamine	2079	(D)		
Di-(2-ethylhexyl)-adipat	Di(2-ethylhexyl) adipate		D		
Di-(2-ethylhexyl)-fosfor- syre	Di(2-ethylhexyl) phos- phoric acid	1902	C		
Di-(2-ethylhexyl)-phtha- lat	Di(2-ethylhexyl) phthala- te		D		
Diethylmalonat	Diethyl malonate		C		
Diethylphthalat	Diethyl phthalate		C		
Diethylsulfat	Diethyl sulphate	1594	(B)		
Diglycidylether af Bisphenol A	Diglycidyl ether of Bisphenol A		B		
1,4-Dihydro-9,10-dihy- droxyanthracen, dinatri- umsaltopløsning	1,4-Dihydro-9,10-dihy- droxy anthracene, diso- dium salt solution		D		
Diisobutylamin	Diisobutylamine	2361	(C)		
Diisobutylen	Diisobutylene	2050	B		
Diisobutylketon	Diisobutyl ketone	1157	D		
Diisobutylphthalat	Diisobutyl phthalate		B		
Diisodecylphthalat	Diisodecyl phthalate		D		
Diisononyladipat	Diisononyl adipate		(D)		
Diisononylphthalat	Diisononyl phthalate		D		
Diisopropanolamin	Diisopropanolamine		C		
Diisopropylamin	Diisopropylamine	1158	C		
Diisopropylbenzen (alle isomere)	Diisopropylbenzene (all isomers)		A	0,1	0,05
Diisopropylnaphtalen	Diisopropyl naphthalene		D		
Dimethylacetamid	Dimethyl acetamide		(B)		
Dimethylaminopløsning (45% eller mindre)	Dimethylamine solution (45% or less)	1160	C		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Dimethylaminopløsning (større end 45% men ikke større end 55%)	Dimethylamine solution (greater than 45% but not greater than 55%)	1160	C		
Dimethylaminopløsning (større end 55% men ikke større end 65%)	Dimethylamine solution (greater than 55% but not greater than 65%)	1160	C		
<i>N,N</i> -Dimethylcyclohexylamin	<i>N,N</i> -Dimethylcyclohexylamine	2264	C		
Dimethylethanolamin	Dimethylethanolamine	2051	D		
Dimethylformamid					
(<i>N,N</i> -Dimethylformamid)	Dimethylformamide	2265	D		
Dimethylphthalat	Dimethyl phthalate		C		
Dinitrotoluen (smeltet)	Dinitrotoluene (molten)	1600	B		
Dinonylphthalat	Dinonyl phthalate		D		
1,4-Dioxan	1,4-Dioxane	1165	D		
Dipenten	Dipentene	2052	C		
Diphenyl/Diphenyloxidblandinger	Diphenyl/Diphenyl oxide mixtures				
Diphenylether	Diphenyl ether		A	0,1	0,05
Diphenylmethan-4,4-diisocyanat	Diphenylmethane diisocyanate		A	0,1	0,05
Diphenyloxid/diphenyletherblanding	Diphenyl oxide/Diphenyl ether mixture	2489	(B)		
Dipropylamin	Di- <i>n</i> -propylamine		A	0,1	0,05
Dipropylenglycolmethylether	Dipropylene glycol methyl ether	2383	C		
Ditridecylphthalat	Ditridecyl phthalate		(D)		
Diundecylphthalat	Diundecyl phthalate		D		
Divinylacetylen	Divinyl acetylene		D		
Dodecan	Dodecane		(D)		
Dodecen (alle isomere)	Dodecene (all isomers)		(D)		
Dodecylalkohol	Dodecyl alcohol		B		
Dodecylbenzen	Dodecylbenzene		B		
Dodecyldiphenyloxiddisulfonatopløsning	Dodecyl diphenyl oxide disulphonate solution		C		
Dodecylphenol	Dodecylphenol		B		
			A	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Eddikesyre	Acetic acid	2789 ¹⁾ / 2790 ¹⁾	C		
Eddikesyreanhydrid	Acetic anhydride	1715	C		
Epichlorhydrin	Epichlorohydrin	2023	C		
Ethanolamin	Ethanolamine	2491	D		
2-Ethoxyethanol	2-Ethoxyethanol	1171	D		
2-Ethoxyethylacetat	2-Ethoxyethyl acetate	1172	C		
Ethylacetat	Ethyl acetate	1173	D		
Ethylacetoacetat	Ethyl acetoacetate		(D)		
Ethylacrylat	Ethyl acrylate	1917	B		
Ethylamin	Ethylamine	1036	C		
Ethylaminopløsninger (72% eller mindre)	Ethylamine solutions (72% or less)	2270	C		
Ethylamylketon	Ethyl amyl ketone	2271	C		
Ethylbenzen	Ethylbenzene	1175	C		
Ethylbutylamin	N-Ethylbutylamine		(C)		
Ethylcyclohexan	Ethylcyclohexane		D		
Ethylcyclohexylamin	N-Ethylcyclohexylamine		D		
Ethylenchlorhydrin	Ethylene chlorohydrin	1135	C		
Ethylendiamin	Ethylendiamine	1604	C		
Ethylendiamin, tetraed- dikesyre, tetranatrium- saltopløsning	Ethylendiamine, tetra- acetic acid, tetrasodium salt solution		D		
Ethylendibromid	Ethylene dibromide	1605	B		
Ethylendichlorid	Ethylene dichloride	1184	B		
Ethylenglycol	Ethylene glycol		D		
Ethylenglycolmethylbu- tylether	Ethylene glycol methyl butyl ether		D		
Ethylenglycolacetat	Ethylene glycol acetate		(D)		
Ethylenglycolbutyl- etheracetat	Ethylene glycol butyl ether acetate		D		
Ethylenglycolmonome- thylether	Ethylene glycol methyl ether	1188	D		
Ethylenglycolmonome- thyletheracetat	Ethylene glycol methyl ether acetate	1189	D		
Ethylenglycolphenyl- ether	Ethylene glycol phenyl ether		D		
Ethylenglycolphenyl- ether/Diethylenglycol- phenyletherblanding	Ethylene glycol phenyl ether/Diethylene glycol phenyl ether mixture		D		
Ethylenoxid/Propylen- oxidblandinger med et ethylenoxidindhold på ikke over 30% af vægten	Ethylene oxide/Propyle- ne oxide mixtures with an ethylene oxide con- tent of not more than 30% by weight	2983	D		

¹⁾ UN-nummer 2789 henviser til en opløsning på over 80%, og nr. 2790 til en opløsning på mellem 10 og 80%.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
2-Ethylhexansyre	2-Ethylhexanoic acid		D		
2-Ethylhexylacrylat	2-Ethylhexyl acrylate		D		
2-Ethylhexylamin	2-Ethylhexylamine	2276	B		
Ethylidennorbornen	Ethylidene norbornene		B		
Ethyllactat	Ethyl lactate	1192	D		
Ethylmethacrylat	Ethyl methacrylate	2277	(D)		
o-Ethylphenol	o-Ethyl phenol		(A)	0,1	0,05
2-Ethyl-3-propyl-acrolein	2-Ethyl-3-propyl-acrolein		D		
Ethyltoluen	Ethyltoluene		(B)		
Farvetidselolie	Safflower oil		D		
Fede alkoholer (C ₁₂ -C ₂₀)	Fatty alcohols (C ₁₂ -C ₂₀)		B		
Ferrichloridopløsning	Ferric chloride solution	2582	C		
Ferrihydroxyethyletylen-	Ferric hydroxyethyl et-				
diamintrieddikesyre, tri-	hylene diamine triacetic				
natrumsaltopløsning	acid, trisodium salt solu-				
Fiskeolie	Fish oil		D		
Formaldehydopløsninger	Formaldehyde solutions	1198/	D		
(45% eller mindre)	(45% or less)	2209	C		
Formamid	Formamide		D		
Fumarsyre addukt af	Fumaric adduct of rosin,				
harpiks, vanddispersion	water dispersion		B		
Furfural	Furfural	1199	C		
Furfurylalkohol	Furfuryl alcohol	2874	C		
Glutaraldehydopløsning	Glutaraldehyde solutions		D		
(50% eller mindre)	(50% or less)				
Glycidylester af C ₁₀ tri-	Glycidyl ester of C ₁₀ try-		B		
alkyleddikesyre	alkyl acetic acid				
Harpiks	Resin		A	0,1	0,05
Harpikssæbe (dispropor-	Resin soap (disproporti-				
tionerret) opløsning	onated) solution		B		
Heptanol (alle isomere)	Heptanol (all isomers)		C		
Heptansyre	Heptanoic acid		(D)		
Hepten (blandede isome-	Heptene (mixed isomers)		C		
re)			(B)		
Heptylacetat	Heptyl acetate		(C)		
Hexahydrocymen	Hexahydrocymene				
Hexamethylendiaminadi-	Hexamethylenediamine		D		
pat (50% i vand)	adipate (50% in water)				
Hexamethylendiaminop-	Hexamethylenediamine				
løsning	solution	1783	C		
Hexamethylenimin	Hexamethyleneimine	2493	C		
1-Hexanol	1-Hexanol	2282	D		
1-Hexen	1-Hexene	2370	C		
Hexylacetat	Hexyl acetate	1233	B		
Hydrogenperoxidopløs-	Hydrogen peroxide solu-				
ninger (over 60% og ind-	tion (over 60% but not				
til 70%)	over 70%)	2015	C		
Hydrogenperoxidopløs-	Hydrogen peroxide solu-				
ninger (over 8% og indtil	tion (over 8% but not	2014/			
60%)	over 60%)	2984	C		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
2-Hydroxyethylacrylat	2-Hydroxyethyl acrylate		B		
<i>N</i> -(Hydroxyethyl)-ethylen diamintrietheddikesyre, trinatriumsaltopløsning	<i>N</i> -(Hydroxyethyl) ethylene diamine triacetic acid, trisodium salt solu- tion		D		
3-Hydroxypropannitril	Ethylene cyanohydrin		(D)		
Isoamylacetat	Isoamyl acetate	1104	C		
Isoamylalkohol	Isoamyl alcohol	1105	D		
Isobutylacetat	Isobutyl acetate	1213	C		
Isobutylacrylat	Isobutyl acrylate	2527	D		
Isobutylformiat	Isobutyl formate	2393	D		
Isobutylformiat/Isobu- tanolblandinger	Isobutyl formate/Isobu- tanol mixtures		(C)		
Isobutylmethacrylat	Isobutyl methacrylate	2283	D		
Isobutyraldehyd	Isobutyraldehyde	2045	C		
Isodecaldehyd	Isodecaldehyde	1760	C		
Isodecylacrylat	Isodecyl acrylate		A	0,1	0,05
Isononansyre	Isononanoic acid		D		
Isooctan	Isooctane	1262	(D)		
Isopentan	Isopentane	1265	D		
Isophoron	Isophorone		D		
Isophorondiamin	Isophorone diamine	2289	D		
Isophorondiisocyanat	Isophorone diisocyanate	2290	B		
Isopren (2-methyl-1,3- butadien)	Isoprene	1218	C		
Isopropanolamin	Isopropanolamine		C		
Isopropylamin	Isopropylamine	1221	C		
Isopropylbenzen	Isopropylbenzene	1918	B		
Isopropylcyclohexan	Isopropyl cyclohexane		D		
Isopropylether	Isopropyl ether	1159	D		
Isovaleraldehyd	Isovaleraldehyde	2058	C		
Jernchlorid, kobberchlorid- blandning	Iron chloride, copper chloride mixture		A	0,1	0,05
Jordnøddeolie	Ground nut oil		D		
Kaliumhydroxiopløsning	Potassium hydroxide solu- tion	1814	C		
Kaliumsilikatopløsning	Potassium silicate solu- tion		(D)		
Karbololie	Carbolic oil		A	0,1	0,05
Kokosnøddeolie	Coconut oil		D		
Kokosnøddeolie, fedtsy- remethylester	Coconut oil, fatty acid methyl ester		D		
Kreosot (kultjære)	Creosote (coal tar)		(C)		
Kreosot (træ)	Creosote (wood)		A	0,1	0,05
Lactonitrilopløsning (80% eller mindre)	Lactonitrile solution (80% or less)		B		
Latex (ammoniak hæm- met)	Latex (ammonia inhibi- ted)		D		
Linolie (hørfrøolie)	Linseed oil		D		
Maleinsyreanhydrid	Maleic anhydride	2215	D		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Majsolie	Corn oil		D		
Mercaptobenzothiazol, natriumsaltopløsning	Mercaptobenzothiazol, sodium salt solution		(B)		
Mesityloxid	Mesityl oxide	1229	D		
Methacrylnitril	Methacrylonitrile		(B)		
Methacrylresin i 1,2-Dichlorethanopløsning	Methacrylic resin in 1,2-Dichloroethane solution		(D)		
Methacrylsyre	Methacryl acid	2531	D		
Methanthiol	Methanethiol		A	0,1	0,05
3-Methoxybutylacetat	3-Methoxybutyl acetate	2708	D		
Methylacrylat	Methyl acrylate	1919	C		
Methylaminopløsninger (42% eller mindre)	Methylamine solutions (42% or less)	1235	C		
Methyleamylacetat	Methylamyl acetate	1233	(C)		
Methylamylketon	Methyl amyl ketone	1110	(C)		
Methylbenzoat	Methyl benzoate	2938	B		
Methyl- <i>tert</i> -butylether	Methyl <i>tert</i> -butyl ether	2398	D		
2-Methylbutyraldehyd	2-Methyl butyraldehyde		(C)		
4,4'-Methylenedianilin og polymere med højere molekylevægt/1,2-Dichlorbenzenblandinger	4,4'-Methylene dianiline and its higher molecular weight polymers/ <i>o</i> -Dichlorobenzene mixtures		B		
Methylethanolamin	Methylethanolamine		C		
2-Methyl-6-ethylanilin	2-Methyl-6-ethylaniline		C		
Methylethylketon eller ethylmethylketon	Methyl ethyl ketone	1193	D		
2-Methyl-5-ethylpyridin	2-Methyl-5-ethylpyridine	2300	(B)		
Methylformiat	Methyl formate	1243	D		
Methylisobutylketon	Methyl isobutyl ketone	1245	D		
Methylmethacrylat	Methyl methacrylate	1247	D		
<i>gamma</i> -Methylnaphthalen	<i>alpha</i> -Methylnaphthalen		A	0,1	0,05
<i>beta</i> -Methylnaphthalen	<i>beta</i> -Methylnaphthalene		(A)	0,1	0,05
Methylnaphthalen	Methyl naphthalene		A	0,1	0,05
4-Metyl-2-pentanol (Methylamylalkohol)	Methylamyl alcohol	2053	(C)		
2-Methyl-1-penten	2-Methyl-1-pentene	2288	C		
Methylpropylketon	Methylepropyl ketone	1249	D		
2-Methylpyridin	2-Methylpyridine	2313	B		
4-Methylpyridin	4-Methylpyridine	2313	B		
<i>N</i> -Methyl-2-pyrrolidon	<i>N</i> -Methyl-2-pyrrolidone		B		
Methylsalicylat	Methyl salicylate		(B)		
<i>alpha</i> -methylstyren	<i>alpha</i> -Methylstyrene	2303	A	0,1	0,05
Mineralsk terpentint, lav (15-20%) aromatisk	White spirit, low (15-20%) aromatic	1300	(B)		
Morpholin	Morpholine	2054	D		
Motorbrændstofanti-bankningsforbindelser	Motor fuel anti-knock compounds	1649	A	0,1	0,05
Myresyre	Formic acid	1779	D		
Mælkesyre	Lactic acid		D		
Naphthalen (smeltet)	Naphthalene (molten)	2304	A	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Naphthensyre (Cyclopentancarboxylsyre)	Naphthenic acids		(A)	0,1	0,05
Natriumaluminatopløsning	Sodium aluminate solution	1819	C		
Natriumborhydrid (15% eller mindre) / Natriumhydroxidopløsning	Sodium borohydride (15% or less) / Sodium hydroxide solution		C		
Natriumdichromatopløsning (70% eller mindre)	Sodium dichromate solution (70% or less)		B		
Natriumhydrogensulfitopløsning	Sodium hydrogen sulphite solution	2693	D		
Natriumhydrogensulfidopløsning (45% eller mindre)	Sodium hydrosulphide solution (45% or less)	2949	B		
Natriumhydrogensulfid/Ammoniumsulfidopløsning	Sodium hydrosulphide/Ammonium sulphide solution		B		
Natriumhydroxidopløsning	Sodium hydroxide solution	1824	D		
Natriumhypochlorit opløsning (15% eller mindre)	Sodium hypochlorite solution (15% or less)	1791	B		
Natriumnitritopløsning	Sodium nitrite solution	1577	B		
Natriumsilikatopløsning	Sodium silicate solution		D		
Natriumsulfidopløsning	Sodium sulphide solution	1849	B		
Natriumsulfitopløsning	Sodium sulphite solution		(C)		
Neodecansyre	Neodecanoic acid		(B)		
Nitrerende syre (blanding af svovlsyre og salpetersyre)	Nitrating acid (mixture of sulphuric and nitric acids)	1796	(C)		
Nitriltriiddikesyre, trinitriumsaltopløsning	Nitrilotriacetic acid, trinitrium salt solution		D		
Nitrobenzen	Nitrobenzene	1662	B		
Nitroethan	Nitroethane	2842	(D)		
Nitromethan	Nitromethane	1261	(D)		
2-Nitrophenol (smeltet)	o-Nitrophenol (molten)	1663	B		
1- eller 2-Nitropropan	1- or 2-Nitropropane	2608	D		
Nitropropan	Nitropropane				
(60%)/Nitroethan (40%) blanding	(60%)/Nitroethane (40%) mixture	1993	D		
Nitrotoluener	Nitrotoluenes	1664	C		
Nonan	Nonane	1920	(D)		
Nonansyre	Nonanoic acid		D		
Nonen	Nonene		B		
Nonylalkohol	Nonyl alcohol		C		
Nonylphenol	Nonylphenol		A	0,1	0,05
Nonylphenol-poly-(4-12)ethoxylater	Nonylphenol poly (4-12)ethoxylates		B		
9,12-Octadecadiensyre (Linolsyre)	9,12-Octadecadienoid acid (Linoleic acid)		D		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
9,12,15-Octadecatriensyre (Linolensyre)	9,12,15-Octadecatrienoic acid (Linolenic acid)		D		
Octan	Octane	1262	(D)		
Octanol (alle isomere)	Octanol (all isomers)		C		
Octen (alle isomere)	Octene (alle isomers)		B		
Octylacetat	<i>n</i> -Octyl acetate		(D)		
Octyldecylphthalat	Octyl decyl phthalate		D		
Oleum (rygende svovlsyre)	Oleum	1831	C		
Oliesyre (9-Octadecensyre)	Oleic acid		(D)		
Olivenolie	Olive oil		D		
Oxalsyre (10-25%)	Oxalic acid (10-25%)		D		
Palmekerneolie	Palm nut oil		D		
Palmeolie	Palm oil		D		
Palmeolie, methylester	Palm oil, methyl ester		D		
Palmestearin	Palm stearin		D		
<i>n</i> -Paraffiner (C ₁₀ -C ₂₀)	<i>n</i> -Paraffins (C ₁₀ -C ₂₀)		(D)		
Paraldehyd	Paraldehyde	1264	C		
Pentachlorethan	Pentachloroethane	1669	B		
1,3-Pentadien	1,3-Pentadiene		C		
Pentaethylenhexamin/ Tetraethylenpentamin- blandning	Pentaethylenehexamine/ Tetraethylene pentamine mixture		D		
Pentan	<i>n</i> -Pentane	1265	C		
1-Pentanol	1-Pentanol	1105	D		
2-Pentanol	2-Pentanol	1105	(D)		
3-Pentanol	3-Pentanol	1105	(D)		
Penten (alle isomere)	Pentene (All isomers)		C		
Pentylacetat	<i>n</i> -Amyl acetate	1104	C		
Perchlorethylen	Perchloroethylene	1897	B		
Phenol	Phenol	2312	B		
1-Phenyl-1-xylylethan	1-Phenyl-1-xylyl ethane		C		
Phosphor, gult eller hvidt	Phosphorus, yellow or white	2447	A	0,01	0,005
Phosphorsyre (Fosforsyre)	Phosphoric acid	1805	D		
Phosphorylchlorid	Phosphorus oxychloride	1810	D		
Phosphortrichlorid	Phosphorus trichloride	1809	D		
Phthalsyreanhydrid	Phthalic anhydride	2214	C		
Pinen	Pinene	2368	A	0,1	0,05
Polyalkylenglycolbutyl- ether	Polyalkylene glycol butyl ether		(D)		
Polyethylenpolyaminer	Polyethylene polyamines	2734/ 2735	(C)		
Polymethylenpolyphenylisocyanat	Polytmethylene polyphenyl isocyanate	2206/ 2207	D		
Polypropylenglycoler	Polypropylene glycols		D		
Propanolamin	<i>n</i> -Propanolamine		C		
<i>beta</i> -Propiolacton	<i>beta</i> -Propiolactone		D		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Propionaldehyd	Propionaldehyde	1275	D		
Propionitril	Propionitrile	2404	C		
Propionsyre	Propionic acid	1848	D		
Propionsyreanhydrid	Propionic anhydride	2496	C		
Propylacetat	<i>n</i> -Propyl acetate	1276	D		
Propylalkohol	<i>n</i> -Propyl alcohol	1274	D		
Propylamin	<i>n</i> -Propylamine	1277	C		
Propylbenzen	<i>n</i> -Propyl benzene	2364	(C)		
Propylchlorid	<i>n</i> -Propyl chloride	1278	B		
Propylen dimer	Propylene dimer		(C)		
Propylenglycolethylether	Propylene glycol ethyl ether		(D)		
Propylenglycolmethyl-ether	Propylene glycol methyl ether		(D)		
Propylenoxid	Propylene oxide	1280	D		
Propylen trimer	Propylene trimer	2057	B		
Pyridin	Pyridine	1282	B		
Rapsolie	Rape seed oil		D		
Risklidolie	Rice bran oil		D		
Salpetersyre (mindre end 70%)	Nitric acid (less than 70%)	2031	C		
Salpetersyre (70% og over)	Nitric acid (70% and over)	2031/ 2032	C		
Sesamolie	Sesame oil		D		
Siliciumtetrachlorid	Silicon tetrachloride	1818	D		
Smørsyre (Butansyre)	Butyric acid	2820	B		
Solsikkeolie	Sunflower oil		D		
Soyabønneolie	Soya bean oil		D		
Spermacetolie	Sperm oil		D		
Stenkulstjærenafta solvent	Coal tar naphtha solvent		B		
Styren monomer (Vinylbenzen)	Styrene monomer	2055	B		
Svovlsyre	Sulphuric acid	1830	C		
Svovlsyrerest, denitreret	Sulphuric acid, spent	1832	C		
Svovlsyring	Sulphurous acid	1833	(C)		
Talg, tælle	Tallow		D		
Tallolie, rå og destileret	Tall oil, crude and distilled		A	0,1	0,05
Talloliefedtsyre (harpikssyrer mindre end 20%)	Tall oil fatty acid (resin acids less than 20%)	—	(C)		
Talloliesæbe (disproportioneret) opløsning	Tall oil soap (disproportionated) solution		B		
Tannin, garvesyre	Tannic acid		C		
Terpentin	Turpentine	1299	B		
Tetrachlorethan	Tetrachloroethane	1702	B		
Tetraethylenpentamin	Tetraethylenepentamine	2320	D		
Tetrahydrofuran	Tetrahydrofuran	2056	D		
Tetrahydronaphthalen	Tetrahydronaphthalene	1540	C		
1,2,3,5-Tetramethylbenzen	1,2,3,5-Tetramethyl benzene		(C)		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Titantetrachlorid	Titanium tetrachloride	1838	D		
Toluen	Toluene	1294	C		
Toluendiamin	Toluenediamine	1709	C		
Toluendiisocyanat	Toluene diisocyanate	2078	C		
o-Toluidin	o-Toluidine	1708	C		
Torskelevertran	Cod liver oil		D		
Tributylphosphat	Tributyl phosphate		B		
1,2,4-Trichlorbenzen	1,2,4-Trichlorobenzene	2321	B		
1,1,1-Trichlorethan	1,1,1-Trichloroethane	2831	B		
1,1,2-Trichlorethan	1,1,2-Trichloroethane		B		
Trichlorethylen	Trichloroethylene	1710	B		
1,2,3-Trichloropropan	1,2,3-Trichloropropane		B		
1,1,2-Trichlor-1,2,2,-tri-fluorethan	1,1,2-Trichloro-1,2,2,-tri-fluoroethane		C		
Tricresylphosphat (indeholdende mindre end 1% ortho-isomere)	Tricresyl phosphate (containing less than 1% ortho-isomer)		A	0,1	005
Tricresylphosphat (indeholdende 1% eller mere ortho-isomere)	Tricresyl phosphate (containing 1% or more ortho-isomer)	2574*)	A	0,1	0,05
Triethanolamin (2,2,2-Nitrioltriethanol)	Triethanolamine		D		
Triethylamin	Triethylamine	1296	C		
Triethylbenzen	Triethylbenzene		A	0,1	0,05
Triethylenglycolmethyl-ether	Triethylene glycol methyl ether		(D)		
Triethylentetramin	Triethylenetetramine	2259	D		
Triethylphosphat	Triethyl phosphate		D		
Triisopropanolamin	Triisopropanoamine		D		
Trimethylamin	Trimethylamine		C		
1,2,3-Trimethylbenzen	1,2,3-Trimethylbenzene		(B)		
1,2,4-Trimethylbenzen	1,2,4-Trimethylbenzene		B		
1,3,5-Trimethylbenzen	1,3,5-Trimethylbenzene	2325	(B)		
Trimethyleddikesyre	Trimethylacetic acid		D		
Trimethylhexamethylen-diamin (2,2,4- og 2,4,4-isomere)	Trimethylhexamethylene diamine (2,2,4- and 2,4,4-isomers)	2327	D		
Trimethylhexamethylen-diisocyanat (2,2,4- og 2,4,4-isomere)	Trimethylhexamethylene diisocyanate (2,2,4- and 2,4,4-isomers)	2328	B		
Trimethylolpropanpolyethoxylat	Trimethylol propane polyethoxylate		D		

*) UN-nummer 2574 omfatter Tricresylphosphat med mere end 3% ortho-isomer.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
2,2,4-Trimethyl-1,3-pentandiol-1-isobutytrat	2,2,4-Trimethyl-1,3-pentandiol-1-isobutyrate				
Tripropylenglycolmethylether	Tripropylene glycol methyl ether		C		
Trixylylphosphate	Trixylyl phosphate		(D)		
Tungolie	Tung oil		A	0,1	0,05
			D		
Undecan	Undecane				
1-Undecen	1-Undecene	2330	(D)		
Undecylalkohol	Undecyl alcohol		B		
Urea (urinstof), ammoniumnitratopløsning	Urea, ammonium nitrate solution		B		
Urea, ammoniumnitratopløsning (indeholdende vandig ammoniak)	Urea, ammonium nitrate solution (containing aqua ammonia)		D		
Urea (urinstof), ammoniumphosphatopløsning	Urea, ammonium phosphate solution		C		
			D		
Valeraldehyd	n-Valeraldehyde				
Vinylacetat	Vinyl acetate	2058	D		
Vinylethylether	Vinyl ethyl ether	1301	C		
Vinylidenchlorid	Vinylidene chloride	1302	C		
Vinylneodecanoat	Vinyl neodecanoate	1303	B		
Vinyltoluen	Vinyl toluene		C		
		2618	A	0,1	0,05
Xylen	Xylene				
Xylenol	Xylenol	1307	C		
		2261	B		

- 4) »Rødehavet«, det vil sige det egentlige Rødehav med Suez-golfen og Aqaba-bugten, afgrænset mod syd af kompaslinien mellem Ras si Ane ($12^{\circ}08,5'N$. $43^{\circ}19,6'Ø$.) og Husn Murad ($12^{\circ}40,4'N$. $43^{\circ}30,2'Ø$.)
- 5) »Golfområdet«, det vil sige havområdet nordvest for kompaslinien mellem Ras al Hadd ($22^{\circ}30'N$. $59^{\circ}48'Ø$.) og Ras al Fasteh ($25^{\circ}04'N$. $61^{\circ}25'Ø$.)
- 6) »Nordsøområdet«, det vil sige den egentlige Nordsø samt andre havområder inden for følgende grænse:
 - a) Nordsøen syd for den 62. nordlige breddegrad og øst for meridianen $4^{\circ}V$.
 - b) Skagerrak, afgrænset øst for Skagen af breddeparallellen $57^{\circ}44,8'N$.
 - c) Den engelske Kanal og adgangsvejene hertil øst for meridianen $5^{\circ}V$. og nord for breddeparallellen $48^{\circ}30'N$.
- 7) »Det antarktiske Område«, det vil sige havområdet syd for den 60. sydlige breddegrad.
- 8) »Det karibiske Område«, det vil sige Den mexikanske Golf, hele Det karibiske Hav med de dertil hørende havbugter og have samt den del af Atlanterhavet, der afgrænses af breddeparallellen $30^{\circ}00'N$. fra Florida og østover til længdegraden $77^{\circ}30'V$. Derfra en kompaslinie til skæringspunktet mellem breddeparallellen $20^{\circ}N$. og længdegraden $50^{\circ}00'V$. Derfra en ny kompaslinie mod sydvest til kysten ved Fransk Guianas østlige afgrænsning.

Anvendelsesområdet

§ 2. Bekendtgørelsen omfatter alle skibe uanset størrelsen, herunder lystfartøjer, jfr. dog § 8, der endvidere omfatter platforme.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter ikke:

- 1) udtømning af frisk fisk og dele deraf, og
- 2) bortskaffelse af stoffer eller materialer, som er omfattet af havmiljølovens kapitel 2-5 og 8-9.

Dansk Søterritorium

§ 3. På dansk søterritorium må udtømning af affald ikke finde sted.

Særlige havområder

§ 4. I særlige havområder må kun udtømmes levnedsmiddelfald. Udtømningen skal ske mere end 12 sømil fra nærmeste kyst.

Stk. 2. I Det karibiske Område må levnedsmiddelfald udtømmes såfremt udtømningen sker mere end 3 sømil fra nærmeste kyst og såfremt affaldet på udtømningstidspunktet kan passere gennem en sigte med en maskestørrelse på højst 25 mm.

Stk. 3. I Det antarktiske Område må udtømning af affald ikke finde sted.

Andre havområder

§ 5. I andre havområder må udtømning af plastik ikke finde sted.

§ 6. Genstande, som kan flyde, herunder dunnage, forings- og indpakningsmaterialer (herunder emballage), må kun udtømmes, når skibet befinder sig mere end 25 sømil fra nærmeste kyst.

§ 7. Andet affald må udtømmes, hvis skibet befinder sig mere end 12 sømil fra nærmeste kyst.

Stk. 2. Affald, som er nævnt i stk. 1, kan udtømmes, når skibet befinder sig mere end 3 sømil fra nærmeste kyst, såfremt affaldet på udtømningstidspunktet kan passere gennem en sigte, hvis maskestørrelse er højst 25 mm.

Platforme m.v.

§ 8. Fra platforme, som ikke er under forhalning eller bugsering, samt fra skibe, der befinder sig inden for en afstand af 500 m fra en sådan platform, må udtømning af affald ikke finde sted.

Stk. 2. Såfremt afstanden til nærmeste kyst er mindst 12 sømil, må levnedsmiddelfald fra de platforme og skibe, som er nævnt i stk. 1, udtømmes, såfremt affaldet på udtømningstidspunktet kan passere gennem en sigte med en maskestørrelse på højst 25 mm.

Blandet affald

§ 9. Når affald blandes med andre stoffer eller materialer, der er omfattet af havmiljøloven, for hvilke der gælder andre bestemmelser for udtømning, skal de strengeste bestemmelser følges.

Undtagelser

§ 10. Reglerne i §§ 3-9 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

§ 8. Ansøgningen om udledningstilladelse i forbindelse med produktionsboring og indvinding af kulbrinter skal indeholde oplysninger om følgende forhold:

- 1) Havanlæggets type, geografiske position og indvindingsformål.
- 2) Områdets økologi, herunder fysiske og kemiske forhold samt biologiske ressourcer. Oplysningerne herom kan i givet fald baseres på allerede foreliggende undersøgelsesresultater.
- 3) Boremudderets mængde, sammensætning, nedbrydelighed i naturen, giftighed samt bortskaffelsesmetoder.
- 4) Borespåner (cuttings): Mængde, sammensætning, rensnings- og bortskaffelsesmetoder.
- 5) Produktionsvand og fortrængningsvand (displacement water): Mængde, sammensætning, analyse-, rensnings- og udledningsmetoder.
- 6) Anvendelse af kemikalier: Mængde, sammensætning, analyse-, rensnings- og udledningsmetoder.

§ 9. Miljøstyrelsen kan fastsætte vilkår for den i § 5 nævnte tilladelse.

Kapitel 5.

Overvågning m.v.

§ 10. Miljøstyrelsen kan, hvis den finder det påkrævet i forbindelse med efterforskning, produktionsboring eller indvinding, pålægge ejeren eller brugeren af et havanlæg at udføre undersøgelser eller iværksætte foranstaltninger til overvågning og bevaring af miljøet i det omliggende havområde. Miljøstyrelsen kan herunder pålægge havanlæggets ejer eller bruger at efterlade havområdet i miljømæssigt forsvarlig stand.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinier for dette arbejde, herunder om nødvendigt lade arbejdet udføre for ejerens eller brugerens regning.

§ 11. Det er forbudt at kaste værktøj, materialer og affald stammende fra efterforskning, produktionsboring eller indvinding i havet.

Stk. 2. Alt større udstyr, som bruges på havanlægget, eller som transporteres til og fra dette anlæg, skal være mærket i overens-

stemmelse med miljøstyrelsens nærmere bestemmelser.

§ 12. Ejeren eller brugeren af et havanlæg har pligt til at meddele miljøstyrelsen tidspunktet for ophør af efterforskning, produktionsboring eller indvinding.

Kapitel 6

Kontrol og tilbagekaldelse af tilladelsen

§ 13. Miljøstyrelsen fører kontrol med, at reglerne i denne bekendtgørelse overholdes.

§ 14. Ejeren eller brugeren af et havanlæg skal meddele alle oplysninger, som er fornødne for miljøstyrelsens kontrol med dets virksomhed omfattet af denne bekendtgørelse. Miljøstyrelsen kan i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af kontrollen, pålægge ejeren eller brugeren af et havanlæg at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.

§ 15. Såfremt der sker ændringer i de forhold, der ligger til grund for tilladelsen, skal havanlæggets ejer eller bruger straks meddele miljøstyrelsen dette.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan til enhver tid ændre eller tilbagekalde en tilladelse meddelt i henhold til denne bekendtgørelse, såfremt de i denne bekendtgørelse fastsatte vilkår ikke overholdes, eller såfremt der i en ansøgning om tilladelse er givet urigtige eller vildledende oplysninger, eller forholdene ændrer sig væsentligt.

Kapitel 7

Straf og ikrafttræden

§ 16. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år den, der:

- 1) udleder stoffer og materialer fra et havanlæg uden tilladelse fra miljøstyrelsen, jfr. § 5,
- 2) tilsidesætter vilkår, som er fastsat i tilladelsen, jfr. § 7 og § 9,
- 3) undlader at meddele oplysninger eller afgive prøver, jfr. § 14 og § 15,
- 4) overtræder reglerne om overvågning og oprydning efter §§ 10-12.

- 1) hvis udtømningen sker af hensyn til skibets og de ombordværendes sikkerhed eller for at redde menneskeliv på havet,
- 2) hvis udtømningen er en følge af skade på skibet eller dets udstyr, under forudsætning af, at der før og efter skadens indtræden er iagttaget alle rimelige forholdsregler med henblik på at forhindre udtømningen eller at begrænse den mest muligt, eller
- 3) ved hændelige tab af fiskegarn eller dele heraf som følge af uheld, såfremt alle rimelige forholdsregler er blevet iagttaget for at undgå tab.

Stk. 2. Tilfælde der er omfattet af stk. 1, skal indberettes efter bekendtgørelse nr. 311 af 12. juni 1981 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet.

Straf og ikrafttræden

§ 11. Medmindre højere straf er forskyldt ef-

ter anden lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, som overtræder §§ 3-9.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 12. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. juli 1992, bortset fra bestemmelserne nævnt i stk. 2.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelserne i § 1, stk. 6, 1), 3)-5) og 8) fastsættes af ministeren.

Stk. 3. Følgende bekendtgørelser ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 802 af 15. december 1988 om udtømning af affald fra skibe m.v.
- 2) Bekendtgørelse nr. 180 af 15. april 1981 om særlige havområder.
- 3) Bekendtgørelse nr. 183 af 15. april 1981 om bortskaffelse af levnedsmiddelfald fra platforme i Østersøområdet.

Miljøministeriet, den 21. juni 1992

PER STIG MØLLER

/ Hans Jürgen Stehr

A 6 16

Bekendtgørelse om udtømning af olie fra maskinrumsrendestene på skibe i særlige havområder

I henhold til § 2, stk. 3, § 6, § 11, stk. 3, og § 61 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven), som ændret ved lov nr. 181 af 8. maj 1985, fastsættes:

§ 1. Ved »særlige havområder« forstås i denne bekendtgørelse følgende områder:

- 1) »Middelhavsområdet«, det vil sige det egentlige Middelhav med de dertil hørende havbugter og have, således at grænsen mellem Middelhavet og Sortehavet udgøres af den 41. nordlige breddegrad og grænsen mod vest af Gibraltarstrædet ved meridianen 5° 36' V.
- 2) »Østersøområdet«, det vil sige Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet, Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallellen 57° 44,8' N. gennem Skagen.
- 3) »Sortehavet«, det vil sige det egentlige Sortehav, således at den 41. nordlige breddegrad udgør grænsen mellem Middelhavet og Sortehavet.
- 4) »Rødehavet«, det vil sige det egentlige Rødehav med Suez-golfen og Aqaba-bugten, afgrænset mod syd af kompaslinien mellem Ras si Ane (12° 08,5' N. 43° 19,6' Ø.) og Husn Murad (12° 40,4' N. 43° 30,2' Ø.).
- 5) »Golfområdet«, det vil sige havområdet nordvest for kompaslinien mellem Ras al Hadd (22° 30' N. 59° 48' Ø.) og Ras al Fasteh (25° 04' N. 61° 25' Ø.).
- 6) »Adengolfen«, det vil sige den del af Adengolfen mellem Rødehavet og Det arabiske Hav, som er afgrænset mod vest af kompaslinien mellem Ras si Ane (12° 08,5' N. 43° 19,6' Ø.) og Husn Murad (12° 40,4' N. 43°

30,2' Ø.) og mod øst af kompaslinien mellem Ras Asir (11° 50' N. 51° 16,9' Ø.) og Ras Fartak (15° 35' N. 52° 13,8' Ø.).

- 7) »Det antarktiske Område«, det vil sige havområdet syd for den 60. sydlige breddegrad.

Stk. 2. Ved »olie« forstås i denne bekendtgørelse enhver form for mineralolie og blandede heraf, herunder råolie, naturkondensat, olie-slam og olieaffald, samt brændselsolie og alle andre raffinerede produkter, bortset fra petrokemikalier, der er klassificerede i henhold til § 17 i lov om beskyttelse af havmiljøet.

§ 2. I særlige havområder, jf. dog § 3, må udtømning af olie fra maskinrummets rendestene fra olietankskibe samt fra skibe på 400 BRT og derover, som ikke er olietankskibe, kun finde sted, når alle nedenstående betingelser er opfyldt:

- 1) olien må ikke stamme fra lastpumperumsrendestene,
- 2) olien må ikke være blandet med olie, der stammer fra lasten,
- 3) skibet skal gøre fart gennem vandet,
- 4) udløbets indhold uden fortyndning må ikke overstige 15/1.000.000, og
- 5) udtømningen skal finde sted under anvendelse af systemer, som er godkendt til rengøring og kontrol af olieudtømning, samling af olieholdigt vand samt oliefiltrering, eller tilsvarende godkendte systemer.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 5, nævnte systemer skal være godkendt af Søfartsstyrelsen. ✓

§ 3. I Det antarktiske Område er enhver udtømning af olie i havet forbudt.

Stk. 2. Ethvert skib, der besejler Det antarktiske Område, skal forinden indsejlingen i området være udstyret med tilstrækkelig kapacitet til opbevaring, så længe det opererer i området, af al slam, snavset ballast- og tankskyllevand samt andre olierester.

Stk. 3. Ethvert skib skal endvidere inden indsejlingen i Det antarktiske Område have indgået aftale om udtømning af sådanne olierester i et modtageanlæg, når skibet har forladt området.

Stk. 4. De i stk. 2 nævnte systemer skal være godkendt af Søfartsstyrelsen.

§ 4. Den, der overtræder bekendtgørelsens §§ 2-3, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i

indtil 1 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 5. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. juli 1992, bortset fra bestemmelserne nævnt i stk. 2.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttræden af § 1, stk. 1, 4)-6) fastsættes af ministeren.

Stk. 3. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 426 af 7. september 1983 om udtømning af olie fra maskinrummets rendestene på skibe i særlige havområder.

Miljøministeriet, den 21. juni 1992

PER STIG MØLLER

/ Hans Jürgen Stehr

Bekendtgørelse om udarbejdelse, indhold og godkendelse af skibsberedskabsplaner ved olieforurening

I medfør af § 37, stk. 3, og § 48 i lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet som senest ændret ved lov nr. 394 af 22. maj 1996 fastsættes:

§ 1. En beredskabsplan for ethvert olietankskib med en bruttotonnage på 150 og derover og alle øvrige skibe med en bruttotonnage på 400 og derover skal udarbejdes i overensstemmelse med retningslinier udarbejdet af den Internationale Søfartsorganisation (IMO), ved Resolution MEPC 54 (32) »Skibsberedskabsplan ved olieforurening«.

Stk. 2. Beredskabsplanen udarbejdes af skibets ejer eller bruger.

Stk. 3. Beredskabsplanen udarbejdes på det arbejdssprog, der anvendes om bord på skibet og skal indeholde

- 1) retningslinier for skibsføreren om rapportering ved olieforureningsuheld,
- 2) liste over myndigheder eller personer, som skal kontaktes i tilfælde af olieforureningsuheld,

3) en detaljeret beskrivelse af hvilke foranstaltninger, som øjeblikkelig skal foretages om bord på skibet for at begrænse eller kontrollere olieforureningsuheld og

4) procedurer og mødesteder på skibet for koordinering af skibets og nationale/lokale myndigheders foranstaltninger til bekæmpelse af en olieforurening.

§ 2. Dersom beredskabsplanen ikke er udarbejdet i henhold til eksemplet i Appendix II i Resolution MEPC 54 (32), skal der med ansøgning om godkendelse følge en referenceliste, der umiddelbart gør det muligt at sammenligne beredskabsplanens indhold med Indexet i Appendix II.

§ 3. Beredskabsplanen skal indsendes til Søfartsstyrelsen og godkendes af enten Søfartsstyrelsen eller et klassifikationsselskab, som er bemyndiget hertil af Søfartsstyrelsen.

§ 4. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. april 1997.

Miljø- og Energiministeriet, den 1. april 1997

SVEND AUKEN

/ Erik Lindegaard

A 8

Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. af 1997

Bekendtgørelse om førelse af affaldsjournal

I medfør af § 20 a, stk. 2, § 48, stk. 1, og § 61 i lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet som senest ændret ved lov nr. XXX af xx. juni 1997 (afventer afholdelse af Statsrådsmøde), § 25, § 36, stk. 1, og § 47 i anordning nr. 1012 af 15. december 1994 om ikrafttræden for Grønland af lov om beskyttelse af havmiljøet og § 34, stk. 1, § 50 og § 61 i anordning nr. 318 af 26. juni 1985 om ikrafttræden for Færøerne af lov om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

Kapitel 1

Affaldsjournalen

§ 1. Ethvert skib med en bruttotonnage på 400 eller derover, og ethvert skib, der er godkendt til at befordre 15 personer eller flere, skal være forsynet med en affaldsjournal. Af affaldsjournalen skal det fremgå, hvorledes skibets affald er blevet behandlet.

Stk. 2. Skibe, der har en sejladstid på en time eller mindre og som er godkendt til befordring af 15 personer eller flere, er ikke omfattet af kravet i denne bekendtgørelse om affaldsjournaler.

§ 2. "Skibe" omfatter i denne bekendtgørelse et fartøj af en hvilken som helst type, som bruges i havmiljøet, herunder platforme, når de fremdrives for egen kraft, forhalet eller bugseres.

Stk. 2. "Affald" omfatter i denne bekendtgørelse enhver form for levnedsmiddel-, husholdnings-, eller driftsaffald, som fremkommer ved skibets normale drift og som bortskaffes løbende eller periodevis. "Affald" omfatter alene ubrugelige, unødvendige eller overskydende stoffer eller materialer. Frisk fisk eller dele deraf samt stoffer eller materialer, som er omfattet af havmiljølovens kapitel 2-6 og 10, udgør ikke affald.

§ 3. Affaldsjournalen udgives ved miljøstyrelsens foranstaltning.

Stk. 2. Enhver affaldsjournal skal opbevares i 2 år efter datoen for sidste indførsel.

Kapitel 2

Affaldsjournalens førelse

§ 4. Affaldsjournalen skal føres af skibsføreren eller af en ansvarlig officer.

Stk. 2. I de tilfælde hvor affaldsjournalen føres af den ansvarlige officer, skal skibsføreren påse, at journalen føres forskriftsmæssigt og skal for hver udskreven side kontrollere journalen. Skibsføreren skal give journalen påtegning om den stedfundne kontrol.

§ 5. Affaldsjournalen skal føres i overensstemmelse med den i affaldsjournalen indeholdte anvisning.

Stk. 2. Indførelser i affaldsjournalen skal foretages på flagstatens officielle sprog og på engelsk eller fransk.

Stk. 3. Affaldsjournalen skal føres tydeligt, og intet blad må ud-rives. Det, der en gang er indført, må ikke raderes eller på anden måde gøres ulæseligt. Bliver det nødvendigt at foretage rettelse i journalen, skal rettelsen tilføjes som anmærkning.

Kapitel 3

Straf og ikrafttræden

§ 6. Den der overtræder bekendtgørelsens § 1, stk. 1, § 3, stk. 2, § 4, eller § 5 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. På Grønland og Færøerne kan der for overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af Grønlands Hjemmestyre, en kommune eller et kommunalt fællesskab, der er omfattet af § 64 i landstingslov om de grønlandske kommunalbestyrelser og bygderåd m.v., kan der pålægges hjemmestyret, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. For skibe, der er bygget før denne dato, fastsættes ikrafttrædelsesdatoen til den 1. juli 1998.

Svend Auken / Erik Lindegaard

AFFALDSJOURNAL

GARBAGE RECORD BOOK

Skibets navn/ *Name of Ship* _____

Kaldesignal/ *Distinctive Number or Letters* _____

IMO Nr./ *IMO No.* _____

For perioden/ *Period from* _____ *til/ to* _____

Bemærk: I ethvert skib med en tonnåge på 400 tons og derover, og ethvert skib der er godkendt til at befordre 15 personer eller flere skal føres en journal over håndteringen af affald.

Note: Every ship of 400 tons gross tonnage and above and every ship which is certified to carry 15 persons or more shall be provided with a record book to record the handling of garbage.

Denne affaldsjournal, som består af 96 nummerede journalsider, er udgivet ved Miljø- og Energi-ministeriet, Miljøstyrelsens foranledning.

This Garbage Record Book, which consists of 96 numbered record-pages, is issued by order of the Ministry of Environment and Energy, Danish Environment Protection Agency.

B1

Bekendtgørelse om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet

I henhold til § 42, stk. 1, og § 61 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

§ 1. Skibsføreren og platformschefen skal straks indberette til de i § 3 nævnte myndigheder, såfremt der fra skibet eller platformen sker udtømning, som er i strid med lov om beskyttelse af havmiljøet kapitlerne 2-6, eller regler udstedt i medfør af bestemmelserne i disse kapitler, eller som omfattes af lovens § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver kollision eller grundstødning, eller såfremt der som følge af brand, eksplosion, fejl på maskineri eller udstyr, der kan påvirke skibets eller platformens manøvredygtighed, eller af andre grunde er fare for udtømning.

Stk. 2. Skibsføreren, platformschefen og føreren af et luftfartøj skal straks indberette til de i § 3 nævnte myndigheder, såfremt der fra skibet, platformen eller luftfartøjet iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer.

Stk. 3. Skibsføreren, platformschefen og føreren af et luftfartøj skal straks indberette, såfremt der fra skibet, platformen eller luftfartøjet uden tilladelse er foretaget dumpning eller afbrænding på havet.

Stk. 4. Såfremt der ikke sker indberetning fra skibsføreren, platformschefen eller i de i stk. 3 nævnte tilfælde fra føreren af luftfartøjet, eller såfremt indberetningen er ufuldstændig, jfr. §§ 5-8, skal ejeren eller brugeren af skibet, platformen eller luftfartøjet straks foretage indberetning.

Stk. 5. I de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde skal lodsens på skibet eller platformen ligeledes straks indberette til de i § 3 nævnte myndigheder.

§ 2. Havnebestyrelsen skal straks indberette, såfremt der i havnen iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer, og der er fare for forurening af havet. Ved væsentligt spild af olie i havne forstås et spild, hvis mængde skønnes at udgøre 1 ton eller derover.

§ 3. Indberetning skal ske til miljøstyrelsen. Indberetning til miljøstyrelsen sker gennem søværnets operative kommando.

Stk. 2. Uden for dansk søterritorium kan indberetning ligeledes ske til de kompetente myndigheder i den nærmeste kyststat. Indberetning fra skibe og platforme sker gennem den nærmeste kystradiostation. Indberetning fra luftfartøjer sker gennem den lufttrafiktjeneste, som luftfartøjet til enhver tid har forbindelse med.

Stk. 3. Såfremt der i de i § 1, stk. 3, nævnte tilfælde er sket indberetning til udenlandske myndigheder, skal dumpningen eller afbrændingen ligeledes indberettes til miljøstyrelsen senest en uge efter, at dumpningen eller afbrændingen har fundet sted.

§ 4. Indberetning skal ske over radio, telefonisk eller ad den vej, som er hurtigst på tidspunktet for indberetningen. Indberetningen i de i § 3, stk. 3, nævnte tilfælde kan dog ske skriftligt.

Stk. 2. Udgifterne til indberetning i de i § 1, stk. 2, nævnte tilfælde afholdes af miljøstyrelsen.

§ 5. Indberetning i de i § 1, stk. 1, nævnte tilfælde skal indeholde alle oplysninger, der kan være af betydning for de i § 3 nævnte myndigheds bedømmelse af situationen, herunder oplysninger om

- 1) skibets eller platformens navn, hjemsted og internationale radiokaldesignal,
- 2) skibets eller platformens type og tonnage,
- 3) lastens art, mængde og placering, herunder mulighederne for at overføre last eller ballast til andre skibe eller platforme,
- 4) brændstofbeholdningens art, mængde og placering,
- 5) tidspunktet for hændelsen,
- 6) skibets eller platformens position, kurs og hastighed, da hændelsen indtraf,
- 7) skibets eller platformens kurs og hastighed efter hændelsen eller, såfremt skibet er grundstødt, amning for og agter,
- 8) skibets eller platformens sidste afgang samt tid og sted for forventet nærmeste destination,
- 9) de herskende vind-, sø- og strømforhold samt sigtbarheden,
- 10) hændelsens art, årsag og forløb, herunder om en evt. skades placering, og om en evt. udtømning fortsætter,
- 11) de relevante forhold vedrørende skibets eller platformens tilstand,
- 12) hvilke forholdsregler, der er taget for at forhindre eller begrænse udtømning,
- 13) i hvilket omfang, der er søgt eller opnået assistance,
- 14) hvilken radiofrekvens eller kanal, der aflyttes, og
- 15) skibets ejer, bruger og nærmeste lokale agent.

Stk. 2. Indberetning i de i § 1, stk. 1, nævnte tilfælde skal endvidere indeholde udførlige oplysninger om de stoffer, der er udtømt, eller som der er fare for vil blive udtømt, herunder

- 1) tydelig angivelse eller beskrivelse af stofferne, herunder den korrekte tekniske betegnelse,
- 2) angivelse af eller skøn over mængder, koncentrationer og sandsynlige tilstande af stofferne.

3) beskrivelse af spildets udstrækning og bevægelser, og

4) angivelse af navn på modtageren, afskiberen eller producenterne af stofferne.

Stk. 3. Indberetningen skal suppleres, såfremt den videre udvikling ændrer de forhold, der er indberettet.

Stk. 4. Indberetning fra lodsen skal indeholde de af de i stk. 1-3 nævnte oplysninger, som lodsen er eller burde være bekendt med.

§ 6. Indberetning i de i § 1, stk. 2, nævnte tilfælde skal indeholde alle oplysninger, der kan være af betydning for de i § 3 nævnte myndigheds bedømmelse af situationen, herunder

- 1) skibets, platformens eller luftfartøjets navn, hjemsted og internationale radiokaldesignal,
- 2) tidspunktet for iagttagelsen,
- 3) positionen og udstrækningen af det iagttagne spild,
- 4) hvilke stoffer, spildet består af og den sandsynlige mængde,
- 5) hvor spildet stammer fra, og
- 6) de herskende vind-, sø- og strømforhold samt sigtbarheden på tidspunktet for iagttagelsen.

§ 7. Indberetning af dumpning uden tilladelse skal indeholde oplysninger om

- 1) skibets, platformens eller luftfartøjets navn, hjemsted og internationale radiokaldesignal,
- 2) tidspunktet for dumpningen,
- 3) skibets, platformens eller luftfartøjets position, da dumpningen fandt sted,
- 4) arten og mængden af de dumpede stoffer og materialer,
- 5) de herskende vind-, sø- og strømforhold samt sigtbarheden,
- 6) fremgangsmåden ved dumpningen, og
- 7) de grunde, der førte til, at der foretoges dumpning uden tilladelse.

§ 8. Indberetning af afbrænding på havet uden tilladelse skal indeholde oplysninger om

- 1) skibets eller platformens navn, hjemsted og internationale radiokaldesignal,
- 2) tidspunktet for afbrændingen,
- 3) skibets eller platformens position, da afbrændingen fandt sted,

- 4) arten og mængden af de afbrændte stoffer og materialer,
- 5) de herskende vind-, sø- og strømforhold samt sigtbarheden,
- 6) fremgangsmåden ved afbrændingen,
- 7) forbrændingseffekten, og
- 8) de grunde, der førte til, at der foretoges afbrænding på havet uden tilladelse.

§ 9. Indberetning i de i § 2 nævnte tilfælde skal indeholde alle oplysninger, der kan være af betydning for miljøstyrelsens bedømmelse af situationen, herunder

- 1) positionen og udstrækningen af det iagttagne spild,
- 2) hvilke stoffer, spildet består af og den sandsynlige mængde,
- 3) de herskende vind-, sø- og strømforhold, og
- 4) hvor spildet stammer fra.

§ 10. I de i §§ 1-2 nævnte tilfælde skal de nævnte personer efter anmodning give miljøstyrelsen, forsvaret, civilforsvaret samt de udenlandske myndigheder, der i medfør af § 3, stk. 2, har modtaget indberetning, alle oplysninger, som har betydning for iværksættelse af foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

§ 11. Den, der overtræder bekendtgørelsens §§ 1 og 2 samt 4-10, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 12. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 1981.

Miljøministeriet, den 12. juni 1981

ERIK HOLST

/ H. Hummelrose

19
B 2

Bekendtgørelse om klassifikation og kategorisering samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk

I medfør af lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet med senere ændring §§ 6, 16, 17, 18, 20, 59, nr. 1 og 2, samt § 60 fastsættes følgende:

Kapitel I

Definitioner

§ 1. I denne bekendtgørelse forstås ved følgende begreber:

1. **Flydende stof:**
Et stof, hvis damptryk ikke overstiger 2,8 kp/cm² (0,28 MPa) ved en temperatur på 37,8° C.
2. **Skadeligt flydende stof:**
Et flydende stof, som er opført i bilag I som hørende til kategori A-D, eller som midlertidigt er blevet henført hertil.
3. **Nærmest kyst:**
Den basislinje, hvorfra det pågældende territoriums ydre territorialfarvand i overensstemmelse med international ret er fastsat. »Nærmeste kyst« ved Australiens nordøstkyst afgrænses dog af en linje fra punktet:
11° S-142° 08' E
og videre gennem punkterne:
10° 35' S-141° 55' E
10° 00' S-142° 00' E
09° 10' S-143° 52' E
09° 00' S-144° 30' E
13° 00' S-144° 00' E
15° 00' S-146° 00' E
18° 00' S-147° 00' E
21° 00' S-153° 00' E til punktet
24° 42' S-153° 15' E

på den australske kyst.

4. **Kemikalietankskib:**

Ethvert skib, som er indrettet til, eller som transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.

5. **Særlige havområder:**

- a) Østersøområdet, det vil sige Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet og bæltene samt Kattegat indtil breddeparallelle 57° 44' 08" N gennem Skagen.
- b) Sortehavsområdet, de vil sige det egentlige Sortehav nord for breddeparallelle 41° N.

6. **Nyt skib:**

Et skib, hvor kølen er lagt den 1. juli 1986 eller senere, eller som på denne dato befinder sig på et tilsvarende byggestadium.

7. **Eksisterende skib:**

Et skib, som ikke er et nyt skib, jf. nr. 6.

8. **Sloptank:**

En tank, som er særligt indrettet til opsamling af tanskyllend, tankrester og andre rester af skadelige flydende stoffer.

9. **Ren ballast:**

Ballastvand, der føres i en tank, som, siden sidste gang den blev anvendt til en ladning, indeholdende et stof under kategori A, B, C eller D, er blevet fuldstændig rensat, og hvor resterne efter denne rensning er blevet bortskaffet og tanken tømt i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser i denne bekendtgørelse.

10. *Adskilt ballast:*

Ballastvand tilført en tank, som udelukkende anvendes til at føre ballast, eller til at føre ballast eller andre ladninger end olie og skadelige flydende stoffer, og som er fuldstændig adskilt fra lastrum og oliebrændstofs-system.

11. *Stoffer med høj viskositet:*

1. Kategori B-stoffer med en viskositet på 25 mPa.s eller derover, målt ved stoffets temperatur under losningen.
2. Kategori C-stoffer med en viskositet i særlige havområder på 25 mPa.s eller derover og uden for særlige havområder på 60 mPa.s eller derover, målt ved stoffets temperatur under losningen.

12. *Let-stivnende stoffer:*

1. Stoffer med et smeltepunkt på mindre end 15° C, såfremt stoffets temperatur ved losningen er mindre end 5° C over smeltepunktet.
2. Stoffer med et smeltepunkt på 15° C eller derover, såfremt stoffets temperatur ved losningen er mindre end 10° C over smeltepunktet.

Stk. 2. For transport på kemikalietankskibe af ladninger, der omfattes af kapitel 2 i lov om beskyttelse af havmiljøet, gælder tillige reglerne i dette kapitel.

§ 2. Flydende stoffer klassificeres efter kriterierne i bilag I til denne bekendtgørelse.

Kapitel 2

Klassifikation af flydende stoffer

§ 3. Et flydende stof, som ikke er opført i denne bekendtgørelses bilag I og 2, skal inden transport til eller fra dansk havn klassificeres af Miljøstyrelsen.

Kapitel 3

Genereller regler

§ 4. Udtømning i havet af flydende stoffer, der ikke er klassificeret, jf. § 3, må ikke finde sted.

§ 5. På dansk søterritorium må udtømning af andre stoffer end vand ikke finde sted.

§ 6. Uden for dansk søterritorium må udtømning af stoffer, klassificeret i en af kate-

gorierne A-D, kun ske efter reglerne i kapitel 4-8.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 4-8 finder ikke anvendelse på ren ballast eller på stoffer, der ved klassifikationen ikke er henført til kategorierne A-D.

Stk. 3. Lænsning fra stoptanke skal gennemføres efter reglerne for det højst klassificerede stof i det udledte skyllevand.

§ 7. Efter losning af tanke, som indeholder let-stivende stoffer eller stoffer med høj viskositet, skal tanken renses i overensstemmelse med de for pågældende stof og tank opstillede regler. Det herefter fremkom tankskyllevand skal afleveres til modtageordning i land. Yderligere udtømning i havet fra tanken må kun ske i overensstemmelse med de for pågældende stof og kategori opstillede regler, jf. kapitel 4-8.

Kapitel 4

Kategori A-stoffer

§ 8. Udtømning i havet af stoffer, der i bilag I er henført til kategori A, eller af stoffer, som midlertidigt er henført til kategori A, samt udtømning fra andre tanke end sloptanke af ballastvand, tankskyllevand eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, må kun finde sted efter reglerne i stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved rensning af en tank, som har indeholdt et kategori A-stof, skal tankskyllevandet afleveres til modtageanlæg i land, indtil koncentrationen af kategori A-stof er nedbragt til den koncentration, som er angivet i bilag I, kolonne III (havne uden for særlige havområder) eller kolonne IV (havne i særlige havområder). Tanken skal herefter tømmes fuldstændigt til modtageanlægget.

Stk. 3. Fra en tank, som er rensset i overensstemmelse med fremgangsmåden i stk. 2, må udtømning af vand i havet kun finde sted, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Skibet skal gøre mindst 7 knops fart gennem vandet, såfremt det fremdrives ved egen kraft. Hvis skibet ikke fremdrives ved egen kraft, skal farten være mindst 4 knob.
- b) Udtømningen skal ske under vandlinjen under hensyntagen til placeringen af skibets søvandsindtag.

- c) Udtømningen skal foretages i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på mindst 25 m vanddybde.

Stk. 4. Lænsning fra sloptank, som indeholder kategori A-stoffer, må kun ske til modtageanlæg i land.

Kapitel 5

Kategori B-stoffer

§ 9. I særlige havområder må udtømning i havet af stoffer, der i bilag I er henført til kategori B, eller af stoffer, som midlertidigt er henført til kategori B, samt udledning af ballastvand, tankskyllevand eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, kun finde sted såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

- Tanken skal skylles i overensstemmelse med den for det pågældende skib godkendte tankrensningssprocedure, og tankskyllevandet skal afleveres til modtageanlæg i land. Efterfølgende udtømning overbord skal ske gennem godkendte procedurer og udstyr.
- Skibet skal gøre mindst 7 knobs fart gennem vandet, såfremt det fremdrives ved egen kraft. Hvis skibet ikke fremdrives ved egen kraft, skal farten være mindst 4 knob.
- Koncentrationen af kategori B-stof i skibets kølvandsbølge må ikke overstige 1 ppm.
- Udtømningen skal ske under vandlinjen under hensyntagen til placeringen af skibets sovandsindtag.
- Udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på mindst 25 m vanddybde.

Stk. 2. Lænsning fra sloptank i særlige havområder af rester, der indeholder kategori B-stoffer, må kun ske til modtageordning i land.

Stk. 3. Rester og blandinger, som opbevares ombord, indtil skibet er uden for det særlige havområde, kan udtømmes efter reglerne i § 10.

§ 10. Uden for særlige havområder må udtømning af rester og blandinger af kategori B-stoffer kun finde sted, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

- Skylning og udtømning må kun ske under anvendelse af godkendte procedurer og udstyr. Stoffet, som udtømmes, skal være fortyndet, således at udtømningshastigheden sikrer en stoffekonzentration i skibets kølvandsbølge på højst 1 ppm. Fra skibet må ikke udtømmes en større lastmængde, end at dette krav kan opfyldes. Rester og blandinger med indhold af stoffer med høj viskositet eller let-stivnende stoffer, jf. § 1, stk. 1, nr. 11 og 12, må kun udtømmes efter rensning af lasttanken i overensstemmelse med § 9, stk. 1, litra a).
- Skibet skal gøre mindst 7 knobs fart gennem vandet, såfremt det fremdrives ved egen kraft. Hvis skibet ikke fremdrives ved egen kraft, skal farten være mindst 4 knob.
- I intet tilfælde må den udtømte lastmængde være større end den største af værdierne 1 m³ eller $\frac{1}{1000}$ af den pågældende tanks lasteevne i m³.
- Udtømningen skal ske under vandlinjen og under hensyntagen til skibets sovandsindtag.
- Udtømningen skal ske mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på mindst 25 m vanddybde.

Kapitel 6

Kategori C-stoffer

§ 11. I særlige havområder må udtømning i havet af stoffer, der i bilag I er henført til kategori C, eller af stoffer, der midlertidigt er henført til kategori C, samt udtømning af ballastvand, tankskyllevand, eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, kun finde sted, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt, jf. dog § 13:

- Skylning og udtømning må kun ske under anvendelse af godkendte procedurer og udstyr. Stoffet, som udtømmes, skal være fortyndet, således at udtømningshastigheden sikrer en stoffekonzentration i skibets kølvandsbølge på højst 1 ppm. Fra skibet må ikke udtømmes en større lastmængde, end at dette krav kan opfyldes.
- Skibet skal gøre mindst 7 knobs fart gennem vandet, såfremt det fremdrives ved egen kraft. Hvis skibet ikke fremdrives ved egen kraft, skal farten være mindst 4 knob.

- c) I intet tilfælde må den udtømte være større end den største af værdierne 1 m^3 eller $\frac{1}{1000}$ af den pågældende tanks lasteevne i m^3 .
- d) Udtømning skal ske under vandlinjen og under hensyntagen til skibets søvandsindtag.
- e) Udtømning skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på mindst 25 m vanddybde.

Stk. 2. Rester og blandinger, som opbevares ombord, indtil skibet er uden for det særlige havområde, kan udtømmes efter reglerne i § 12.

§ 12. Uden for særlige havområder må udtømning af stoffer, der i bilag 1 er henført til kategori C, eller af stoffer, der midlertidigt er henført til kategori C, samt udtømning af ballastvand, tankskyllevand, eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, kun finde sted, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt, jf. dog § 13:

- a) Skylning og udtømning må kun ske under anvendelse af godkendte procedurer og udstyr. Stoffet, som udtømmes, skal være fortyndet, således at udtømningshastigheden sikrer en stofkoncentration i skibets kølvandsbølge på højst 10 ppm. Fra skibet må ikke udtømmes en større lastmængde, end at dette krav kan opfyldes.
- b) Skibet skal gøre mindst 7 knobs gennem vandet, såfremt det fremdrives ved egen kraft. Hvis skibet ikke fremdrives ved egen kraft, skal farten være mindst 4 knob.
- c) I intet tilfælde må den udtømte lastmængde være større end den største af værdierne 3 m^3 eller $\frac{1}{1000}$ af den pågældende tanks lasteevne i m^3 .
- d) Udtømning skal ske under vandlinjen og under hensyntagen til skibets søvandsindtag.
- e) Udtømning skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst og på mindst 25 m vanddybde.

§ 13. Rester og blandinger af højviskose eller letstivnende kategori C-stoffer, jf. § 1, stk. 1, nr. 11 og 12, må kun udtømmes efter rensning af lasttanken i overensstemmelse med § 9, stk. 1, litra a.

Kapitel 7

Kategori D-stoffer

§ 14. Udtømning i havet af stoffer, der i bilag 1 er henført til kategori D, eller af stoffer, der midlertidigt er henført til kategori D, samt udtømning af ballastvand, tankskyllevand, eller andre rester eller blandinger, der indeholder sådanne stoffer, må kun finde sted, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:

- a) Skibet, skal gøre mindst 7 knobs fart gennem vandet, såfremt det fremdrives ved egen kraft. Hvis skibet ikke fremdrives ved egen kraft, skal farten være mindst 4 knob.
- b) Koncentrationen af stof i den udledte mængde må ikke overstige 1 del stof til 10 dele vand.
- c) Udtømningen skal ske i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.

Kapitel 8

Olielignende stoffer

§ 15. Stoffer, opført i bilag 3, kan udtømmes efter reglerne i havmiljølovens kapitel 2, såfremt udtømningen sker fra et skib, som er godkendt til at transportere det pågældende stof, og såfremt skibets udtømningsudstyr er godkendt hertil.

Kapitel 9

Havari m.v.

§ 16. Ved havari eller lignende på skibets losningsudstyr m.v., som bevirker, at losning ikke kan ske efter de for skibet foreskrevne regler, skal de tømte lasttanke renses og rensevandet afleveres til modtageanlæg inden udtømning efter reglerne i kapitlerne 4-7 må finde sted.

Kapitel 10

Ventilation

§ 17. Ventilation af en tank må kun ske med tilladelse fra havnemyndighederne og kun under anvendelse af godkendte procedurer.

Stk. 2. Vand, som ledes til en tank, renses efter stk. 1, behandles som ren ballast.

Kapitel 11

Straf

§ 18. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil et år den, der overtræder §§ 3-5, § 6, stk. 3, §§ 7-16, og § 17, stk. 1.

Stk. 2. Skibets ejer eller bruger kan pålægges bødeansvar for overtrædelse som nævnt i stk. 1, selv om disse overtrædelser ikke kan tilregnes denne som forsætlige eller uagtsomme. For sådan bødestraf fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 19. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber, anpartsselska-

ber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådan bødeansvar.

Kapitel 12

Ikrafttræden

§ 20. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 10. april 1987.

§ 21. For eksisterende skibe gælder følgende bestemmelser først fra 1. januar 1988:

- 1) § 8, stk. 3, litra b.
- 2) § 9, stk. 1, litra c og d
- 3) § 10, litra a, 2. punktum og litra d.
- 4) § 11, stk. 1, litra a, 2. punktum og litra d.
- 5) § 12, litra b, 2. punktum og litra d.

Miljøministeriet, den 1. april 1987

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Erik Lindegaard

Bilag 1

Retningslinjer for klassifikation af skadelige, flydende stoffer

Kategori A:

Stoffer, som bioakkumuleres og kan frembringe fare for livet i havet eller den menneskelige sundhed; eller som er stærkt giftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 4, defineret ved en TLM under 1 ppm); og tillige visse stoffer, som er jævnt giftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 3, defineret ved en TLM på 1 ppm eller derover, men under 10 ppm), når der lægges særlig vægt på yderligere faktorer i fareprofilen eller på særlige egenskaber ved stoffet.

Kategori B:

Stoffer, som bioakkumuleres med en kort retentionsperiode på en uge eller derunder, eller som kan frembringe fordærvelse af føden i havet; eller som er jævnt giftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 3, defineret ved en TLM på 1 ppm eller derover, men under 10 ppm); og tillige visse stoffer, som er let giftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 2, defineret ved en TLM på 10 ppm eller derover, men under 100 ppm), når der lægges særlig vægt på yderligere faktorer i fareprofilen eller på særlige egenskaber ved stoffet.

Kategori C:

Stoffer, som er let giftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 2, defineret ved

en TLM på 10 ppm eller derover, men under 100 ppm); og tillige visse stoffer, som er praktisk taget ugiftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 1, defineret ved en TLM på 100 ppm eller derover, men under 1.000 ppm), når der lægges særlig vægt på yderligere faktorer i fareprofilen eller på særlige egenskaber ved stoffet.

Kategori D:

Stoffer, som er praktisk taget ugiftige for livet i havet (som udtrykt ved fareklasse 1, defineret ved en TLM på 100 ppm eller derover, men under 1.000 ppm); eller som forårsager en aflejring på havbunden med et stort biokemisk iltforbrug (BOD); eller som er yderst farlige for den menneskelige sundhed med en LD₅₀ på mindre end 5 mg/kg, eller bevirker en let forringelse af rekreative værdier på grund af nedbrydelighedsforhold, lugt eller giftige eller irriterende egenskaber, som muligvis indvirker på benyttelsen af strande; eller jævnt farlige for den menneskelige sundhed med en LD₅₀ på 5 mg/kg eller derover, men under 50 mg/kg og bevirker en let forringelse af rekreative værdier.

Andre flydende stoffer:

Andre stoffer end dem, der er kategoriserede under kategorierne A, B, C og D herover.

Liste over klassificerede stoffer
(Kategori i parentes angiver foreløbig klassifikation)

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	UN-num- mer	Kategori	Restkoncentration (% i vægt)	
		I	II	III Udenfor særlige havområ- der	IV I særlige havområ- der
Acajounøddeskalolie (ubehandlet)	Cashew nut shell oil (un- treated)		D		
Acetaldehyd	Acetaldehyde	1039	C		
Acetonecyanhydrin	Acetone cyanohydrin	1541	A	0,1	0,05
Acetophenon	Acetophenone		D		
Acetylchlorid	Acetyl chloride	1717	C		
Acrylamidopløsning (50% eller mindre)	Acrylamide solution (50% or less)	2074	D		
Acrylsyre	Acrylic acid	2218	D		
Acrylonitril	Acrylonitrile	1093	B		
Adipinsyredinitril	Adiponitrile	2205	D		
Alkener, uforgrenet kæ- de, blandinger	Olefins, straight chain, mixtures		B		
Alkener (C ₄ -C ₈ blandin- ger)	Olefins (C ₄ -C ₈ mixtures)		B		
<i>alpha</i> -Alkener (C ₅ -C ₁₃ blandinger)	<i>alpha</i> -Olefins (C ₅ -C ₁₃ mixtures)		B		
Alkoholer, C ₄ , C ₅ , C ₆ blandinger	Alcohols, C ₄ , C ₅ , C ₆ mix- tures		D		
Alkoholer, C ₅ , C ₆ som individuelle alkoholer	Alcohols, C ₅ , C ₆ as indi- vidual alcohols		D		
Alkoholer C ₇ , C ₈ , C ₉ som individuelle og blandinger	Alcohols C ₇ , C ₈ , C ₉ as individuals and mixtures		C		
Alkoholer C ₁₀ , C ₁₁ , C ₁₂ som individuelle og blandinger	Alcohols C ₁₀ , C ₁₁ , C ₁₂ as individuals and mixtures		B		
Alkoholethaxylat (højere sekundær)	Alcohol ethoxylate (high- er secondary)		D		
Alkohol (C ₁₀ /C ₁₅) Poly (3-11) ethoxylater	Alcohol (C ₁₀ /C ₁₅) Poly (3-11) ethoxylates		B		
Alkylacrylatvinylpyridin copolymer i toluen	Alkyl acrylate vinyl pyri- dine copolymer in toluene		(C)		
Alkylaminblandinger	Alkylamine mixtures		C		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Alkyl (C ₆ -C ₁₇) Benzenblandinger (lige eller forgrenet kæde)	Alkyl (C ₆ -C ₁₇) benzene mixtures (straight or branched chain)				
Alkylbenzensulfonat (forgrenet kæde)	Alkyl benzene sulphonate (branched chain)		D		
Alkylbenzensulfonat (lige kæde)	Alkyl benzene sulphonate (straight chain)		B		
Alkylbenzensulfonsyre	Alkyl benzene sulphonie acid	2584/2586	C		
Allylalkohol (2-Propanol)	Allyl alcohol	1098	B		
Allylchlorid (3-chlorpropan)	Allyl chloride	1100	B		
Amerikansk olie	Castor oil		D		
2-(2-Aminoethoxy)ethanol	2-(2-Aminoethoxy)ethanol	3055	D		
Aminoethylethanolamin	Aminoethylethanolamine		(D)		
N-Aminoethylpiperazin	N-Aminoethylpiperazine	2815	D		
Ammoniak i vandig opløsning (28% eller mindre)	Ammonia aqueous (28% or less)	2672 ¹⁾	C		
Ammoniumnitratopløsning (93% eller mindre)	Ammonium nitrate solution (93% or less)	2426	D		
Ammoniumsulfatopløsning	Ammonium sulphate solution		D		
Ammoniumsulfidopløsning (45% eller mindre)	Ammonium sulphide solution (45% or less)	2683	B		
Amylacetat, kommercielt	Amyl acetate, commercial	1104	C		
sec-Amylacetat	sec-Amyl acetate	1104	C		
Amylalkohol, primære isomere	Amyl alcohol, primary	1105	D		
Anilin	Aniline	1547	C		
Benzaldehyd	Benzaldehyde		C		
Benzen og blandinger med 10% benzen eller mere	Benzene and mixtures having 10% benzene or more	1114 ²⁾	C		
Benzensulfonylchlorid	Benzene sulphonyl chloride	2225	D		
Benzylacetat	Benzyl acetate		C		
Benzylalkohol	Benzyl alcohol		C		
Benzylchlorid	Benzyl chloride	1738	B		
Bomuldsfrøolie	Cotton seed oil		D		
Buten oligomer	Butene oligomer		D		
Butylacetat	n-Butyl acetate	1123	C		
sec-Butylacetat	sec-Butyl acetate	1123	D		

¹⁾ UN-nummer henviser til 10-35%.

²⁾ UN-nummer 1114 omfatter Benzen.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Butylacrylat	<i>n</i> -Butyl acrylate	2348	D		
Butylamin (alle isomere)	Butylamine (all isomers)	1125 (normal), 1214 (iso)	C		
Benzylbutylphthalat	Butyl benzyl phthalate		A	0,1	0,05
Butylbutyrat	<i>n</i> -Butyl butyrate		(B)		
Butyl/Decyl/Cetyl/Eicosylmethacrylat blanding	Butyl/Decyl/Cetyl/Eicosyl methacrylate mixture		D		
Butylenglycol	Butylene glycol		D		
1,2-Butylenoxid	1,2-Butylene oxide	3022	C		
Butylether	<i>n</i> -Butyl ether	1149	C		
Butyllactat	Butyl lactate		D		
Butylmethacrylat	Butyl methacrylate		D		
Butyraldehyd	<i>n</i> -Butyraldehyde	1129	B		
gamma-Butyrolacton	gamma-Butyrolactone		D		
Calciumalkylsalicylat	Calcium alkyl salicylate		D		
Calciumchloridopløsning	Calcium chloride solution		D		
Calciumhydroxidopløsning	Calcium hydroxide solution		D		
Calciumhypochloritopløsning	Calcium hypochlorite solution		B		
Calciumnaphtenat i mineralsk olie	Calcium naphthenate in mineral oil		A	0,1	0,05
Campherolie	Camphor oil	1130	B		
Caprolactam	Caprolactam		D		
Carbondisulfid	Carbon disulphide	1131	A	0,01	0,005
Carbontetrachlorid	Carbon tetrachloride	1346	B		
Chloracetone	Chloroacetone	1695	C		
Chorbenzen	Chlorobenzene	1134	B		
Chloreddikesyre	Chloroacetic acid	1750	C		
1-Chlorheptan	1-Chloroheptane		A	0,1	0,05
Chlorhydriner, rå	Chlorohydrins, Crude		(D)		
o-Chlornitrobenzen	o-Chloronitrobenzene	1573	B		
Chloroform	Chloroform	1333	B		
2-Chlorpropionsyre	2-Chloropropionic acid	2511	(C)		
3-Chlorpropionsyre	3-Chloropropionic acid		(C)		
Chlorsulfonsyre	Chlorosulphonic acid	1754	C		
m-Chlortoluen	<i>m</i> -Chlorotoluene	2233	B		
p-Chlortoluen	<i>p</i> -Chlorotoluene	2233	A	0,1	0,05
Chlortoluen (blandede isomere)	<i>p</i> -Chlorotoluene	2233	B		
	Chlorotoluene (mixed isomers)	2233	A	0,1	0,05
Cholinchloridopløsning	Choline chloride		D		
Citronsyre	Citric acid		D		
Coboltnaphtenat i nafta-solvent	Cobalt naphthenate in solvent naphtha		A	0,1	0,05
Cresol (blandede isomere)	Cresol (mixed isomers)	2076	A	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Cresyldiphenylfosfat	Cresyl diphenyl phosphate		A	0,1	0,05
Cresylsyre (blanding af cresoler)	Cresylic acid	2022	A	0,1	0,05
Crotonaldehyd	Crotonaldehyde	1143	B		
Cycloheptan	Cycloheptane	2241	D		
Cyclohexan	Cyclohexane	1145	C		
Cyclohexan/Cyclohexanolblanding	Cyclohexane/Cyclohexanol mixture		C		
Cyclohexanol	Cyclohexanol		C		
Cyclohexanon	Cyclohexanone	1915	D		
Cyclohexylamin	Cyclohexylamine	2357	C		
<i>p</i> -Cymen (4-isopropyltoluen)	<i>p</i> -Cymene	2046	C		
Decahydronaphthalen (Decalin R)	Decahydronaphthalene	1147	(D)		
Decaldehyd	<i>n</i> -Decaldehyde		B		
Decan	Decane		(D)		
Decen	Decene		B		
Decylacrylat	Decyl acrylate		A	0,1	0,05
Decylalkohol (alle isomere)	Decyl alcohol (all isomers)		B		
Diacetonealkohol	Diacetone alcohol	1148	D		
Dialkyl (C ₇ -C ₉) phthalater	Dialkyl (C ₇ -C ₉) phthalates		(D)		
Dialkyl (C ₉ -C ₁₁) phthalater	Dialkyl (C ₉ -C ₁₁) phthalates		(D)		
Dibenzylether	Dibenzyl ether		(C)		
Dibutylamin	Dibutylamine		C		
Dibutylphthalat	Dibutyl phthalate		A	0,1	0,05
1,3-Dichlorobenzen	<i>m</i> -Dichlorobenzene		B		
1,2-Dichlorobenzen	<i>o</i> -Dichlorobenzene	1591	B		
2,2-Dichloridethyl ether	Dichloroethyl ether	1916	B		
1,1-Dichlorethan	1,1-Dichloroethane	2362	B		
1,2-Dichlorethylen	1,2-Dichloroethylene	1150	(D)		
1,6-Dichlorhexan	1,6-Dichlorohexane		B		
2,2-Dichlorisopropylether	2,2-Dichloroisopropylether	2490	C		
Dichlormethan	Dichloromethane	1593	D		
2,4-Dichlorphenol	2,4-Dichlorophenol	2021	A	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid		(A)	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre, diethanolaminsaltopløsning	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid, diethanolamine salt solution		(A)	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre, dimethylaminsalt (70% eller mindre) opløsning	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid, dimethylamine salt (70% or less) solution		(A)	0,1	0,05
2,4-Dichlorphenoxyedikesyre, triisopropanolaminsaltopløsning	2,4-Dichlorophenoxyacetic acid, triisopropanolamine salt solution		(A)	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
1,1-Dichlorpropan	1,1-Dichloropropane		B		
1,2-Dichlorpropan	1,2-Dichloropropane	1279	B		
1,3-Dichlorpropan	1,3-Dichloropropane		B		
1,3-Dichlorpropen	1,3-Dichloropropene	2047	B		
Dichlorpropen/Di- chlorpropanblandinger	Dichlorpropene/Dichlo- ropropane mixtures		B		
2,2-Dichlorpropionsyre	2,2-Dichloropropionic acid		D		
Dichlorpropylether	Dichloropropyl ether		(B)		
Diethylamin	Diethylamine	1154	C		
Diethylaminoethanol el- ler 1-diethylethanolamin	Diethylaminoethanol	2686	C		
Diethylbenzen	Diethylbenzene	2049	C		
Diethylcarbonat	Diethyl carbonate	2366	D		
Diethylenglycolbutyl- etheracetat	Diethylene glycol butyl ether acetate		(D)		
Diethylenglycoldibutyl- ether	Diethylene glycol dibu- tyl ether		D		
Diethylenglycolethyl- etheracetat	Diethylene glycol ethyl ether acetate		(D)		
Diethylenglycolmethyl- ether	Diethylene glycol methyl ether		C		
Diethylenglycolmethyl- etheracetat	Diethylene glycol methyl ether acetate		(D)		
Diethylenetriamin	Diethylenetriamine	2079	(D)		
Di-(2-ethylhexyl)-adipat	Di(2-ethylhexyl) adipate		D		
Di-(2-ethylhexyl)-fosfor- syre	Di(2-ethylhexyl) phos- phoric acid	1902	C		
Di-(2-ethylhexyl)-phtha- lat	Di(2-ethylhexyl) phthala- te		D		
Diethylmalonat	Diethyl malonate		C		
Diethylphthalat	Diethyl phthalate		C		
Diethylsulfat	Diethyl sulphate	1594	(B)		
Diglycidylether af	Diglycidyl ether of				
Bisphenol A	Bisphenol A		B		
1,4-Dihydro-9,10-dihy- droxyanthracen, dinatri- umsaltopløsning	1,4-Dihydro-9,10-dihy- droxy anthracene, diso- dium salt solution		D		
Diisobutylamin	Diisobutylamine	2361	(C)		
Diisobutylene	Diisobutylene	2050	B		
Diisobutylketon	Diisobutyl ketone	1157	D		
Diisobutylphthalat	Diisobutyl phthalate		B		
Diisodecylphthalat	Diisodecyl phthalate		D		
Diisononyladipat	Diisononyl adipate		(D)		
Diisononylphthalat	Diisononyl phthalate		D		
Diisopropanolamin	Diisopropanolamine		C		
Diisopropylamin	Diisopropylamine	1153	C		
Diisopropylbenzen (alle isomere)	Diisopropylbenzene (all isomers)		A	0,1	0,05
Diisopropylnaphtalen	Diisopropyl naphthalene		D		
Dimethylacetamid	Dimethyl acetamide		(B)		
Dimethylaminopløsning (45% eller mindre)	Dimethylamine solution (45% or less)	1160	C		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Dimethylaminopløsning (større end 45% men ikke større end 55%)	Dimethylamine solution (greater than 45% but not greater than 55%)	1160	C		
Dimethylaminopløsning (større end 55% men ikke større end 65%)	Dimethylamine solution (greater than 55% but not greater than 65%)	1160	C		
<i>N,N</i> -Dimethylcyclohexylamin	<i>N,N</i> -Dimethylcyclohexyl amine	2264	C		
Dimethylethanolamin	Dimethylethanolamine	2051	D		
Dimethylformamid					
(<i>N,N</i> -Dimethylformamid)	Dimethylformamide	2265	D		
Dimethylphthalat	Dimethyl phthalate		C		
Dinitrotoluen (smeltet)	Dinitrotoluene (molten)	1600	B		
Dinonylphthalat	Dinonyl phthalate		D		
1,4-Dioxan	1,4-Dioxane	1165	D		
Dipenten	Dipentene	2052	C		
Diphenyl/Diphenyloxidblanding	Diphenyl/Diphenyl oxide mixtures				
Diphenylether	Diphenyl ether		A	0,1	0,05
Diphenylmethan-4,4-diisocyanat	Diphenylmethane diisocyanate	2489	A	0,1	0,05
Diphenyloxid/diphenyletherblanding	Diphenyl oxide/Diphenyl ether mixture		(B)		
Dipropylamin	Di- <i>n</i> -propylamine		A	0,1	0,05
Dipropylenglycolmethylether	Dipropylene glycol methyl ether	2383	C		
Ditridecylphthalat	Ditridecyl phthalate		(D)		
Diundecylphthalat	Diundecyl phthalate		D		
Divinylacetylen	Divinyl acetylene		D		
Dodecan	Dodecane		(D)		
Dodecen (alle isomere)	Dodecene (all isomers)		(D)		
Dodecylalkohol	Dodecyl alcohol		B		
Dodecylbenzen	Dodecylbenzene		B		
Dodecyldiphenyloxiddisulfonatopløsning	Dodecyl diphenyl oxide disulphonate solution		C		
Dodecylphenol	Dodecylphenol		B		
			A	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Eddikesyre	Acetic acid	2789 ¹⁾ / 2790 ¹⁾	C		
Eddikesyreanhydrid	Acetic anhydride	1715	C		
Epichlorhydrin	Epichlorohydrin	2023	C		
Ethanolamin	Ethanolamine	2491	D		
2-Ethoxyethanol	2-Ethoxyethanol	1171	D		
2-Ethoxyethylacetat	2-Ethoxyethyl acetate	1172	C		
Ethylacetat	Ethyl acetate	1173	D		
Ethylacetoacetat	Ethyl acetoacetate		(D)		
Ethylacrylat	Ethyl acrylate	1917	B		
Ethylamin	Ethylamine	1036	C		
Ethylaminopløsninger (72% eller mindre)	Ethylamine solutions (72% or less)	2270	C		
Ethylamylketon	Ethyl amyl ketone	2271	C		
Ethylbenzen	Ethylbenzene	1175	C		
Ethylbutylamin	N-Ethylbutylamine		(C)		
Ethylcyclohexan	Ethylcyclohexane		D		
Ethylcyclohexylamin	N-Ethylcyclohexylamine		D		
Ethylenchlorhydrin	Ethylene chlorohydrin	1135	C		
Ethylendiamin	Ethylendiamine	1604	C		
Ethylendiamin, tetraed- dikesyre, tetranatrium- saltopløsning	Ethylendiamine, tetra- acetic acid, tetrasodium salt solution			D	
Ethylendibromid	Ethylene dibromide	1605	B		
Ethylendichlorid	Ethylene dichloride	1184	B		
Ethylenglycol	Ethylene glycol		D		
Ethylenglycolmethylbu- tylether	Ethylene glycol methyl butyl ether		D		
Ethylenglycolacetat	Ethylene glycol acetate		(D)		
Ethylenglycolbutyl- etheracetat	Ethylene glycol butyl ether acetate		D		
Ethylenglycolmonome- thylether	Ethylene glycol methyl ether	1188	D		
Ethylenglycolmonome- thyletheracetat	Ethylene glycol methyl ether acetate	1189	D		
Ethylenglycolphenyl- ether	Ethylene glycol phenyl ether		D		
Ethylenglycolphenyl- ether/Diethylenglycol- phenyletherblanding	Ethylene glycol phenyl ether/Diethylene glycol phenyl ether mixture		D		
Ethylenoxid/Propylen- oxidblandinger med et ethylenoxidindhold på ikke over 30% af vægten	Ethylene oxide/Propylene oxide mixtures with an ethylene oxide con- tent of not more than 30% by weight	2983	D		

¹⁾ UN-nummer 2789 henviser til en opløsning på over 30%, og nr. 2790 til en opløsning på mellem 10 og 30%.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
2-Ethylhexansyre	2-Ethylhexanoic acid		D		
2-Ethylhexylacrylat	2-Ethylhexyl acrylate		D		
2-Ethylhexylamin	2-Ethylhexylamine	2276	B		
Ethylidennorbornen	Ethylidene norbornene		B		
Ethyllactat	Ethyl lactate	1192	D		
Ethylmethacrylat	Ethyl methacrylate	2277	(D)		
o-Ethylphenol	o-Ethyl phenol		(A)	0,1	0,05
2-Ethyl-3-propyl-acrolein	2-Ethyl-3-propyl-acrolein		D		
Ethyltoluen	Ethyltoluene		(B)		
Farvetidseolie	Safflower oil		D		
Fede alkoholer (C ₁₂ -C ₂₀)	Fatty alcohols (C ₁₂ -C ₂₀)		B		
Ferrichloridopløsning	Ferric chloride solution	2582	C		
Ferrihydroxyethyletylen-	Ferric hydroxyethyl et-				
diamintrieddikesyre, tri-	hylene diamine triacetic				
natriumsaltopløsning	acid, trisodium salt solu-				
Fiskeolie	Fish oil		D		
Formaldehydopløsninger	Formaldehyde solutions	1198/			
(45% eller mindre)	(45% or less)	2209	C		
Formamid	Formamide		D		
Fumarsyre addukt af	Fumaric adduct of rosin,				
harpiks, vanddispersion	water dispersion		B		
Furfural	Furfural	1199	C		
Furfurylalkohol	Furfuryl alcohol	2874	C		
Glutaraldehydopløsning	Glutaraldehyde solutions				
(50% eller mindre)	(50% or less)		D		
Glycidylester af C ₁₀ tri-	Glycidyl ester of C ₁₀ try-				
alkyleddikesyre	alkyl acetic acid		B		
Harpiks	Resin		A	0,1	0,05
Harpikssæbe (disproporti-	Resin soap (disproporti-				
oneret) opløsning	onated) solution		B		
Heptanol (alle isomere)	Heptanol (all isomers)		C		
Heptansyre	Heptanoic acid		(D)		
Hepten (blandede isome-	Heptene (mixed isomers)				
re)			C		
Heptylacetat	Heptyl acetate		(B)		
Hexahydrocymen	Hexahydrocymene		(C)		
Hexamethylendiaminadi-	Hexamethylenediamine				
pat (50% i vand)	adipate (50% in water)		D		
Hexamethylendiaminop-	Hexamethylenediamine				
løsning	solution	1783	C		
Hexamethylenimin	Hexamethyleneimine	2493	C		
1-Hexanol	1-Hexanol	2282	D		
1-Hexen	1-Hexene	2370	C		
Hexylacetat	Hexyl acetate	1233	B		
Hydrogenperoxidopløs-	Hydrogen peroxide solu-				
ninger (over 60% og ind-	tion (over 60% but not				
til 70%)	over 70%)	2015	C		
Hydrogenperoxidopløs-	Hydrogen peroxide solu-				
ninger (over 8% og indtil	tion (over 8% but not	2014/			
60%)	over 60%)	2984	C		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
2-Hydroxyethylacrylat	2-Hydroxyethyl acrylate		B		
N-(Hydroxyethyl)-ethylenediamintrieddikesyre, trinatriumsaltopløsning	N-(Hydroxyethyl) ethylene diamine triacetic acid, trisodium salt solution		D		
3-Hydroxypropannitril	Ethylene cyanohydrin		(D)		
Isoamylacetat	Isoamyl acetate	1104	C		
Isoamylalkohol	Isoamyl alcohol	1105	D		
Isobutylacetat	Isobutyl acetate	1213	C		
Isobutylacrylat	Isobutyl acrylate	2527	D		
Isobutylformiat	Isobutyl formate	2393	D		
Isobutylformiat/Isobutanolblandinger	Isobutyl formate/Isobutanol mixtures		(C)		
Isobutylmethacrylat	Isobutyl methacrylate	2283	D		
Isobutyraldehyd	Isobutyraldehyde	2045	C		
Isodecaldehyd	Isodecaldehyde	1760	C		
Isodecylacrylat	Isodecyl acrylate		A	0,1	0,05
Isononansyre	Isononanoic acid		D		
Isooctan	Isooctane	1262	(D)		
Isopentan	Isopentane	1265	D		
Isophoron	Isophorone		D		
Isophorondiamin	Isophorone diamine	2289	D		
Isophorondiisocyanat	Isophorone diisocyanate	2290	B		
Isopren (2-methyl-1,3-butadien)	Isoprene	1218	C		
Isopropanolamin	Isopropanolamine		C		
Isopropylamin	Isopropylamine	1221	C		
Isopropylbenzen	Isopropylbenzene	1913	B		
Isopropylcyclohexan	Isopropyl cyclohexane		D		
Isopropylether	Isopropyl ether	1159	D		
Isovaleraldehyd	Isovaleraldehyde	2058	C		
Jernchlorid, kobberchloridblanding	Iron chloride, copper chloride mixture		A	0,1	0,05
Jordnøddeolie	Ground nut oil		D		
Kaliumhydroxiopløsning	Potassium hydroxide solution	1814	C		
Kaliumsilikatopløsning	Potassium silicate solution		(D)		
Karbololie	Carbolic oil		A	0,1	0,05
Kokosnøddeolie	Coconut oil		D		
Kokosnøddeolie, fedtsyremethylester	Coconut oil, fatty acid methyl ester		D		
Kreosot (kultjære)	Creosote (coal tar)		(C)		
Kreosot (træ)	Creosote (wood)		A	0,1	0,05
Lactonitrilopløsning (30% eller mindre)	Lactonitrile solution (30% or less)		B		
Latex (ammoniak hæmmet)	Latex (ammonia inhibited)		D		
Linolie (hørfrøolie)	Linseed oil		D		
Maleinsyreanhydrid	Maleic anhydride	2215	D		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Majsolie	Corn oil		D		
Mercaptobenzothiazol, natriumsaltopløsning	Mercaptobenzothiazol, sodium salt solution		(B)		
Mesityloxid	Mesityl oxide	1229	D		
Methacrylnitril	Methacrylonitrile		(B)		
Methacrylresin i 1,2-Dichlorethanopløsning	Methacrylic resin in 1,2-Dichloroethane solution		(D)		
Methacrylsyre	Methacryl acid	2531	D		
Methanthiol	Methanethiol		A	0,1	0,05
3-Methoxybutylacetat	3-Methoxybutyl acetate	2708	D		
Methylacrylat	Methyl acrylate	1919	C		
Methylaminopløsninger (42% eller mindre)	Methylamine solutions (42% or less)	1235	C		
Metyleamylacetat	Methylamyl acetate	1233	(C)		
Methylamylketon	Methyl amyl ketone	1110	(C)		
Methylbenzoat	Methyl benzoate	2938	B		
Methyl- <i>tert</i> -butylether	Methyl <i>tert</i> -butyl ether	2398	D		
2-Methylbutyraldehyd	2-Methyl butyraldehyde		(C)		
4,4'-Methylen-diamilin og polymere med højere molekylvægt/1,2-Dichlorbenzenblandinger	4,4'-Methylene dianiline and its higher molecular weight polymers/ <i>o</i> -Dichlorobenzene mixtures		B		
Methylethanolamin	Methylethanolamine		C		
2-Methyl-6-ethylanilin	2-Methyl-6-ethylaniline		C		
Methylethylketon eller ethylmethylketon	Methyl ethyl ketone	1193	D		
2-Methyl-5-ethylpyridin	2-Methyl-5-ethylpyridine	2300	(B)		
Methylformiat	Methyl formate	1243	D		
Methylisobutylketon	Methyl isobutyl ketone	1245	D		
Methylmethacrylat	Methyl methacrylate	1247	D		
<i>gamma</i> -Methylnaphthalen	<i>alpha</i> -Methylnaphthalen		A	0,1	0,05
<i>beta</i> -Methylnaphthalen	<i>beta</i> -Methylnaphthalene		(A)	0,1	0,05
Methylnaphthalen	Methyl naphthalene		A	0,1	0,05
4-Metyl-2-pentanol (Methylamylalkohol)	Methylamyl alcohol	2053	(C)		
2-Methyl-1-penten	2-Methyl-1-pentene	2288	C		
Methylpropylketon	Methylepropyl ketone	1249	D		
2-Methylpyridin	2-Methylpyridine	2313	B		
4-Methylpyridin	4-Methylpyridine	2313	B		
<i>N</i> -Methyl-2-pyrrolidon	<i>N</i> -Methyl-2-pyrrolidone		B		
Methylsalicylat	Methyl salicylate		(B)		
<i>alpha</i> -methylstyren	<i>alpha</i> -Methylstyrene	2303	A	0,1	0,05
Mineralsk terpentint, lav (15-20%) aromatisk	White spirit, low (15-20%) aromatic	1300	(B)		
Morpholin	Morpholine	2054	D		
Motorbrændstofanti-bankningsforbindelser	Motor fuel anti-knock compounds	1649	A	0,1	0,05
Myresyre	Formic acid	1779	D		
Mælkesyre	Lactic acid		D		
Naphthalen (smeltet)	Naphthalene (molten)	2304	A	0,1	0,05

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Naphthensyre (Cyclopentancarboxylsyre)	Naphthenic acids		(A)	0,1	0,05
Natriumaluminatopløsning	Sodium aluminate solution	1819	C		
Natriumborhydrid (15% eller mindre) / Natriumhydroxidopløsning	Sodium borohydride (15% or less) / Sodium hydroxide solution		C		
Natriumdichromatopløsning (70% eller mindre)	Sodium dichromate solution (70% or less)		B		
Natriumhydrogensulfidopløsning	Sodium hydrogen sulphide solution	2693	D		
Natriumhydrogensulfidopløsning (45% eller mindre)	Sodium hydrosulphide solution (45% or less)	2949	B		
Natriumhydrogensulfid / Ammoniumsulfidopløsning	Sodium hydrosulphide / Ammonium sulphide solution		B		
Natriumhydroxidopløsning	Sodium hydroxide solution	1824	D		
Natriumhypochlorit opløsning (15% eller mindre)	Sodium hypochlorite solution (15% or less)	1791	B		
Natriumnitritopløsning	Sodium nitrite solution	1577	B		
Natriumsilikatopløsning	Sodium silicate solution		D		
Natriumsulfidopløsning	Sodium sulphide solution	1849	B		
Natriumsulfidopløsning	Sodium sulphite solution		(C)		
Neodecansyre	Neodecanoic acid		(B)		
Nitrerende syre (blanding af svovlsyre og salpetersyre)	Nitrating acid (mixture of sulphuric and nitric acids)	1796	(C)		
Nitriltriiddikesyre, trinitriumsaltopløsning	Nitrilotriacetic acid, trinitrium salt solution		D		
Nitrobenzen	Nitrobenzene	1662	B		
Nitroethan	Nitroethane	2842	(D)		
Nitromethan	Nitromethane	1261	(D)		
2-Nitrophenol (smeltet)	o-Nitrophenol (molten)	1663	B		
1- eller 2-Nitropropan	1- or 2-Nitropropane	2608	D		
Nitropropan	Nitropropane				
(60%)/Nitroethan (40%) blanding	(60%)/Nitroethane (40%) mixture	1993	D		
Nitrotoluener	Nitrotoluenes	1664	C		
Nonan	Nonane	1920	(D)		
Nonansyre	Nonanoic acid		D		
Nonen	Nonene		B		
Nonylalkohol	Nonyl alcohol		C		
Nonylphenol	Nonylphenol		A	0,1	0,05
Nonylphenol-poly-(4-12)ethoxylater	Nonylphenol poly (4-12)ethoxylates		B		
9,12-Octadecadiensyre (Linolsyre)	9,12-Octadecadienoid acid (Linoleic acid)		D		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
9,12,15-Octadecatriensyre (Linolensyre)	9,12,15-Octadecatrienoic acid (Linolenic acid)		D		
Octan	Octane	1262	(D)		
Octanol (alle isomere)	Octanol (all isomers)		C		
Octen (alle isomere)	Octene (alle isomers)		B		
Octylacetat	<i>n</i> -Octyl acetate		(D)		
Octyldecylphthalat	Octyl decyl phthalate		D		
Oleum (rygende svovlsyre)	Oleum	1831	C		
Oliesyre (9-Octadecensyre)	Oleic acid		(D)		
Olivenolie	Olive oil		D		
Oxalsyre (10-25%)	Oxalic acid (10-25%)		D		
Palmekerneolie	Palm nut oil		D		
Palmeolie	Palm oil		D		
Palmeolie, methylester	Palm oil, methyl ester		D		
Palmestearin	Palm stearin		D		
<i>n</i> -Paraffiner (C ₁₀ -C ₂₀)	<i>n</i> -Paraffins (C ₁₀ -C ₂₀)		(D)		
Paraldehyd	Paraldehyde	1264	C		
Pentachlorethan	Pentachloroethane	1669	B		
1,3-Pentadien	1,3-Pentadiene		C		
Pentaethylenhexamin/ Tetraethylenpentamin- blandning	Pentaethylenehexamine/ Tetraethylenepentamine mixture		D		
Pentan	<i>n</i> -Pentane	1265	C		
1-Pentanol	1-Pentanol	1105	D		
2-Pentanol	2-Pentanol	1105	(D)		
3-Pentanol	3-Pentanol	1105	(D)		
Penten (alle isomere)	Pentene (All isomers)		C		
Pentylacetat	<i>n</i> -Amyl acetate	1104	C		
Perchlorethylen	Perchloroethylene	1897	B		
Phenol	Phenol	2312	B		
1-Phenyl-1-xylylethan	1-Phenyl-1-xylyl ethane		C		
Phosphor, gult eller hvidt	Phosphorus, yellow or white	2447	A	0,01	0,005
Phosphorsyre (Fosforsyre)	Phosphoric acid	1805	D		
Phosphorylchlorid	Phosphorus oxychloride	1810	D		
Phosphorrichlorid	Phosphorus trichloride	1809	D		
Phthalsyreanhydrid	Phthalic anhydride	2214	C		
Pinen	Pinene	2368	A	0,1	0,05
Polyalkylenglycolbutyl- ether	Polyalkylene glycol butyl ether		(D)		
Polyethylenpolyaminer	Polyethylene polyamines	2734/ 2735	(C)		
Polymethylenpolyphenylisocyanat	Polytmethylene polyphenyl isocyanate	2206/ 2207			
Polypropylenglycoler	Polypropylene glycols		D		
Propanolamin	<i>n</i> -Propanolamine		C		
<i>beta</i> -Propiolacton	<i>beta</i> -Propiolactone		D		

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Propionaldehyd	Propionaldehyde	1275	D		
Propionitril	Propionitrile	2404	C		
Propionsyre	Propionic acid	1848	D		
Propionsyreanhydrid	Propionic anhydride	2496	C		
Propylacetat	n-Propyl acetate	1276	D		
Propylalkohol	n-Propyl alcohol	1274	D		
Propylamin	n-Propylamine	1277	C		
Propylbenzen	n-Propyl benzene	2364	(C)		
Propylchlorid	n-Propyl chloride	1278	B		
Propylen dimer	Propylene dimer		(C)		
	Propylene glycol ethyl ether		(D)		
Propylenglycolethylether	Propylene glycol methyl ether		(D)		
Propylenoxid	Propylene oxide	1280	D		
Propylen trimer	Propylene trimer	2057	B		
Pyridin	Pyridine	1282	B		
Rapsolie	Rape seed oil		D		
Risklidolie	Rice bran oil		D		
Salpetersyre (mindre end 70%)	Nitric acid (less than 70%)	2031	C		
Salpetersyre (70% og over)	Nitric acid (70% and over)	2031/2032	C		
Sesamolie	Sesame oil		D		
Siliciumtetrachlorid	Silicon tetrachloride	1818	D		
Smørsyre (Butansyre)	Butyric acid	2820	B		
Solsikkeolie	Sunflower oil		D		
Soyabønneolie	Soya bean oil		D		
Spermacetolie	Sperm oil		D		
Stenkulstjærenafta solvent	Coal tar naphtha solvent		B		
Styren monomer (Vinylbenzen)	Styrene monomer	2055	B		
Svovlsyre	Sulphuric acid	1830	C		
Svovlsyrerest, denitreret	Sulphuric acid, spent	1832	C		
Svovlsyring	Sulphurous acid	1833	(C)		
Talg, tælle	Tallow		D		
	Tall oil, crude and distilled		A	0,1	0,05
Tallolie, rå og destileret	Tall oil fatty acid (resin acids less than 20%)		(C)		
Talloliefedtsyre (harpiksyre mindre end 20%)	Tall oil soap (disproportionated) solution		B		
Talloliesæbe (disproportioneret) opløsning	Tannic acid		C		
Tannin, garvesyre	Turpentine	1299	B		
Terpentin	Tetrachloroethane	1702	B		
Tetrachlorethan	Tetraethylenepentamine	2320	D		
Tetraethylenpentamin	Tetrahydrofuran	2056	D		
Tetrahydrofuran	Tetrahydronaphthalene	1540	C		
Tetrahydronaphthalen	1,2,3,5-Tetramethyl benzene		(C)		
1,2,3,5-Tetramethylbenzen					

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
Titantetrachlorid	Titanium tetrachloride	1838	D		
Toluen	Toluene	1294	C		
Toluendiamin	Toluenediamine	1709	C		
Toluendiisocyanat	Toluene diisocyanate	2078	C		
o-Toluidin	o-Toluidine	1708	C		
Torskelevertran	Cod liver oil		D		
Tributylphosphat	Tributyl phosphate		B		
1,2,4-Trichlorbenzen	1,2,4-Trichlorobenzene	2321	B		
1,1,1-Trichlorethan	1,1,1-Trichloroethane	2831	B		
1,1,2-Trichlorethan	1,1,2-Trichloroethane		B		
Trichlorethylen	Trichloroethylene	1710	B		
1,2,3-Trichlorpropan	1,2,3-Trichloropropane		B		
1,1,2-Trichlor-1,2,2,-tri- fluorethan	1,1,2-Trichloro-1,2,2,-tri- fluoroethane		C		
Tricresylphosphat (inde- holdende mindre end 1% ortho-isomere)	Tricresyl phosphate (containing less than 1% ortho-isomer)		A	0,1	0,05
Tricresylphosphat (inde- holdende 1% eller mere ortho-isomere)	Tricresyl phosphate (containing 1% or more ortho-isomer)	2574*)	A	0,1	0,05
Triethanolamin (2,2,2- Nitrilotriethanol)	Triethanolamine		D		
Triethylamin	Triethylamine	1296	C		
Triethylbenzen	Triethylbenzene		A	0,1	0,05
Triethylenglycolmethyl- ether	Triethylene glycol methyl ether		(D)		
Triethylentetramin	Triethylenetetramine	2259	D		
Triethylphosphat	Triethyl phosphate		D		
Triisopropanolamin	Triisopropanoamine		D		
Trimethylamin	Trimethylamine		C		
1,2,3-Trimethylbenzen	1,2,3-Trimethylbenzene		(B)		
1,2,4-Trimethylbenzen	1,2,4-Trimethylbenzene		B		
1,3,5-Trimethylbenzen	1,3,5-Trimethylbenzene	2325	(B)		
Trimethyleddikesyre	Trimethylacetic acid		D		
Trimethylhexamethylen- diamin (2,2,4- og 2,4,4- isomere)	Trimethylhexamethylene diamine (2,2,4- and 2,4,4-isomers)	2327	D		
Trimethylhexamethylen- diisocyanat (2,2,4- og 2,4,4-isomere)	Trimethylhexamethylene diisocyanate (2,2,4- and 2,4,4-isomers)	2328	B		
Trimethylolpropanpoly- ethoxylat	Trimethylol propane po- lyethoxylate		D		

*) UN-nummer 2574 omfatter Tricresylphosphat med mere end 3% ortho-isomer.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	I	II	III	IV
2,2,4-Trimethyl-1,3-pentandiol-1-isobutyrat	2,2,4-Trimethyl-1,3-pentandiol-1-isobutyrate		C		
Tripropylenglycolmethylether	Tripropylene glycol methyl ether		(D)		
Trixylylphosphate	Trixylyl phosphate		A	0,1	0,05
Tungolie	Tung oil		D		
Undecan	Undecane	2330	(D)		
1-Undecen	1-Undecene		B		
Undecylalkohol	Undecyl alcohol		B		
Urea (urinstof), ammoniumnitratopløsning	Urea, ammonium nitrate solution		D		
Urea, ammoniumnitratopløsning (indeholdende vandig ammoniak)	Urea, ammonium nitrate solution (containing aqua ammonia)		C		
Urea (urinstof), ammoniumphosphatopløsning	Urea, ammonium phosphate solution		D		
Valeraldehyd	n-Valeraldehyde	2058	D		
Vinylacetat	Vinyl acetate	1301	C		
Vinylethylether	Vinyl ethyl ether	1302	C		
Vinylidenchlorid	Vinylidene chloride	1303	B		
Vinylneodecanoat	Vinyl neodecanoate		C		
Vinyltoluen	Vinyl toluene	2618	A	0,1	0,05
Xylen	Xylene	1307	C		
Xylenol	Xylenol	2261	B		

Bilag 2

Liste over andre flydende stoffer, der føres i bulk

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	UN nummer
Acetone	Acetone	
Acetonitril (methylocuanid)	Acetonitrile	1090
Alkener (C ₁₁ og derover, alle isomere)	Olefins (C ₁₁ and above, all isomers)	1648
Alkoholer C ₁ , C ₂ , C ₃ i ren form og blandinger	Alcohols, C ₁ , C ₂ , C ₃ as individuals and mixtures	
Alkoholer, C ₄	Alcohols, C ₄	
Alkoholer, C ₁₁ og derover i ren form og blandinger	Alcohols, C ₁₁ and above as individuals and mixtures	
Alun (15% opløsning)	Alum (15% solution)	
<i>tert</i> -Amylalkohol	<i>tert</i> -Amyl alcohol	
Butylalkohol	<i>n</i> -Butyl alcohol	1120
<i>sec</i> -Butylalkohol	<i>sec</i> -Butyl alcohol	1120
<i>tert</i> -Butylalkohol (2-methyl-2-propanol)	<i>tert</i> -Butyl alcohol	1120
Butylstearat	Butyl stearate	
Calciumbromidopløsning	Calcium bromide solution	
Cetyl/Eicosylmethacrylatblanding	Cetyl/Eicosyl methacrylate mixture	
Citrusaft	Citric juice	
Dextroseopløsning	Dextrose solution	
Dibutylsebacat	Dibutyl sebacate	
Dicyclopentadien	Dicyclopentadiene	2048
Diethanolamin	Diethanolamine	
Diethylenglycol	Diethylene glycol	
Diethylenglycoldiethylether	Diethylene glycol diethyl ether	
Diethylenglycolbutylether	Diethylene glycol butyl ether	
Diethylenglycolethylether	Diethylene glycol ethyl ether	
Diethylenetriaminpentaeddikesyre, pentanatriumsaltopløsning	Diethylenetriamine pentaacetic acid, pentasodium solution	
Diethylether	Diethyl ether	1155
Diethylketon	Diethyl ketone	1156
Diheptylphthalat	Diheptyl phthalate	
Dihexylphthalat	Dihexyl phthalate	
Diisooctylphthalat	Diisooctyl phthalate	
Dipropylenglycol	Dipropylene glycol	
Dodecylmethacrylat	Dodecyl methacrylate	
Dodecyl/Pentadecylmethacrylatblanding	Dodecyl/Pentadecyl methacrylate mixture	
Ekstraktionsbenzin	Petroleum spirit	1271
Ethanol	Ethyl alcohol	1170

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	UN num- mer
Ethylencarbonat	Ethylene carbonate	
Ethylenglycol <i>tert</i> -butylether	Ethylene glycol <i>tert</i> -butyl ether	
Ethylenglycolmonobutylether	Ethylene glycol butyl ether	2369
Ethylenvinylacetat copolymer (emulsion)	Ethlene-vinylacetate copolymer (emulsi- on)	
Glycerol	Glycerin	
Glycinnatriumsaltopløsning	Glycine sodium salt solution	
1-Heptadecen	1-Heptadecene	
Heptan	<i>n</i> -Heptan	1206
1-Hexadecen	1-Hexadecene	
Hexan	<i>n</i> -Hexane	1208
Hexylenglycol	Hexylene glycol	
Isobutylalkohol	Isobutyl alcohol	1212
Isopropylacetat	Isopropyl acetate	1220
Isopropylalkohol	Isopropyl alcohol	1219
Latex, mælkesaft fra urter (carboxyleret styren/butadien copolymer)	Latex (carboxylated styrene/butadiene copolymer)	
Ligningssulfonsyre, salt (lav COD) opløs- ning	Lignin sulphonic acid, salt (low COD) solution	
Magnesiumchloridopløsning	Magnesium chloride solution	
Magnesiumhydroxidoplæmning	Magnesium hydroxide slurry	
Melasse	Molasses	
3-Methoxy-1-butanol	3-Methoxy-1-butanol	
Methylacetat	Methyl acetate	1231
Methylalkohol (Methanol)	Methyl alcohol	1230
2-Methyl-2-hydroxy-3-butyne	2-Methyl-2-hydroxy-3-butyne	
3-Methyl-3-methoxybutanol	3-Methyl-3-methoxy butanol	
3-Methyl-3-methoxybutylacetat	3-Methyl-3-methoxy butyl acetate	
2-Methylpentan ¹⁾	2-Methylpentane ¹⁾	1208
Mælk	Milk	
Natriumaluminiumsilikatoplæmning	Sodium alumino silicate slurry	
Natriumchloratopløsning (50% eller min- dre)	Sodium chlorate solution (50% or less)	2428
Natriumsalicylat	Sodium salicylate	
1-Octadecanol	1-Octadecanol	
Paraffin (fast)	Paraffin wax	
1-Pentadecen	1-Pentadecene	
Polyaluminiumchloridopløsning	Polyaluminium chloride solution	
Polybuten	Polybutene	
Polyethylenglycoldimethylether	Polyethylene glycol dimethyl ether	
Polyethylenglycoler	Polyethylene glycols	
Polypropylenglycolmethylether	Polypropylene glycol methyl ether	

¹⁾ Midlertidigt klassificeret.

Stoffets danske navn	Stoffets engelske navn	UN num- mer
Polysiloxan	Polysiloxane	2850
1,2-Propylenglycol (1,2-Propandiol)	1,2-Propylene glycol	
Propylen tetramer	Propylene tetramer	
Sorbitol	Sorbitol	2448
Svinefedt	Lard	
Svovl (smeltet)	Sulphur (molten)	
1-Tetradecanol	1-Tetradecanol	2324
Tetradecen	Tetradecene	
Thiacyclopentan-1,1-dioxid ¹⁾	Sulpholane ¹⁾	
Tridecanol	Tridecanol	
Tridecen	Tridecene	
Triethylenglycol	Triethylene glycol	
Triethylenglycolbutylether	Triethylene glycol butyl ether	
Triisobutylene	Triisobutylene	
Tripropylenglycol	Tripropylene glycol	
Urearesinopløsning	Urea resin solution	
Urinstofopløsning	Urea solution	
Vegetabilsk proteinopløsning (hydro- lyseret)	Vegetable protein solution (hydrolyzed)	
Vin	Wine	

¹⁾ Midlertidigt klassificeret.

Liste over stoffer, som må udtømmes efter reglerne i havmiljølovens kapitel 2 (olielignende stoffer), jf. denne bekendtgørelses § 14

Kategori C-stoffer:

Cyclohexan
p-Cymen (4-isopropyltoluen)
Diethylbenzen
Dipenten
Dodecylbenzen
Ethylbenzen
Hepten (blandede isomere)
1-Hexen
2-Methyl-1-penten
Pentan
Penten (alle isomere)
1-Phenyl-1-xylylethan
Propylen dimer
Tetrahydronaftalen

Toluen

Xylen

Kategori D-stoffer:

Alkyl (C_7-C_{17}) Benzenblandinger (lige eller forgrenet kæde)
Buten oligomer
Diisopropylnaftalen
Dodecan
Ethylcyclohexan
Isopentan
Nonan
Octan
n-Paraffiner ($C_{10}-C_{20}$)

Bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg

I henhold til § 32, § 42, stk. 2 og § 61 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af havanlægget skal udarbejde en ansøgning, som lægges til grund for miljøstyrelsens tilladelse.

Kapitel 1

Definitioner, anvendelsesområde

§ 1. Ved havanlæg forstås i denne bekendtgørelse platforme og andre anlæg til brug i forbindelse med efterforskning, produktionsboring og indvinding af undersøiske mineralforekomster samt rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne forekomster.

Stk. 2. Boreskibe betragtes også som havanlæg, når der fra disse foretages efterforskning, produktionsboring eller indvinding af undersøiske mineralforekomster.

§ 2. Ved undersøiske mineralforekomster forstås i denne bekendtgørelse kulbrinter og andre råstoffer i undergrunden under havbunden.

§ 3. Ved udledning forstås i denne bekendtgørelse enhver bortskaffelse i havet af stoffer og materialer, der er en direkte følge af efterforskning, herunder brøndtestning, og indvinding, herunder produktionsboring, af råstoffer i undergrunden under havbunden.

§ 4. Bekendtgørelsen finder anvendelse på havanlæg, der opererer på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde.

Kapitel 2

Ansøgning

§ 5. Udledning af stoffer og materialer fra et havanlæg må kun finde sted efter tilladelse fra miljøstyrelsen.

Kapitel 3

Efterforskning af kulbrinter

§ 6. Ansøgningen om udledningstilladelse i forbindelse med efterforskning af kulbrinter skal indeholde oplysninger om følgende forhold:

- 1) Havanlæggets type, geografiske position og efterforskningens formål.
- 2) Områdets økologi, herunder fysiske og kemiske forhold samt biologiske ressourcer. Oplysningerne herom kan i givet fald baseres på allerede foreliggende undersøgelsesresultater.
- 3) Boremuddrets mængde, sammensætning, nedbrydelighed i naturen, giftighed samt bortskaffelsesmetoder.
- 4) Anvendelse af kemikalier: Mængde, sammensætning, analyse-, rensnings- og bortskaffelsesmetoder.
- 5) Borespåner (cuttings): Mængde, den sandsynlige sammensætning, rensnings- og bortskaffelsesmetoder.
- 6) Miljøbeskyttende foranstaltninger i forbindelse med brøndtestning.

§ 7. Miljøstyrelsen kan fastsætte vilkår for den i § 5 nævnte tilladelse.

Stk. 2. Medmindre andet fastsættes i tilladelsen, gælder denne, så længe efterforskningen på den fastsatte position er i gang, jfr. dog § 10.

Kapitel 4

Produktionsboring og indvinding af kulbrinter

Bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg

I henhold til § 32, § 42, stk. 2 og § 61 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

Kapitel 1

Definitioner, anvendelsesområde

§ 1. Ved havanlæg forstås i denne bekendtgørelse platforme og andre anlæg til brug i forbindelse med efterforskning, produktionsboring og indvinding af undersøiske mineralforekomster samt rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne forekomster.

Stk. 2. Boreskibe betragtes også som havanlæg, når der fra disse foretages efterforskning, produktionsboring eller indvinding af undersøiske mineralforekomster.

§ 2. Ved undersøiske mineralforekomster forstås i denne bekendtgørelse kulbrinter og andre råstoffer i undergrunden under havbunden.

§ 3. Ved udledning forstås i denne bekendtgørelse enhver bortskaffelse i havet af stoffer og materialer, der er en direkte følge af efterforskning, herunder brøndtestning, og indvinding, herunder produktionsboring, af råstoffer i undergrunden under havbunden.

§ 4. Bekendtgørelsen finder anvendelse på havanlæg, der opererer på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde.

Kapitel 2

Ansøgning

§ 5. Udledning af stoffer og materialer fra et havanlæg må kun finde sted efter tilladelse fra miljøstyrelsen.

Kapitel 3

Efterforskning af kulbrinter

§ 6. Ansøgningen om udledningstilladelse i forbindelse med efterforskning af kulbrinter skal indeholde oplysninger om følgende forhold:

- 1) Havanlæggets type, geografiske position og efterforskningens formål.
- 2) Områdets økologi, herunder fysiske og kemiske forhold samt biologiske ressourcer. Oplysningerne herom kan i givet fald baseres på allerede foreliggende undersøgelsesresultater.
- 3) Boremudders mængde, sammensætning, nedbrydelighed i naturen, giftighed samt bortskaffelsesmetoder.
- 4) Anvendelse af kemikalier: Mængde, sammensætning, analyse-, rensnings- og bortskaffelsesmetoder.
- 5) Borepåner (cuttings): Mængde, den sandsynlige sammensætning, rensnings- og bortskaffelsesmetoder.
- 6) Miljøbeskyttende foranstaltninger i forbindelse med brøndtestning.

§ 7. Miljøstyrelsen kan fastsætte vilkår for den i § 5 nævnte tilladelse.

Stk. 2. Medmindre andet fastsættes i tilladelsen, gælder denne, så længe efterforskningen på den fastsatte position er i gang, jfr. dog § 10.

Kapitel 4

Produktionsboring og indvinding af kulbrinter

§ 8. Ansøgningen om udledningstilladelse i forbindelse med produktionsboring og indvinding af kulbrinter skal indeholde oplysninger om følgende forhold:

- 1) Havanlæggets type, geografiske position og indvindingens formål.
- 2) Områdets økologi, herunder fysiske og kemiske forhold samt biologiske ressourcer. Oplysningerne herom kan i givet fald baseres på allerede foreliggende undersøgelsesresultater.
- 3) Boremudderets mængde, sammensætning, nedbrydelighed i naturen, giftighed samt bortskaffelsesmetoder.
- 4) Borespåner (cuttings): Mængde, sammensætning, rensnings- og bortskaffelsesmetoder.
- 5) Produktionsvand og fortrængningsvand (displacement water): Mængde, sammensætning, analyse-, rensnings- og udledningsmetoder.
- 6) Anvendelse af kemikalier: Mængde, sammensætning, analyse-, rensnings- og udledningsmetoder.

§ 9. Miljøstyrelsen kan fastsætte vilkår for den i § 5 nævnte tilladelse.

Kapitel 5.

Overvågning m.v.

§ 10. Miljøstyrelsen kan, hvis den finder det påkrævet i forbindelse med efterforskning, produktionsboring eller indvinding, pålægge ejeren eller brugeren af et havanlæg at udføre undersøgelser eller iværksætte foranstaltninger til overvågning og bevaring af miljøet i det omliggende havområde. Miljøstyrelsen kan herunder pålægge havanlæggets ejer eller bruger at efterlade havområdet i miljømæssigt forsvarlig stand.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan fastsætte nærmere retningslinier for dette arbejde, herunder om nødvendigt lade arbejdet udføre for ejers eller brugers regning.

§ 11. Det er forbudt at kaste værktøj, materialer og affald stammende fra efterforskning, produktionsboring eller indvinding i havet.

Stk. 2. Alt større udstyr, som bruges på havanlægget, eller som transporteres til og fra dette anlæg, skal være mærket i overens-

stemmelse med miljøstyrelsens nærmere bestemmelser.

§ 12. Ejeren eller brugeren af et havanlæg har pligt til at meddele miljøstyrelsen tidspunktet for ophør af efterforskning, produktionsboring eller indvinding.

Kapitel 6

Kontrol og tilbagekaldelse af tilladelsen

§ 13. Miljøstyrelsen fører kontrol med, at reglerne i denne bekendtgørelse overholdes.

§ 14. Ejeren eller brugeren af et havanlæg skal meddele alle oplysninger, som er fornødne for miljøstyrelsens kontrol med dets virksomhed omfattet af denne bekendtgørelse. Miljøstyrelsen kan i det omfang, det er nødvendigt til gennemførelse af kontrollen, pålægge ejeren eller brugeren af et havanlæg at indsende prøver, rådata, bearbejdningsresultater, fortolkninger og vurderinger samt tekniske og økonomiske oplysninger.

§ 15. Såfremt der sker ændringer i de forhold, der ligger til grund for tilladelsen, skal havanlæggets ejer eller bruger straks meddele miljøstyrelsen dette.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan til enhver tid ændre eller tilbagekalde en tilladelse meddelt i henhold til denne bekendtgørelse, såfremt de i denne bekendtgørelse eller de i medfør af denne bekendtgørelse fastsatte vilkår ikke overholdes, eller såfremt der i en ansøgning om tilladelse er givet urigtige eller vildledende oplysninger, eller forholdene ændrer sig væsentligt.

Kapitel 7

Straf og ikrafttræden

§ 16. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år den, der

- 1) udleder stoffer og materialer fra et havanlæg uden tilladelse fra miljøstyrelsen, jfr. § 5,
- 2) tilsidesætter vilkår, som er fastsat i tilladelsen, jfr. § 7 og § 9,
- 3) undlader at meddele oplysninger eller afgive prøver, jfr. § 14 og § 15,
- 4) overtræder reglerne om overvågning og oprydning efter §§ 10-12.

§ 17. For overtrædelse af de i § 16 nævnte bestemmelser kan der fastsættes bødeansvar for havanlæggets ejer eller bruger, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 18. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selska-

bet som sådant bødeansvar.

§ 19. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 1984 og finder anvendelse på efterforskning, produktionsboringer og indvindingsaktiviteter, hvortil der meddeles tilladelse efter denne dato. For eksisterende anlæg finder bekendtgørelsen anvendelse ved fornyelse af driftstilladelserne, dog senest 1 år fra ikrafttrædelsesdatoen.

Miljøministeriet, den 17. juli 1984

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Peter Skak-Iversen

B4 (24)

Bekendtgørelse om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg

I henhold til § 8, stk. 3, § 9, stk. 5, § 21, stk. 2 i lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg og § 42 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

Kapitel 1

Beredskabsplan – indhold og godkendelse

§ 1. Ejeren eller brugeren af et havanlæg, jfr. kapitel 1 i lov om visse havanlæg, skal opretholde et beredskab, som i tilfælde af forurening af havet fra anlægget kan bekæmpe forureningen.

§ 2. Ejeren eller brugeren af et havanlæg skal udarbejde en plan for beredskabet.

Stk. 2. Ejere eller brugere af havanlæg kan i samarbejde opretholde beredskabet samt udarbejde en fælles beredskabsplan.

Stk. 3. Beredskabsplanen skal indeholde oplysninger om følgende forhold:

- 1) Alarm- og kommunikationssystemer, herunder varsling af myndigheder.
- 2) Organisation med angivelse af beredskabsledelse, bemanning, ansvarsfordeling og iværksættelsesprocedure for bekæmpelse.
- 3) Oversigt over bekæmpelsesmateriel med beskrivelse af type samt angivelse af kapacitet og placering.
- 4) Beskrivelse af indsats ved forskellige forureningssituationer, herunder bekæmpelsesmetoder, overvågning, forsynings- og transportforhold, bemanning, midlertidig opbevaring og bortskaffelse af forurenende stoffer m.v.
- 5) Øvelsesvirksomhed.

Stk. 4. Beredskabsplanen skal godkendes af miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen kan fastsætte vilkår for godkendelse af beredskabsplanen.

Stk. 5. Beredskabsplanen for eksisterende anlæg skal foreligge til godkendelse i miljøstyrelsen senest 3 måneder efter ikrafttrædelsen af nærværende bekendtgørelse. Af planen skal fremgå, hvornår materiellet vil være til rådighed.

§ 3. Det påhviler ejeren eller brugeren at holde beredskabsplanen á jour. Væsentlige ændringer af beredskabsplanen skal godkendes af miljøstyrelsen.

Stk. 2. Miljøstyrelsen kan til enhver tid påbyde ændringer i planen.

§ 4. I tilfælde af forurening af havet påhviler det ejeren eller brugeren af anlægget uopholdeligt at gå i gang med at bekæmpe forureningen og samtidig at foretage indberetning til miljøstyrelsen herom. Anvendelse af andre bekæmpelsesmetoder end mekaniske kræver tilladelse fra miljøstyrelsen.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af anlægget skal efter anmodning give miljøstyrelsen alle oplysninger, som har betydning for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, således at bekæmpelsesindsatsen kan koordineres med det statslige beredskab, hvis miljøstyrelsen skønner det hensigtsmæssigt.

Stk. 3. Miljøstyrelsen kan bestemme, hvilke bekæmpelsesforanstaltninger ejeren eller brugeren af anlægget skal iværksætte, herunder give anvisning for anvendelse af det af beredskabsplanen omfattede materiel og personel i den fortsatte bekæmpelse af forure-

ningen. Såfremt aktionskomiteen er indkaldt, træffes miljøstyrelsens beslutning efter forinden koordinering i denne komité.

Kapitel 2

Indvinding

§ 5. Ejeren eller brugeren af et havanlæg skal råde over materiel til mekanisk og kemisk bekæmpelse af olieforurening.

Stk. 2. Materiellet til mekanisk bekæmpelse af olien skal opfylde følgende krav:

- 1) Mængden af materiellet skal være således dimensioneret, at ejeren eller brugeren kan bekæmpe et olieudslip svarende til olieudstrømningen fra en produktionsboring eller en rørledning under hensyn til oliens fordampning og emulgering.
- 2) Olieoptagere, olieflydespærringer og transportmateriel skal være således konstrueret, at det kan virke under de i de respektive farvandsafsnit forekommende bølgehøjder og strømforhold, dog maksimalt 2,5 m signifikant bølgehøjde og/eller strøm på 1 knob. Materiellet skal endvidere kunne virke ved lufttemperaturer fra $+ 50^{\circ}\text{C}$ til $+ 20^{\circ}\text{C}$ og vandtemperaturer fra $+ 40^{\circ}\text{C}$ til $+ 1^{\circ}\text{C}$.
- 3) Materiellet skal placeres således, at det samlede beredskab kan bringes i anvendelse inden for en af miljøstyrelsen fastsat tidsfrist under hensyntagen til havanlæggets geografiske placering.

Stk. 3. Materiellet til kemisk bekæmpelse af olien skal opfylde følgende krav:

- 1) Materiellet (udstyr og bekæmpelsesmidler) skal være således dimensioneret, at ejeren eller brugeren i en af miljøstyrelsen fastsat periode kan bekæmpe et olieudslip svarende til olieudstrømningen fra en produktionsboring eller en rørledning under hensyn til oliens fordampning og emulgering.
- 2) Materiellet skal placeres således, at bekæmpelse kan iværksættes inden for en af miljøstyrelsen fastsat tidsfrist under hensyntagen til havanlæggets geografiske placering.

Stk. 4. Miljøstyrelsen kan tillade, at beredskabsplanen baseres på andre bekæmpelsesmåder end omhandlet i stk. 2 og 3.

Kapitel 3

Efterforskning

§ 6. Ejeren eller brugeren af et havanlæg skal råde over materiel til mekanisk og kemisk bekæmpelse af olieforurening.

Stk. 2. Materiellet til mekanisk bekæmpelse af olien skal opfylde følgende krav:

- 1) Mængden af materiellet skal være således dimensioneret, at ejeren eller brugeren kan bekæmpe et olieudslip svarende til den sandsynlige olieudstrømning fra en boring under hensyn til borestedets geologiske forhold, geografiske placering og oliens fordampning og emulgering.
- 2) Olieoptagere, olieflydespærringer og transportmateriel skal være således konstrueret, at det kan virke under de i de respektive farvandsafsnit forekommende bølgehøjder og strømforhold, dog maksimalt 2,5 m signifikant bølgehøjde og/eller strøm på 1 knob. Materiellet skal endvidere kunne virke ved lufttemperaturer fra $+ 50^{\circ}\text{C}$ til $+ 20^{\circ}\text{C}$ og vandtemperaturer fra $+ 40^{\circ}\text{C}$ til $+ 1^{\circ}\text{C}$.
- 3) Materiellet skal placeres således, at det samlede beredskab kan bringes i anvendelse inden for en af miljøstyrelsen fastsat tidsfrist under hensyntagen til havanlæggets geografiske placering.

Stk. 3. Materiellet til kemisk bekæmpelse af olien skal opfylde følgende krav:

- 1) Materiellet (udstyr og bekæmpelsesmidler) skal være således dimensioneret, at ejeren eller brugeren i en af miljøstyrelsen fastsat periode kan bekæmpe et olieudslip svarende til den sandsynlige olieudstrømning fra en boring under hensyn til borestedets geologiske forhold, geografiske placering og oliens fordampning og emulgering.
- 2) Materiellet skal placeres således, at bekæmpelse kan iværksættes inden for en af miljøstyrelsen fastsat tidsfrist under hensyntagen til havanlæggets geografiske placering.

Stk. 4. Miljøstyrelsen kan tillade, at beredskabsplanen baseres på andre bekæmpelsesmåder end omhandlet i stk. 2 og 3.

Kapitel 4

Bekæmpelse af andre skadelige stoffer

§ 7. Ejeren eller brugeren af et havanlæg skal råde over materiel til bekæmpelse af

forurening med andre skadelige stoffer end olie, såfremt der bruges væsentlige mængder af sådanne stoffer.

Stk. 2. Mængden og arten af materiellet skal være således dimensioneret, at ejeren eller brugeren kan måle og rapportere forureningens omfang og position samt kunne foretage en begrænsning af stoffets udstømning.

Ejeren eller brugeren skal, når forureningen forbliver flydende på vandoverfladen og kun er ringe vandopløselig, kunne foretage indkredsning, optagning og transport af forureningen under vejrconditioner, som anført i § 5, stk. 2, nr. 2).

Materiallet skal i nævnte tilfælde være tilstrækkeligt til at kunne foretage bekæmpelse af den til enhver tid værende mængde stof.

Materiellet skal placeres således, at bekæmpelse kan iværksættes umiddelbart.

Kapitel 5

Betjening af materiellet

§ 8. Mandskabet skal være oplært i betjeningen af det i §§ 5, 6 og 7 omhandlede materiel, og øvelser i materiellets brug skal afholdes regelmæssigt. Miljøstyrelsen skal i god tid gøres bekendt med afholdelse af større øvelser og kan efter anmodning deltage i disse øvelser.

Kapitel 6

Tilsyn og anke

§ 9. Miljøstyrelsen fører tilsyn med, at reglerne i denne bekendtgørelse overholdes.

§ 10. Ejeren eller brugeren af et havanlæg har pligt til at meddele miljøstyrelsen tidspunktet for ophør af efterforskning og indvinding.

§ 11. Afgørelser truffet af miljøstyrelsen i henhold til denne bekendtgørelse kan påklages til miljøministeren, bortset fra afgørelser efter § 4.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen blev meddelt den pågældende.

Kapitel 7

Straf og ikrafttræden

§ 12. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år den, der

- 1) undlader at udarbejde en beredskabsplan efter § 2,
- 2) tager et havanlæg i brug, forinden beredskabsplanen er godkendt, eller tilsidesætter vilkår knyttet til godkendelse efter § 2, stk. 4,
- 3) undlader at efterkomme et påbud efter § 3, stk. 2 eller efter § 4, stk. 3.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 13. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. september 1984.

Miljøministeriet, den 17. juli 1984

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Peter Skak-Iversen

C 1

22

Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 975 af 19. december 1986

Bekendtgørelse om dumpning af optaget havbunds materiale (klapning)

I henhold til § 27, stk. 2, § 29, stk. 1, § 31, § 47, stk. 1, § 53, stk. 3, § 57 og § 59, nr. 1 og 3 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet, som ændret ved lov nr. 181 af 8. maj 1985, fastsættes:

Kapitel 1. Definitioner

§ 1

- 1) Ved »klapning« forstås dumpning af optaget havbunds materiale, eksempelvis fra uddybning, oprensning og havnebygningsarbejder, samt kabel- og rørledningsarbejder på havbunden.
- 2) Ved »uddybning« forstås forøgelse af en offentliggjort vanddybde.
- 3) Ved »oprensning« forstås vedligeholdelse af en offentliggjort vanddybde.
- 4) Ved »Østersøområdet« forstås i denne bekendtgørelse Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet, Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallel 57° 44'08" N gennem Skagen.
- 5) Havbunden begrænses i forhold til fast land af middelvandstandslinien.
- 6) Ved »arbejdsområdet« forstås det område, hvorfra havbunds materialet ønskes fjernet.

Stk. 2. I hovedstadsområdet varetages amtsrådets opgaver af Hovedstadsrådet.

Kapitel 2. Ansøgning

§ 2. Klapning må ikke finde sted uden forud indhentet tilladelse.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse til klapning indsendes til det amtsråd, på hvis område arbejdsområdet er beliggende.

Stk. 3. Er arbejdsområdet beliggende i internationalt farvand, herunder internationale stræder, jfr. bilag 3, behandles sagen i Miljøstyrelsen i første instans.

§ 3. Ansøgningen skal indeholde oplysninger om:

- a. Arten af det materiale som ønskes klapet (ler, mudder, sand m.v.), samt oplysning om, hvorvidt dette stammer fra oprensning eller uddybning.
- b. Mængde angivet i m³ og tons, fordelt på den enkelte opgave.
- c. Angivelse af arbejdsområdet indtegnet på et søkort eller tilsvarende målfast kortmateriale med angivelse af position.
- d. Forslag til klapplads indtegnet på et søkort eller tilsvarende målfast kortmateriale med angivelse af position.
- e. Angivelse af tykkelsen af det sedimentlag, som ønskes fjernet. Herunder angives dybden inden og efter arbejdets udførelse.
- f. Tidsplan for arbejdets udførelse.

For de under pkt. e. angivne oplysninger kan amtsrådet forlange dokumentation i form af pejleplaner.

Stk. 2. Ansøgning om klapning i forbindelse med uddybnings- eller anlægsarbejder skal være ledsaget af oplysning om, hvorvidt der af Ministeriet for offentlige arbejder er givet tilladelse til arbejdets udførelse eller om ansøgning herom er indsendt.

Stk. 3. Amtsrådet kan forlange, at ansøgeren på et godkendt laboratorium lader foretage analyser for indhold af forurenende stoffer m.v. Amtsrådet kan anvise særlige prøveudtagnings- og analysemetoder. Provedudtagningspositionerne skal angives på søkort eller tilsvarende målfast kortmateriale.

Stk. 4. Analysering skal udføres, hvis ansøgningen omfatter mere end 10.000 tons materiale, medmindre det anses for åbenbart, at det ikke er forurenet. Denne vurdering foretages af amtsrådet.

§ 4. Amtsrådet skal påse, at de i bilag 1 nævnte stoffer kun forefindes i ringe mængde og koncentrationer. Dette påses tillige for de i bilag 2 nævnte stoffer, hvis klappladsen findes i Østersøområdet.

§ 5. I Østersøområdet skal klappladsen findes inden for de i bilag 3 angivne områder. Dog kan Miljøstyrelsen i de i § 2, stk. 3, nævnte tilfælde anvise klapplads uden for dansk søterritorium.

Kapitel 3. Høring

§ 6. Forinden afgørelse træffes, skal ansøgningen forelægges Fiskeriministeriet, Farvandsdirektoratet samt Skov- og Naturstyrelsen til udtalelse.

Stk. 2. Amtsrådet kan med de i stk. 1 nævnte myndigheder aftale, at udtalelse for nærmere angivne mængder eller positioner ikke skal indhentes i hvert enkelt tilfælde.

§ 7. Klappladsen skal som hovedregel findes inden for amtskommunens egne grænser, jfr. bilag 3.

Stk. 2. Hvis klappladsen undtagelsesvis ikke kan findes inden for amtskommunens eget område, oversendes sagen til afgørelse i det amtsråd, i hvis område klappladsen foreslås placeret.

Stk. 3. Er der på grund af optagnings- eller klappladsens beliggenhed uenighed mellem to amtsråd om, til hvilken amtskommune en optagnings- eller klapplads hører, og fører forhandling mellem de to amtsråd ikke til enighed, kan spørgsmålet indbringes for Miljøstyrelsen, hvis afgørelse ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Kapitel 4. Afgørelsen

§ 8. En tilladelse kan gives for en periode af højst fem år.

Stk. 2. Tilladelsen skal indeholde vilkår om klappladsens benyttelse, klappladsens placering indtegnet på søkort eller tilsvarende målfast kortmateriale med oplysninger om position, oplysning om klappmængde i m³ og tons og tidsrummet for tilladelsens gyldighed. Hvis en tilladelse gives for mere end tolv måneder, skal der tillige træffes beslutning om regelmæssige sedimentundersøgelser.

Stk. 3. Tilladelsen skal indeholde vilkår om underretning til amtsrådet om klappnogens begyndelse og afslutning samt om mængden i m³ og tons af klappet materiale. jfr. § 17.

Stk. 4. I tilladelsen kan optages bestemmelser om, at klappladsen ikke må benyttes i dele af tilladelsesperioden.

Stk. 5. Amtsrådet kan fastsætte supplerende vilkår, vilkår om kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger samt om efterfølgende undersøgelser på klappladsen.

§ 9. En tilladelse kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes, når hensynet til beskyttelsen af havmiljøet, sejladsens sikkerhed eller gener over for tredjemand gør dette påkrævet.

§ 10. Afgørelser efter denne bekendtgørelse skal meddeles ansøgeren skriftligt.

Stk. 2. Afgørelsen skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed beslutningen kan påklages, samt fristen for klage.

Stk. 3. Samtidig med underretningen til ansøgeren gives skriftlig underretning til de myndigheder, som har været inddraget i sagens behandling, samt til kommunalbestyrelsen, vedkommende embedslæge og de i § 13, nr. 5-10 nævnte organisationer. Endvidere underrettes enhver, som må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

Stk. 4. Underretning til de i stk. 3, 2. punktum nævnte privatpersoner kan ske ved offentlig annoncering.

Tilladelse til klapning for Østersøområdet kan kun gives, såfremt klapmaterialet ikke indeholder væsentlige mængder og koncentrationer af nedennævnte stoffer og materialer

1. DDT (1,1,1-Trichlor-2,2-bis(4-chlorphenyl) ethan) og dets derivater DDE og DDD.

2. PCB (Polychlorede biphenyler), PCT (Polychlorede terphenyler).

3. Kviksølv, cadmium og deres forbindelser.

4. Antimon, arsen, beryllium, chrom, kobber, bly, molybdæn, nikkel, selen, tin, vanadium, zink, og deres forbindelser samt phosphor.

5. Phenoler og deres derivater.

6. Phtalsyre og derivater.

7. Cyanider.

8. Svært nedbrydelige halogenerede carbonhydrider.

9. Polycycliske aromatiske carbonhydrider og deres derivater.

10. Svært nedbrydelige giftige organiske silicium-forbindelser.

11. Svært nedbrydelige pesticider, herunder phosphorholdige og tinholdige pesticider, herbicider, slimbekæmpelsesmidler (slimicider) og kemiske stoffer til konservering af

træ, tømmer, træmasse, cellulose, papir, huder og tekstiler, som ikke er nævnt ovenfor.

12. Radioaktive materialer.

13. Syrer, baser og overfladeaktive stoffer i høje koncentrationer eller store mængder.

14. Olie og affald fra petrokemisk og anden industri, som indeholder fedtopløselige stoffer.

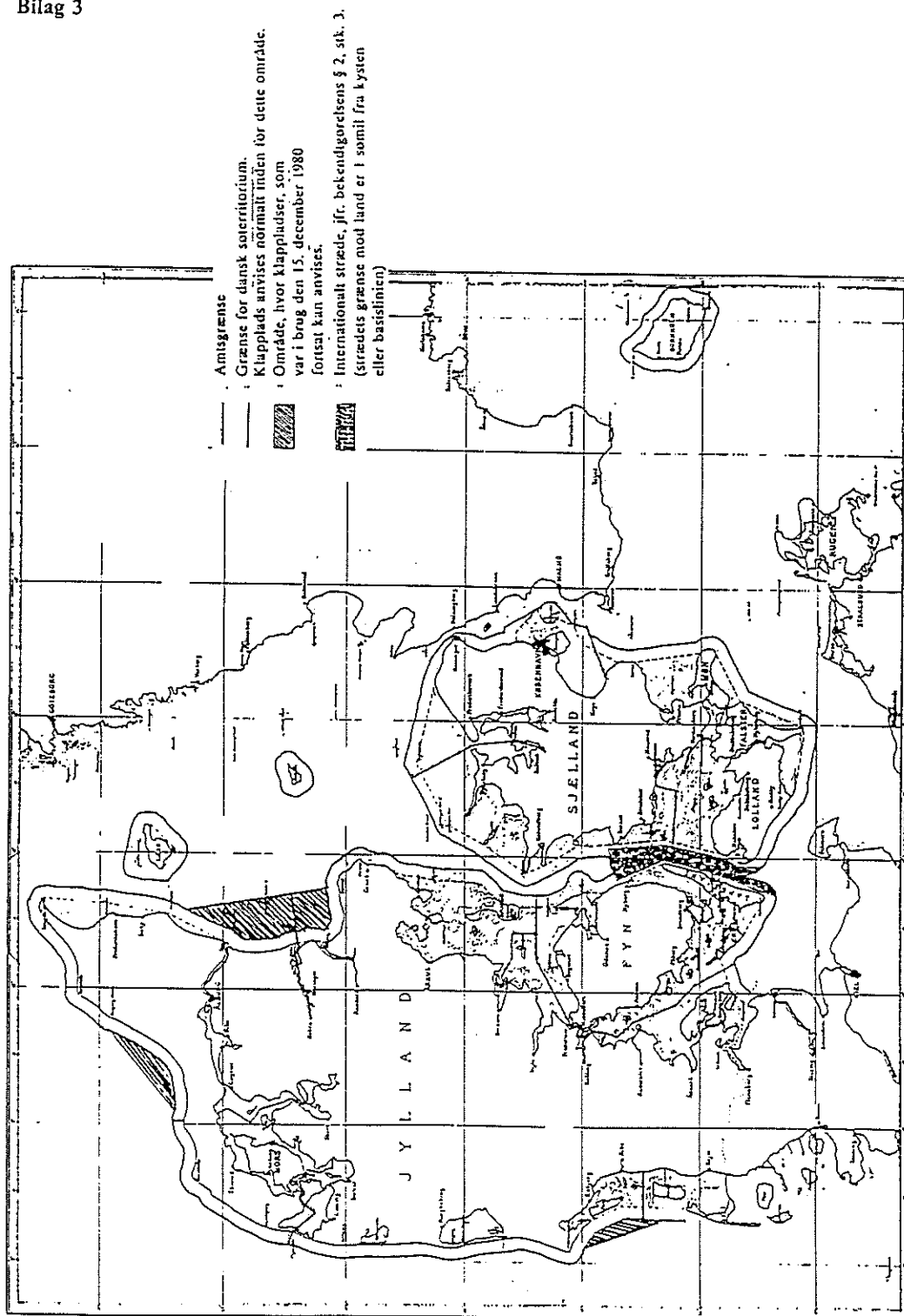
15. Stoffer med skadelig virkning for smag og/eller lugt i produkter fra havet, der anvendes til menneskelig føde.

16. Stoffer med virkning på smag, lugt, farve, gennemsigtighed eller andre egenskaber i havet, som alvorligt forringer dets rekreative værdi.

17. Materialer og stoffer, som kan flyde, forblive svævende eller synke, og som kan være til alvorlig gene for enhver retmæssig anvendelse af havet.

18. Ligninstoffer.

19. De chelatdannende stoffer EDTA (Ethylendinitrilotetraeddikesyre eller ethylen-diamintetraeddikesyre) og DTPA (Diethylen-triaminpentaeddikesyre).

Bekendtgørelse om modtageordninger i danske havne for rester og blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk

I henhold til § 26, § 53, stk. 2, og §§ 61-62 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet med senere ændring fastsættes efter forhandling med ministeriet for offentlige arbejder:

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. I danske havne skal havnebestyrelsen drage omsorg for, at der i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bekendtgørelse etableres ordninger til modtagelse af rester og blandinger, som indeholder skadelige flydende stoffer, der stammer fra skibe og platforme.

Stk. 2. Havnebestyrelsen skal sørge for, at modtageordningen, under hensyntagen til det normale anløb af havnen, har en tilstrækkelig kapacitet til at opfylde behovet for aflevering, uden at skibene forsinkes unødigt.

Kapitel 2

Modtageordninger

§ 2. Ved »modtageordning« forstås enten et fast eller et mobilt anlæg til modtagelse af rester eller blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Stk. 2. »Ved skadelige flydende stoffer« forstås stoffer, som er omfattet af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering samt udtømning af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

§ 3. I følgende havne skal der etableres modtageordning til opsamling af rester og blandinger af skadelige flydende stoffer:

- 1) havne, hvor der losses skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk,
- 2) havne, hvor der lastes skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk, hvis der inden lastningen fra tanke, som skal lastes, afleveres ballastvand eller tankskyllevæske indeholdende rester af kemikalier.
- 3) havne, hvor der foretages reparation af kemikalietankskibe, og hvor der inden reparationen afleveres ballastvand eller tankskyllevæske indeholdende rester af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Stk. 2. Modtageanlægget, jf. § 2, stk. 1, skal være således indrettet, at tilbagebøl til skibets tanke ikke kan finde sted.

§ 4. For etablering og drift af modtageordninger og for bortskaffelse af kemikalieaffald i forbindelse hermed gælder i øvrigt lovgivningen om miljøbeskyttelse, olie- og kemikalieaffald, kemiske stoffer og produkter samt regler udfærdiget i medfør af denne lovgivning.

§ 5. For modtagelsen af skadelige stoffer kan havnen kræve et varsel på indtil 24 timer.

§ 6. Flere havne og virksomheder kan i fællesskab oprette og drive modtageanlæg, jf. dog § 8.

Kapitel 3

Påbud

§ 7. Miljøstyrelsen kan meddele nedenævnte virksomheder påbud om at etablere en ordning til modtagelse af ballast- og tankskyllevæske, som indeholder skadelige flydende stoffer:

- 1) virksomheder, der afskiber eller modtager skadelige flydende stoffer i bulk,
- 2) skibsreparationsvirksomheder, der reparerer kemikalietankskibe.

§ 8. Hvis modtageordningen ikke har tilstrækkelig kapacitet, jf. § 1, stk. 2, kan Miljøstyrelsen efter forhandling med ministeriet for offentlige arbejder meddele havnebestyrelsen eller de i § 7 nævnte virksomheder påbud om, at der foretages den nødvendige udbygning af ordningen eller anlægget.

Kapitel 4

Klage

§ 9. Miljøstyrelsens afgørelse efter §§ 7 og 8 kan påklages til Miljøankenævnet.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen blev meddelt den pågældende.

Kapitel 5

Straf

§ 10. Den, som

- 1) undlader at etablere modtageordning efter § 3,
 - 2) undlader at efterkomme påbud efter Kapitel 3
- straffes med bøde eller hæfte.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Kapitel 6

Ikrafttræden

§ 11. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 10. april 1987.

Miljøministeriet, den 1. april 1987

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Erik Lindegaard

C 3

Bekendtgørelse om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger vedrørende olie- og kemikalieforurening mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet, hovedstadsrådet og staten

I henhold til § 39, stk. 2, i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

§ 1. Udgifter til anskaffelse og vedligeholdelse af materiel til det kommunale beredskab afholdes af kommunalbestyrelsen, udgifter til det amtskommunale beredskab afholdes af amtsrådet/hovedstadsrådet og til det statslige beredskab af staten.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at udgifter til anskaffelse og vedligeholdelse af materiel til det havnemæssige beredskab til bekæmpelse af forurening i havne afholdes af havnebestyrelsen.

§ 2. Udgifter til bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af solerterritoriet afholdes af staten.

§ 3. Ved forureninger af kyststrækninger i en kommune afholdes udgifterne til saneringsforanstaltninger af kommunalbestyrelsen.

sen. Ved forurening af havne afholdes udgifterne til forureningsbekæmpelsen af havnebestyrelsen. Såfremt kommunalbestyrelsen og amtsrådet/hovedstadsrådet aftaler at samarbejde om saneringsforanstaltningerne, kan der aftales en forholdsmæssig fordeling af udgifterne hertil.

Stk. 2. Ved forureninger af kyststrækninger i to eller flere kommuner afholdes udgifterne til saneringsforanstaltninger i fællesskab af de berørte kommunalbestyrelser og amtsråd. I de konkrete tilfælde aftales en forholdsmæssig fordeling af udgifterne mellem de berørte myndigheder.

Stk. 3. I tilfælde af omfattende forurening af strande med olie eller kemikalier afholdes udgifterne til bekæmpelsesforanstaltninger af staten, jfr. den i finansloven indeholdte bemyndigelse til miljøministeren.

§ 4. Bekendtgørelsen træder i kraft den 5. oktober 1986.

Miljøministeriet, den 26. september 1986

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Erik Lindegaard

Bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter lov om beskyttelse af havmiljøet til miljøstyrelsen

I henhold til § 50 i lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

§ 1. Følgende beføjelser i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet udøves af miljøstyrelsen:

- 1) Meddelelse af tilladelse i henhold til § 7, stk. 1, til udledning i havet af stoffer eller materialer med henblik på videnskabelig forskning af forureningsbekæmpelse eller på at bekæmpe forurening af havet.
- 2) Adgang til midlertidigt at klassificere flydende stoffer i henhold til § 18, forinden de transporteres i bulk til eller fra dansk havn.
- 3) Adgang til at træffe bestemmelse i henhold til § 26, om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie m. v.
- 4) Meddelelse af tilladelse i henhold til § 27, stk. 1, til dumpning af stoffer eller materialer.
- 5) Meddelelse af tilladelse i henhold til § 33, stk. 1, til afbrænding af stoffer eller materialer på havet.
- 6) Udøvelse af syn og kontrol af forbrændingsanlæg i henhold til § 33, stk. 6.
- 7) Adgang til at modtage indberetning i henhold til § 40 og § 41 om forurening af ha-

vet med olie m.v., samt om dumpning eller afbrænding på havet uden tilladelse.

- 8) Adgang til at træffe afgørelse i henhold til § 45, stk. 1 og 2, over for skibe og platforme, om forbud mod fortsat sejlads eller andre aktiviteter, eller påbud om, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinier, samt adgang til at træffe afgørelse i henhold til § 45, stk. 3, om yderligere foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre alvorlige skader for havmiljøet.
- 9) Adgang til at træffe afgørelse i henhold til § 46, stk. 2, over for ejeren af et skib eller platform om sikkerhedsstillelse, samt om tilbageholdelse af skibet eller platformen indtil sikkerhed er stillet.

§ 2. Afgørelser truffet af miljøstyrelsen i henhold til denne bekendtgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, medmindre afgørelsen kan påklages til miljøankenævnet, jfr. lov om beskyttelse af havmiljøet § 53.

§ 3. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. december 1980, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Bekendtgørelsens § 1, nr. 2, træder i kraft samtidig med ikrafttræden af lovens § 18.

Miljøministeriet, den 3. december 1980

ERIK HOLST

/ H. Hummelose

D1

33

Bekendtgørelse om lavfrekvent støj fra høj-hastighedsfartøjer

I medfør af §§ 33, 43, 45, 48, 61 og 63 i lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet fastsættes:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens område

§ 1. Denne bekendtgørelse omfatter lavfrekvent støj fra højhastighedsfartøjer i danske farvande.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) »Høj-hastighedsfartøj«: et fartøj, der er omfattet af den internationale Kode for Sikkerhed i Højhastighedsfartøjer (»High Speed Craft Code«) vedtaget af Den Maritime Sikkerhedskomite i den Internationale Maritime Organisation (IMO) ved Resolution MSC. 36(63), og som er i stand til at sejle med en maksimal hastighed i meter pr. sekund (m/sek) svarende til $3,7 \times V^{(0,1667)}$ eller højere, hvor V er displacementen svarende til konstruktionsvandlinjen (m^3).
- 2) »Lavfrekvent støj«: værdien af det maksimale A-vægtede lydtryksniveau af støjen i frekvensområdet 10-160 Hz, $L_{pA,LF}$
- 3) »Rederen«: ejeren af fartøjet eller en hvilken som helst anden organisation eller person som f.eks. operatøren eller bareboatbe-fragter, som har overtaget ansvaret for fartøjets drift fra ejeren af fartøjet, og som ved at

have påtaget sig et sådant ansvar har erklæret sig indforstået med hensyn til overtagelsen af alle pligter og ansvarsområder, som denne bekendtgørelse pålægger.

- 4) »Nyt fartøj«: Et fartøj, hvis køl er lagt, eller som er på et tilsvarende konstruktionsstadium, på eller efter den 15. juli 1996.
- 5) »Eksisterende fartøj«: Et fartøj, der ikke er et nyt fartøj.

Kapitel 3

Drift og sejlads med højhastighedsfartøjer

§ 3. Niveaueet af lavfrekvent støj fra højhastighedsfartøjer må ikke indendørs i boliger overstige de i tabel 1 angivne grænseværdier.

Tidsrum	Dag (kl. 07-18)	Aften og nat (kl. 18-07)
Støjgrænse $L_{pA,LF}$	30 dB	25 dB

§ 4. Rederen er ansvarlig for, at støjgrænserne angivet i § 3, tabel 1 overholdes.

Kapitel 4

Tilsyn og kontrol

§ 5. Miljøstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Miljøstyrelsen og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et høj-hastighedsfartøj, herunder til de af fartø-

C

C

Kapitel 5. Tilsyn

§ 11. Det amtsråd, som har meddelt tilladelse til klapningen, fører tilsyn med, at stilledes vilkår overholdes og med, at klapningen i øvrigt udføres hensigtsmæssigt. Endvidere føres under og efter klapningen tilsyn med forholdene på klappladsen.

Kapitel 6. Klage

§ 12. Afgørelser efter denne bekendtgørelse kan påklages til Miljøstyrelsen, jfr. dog § 15. Klagen indgives til den amtskommune, som har meddelt tilladelsen, hvorfra den viderendesendes til Miljøstyrelsen, ledsaget af sagens akter og amtets eventuelle bemærkninger til sagen.

§ 13. Klage til Miljøstyrelsen kan indgives af:

- 1) den til hvem afgørelsen er rettet
- 2) enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald
- 3) Hovedstadsrådet, amtsråd eller kommunalbestyrelser
- 4) vedkommende embedslæge
- 5) Danmarks Naturfredningsforening
- 6) Forbrugerrådet
- 7) Danmarks Havfiskeriforening
- 8) Dansk Fiskeriforening
- 9) Danmarks Sportsfiskerforbund
- 10) Greenpeace Danmark.

Stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen blev meddelt den pågældende.

Stk. 3. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet. Er afgørelsen påklaget, må tilladelsen ikke udnyttes, førend Miljøstyrelsen har truffet afgørelse i sagen, medmindre styrelsen bestemmer andet.

§ 14. Miljøstyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 15. Afgørelser, truffet af Miljøstyrelsen i første instans, jfr. § 2, stk. 3, kan påklages til Miljøankenævnet. Bestemmelserne i § 13 finder anvendelse for klage til Miljøankenævnet.

Kapitel 7. Indberetning

§ 16. Underretning om klapningens påbegyndelse skal, medmindre et tidligere tidspunkt fastsættes, være amtsrådet i hænde senest otte dage før det tidspunkt, hvor klapningen agtes påbegyndt. Underretning om klapningens afslutning samt om mængden af klappet materiale angivet i m³ og tons skal indsendes til amtsrådet umiddelbart efter afslutningen af klapningen.

Stk. 2. Afbrydes klapningen i mere end tre måneder, skal der indgives ny underretning efter stk. 1, 1. pkt. Underretning om mængden af klappet materiale angivet i m³ og tons skal indgives mindst en gang om året, senest 1. februar. Underretningen skal omfatte det forudgående kalenderår. Underretningen efter 2. og 3. pkt. gives, selv om tilladelsen ikke har været udnyttet det foregående kalenderår.

§ 17. En gang om året indsender amtskommunen til Miljøstyrelsen oplysninger om klapninger i det foregående kalenderår.

Stk. 2. Indberetningerne skal være Miljøstyrelsen i hænde senest 1. marts. Indberetning skal finde sted på de dertil af Miljøstyrelsen udarbejdede formularer, og indberetningerne skal ske, selv om der ikke har været givet tilladelse til klapning i det foregående kalenderår.

Kapitel 8. Straf

§ 18. Med bøde, hæfte eller fængsel i indtil et år straffes, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, den, der:

- 1) Foretager eller lader foretage klapning uden tilladelse, jfr. § 2.
- 2) Tilsidesætter vilkår for en tilladelse.
- 3) Overtræder § 16 i denne bekendtgørelse.

Kapitel 9. Ikrafttræden

§ 19. Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. februar 1987.

Stk. 2. Ansøgninger om tilladelse til klapning, modtaget før bekendtgørelsens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Miljøministeriet, den 19. december 1986

CHRISTIAN CHRISTENSEN

/ Erik Lindegaard

Bilag 1

Stoffer og materialer, som kun må forefindes i klapmateriale i ringe mængder og koncentrationer

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, med undtagelse af stoffer, som er ikke-toksiske eller hurtigt i havet omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
2. Organiske siliconeforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, med undtagelse af stoffer, som er ikke-toksiske eller hurtigt i havet omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
3. De af Miljøministeren nærmere specificerede stoffer, som efter dumpning i havet antages at kunne være kræftfremkaldende.
4. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
5. Cadmium og cadmiumforbindelser.
6. Unedbrydelige plasticmaterialer og andre unedbrydelige syntetiske materialer, som kan flyde i havet, og som kan være til alvorlig ulempe for fiskeri, søfart eller anden retmæssig udnyttelse af havet eller mindske dets rekreative værdi.
7. Radioaktivt affald eller andre radioaktive stoffer.
8. Materialer i enhver tilstandsform (fast, flydende, gasformig eller levende tilstand), fremstillet til biologisk og kemisk krigsførelse.
9. Råolie og råolieaffald, raffinerede olieprodukter, rester, der fremkommer under raffinering af olie, og enhver blanding, der indeholder nogen af disse stoffer.
10. Arsen, bly, kobber, zink og deres forbindelser, cyanider, og fluorider samt pesticider og deres biprodukter, som ikke omfattes af pkt. 1-9.
11. Store mængder syre og base, hvori der forekommer de under 10 nævnte stoffer (beryllium, chrom, nikkel, vanadium og deres forbindelser).
12. Stoffer, der kan frembringe en sådan afsmag hos fisk, krebsdyr og bløddyr, at deres handelsværdi forringes.
13. Beholdere, metalaffald, tjæreagtige stoffer, der kan synke til bunds, og andet omfangsrigt affald, som kan frembyde alvorlige ulemper for fiskeri eller søfart.
14. Stoffer, som – uanset at de er af ikke-toksisk art – kan blive skadelige på grund af de mængder, i hvilke de dumpes, eller som i alvorlig grad vil kunne forringe rekreative værdier.

~~Stk. 2. Miljø- og energiministeren~~ Miljø- og energiministeren
fastsætter nærmere regler for journalens førelse og indretning.

Stk. 3. Journalen skal forevises kompetent myndighed mod
forlangende.

§ 17. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om losning og
udtømning af tankskyllevand og om kontrol med overholdelse af
bestemmelserne, herunder om udpegning og bemyndigelse af
personer, der skal udføre kontrollen.

Stk. 2. Færøernes Landsstyre fastsætter regler om udpegning og
bemyndigelse af de personer, der skal udføre kontrollen på Færøerne.

Kapitel 4

Stoffer og materialer i emballeret form, containere m.v.

§ 18. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale
aftaler fastsætte nærmere regler eller træffe bestemmelse om
transport af stoffer og materialer i emballeret form, containere m.v.,
herunder regler om varsling og pligt til at afgive oplysninger om
lastens indhold.

Kapitel 5

Faste stoffer, som transporteres i bulk

§ 19. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om klassificering af faste stoffer, som transporteres i bulk, og regler om, at stoffer, der er skadelige, ikke må udtømmes eller kun udtømmes på særlige betingelser. Miljø- og energiministeren kan udfærdige en fortegnelse over klassificerede stoffer.

Kapitel 6

Kloakspildevand

§ 20. På dansk-færøsk søterritorium og i Østersøområdet må udtømning af kloakspildevand (afløbsstoffer eller andet affald fra toiletter, hospitalsrum og rum, hvori der findes levende dyr) kun finde sted, såfremt

- 1) udtømningen foretages under anvendelse af et godkendt anlæg til behandling af kloakspildevand og spildevandet ved udløbet fra anlægget ikke frembringer synlige spor i havet,
- 2) spildevandet er findelt og desinficeret i et godkendt anlæg og udtømningen sker i en afstand af mindst 4 sømil fra nærmeste kyst eller
- 3) udtømningen foretages i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst. Foretages udtømning fra en tank til opsamling og opbevaring af kloakspildevand, skal skibets eller platformens fart endvidere være mindst 4 knob, og udtømningen skal ske med moderat udløbshastighed.

~~Stk. 2. Landsstyremanden (Færøernes Landsstyre?) Miljø- og energiministeren kan fastsætte særlige regler om udtømning af kloakspildevand i de i stk. 1 nævnte havområder, herunder forbud mod udtømning i havne, bugter, fjorde og lign. områder eller forbud mod udtømning fra bestemte skibe.~~

~~Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om udtømning af kloakspildevand uden for færøskdansk søterritorium.~~

~~Stk. 4. I de indre territorial farvande som afgrænset ved de i anordning om afgrænsning af søterritoriet ved Færøerne nævnte basislinier kan Færøernes Landsstyre fastsætte regler om udtømning af kloakspildevand, herunder forbud mod udtømning i havne, bugter, fjorde og lignende områder.~~

Kapitel 7

Affald

§ 20 a. Ethvert skib med en bruttotonnage på 400 eller derover og ethvert skib, der er godkendt til at befordre 15 personer eller flere, skal føre en affaldsjournal.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler for affaldsjournalens førelse og indretning.

Stk. 3. Affaldsjournalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 21. På ~~dansk~~færøsk søterritorium må udtømning af affald bortset fra frisk fisk og dele deraf ikke finde sted.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan inden for rammerne af Fiskeriministeriets lovgivning og EF-bestemmelser på fiskeriområdet fastsætte regler om udtømning af frisk fisk og dele heraf.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 2, udøves ~~forudtil ud til~~ for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 22. I ~~Østersøområdet og Nordsøområdet~~ må levnedsmiddelfald kun udtømmes, såfremt udtømningen sker mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om udtømning af levnedsmiddelfald uden for ~~dansk~~ færøsk sø- og fiskeriterritorium, Østersøområdet og herunder Nordsøområdet.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte særlige regler om bortskaffelse af levnedsmiddelfald fra platforme og fra skibe, der er beliggende inden for en afstand af 500 m fra en platform.

Stk. 4. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. ~~2 og~~ 3, udøves ~~for kontinentalsokkelområdet ved Færøerne for ud til for færøsk sø- og fiskeriterritoriet færøsk sø- og fiskeriterritorium samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.~~

§ 23. I ~~Østersøområdet og Nordsøområdet~~ må udtømning af affald bortset fra levnedsmiddelfald ikke finde sted.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om udtømning af affald, der ikke er levnedsmiddelfaffald, uden for færøsk dansk sø- og fiskeriterritorium, Østersøområdet og i Nordsøområdet.

Kapitel 8

Modtageanlæg

§ 24. Miljø- og energiministeren kan efter forhandling med trafikministeren fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie og skadelige flydende stoffer og kloakspildevand samt affald i havne. Det kan i den forbindelse pålægges bunkringsvirksomheder, virksomheder, som foretager afskibning eller modtagelse af olie eller af skadelige flydende stoffer og skibsreparationsvirksomheder at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballast- og tankskyllevand.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, udøves for modtageanlæg i færøske havne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 9

Dumpning

§ 25. Dumpning af stoffer eller materialer må ikke finde sted bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale.

Stk. 22. Det er ikke tilladt med henblik på dumpning bortset fra dumpning af havbundsmaterialer at overlade stoffer eller materialer til transport eller at transportere eller indlaste dem.

§ 26. ~~Amtsrådet (i Københavns Kommune-kommunalbestyrelsen)~~ meddeler tilladelse til og fører tilsyn med dumpning af optaget havbundsmateriale. Tilladelse til meddelelse af dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af en af Færøernes Landsstyre bemyndiget forvaltningsinstitution.

Stk. 2. I vurderingen af en ansøgning om tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale skal indgå de forhold og hensyn, der er anført i bilag 1.

Stk. 3. Der må kun meddeles tilladelse til dumpning af havbundsmateriale, såfremt havbundsmaterialet vurderes at indeholde uvæsentlige mængder og koncentrationer af de i bilag 2 nævnte stoffer og materialer, og såfremt disse ikke er tilført havbundsmaterialet med henblik på bortskaffelse.

Stk. 4. Til brug for den i stk. 2 og 3 nævnte vurdering kan den af landsstyret bemyndigede forvaltningsinstitution ~~amtsrådet~~ stille krav om, at ansøgeren for egen regning lader foretage analyser af havbundsmaterialet.

Stk. 5 Udgår. ~~Inden for et område, der er udpeget som beskyttelsesområde efter EF fuglebeskyttelsesdirektivet eller EF naturbeskyttelsesdirektivet eller et område med en vanddybde på under 6 meter, kan amtsrådet (i Københavns Kommune~~

optaget havbundmateriale, medmindre miljø- og energiministeren har meddelt samtykke hertil.

Stk. 6. Dumpning af optaget havbundsmateriale skal fortrinsvis finde sted inden for færøsk søterritorium

~~Stk. 56. Tilladelse til meddelelse af dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles udtilfor søud til for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af en af Færøernes Landsstyre bemyndiget forvaltningsinstitution.~~

§ 27. Tilladelse til dumpning af havbundsmateriale skal være tidsbegrænset og angive, hvilke stoffer eller materialer der omfattes af tilladelsen, den samlede mængde, positionen for dumpningen og tilladelsens udløbsdato. Endvidere kan der i tilladelsen stilles vilkår om bl.a. fremgangsmåden, herunder om optagning og udlægning, tilsyns- og sikkerhedsforanstaltninger og indberetning. Ved anden bortskaffelse af havbundsmateriale end dumpning kan der fastsættes vilkår om optagningsmetode.

§ 28. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen for dumpning af havbundsmateriale, herunder om ansøgningens indhold, om prøveudtagning og analyser af havbundsmateriale og om amtsrådets vurdering og behandling af sager efter § 26.

~~Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan beslutte at overtage amtsrådets beføjelser efter § 26 i sager, der har større betydning. Udgår~~

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, udøves ~~ud til~~
~~før for sø- og fiskerisøterritoriet~~ ved Færøerne af Færøernes
Landsstyre. ~~Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 2,~~
~~omfatter ikke havet ud til sø- og fiskerisøterritoriet ved Færøerne.~~

§ 29. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af inter-
nationale aftaler, foretage ændringer i bilag 1-2.

Kapitel 10

Anden forurening

§ 30. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af inter-
nationale aftaler, fastsætte regler om udledning i havet og anden
bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse
eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder
kulbrinter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at
udledning eller anden bortskaffelse af bestemte stoffer ikke må finde
sted, såfremt dette må antages at indebære en væsentlig risiko for
forurening af omgivelserne.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1 og 2, udøves
for kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 31. Afbrænding af stoffer eller materialer på havet må ikke finde sted.

Stk. 2. Det er ikke tilladt med henblik på afbrænding på havet at overlade stoffer eller materialer til transport eller at transportere og indlaste dem.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte forbud omfatter ikke

- 1) bortskaffelse ved afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme og
- 2) bortskaffelse ved afbrænding af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. § 30.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om bortskaffelse af normaldriftsaffald fra skibe og platforme ved afbrænding.

Stk. 5. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 4, for så vidt angår bortskaffelse af normaldriftsaffald fra platforme ved afbrænding udøves for kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 32. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om særlige foranstaltninger, herunder krav til brændstof, om bord i skibe eller på platforme med henblik på begrænsning af luftforurening.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, for så vidt angår krav til brændstof på platforme udøves for kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 33. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler, jf. lovens formål, til forebyggelse og begrænsning af forurening fra aktiviteter på havet, som ikke er omfattet af reglerne i kapitel 2-10.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at oprettelse af en hurtigfærgerute, der anløber mindst én færøsk havn, indsættelse af en hurtigfærge på en eksisterende rute, væsentlig ændring af sejladsfrekvensen på en eksisterende hurtigfærgerute samt væsentlige afvigelser af sejlruiter for hurtigfærger ikke må ske, før der er meddelt miljøgodkendelse af miljø- og energiministeren. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at eksisterende hurtigfærgeruter, som har mindst én færøsk anløbshavn skal ansøge om godkendelse og om fristen for indsendelse af ansøgningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesordningen. Herunder kan ministeren fastsætte krav om, at der skal foretages en miljøkonsekvensvurdering af hurtigfærgeruten, hvor der er begrundet formodning om, at den påtænkte sejlads kan have væsentlig indvirkning på miljø, natur, friluftsanser eller kulturminde. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilket omfang rederiet skal bidrage med oplysninger til miljøkonsekvensvurderingen, samt i hvilket omfang offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer skal inddrages.”

Stk. 42. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, 2 og 3, udøves ~~udtilfor~~ ud til for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 34. Miljø- og energiministeren forestår i samarbejde med forsvaret, redningsberedskabet og andre myndigheder, ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves ~~udtilfor ud-til~~ for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 35. I tilfælde af olie- eller kemikalieforurening forestås sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen tilvejebringer en beredskabsplan for iværksættelse af sanering af kyststrækninger i tilfælde af væsentlige forureninger af kyster i kommunen og for bekæmpelse af forurening i havne i kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan pålægge havnebestyrelsen at udarbejde en beredskabsplan for bekæmpelse af forurening i havnen og at drage omsorg for, at det nødvendige materiel er til rådighed.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen underretter amtsrådet og miljø- og energiministeren om indholdet af beredskabsplanerne og ændringer og tillæg til disse.

Stk. 5. Amtsrådet samordner de kommunale beredskabsplaner efter forhandling med de berørte kommuner og opstiller på grundlag af de kommunale beredskabsplaner et samlet beredskab samt forestår og koordinerer indsatsen i forbindelse med alvorlige og omfattende forureninger.

Stk. 6. I tilfælde af særlig alvorlige og omfattende forureninger kan miljø- og energiministeren bestemme, at sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne skal ledes af miljø- og energiministeren.

Stk. 7. På Færøerne forestås sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne af de Færøske kommuner. Tilvejebringelse af beredskabsplaner efter stk. 2, påhviler de færøske kommuner, og disse skal ~~der kan pålægge havnebestyrelsen at udarbejde en beredskabsplan samt at stille nødvendigt materiel til rådighed som beskrevet i stk. 3. Underretning i henhold til stk. 4, skal ske til Færøernes Landsstyre, der tillige står for samordningen af de kommunale beredskabsplaner som nærmere beskrevet i stk. 5, samt ledelse af sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne i situationer omfattet af stk. 6.~~

§ 36. Miljø- og energiministeren udarbejder efter forhandling med de kommunale organisationer retningslinier for indholdet af beredskabsplanerne og træffer bestemmelse om, på hvilket tidspunkt planerne skal foreligge.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter efter forhandling med de statslige havnemyndigheder, de kommunale organisationer og havneorganisationerne regler om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet og staten.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1 og 2, udøves af Færøernes Landsstyre.

§ 37. Ethvert olietankskib med en bruttotonnage på 150 BRT og derover og alle øvrige skibe med en bruttotonnage på 400 BRT og derover skal have en godkendt beredskabsplan for olieforureningsulykker, der sker på skibet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om beredskabsplaner for skibe med en bruttotonnage over 150 BRT, som er indrettet til, eller som transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte beredskabsplaner, herunder at planerne skal godkendes, og at der kan stilles vilkår for sådanne godkendelser.

Kapitel 12

Indberetning

§ 38. Ejere, brugere og førere af samt lodser på skibe og ejere og brugere af og lodser på platforme samt den for platformen ansvarlige skal straks indberette til miljø- og energiministeren, såfremt der sker udtømning eller dumpning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver form for kollision eller grundstødning, eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte personer samt førere af luftfartøjer skal straks indberette til miljø- og energiministeren, såfremt der fra skibet,

§ 40. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om indberetning af oplysninger om farligt eller forurenende gods om bord i skibe og om etablering af en ordning for modtagelse, opbevaring og videresendelse af sådanne oplysninger.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves ~~udtilfor ud til~~ for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøernes af Færøernes Landsstyre.

§ 41. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at forhandlere, importører, eksportører, befragtere og havnebestyrelser skal oplyse sammensætningen og mængden af de stoffer eller materialer, der ind- og udlastes i danske havne.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves for færøske havne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 13

Indgreb

§ 42. Miljø- og energiministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil og politiet, kan med behørig legitimation uden retskendelse foretage de undersøgelser af et skib eller en platform, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet eller platformen er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter

udstedt i medfør heraf, eller som omfattes af § 58. Undersøgelsen må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

Stk. 2. ~~Ud til For Ud til~~ For sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne udøves de i stk. 1, nævnte beføjelser (tillige) af Færøernes Landsstyre, samt myndigheder, som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil.

§ 43. Miljø- og energiministeren kan forbyde et skib at fortsætte sejlads eller andre aktiviteter eller påbyde, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinier, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og forbudet eller påbudet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan træffe foranstaltninger svarende til de i stk. 1 nævnte over for platforme.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan træffe yderligere foranstaltninger end de i stk. 1 og 2 nævnte såfremt dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre alvorlige skader for havmiljøet.

Stk. 4. Beslutning om forbud eller påbud efter stk. 1-3 skal snarest muligt meddeles føreren af skibet eller den for platformen ansvarlige eller ejeren eller brugeren af skibet eller platformen skriftligt eller telegrafisk med oplysning om grunden til forbudet eller påbudet og i

platformen eller luftfartøjet iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer.

Stk. 3. Havnebestyrelsen skal straks indberette til miljø- og energiministeren, såfremt der i havnen iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer og der er fare for forurening af havet.

Stk. 4. I de i stk. 1-3 nævnte tilfælde skal de nævnte personer efter anmodning give miljø- og energiministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, alle oplysninger, som har betydning for iværksættelse af foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Stk. 5. ~~UdtilForUd til~~ For sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne skal de i stk. 1-4, nævnte indberetninger og oplysninger i stedet gives til Færøernes Landsstyre.

§ 39. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte nærmere regler om den i § 38 nævnte indberetning og om indberetning af anden forurening af havet end den, der omfattes af § 38.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at der skal ske indberetning til de i henhold til internationale aftaler kompetente udenlandske myndigheder, såfremt skibet eller platformen befinder sig uden for dansk søterritorium.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1 og 2, udøves ~~udtilfor ud til~~ for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

skade på havmiljøet, bydende nødvendige sikkerhedshensyn gør det påkrævet eller med henblik på at afhjælpe fejl og mangler.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren ophæver et anløbsforbud, når de forhold, som førte til anløbsforbudet, er bragt i orden.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren informerer straks de øvrige EU/EØS-lande om udstedelse og ophævelse af forbud mod anløb af danske havne med henblik på iværksættelse af tilsvarende tiltag i disse lande.

Stk. 6. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, 2, 3 og 4, udøves for færøske havne af Færøernes Landsstyre.

§ 44. Såfremt der er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og dette medfører udgifter til beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger, skal sådanne udgifter for alle rimelige forholdsregler bæres af skibets eller platformens ejere.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan pålægge ejeren af et skib eller en platform at stille sikkerhed for de i stk. 1 nævnte udgifter og bestemme, at skibet eller platformen skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. § 43, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 2, udøves udtilfor ud til for sø- og fiskeriterritoriet samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 14

Tilsyn

§ 45. Miljø- og energiministeren fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et skib eller en platform, herunder til skibets eller platformens papirer, med henblik på at udøve tilsynsbeføjelsen efter stk. 1 og kan udtage prøver for at påse overholdelsen af loven og forskrifter udstedt i henhold til loven. Tilsynet må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

Stk. 3. For så vidt angår udenlandske skibe og platforme, der er under passage af dansk søterritorium, kan beføjelserne i medfør af stk. 2 kun udøves, såfremt der foreligger begrundet mistanke om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og forskrifter udstedt i henhold til loven.

Stk. 4. ~~Udtilfø~~ Ud til For sø- og fiske- og fiskeriterritoriet samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne udøves tilsynet efter stk. 1, og beføjelsen efter stk. 2, (tillige) af Færøernes Landsstyre, samt myndigheder, som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil. Ved udøvelsen af beføjelsen efter stk. 2, over for udenlandske skibe og platforme, der er under passage af færøsk søterritorium skal begrænsningerne i stk. 3 overholdes.

§ 46. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om inspektion af olietankskibes lasttanke til konstatering af, om mængden af

ladningsrester er i overensstemmelse med oplysningerne om tidligere olielaster og udtømninger. Det kan herunder bestemmes, at inspektion kan foretages uden retskendelse mod behørig legitimation.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves ud til for sø- og for fiskeriudtil-søterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 47. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af mærkningsmateriale i danske skibe og i udenlandske skibe i dansk havn til sporing af udtømninger, der ikke er tilladt i henhold til loven, eller af andre former for forurening.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1 udøves for færøske skibe og udenlandske skibe i færøsk havn af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 15

Administrative bestemmelser og klage

§ 48. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution eller andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, ~~der~~ i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1 og 2 udøves på Færøerne af Færøernes Landsstyre eller den som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil. For de beføjelser, der i denne anordning er tillagt Færøernes Landsstyre, udøves Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1 og 2 af Færøernes Landsstyre eller den som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil.

§ 49. Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Stk. 2. Meddelelse til de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 12, kan finde sted ved offentlig annoncering i de færøske aviser.

~~Stk. 3. Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.~~

~~Stk. . Meddelelse til de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 2, kan finde sted ved offentlig annoncering.~~

§ 50. Afgørelser, Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

- 1) at afgørelsen kan påklages skriftligt, og til hvem afgørelsen kan påklages,
- 2) at klage over afgørelser, der er truffet i medfør af § 26, skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, mens afgørelser, der er truffet i medfør af § 43 og 43 a, skal indgives til Tilbageholdelsesnævnet, jf. § 51, stk. 4 2, og
- 3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

~~Stk. 2. Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov, skal indeholde de i nr. 1) og 3) angivne oplysninger. Herudover skal det oplyses, at klage over afgørelser truffet i medfør af § 43, skal indgives til Tilbageholdelsesnævnet, jf. § 51, stk. 4.~~

§ 51. Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens Afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning), jf. § 26, stk. 1 7, kan for klapninger ud til på færøsk sø- og fiskeriterritorium påklages til landsstyremanden miljø- og energiministeren, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre om forbud eller påbud efter § 43 eller efter og § 43 a, stk. 6, ~~1~~ og ~~2~~ Overfor skibe og platforme kan påklages af afgørelsens adressat. Dette kan

ske til det Tilbageholdelsesnævn, der er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Klagen efter stk. 2 sendes til Færøernes Landsstyre, der vidensender den til Tilbageholdelsesnævnet. ~~Amtsrådets eller i Københavns Kommune kommunalbestyrelsens afgørelse om dunupning af optaget havbundsmateriale inden for de områder, der er nævnt i § 26, stk. 5, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102, 104, 105, stk. 1, 105, stk. 2, 1. pkt., 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:~~

~~1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havnebestyrelse, Århus og Ålborg Kommunalbestyrelser, Trafikministeriet, Danmarks Havfiskeriforening, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral og Sandsugerre og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forening.~~

~~2) Miljøstyrelsen og Skov og Naturstyrelsen i forening.~~

Stk. 3. I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 2, indhenter Tilbageholdelsesnævnet en udtalelse om sagen fra en af Færøernes Landsstyre udpeget sagkyndig. ~~Klage efter stk. 1 sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Denne myndighed sender klagen til klagemyndigheden.~~

Stk. 4. Klager efter denne bestemmelse skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Ved offentlig annoncering dog fra annonceringens dato. Forbud eller påbud efter § 43 eller efter § 43 a, stk. 1 og 2, over for skibe og platforme kan påklages til det Tilbageholdelsesnævn, der er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 4, indhenter Tilbageholdelsesnævnet en udtalelse om sagen fra en af miljø og energiministeren udpeget sagkyndig.

Stk. 6. Klage efter stk. 2 og 4 sendes til henholdsvis Miljøklagenævnet og Tilbageholdelsesnævnet.

Stk. 7. Klager efter stk. 1, 2 og 4 skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Når offentlig annoncering finder sted, jf. § 49, stk. 2, regnes klagefristen dog altid fra annonceringens dato.

Stk. 8. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.

Stk. 9. Ved afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov finder stk. 4 tilsvarende anvendelse. I sådanne sager udpeges den i Tilbageholdelsesnævnet sagkyndige af Færøernes Landsstyre, jf. stk. 5. For indsendelse af klage samt fastsættelse og udregning af klagefrist gælder reglerne i stk. 6, 7 og 8.

~~§ 52. Dette stykke skal vel udgå idet der ikke er klageadgang~~
~~Færøernes Landsstyes afgørelser er jo endelige?~~(Afgørelser efter §

26 kan påklages af

~~1) afgørelsens adressat,~~

~~12) enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i~~
~~sagens udfald,~~

~~23) kommunalbestyrelsen,~~

~~34) embedslægeinstitutionen, embedslægeinstitutionen,~~

~~5) Danmarks Naturfredningsforening,~~

~~6) Forbrugerrådet,~~

~~7) Danmarks Havfiskeriforening,~~

~~8) Dansk Fiskeriforening,~~

~~9) Danmarks Sportsfiskerforbund,~~

~~10) Greenpeace, Danmark,~~

~~11) Dansk Ornitologisk Forening,~~

~~12) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere og~~

~~13) Arbejderbevægelsens Erhvervsråd~~

~~45) Færøske fiskeriorganisationer~~

~~56) Færøske søfartsorganisationer~~

~~67) Færøske natur- og miljøorganisationer.)~~

~~Stk. 2. Et forbud eller påbud efter § 43 kan påklages af afgørelsens~~
~~adressat.~~

~~Stk. 3. Færøernes Landsstyre har den endelige administrative~~
~~afgørelse i sager om dumpning af optaget havbundsmateriale.~~

~~Stk. 2. Et forbud eller påbud efter § 43 og § 43 a kan påklages af~~
~~afgørelsens adressat.~~

~~Ved afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre om forbud eller påbud efter § 43, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse.~~

§ 53. Udgår En tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 2. Udgår En klage over en tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet. Hvis der indgives klage, skal den myndighed, der har meddelt tilladelsen, straks underrette ansøgeren herom.

§ 53 a. En klage over en godkendelse meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, har ikke opsættende virkning, medmindre Færøernes Landsstyre bestemmer andet. Færøernes Landsstyre kan fastsætte regler om, at visse godkendelser ikke må udnyttes inde for klagefristen, og at en klage skal have opsættende virkning.

Kapitel 16

Andre bestemmelser

§ 54. Udledning i havet af stoffer eller materialer med henblik på videnskabelig forskning i forureningsbekæmpelse eller på at bekæmpe forurening af havet må ikke finde sted uden tilladelse fra miljø- og energiministeren. Uden for dansk søterritorium kan

tilladelse tillige gives af de kompetente myndigheder i en stat, der har tiltrådt konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet eller konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, 1. pkt., kan kun gives i konkret foreliggende enkelttilfælde eller under særlige omstændigheder for en nærmere angivet periode. Tilladelsen skal angive, hvilke stoffer eller materialer der omfattes af tilladelsen, den samlede mængde og vilkår om opbevaring, udtagning af periodiske kontrolprøver og indberetning.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse i henhold til stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, udøves ~~udtilfor ud til for sø- og fiskeriterritoriet~~ ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 55. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven og til dækning af havnenes udgifter ved driften af modtageanlæg, jf. § 24.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, udøves for så vidt angår omkostninger påført færøske myndigheder herunder havne af Færøernes Landsstyre.

§ 56. Såfremt der i denne lov eller i regler, der udstedes i medfør af denne lov, stilles krav om anvendelse af bestemte systemer og anlæg, skal disse være godkendt for så vidt angår danske skibe af ~~industri- og erhvervsministeren~~ eller den, som ministeren bemyndiger dertil, for så vidt angår danske platforme af miljø- og

energiministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, og for så vidt angår udenlandske skibe af kompetente myndigheder i en stat, der har tiltrådt konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet eller konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe.

Stk. 2. Særlig færøsk version?

§ 57. Tilladelser meddelt i henhold til denne lov eller en lov, der ophæves ved denne lov, kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes, når hensynet til beskyttelse af havmiljøet gør det fornødent.

§ 58. Bestemmelserne i kapitlerne 2-7 og 9 og 10 og forskrifter udstedt i medfør af disse finder ikke anvendelse,

1) når udtømning, udledning eller dumpning sker for at redde menneskeliv eller af hensyn til skibes, luftfartøjers eller platformes sikkerhed, eller

2) når udflydning skyldes skade på skibet eller platformen, skade på skibets eller platformens udstyr eller uundgåelig lækage, forudsat at der, efter at skaden eller lækagen er blevet konstateret, er iagttaget alle rimelige forholdsregler for at undgå eller formindske udflydning, medmindre ejeren, brugeren eller føreren af skibet eller andre, der udfører arbejde i skibets tjeneste, eller ejeren, brugeren eller den for platformen ansvarlige eller andre, der udfører arbejde i platformens tjeneste, har handlet forsætligt eller burde have forudset skaden.

Kapitel 17

Straf, ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 10, stk. 1 og 3, § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 16, stk. 1 og 3, § 20, stk. 1, § 20 a, stk. 1 og 3, § 21, § 22, stk. 1, § 23, stk. 1, § 25, § 31, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1, § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1,
- 2) undlader at indhente klassifikation efter § 15,
- 3) tilsidesætter vilkår efter § 27 og § 54, stk. 1,
- 4) undlader at foretage indberetning efter § 38, stk. 1-3 og 5, eller undlader at meddele oplysninger efter § 38, stk. 4 og 5,
- 5) undlader at efterkomme et forbud eller påbud efter § 43, stk. 1-3 og 6 eller forbud efter § 43 a, stk. 1 og 2 og 6,
- 6) modvirker undersøgelser efter § 42 eller tilsyn efter § 45, stk. 2-4 og 3, og
- 7) modvirker tilbageholdelse efter § 44, stk. 2 - 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

~~§ 60. For overtrædelse af § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 25 og § 31, stk. 1, kan der pålægges skibets eller platformens ejer eller bruger~~

~~bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes denne som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf. Ophævet — Ø Kan først ophæves når den ny straffelovsændring er sat i kraft på Færøerne.~~

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 14, § 16, stk. 2, § 17, § 18, § 19, § 20, stk. 2 og 3, § 20 a, stk. 2, § 22, stk. 2 - 4 og 3, § 23, stk. 2, § 24, § 28, § 30, § 31, stk. 4 og 53, § 32, § 33, § 39, § 40, § 41, § 46 og § 47, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 2.

§ 62. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i love om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar. (Er den seneste straffelovsændring, ved lov nr. 474 af 12. juni 1996, sat i kraft på Færøerne? Hvis ja, skal denne bestemmelse ændres.)

§ 63. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Stk. 2. Indtræder strafansvar efter §§ 59-61, kan det pågældende skib eller den pågældende platform tilbageholdes af tilsynsmyndigheden

eller af politiet på tilsynsmyndighedens vegne, indtil bøder og sagsomkostninger er betalt eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke senest 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

§ 64. Anordningen træder i kraft den XX.XX.XXXX, jf. ~~dø~~ stk. 2.

~~Stk. 2. Ikrafttrædelsen omfatter ikke § 37 som ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne på et senere tidspunkt.~~

Stk. 3. Ved løvens anordningens ikrafttrædelse ophæves lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet og anordning nr. 318 af 26. juni 1985 om ikrafttræden for Færøerne af lov om beskyttelse af havmiljøet.

Stk. 4. Færøernes Landsstyre kan indtil år 2004 give tilladelse til dumpning af træskibe ud til inden for på det færøske sø- og fiskeriterritorium.

§ 65. Regler, der er fastsat i henhold til den i § 64, stk. 3, nævnte løv anordning (?), forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne løv anordning (?). Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 66. Afgørelser truffet efter de regler, der er nævnt i § 64, stk. 3, og § 65, bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne løv anordning eller regler fastsat i henhold til denne løv anordning træffes ny afgørelse. Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 67. Sager, der ved lovens anordnings ikrafttræden er under behandling, skal behandles efter de hidtil gældende regler.

§ 68. Samtidig med denne anordnings ikrafttræden sættes følgende bekendtgørelser i kraft på Færøerne:

- 1) Bekendtgørelse nr. 311 af 12. juni 1981 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet.
- 2) Bekendtgørelse nr. 427 af 7. september 1983 om anvendelse af kontrolsystemer til forebyggelse af olieforurening fra fiskeskibe.
- 3) Bekendtgørelse nr. 428 af 7. september 1983 om anvendelse af oliejournal.
- 4) Bekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1987 om anvendelse af journal for skadelige flydende stoffer (lastjournal).
- 5) Bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk.
- 6) Bekendtgørelse nr. 169 af 1. april 1987 om påtegning af lastjournal for skibe, der transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.
- 7) Bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømning af affald fra skibe m.v.
- 8) Bekendtgørelse nr. 535 af 21. juni 1992 om udtømning af olie fra maskinrumsrendestenene på skibe i særlige havområder

BILAG 1

Forhold, der skal vurderes i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse til klapning:

A. Beskrivelse af klapmaterialet:

1. Mængde og art af det materiale, hvortil der søges tilladelse til klapning.

2. Indhold af de i bilag 1 anførte stoffer og materialer.

3. Klapmaterialets fysiske, kemiske, biokemiske og biologiske egenskaber.

4. Giftighed.

5. Nedbrydelighed.

6. Ophobning og biotransformation i biologiske materialer eller aflejringer.

7. Kemiske og fysiske ændringer i klapmaterialet efter klapning, herunder eventuel dannelse af nye forbindelser.

8. Sandsynligheden for frembringelse af afsmag eller andre forandringer, der forringer salgbarheden af marine ressourcer (fisk, skaldyr etc.).

9. Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag med hensyn til karakterisering og sammensætning af klapmaterialet til at kunne vurdere dumpningens påvirkning af livet i havet og over for den menneskelige sundhed.

B.Beskrivelse af klapplads og klapmetode:

- 1.Geografisk position, dybde og afstand fra kyst.
- 2.Beliggenhed i forhold til andre områder (f.eks. EF-fuglebeskyttelsesområder, Ramsar-områder, rekreative områder, ynglepladser, reservater, gyde-, opvækst- og fiskepladser samt råstofressourceområder)
- 3.Beskrivelse af relevante sedimentforhold.
- 4.Klapmetode og optagningsmetode.
- 5.Beskrivelse af relevante vandforhold, herunder spredning (f.eks. strøm, tidevand).
- 6.Tilstedeværelse og virkninger af igangværende og tidligere udledninger og klapninger i området (herunder ophobede virkninger).
- 7.Materialet skal i fornødent omfang omfatte fyldestgørende oplysninger om årlige gennemsnitsværdier for og sæsonmæssige afvigelser i de i dette bilag, dette afsnit, omhandlede forhold.
- 8.Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag for en vurdering af følgerne af den ansøgte klapning.

C.Almindelige overvejelser og betingelser:

- 1.Mulige indvirkninger på rekreative værdier (f.eks. forekomst af flydende eller strandet materiale, uklarhed, dårlig lugt, misfarvning og skumning).

tilfælde af tilbageholdelse med oplysning om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan offentliggøre oplysninger om et skibs tilbageholdelse, herunder om navnet på skibets klassifikationsselskab og årsagen til tilbageholdelsen.

Stk. 6. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1-3 udøves udtilfor ud til for sø-og fiskeriterritoriet samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre, der tillige offentliggør oplysninger i henhold til stk. 5. Ved meddelelse af forbud eller påbud efter stk. 1-3, følges fremgangsmåden som beskrevet i stk. 4.

§ 43a. Miljø- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et skib anløber danske havne, såfremt

- 1) skibet afsejler eller fortsætter sin sejlads trods et sejladsforbud efter § 43 eller
- 2) skibet undlader at anløbe et reparationsværft, som udpeges efter aftale med miljø- og energiministeren, med henblik på at udbedre de forhold, som førte til tilbageholdelsen.

Stk. 2. Ligeledes kan miljø- og energiministeren efter anmodning fra et andet EU/EØS-land udstede forbud mod anløb af danske havne, når et skib har overtrådt bestemmelserne for en tilbageholdelse meddelt af dette EU/EØS-land.

Stk. 3. Når der er udstedt et anløbsforbud over for et skib, kan miljø- og energiministeren give tilladelse til anløb af en bestemt dansk havn, hvis skibets fortsatte sejlads indebærer risiko for tab af menneskeliv,

2. Mulige indvirkninger på livet i havet, vandfugle og deres fourageringsmuligheder, fiske- og skaldyrkulturer, fiskebestande og fiskeri, tangoptagning og -kulturer.

3. Mulige indvirkninger på anden anvendelse af havet (f.eks. forringelse af vandets kvalitet til industrielle formål, herunder mineral- og råstofudvinding, undervandskorrosion af konstruktioner, gene for manøvrering af skibe på grund af flydende materialer, gene for fiskeri eller navigering på grund af ophobning af affald eller faste genstande på havbunden og beskyttelse af områder af særlig betydning ud fra videnskabelige eller bevaringsmæssige hensyn.)

4. Mulighederne for nyttiggørelse eller den praktiske tilstedeværelse af alternative landbaserede behandlings-, bortskaffelses- eller tilintetgørelsesmuligheder eller mulighederne for at gøre stoffet mindre skadeligt med hensyn til klapning, idet såvel miljømæssige som økonomiske konsekvenser af alternativer til dumpning skal indgå i overvejelserne.

BILAG 2

Følgende stoffer og materialer må kun forefindes i klapmateriale i uvæsentlige mængder og koncentrationer:

1. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
2. Cadmium og cadmiumforbindelser.
3. Antimon, arsen, beryllium, bly, chrom, kobber, molybdæn, nikkel, selen, tin, vanadium, zink og deres forbindelser, samt fosfor.
4. Cyanider og fluorider.
5. Organiske halogenforbindelser (f.eks. PCB, PCT, DDT m.v.) og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, med undtagelse af stoffer, som er ikke-toksiske eller hurtigt i havet omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
6. Råolie og råolieaffald, raffinerede olieprodukter, rester, der fremkommer under raffinering af olie, og enhver blanding, der indeholder noget af disse stoffer.
7. Polycykliske aromatiske carbonhydrider (PAH) og deres derivater.
8. Phenoler og deres derivater.
9. Phthalsyre og dens derivater.
10. Svært nedbrydelige pesticider, begroningshindrende midler og kemiske stoffer til konservering af træ, tømmer, træmasse, cellulose, papir, huder og tekstiler og deres biprodukter, som ikke omfattes af pkt. 1-9.
11. Svært nedbrydelige giftige organiske silicium-forbindelser.

12. Overfladeaktive stoffer.
13. Ligninstoffer.
14. De chelatdannende stoffer EDTA og DTPA.
15. Stoffer med skadelig virkning for smag og/eller lugt i produkter fra havet, der anvendes til menneskelig føde.
16. Stoffer, som - uanset at de er af ikke-toksisk art - kan blive skadelige på grund af de mængder, i hvilke de klappes, eller som i alvorlig grad vil kunne forringe rekreative værdier.
17. Unedbrydelige plasticmaterialer og andre unedbrydelige syntetiske materialer samt andre materialer og stoffer, som kan flyde i havet eller forblive i suspension eller synke til bunds, og som kan være til alvorlig ulempe for fiskeri, søfart eller anden retmæssig udnyttelse af havet eller mindske dettes rekreative værdi.
18. Beholdere, metalaffald, tjæreagtige stoffer, der kan synke til bunds, og andet omfangsrigt materiale, som kan frembyde alvorlige ulemper for fiskeri eller søfart.
19. Radioaktivt affald eller andre radioaktive stoffer.
20. Materialer i enhver tilstandsform (fast, flydende, gasformig eller levende tilstand), fremstillet til biologisk og kemisk krigsførelse.
21. De af miljø- og energiministeren nærmere specificerede stoffer, som efter klappning i havet antages at kunne være kræftfremkaldende.

Følgeskrift 2A

- 14 -

MILJØstyrelsen

1996

Havkontoret

J.nr. M2013-0016

acb/16

U D K A S T

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om beskyttelse af havmiljøet

Vi MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks
Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 68, stk.1, i lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse
af havmiljøet som senest ændret ved lov nr. 435 af 10. juni 1997
bestemmes, at loven skal gælde for Færøerne i følgende affattelse:

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Loven skal medvirke til at værne natur og miljø, så
samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for
menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes at forebygge og begrænse forurening og anden påvirkning af natur og miljø, herunder særligt havmiljøet, fra aktiviteter, der kan

- 1) bringe menneskets sundhed i fare,
- 2) skade natur- og kulturverdier på og i havet, herunder havbunden
- 3) være til gene for den retmæssige udnyttelse af havet eller
- 4) forringe rekreative verdier eller aktiviteter.

Stk. 3. Loven skal endvidere sikre opretholdelsen af et beredskab til indsats mod forurening på havet, på kyster og i havne.

§ 2. Loven omfatter Færøernes sø- og fiskeriterritorium samt kontinentalsokkelområde. Følgende skibe, luftfartøjer og platforme er omfattet:

- 1) danske og færøske skibe
- 2) danske og færøske luftfartøjer,
- 3) danske og færøske platforme, og
- 4) udenlandske skibe i det omfang det er foreneligt med international ret.

Stk. 2. Loven omfatter ikke orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, så længe skibet udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.

Stk. 3. Skibe, der udelukkende benyttes til fritidsformål (lystfartøjer) er ikke omfattet af bestemmelserne i § 20, stk. 1, og kapitel 12. Ved anvendelsen af beføjelserne i kapitlerne 2, 6, 7 og 10 kan miljø- og energiministeren dog fastsætte særlige regler for lystfartøjer.

Stk. 4. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 3, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 3. Ved lovens administration, herunder ved anvendelsen af lovens bemyndigelser, skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den mindst forurenende teknologi, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbegrænsende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

- 1) de ydre omgivers beskaffenhed og forureningens sandsynlige indvirkning på disse og
- 2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt.

§ 4. Ved udtømning forstås i denne lov enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse i havet af stoffer eller materialer, der stammer fra den normale drift af skibe eller bevægelige eller fast anbragte platforme.

Stk. 2. Ved dumpning forstås i denne lov enhver bortskaffelse i havet - som ikke er udtømning - af stoffer eller materialer fra eller sammen med skibe, fly eller bevægelige eller fast anbragte platforme og enhver bortskaffelse i havet af skibe, fly eller bevægelige eller fastanbragte platforme, herunder enhver udledning, udflydning eller

bortskaffelse af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse eller stammer fra behandling af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse.

Stk. 3. Som udtømning eller dumpning anses ikke

- 1) anbringelse i havet af stoffer eller materialer, hvis anbringelse sker med andet formål end bortskaffelse,
- 2) udledning i havet af stoffer eller materialer, der er en direkte følge af undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. kapitel 10, og
- 2) efterladelse på eller i havbunden af platforme og andre anlæg til brug i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden, rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne råstoffer samt vindkraftanlæg på søterritoriet, disses fundamenter og tilhørende ledningsanlæg.

Stk. 4. Ved afbrænding forstås i denne lov enhver bortskaffelse på havet ved hjælp af termisk destruktion.

§ 5. Ved Østersøområdet forstås i denne lov Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet, Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallelle 57°44,8'N gennem Skagen.

Stk. 2. Ved Nordsøområdet forstås den egentlige Nordsø samt andre havområder inden for følgende grænser:

- a) Nordsøen syd for den 62. nordlige breddegrad og øst for meridianen 4°V.

b) Skagerrak afgrænset i syd af breddeparallelle 57°44,8'N gennem Skagen.

c) Den engelske Kanal og adgangsvejene hertil øst for meridianen 5°V, og nord for breddeparallelle 48°30'N.

§ 6. Ved nærmeste kyst forstås i denne lov den basislinie, hvorfra det ydre territorialfarvand er fastlagt i overensstemmelse med international ret.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om, hvad der i nærmere angivne havområder forstås ved nærmeste kyst.

§ 7. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler bestemme, at et havområde er et særligt havområde.

§ 8. Inden miljø- og energiministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmeste interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer, de kommunale organisationer og andre berørte statslige myndigheder, herunder erhvervsministeren og trafikministeren.

Stk. 2. Når Færøernes Landsstyre udsteder regler i medfør af loven, påtager landsstyret sig de i stk. 1, foreskrevne forhandlinger med de foreskrevne organisationer og statslige myndigheder.

Olie

§ 9. Ved olie forstås i denne lov enhver form for mineralolie og blandinger heraf, herunder råolie, naturgaskondensat, olieslam og olieaffald, samt brændselsolie og alle andre raffinerede produkter bortset fra petrokemikalier, der er klassificerede i henhold til § 14.

Stk. 2. Ved olietankskib forstås et skib, der er indrettet til at transportere, eller som transporterer olie i bulk.

§ 10. Ethvert olietankskib med en bruttotonnage på 150 BRT og derover, andre skibe med en bruttotonnage på 400 BRT og derover, som anvender olie som brændstof, og platforme skal føre en oliejournal.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler for oliejournalens førelse og indretning.

Stk. 3. Oliejournalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 11. På færøsk søterritorium må udtømning af olie ikke finde sted.

Stk. 2. Uden for færøsk søterritorium må udtømning af olie kun finde sted i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 3.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte nærmere regler om udtømning af olie og olieholdigt ballastvand uden for færøsk søterritorium fra olietankskibe, andre skibe og platforme. Ministeren kan herunder bestemme, hvor udtømning må finde sted, hvordan udtømningen skal foregå,

herunder at den skal ske under anvendelse af godkendte systemer, og hvilke mængder der må udtømmes, herunder udtømningshastighed.

Kapitel 3

Flydende stoffer, som transporteres i bulk

§ 12. Ved flydende stoffer forstås i denne lov stoffer, hvis damptryk ikke overstiger 2,8 kp/cm² ved en temperatur på 37,8° C.

§ 13. På færøsk søterritorium må udtømning af flydende stoffer, som transporteres i bulk, bortset fra vand ikke finde sted.

Stk. 2. Uden for-færøsk søterritorium må udtømning af de af stk. 1 omfattede stoffer kun finde sted i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 14.

§ 14. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om klassifikation af flydende stoffer, som transporteres i bulk, og regler om, at stoffer, der er klassificerede som skadelige, ikke må udtømmes eller kun kan udtømmes på særlige betingelser. Miljø- og energiministeren udfærdiger en fortegnelse over klassificerede stoffer.

§ 15. Flydende stoffer, bortset fra olie, der ikke er optaget på den i medfør af § 14 udfærdigede fortegnelse, skal, forinden de

transporteres i bulk til eller fra færøsk havn, midlertidigt klassificeres af miljø- og energiministeren.

§ 16. Skibe, der er indrettet til, eller som transporterer flydende stoffer i bulk (kemikalietankskibe), skal føre en journal for flydende stoffer, der i henhold til §§ 14 og 15 er klassificerede som skadelige.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler for journalens førelse og indretning.

Stk. 3. Journalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 17. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om losning og udtømning af tankskyllevand og om kontrol med overholdelse af bestemmelserne, herunder om udpegning og bemyndigelse af personer, der skal udføre kontrollen.

Stk. 2. Færøernes Landsstyre fastsætter regler om udpegning og bemyndigelse af de personer, der skal udføre kontrollen på Færøerne.

Kapitel 4

Stoffer og materialer i emballeret form, containere m.v.

§ 18. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte nærmere regler eller træffe bestemmelse om transport af stoffer og materialer i emballeret form, containere m.v., herunder regler om varsling og pligt til at afgive oplysninger om lastens indhold.

Kapitel 5

Faste stoffer, som transporteres i bulk

§ 19. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om klassificering af faste stoffer, som transporteres i bulk, og regler om, at stoffer, der er skadelige, ikke må udtømmes eller kun udtømmes på særlige betingelser. Miljø- og energiministeren kan udfærdige en fortegnelse over klassificerede stoffer.

Kapitel 6

Kloakspildevand

§ 20. På færøsk søterritorium må udtømning af kloakspildevand (afløbsstoffer eller andet affald fra toiletter, hospitalsrum og rum, hvori der findes levende dyr) kun finde sted, såfremt

- 1) udtømningen foretages under anvendelse af et godkendt anlæg til behandling af kloakspildevand og spildevandet ved udløbet fra anlægget ikke frembringer synlige spor i havet,
- 2) spildevandet er findelt og desinficeret i et godkendt anlæg og udtømningen sker i en afstand af mindst 4 sømil fra nærmeste kyst eller

3) udtømningen foretages i en afstand af mindst 12 sømil fra nærmeste kyst. Foretages udtømning fra en tank til opsamling og opbevaring af kloakspildevand, skal skibets eller platformens fart endvidere være mindst 4 knob, og udtømningen skal ske med moderat udløbshastighed.

Stk. 2. Landsstyremanden kan fastsætte særlige regler om udtømning af kloakspildevand i de i stk. 1 nævnte havområder, herunder forbud mod udtømning i havne, bugter, fjorde og lign. områder eller forbud mod udtømning fra bestemte skibe.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om udtømning af kloakspildevand uden for færøsk søterritorium.

Kapitel 7

Affald

§ 20 a. Ethvert skib med en bruttotonnage på 400 eller derover og ethvert skib, der er godkendt til at befordre 15 personer eller flere, skal føre en affaldsjournal.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler for affaldsjournalens førelse og indretning.

Stk. 3. Affaldsjournalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 21. På færøsk søterritorium må udtømning af affald bortset fra frisk fisk og dele deraf ikke finde sted.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan inden for rammerne af Fiskeriministeriets lovgivning og EF-bestemmelser på fiskeriområdet fastsætte regler om udtømning af frisk fisk og dele heraf.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 2, udøves før for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 22. I Nordsøområdet må levnedsmiddelfald kun udtømmes, såfremt udtømningen sker mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om udtømning af levnedsmiddelfald uden for dansk færøsk sø- og fiskeriterritorium, herunder Nordsøområdet.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte særlige regler om bortskaffelse af levnedsmiddelfald fra platforme og fra skibe, der er beliggende inden for en afstand af 500 m fra en platform.

Stk. 4. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 3, udøves for færøsk sø- og fiskeriterritorium samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 23. I Nordsøområdet må udtømning af affald bortset fra levnedsmiddelfald ikke finde sted.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om udtømning af affald, der ikke er levnedsmiddelfald, uden for færøsk sø- og fiskeriterritorium, og i Nordsøområdet.

Kapitel 8

Modtageanlæg

§ 24. Miljø- og energiministeren kan efter forhandling med trafikministeren fastsætte regler og træffe bestemmelse om oprettelse og indretning af anlæg til modtagelse af rester af olie og skadelige flydende stoffer og kloakspildevand samt affald i havne. Det kan i den forbindelse pålægges bunkringsvirksomheder, virksomheder, som foretager afskibning eller modtagelse af olie eller af skadelige flydende stoffer og skibsreparationsvirksomheder at etablere modtageanlæg for olie- eller kemikalieblandet ballast- og tankskyllevand.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, udøves for modtageanlæg i færøske havne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 9

Dumpning

§ 25. Dumpning af stoffer eller materialer må ikke finde sted bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale.

Stk. 2. Det er ikke tilladt med henblik på dumpning bortset fra dumpning af havbundsmaterialer at overlade stoffer eller materialer til transport eller at transportere eller indlaste dem.

§ 26. Tilladelse til meddelelse af dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af en af Færøernes Landsstyre bemyndiget forvaltningsinstitution.

Stk. 2. I vurderingen af en ansøgning om tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale skal indgå de forhold og hensyn, der er anført i bilag 1.

Stk. 3. Der må kun meddeles tilladelse til dumpning af havbundsmateriale, såfremt havbundsmaterialet vurderes at indeholde uvæsentlige mængder og koncentrationer af de i bilag 2 nævnte stoffer og materialer, og såfremt disse ikke er tilført havbundsmaterialet med henblik på bortskaffelse.

Stk. 4. Til brug for den i stk. 2 og 3 nævnte vurdering kan den af landsstyret bemyndigede forvaltningsinstitution stille krav om, at ansøgeren for egen regning lader foretage analyser af havbundsmaterialet.

Stk. 5 Udgår.

Stk. 6. Dumpning af optaget havbundsmateriale skal fortrinsvis finde sted inden for færøsk søterritorium

§ 27. Tilladelse til dumpning af havbundsmateriale skal være tidsbe-
grænset og angive, hvilke stoffer eller materialer der omfattes af
tilladelsen, den samlede mængde, positionen for dumpningen og
tilladelsens udløbsdato. Endvidere kan der i tilladelsen stilles vilkår
om bl.a. fremgangsmåden, herunder om optagning og udlægning,
tilsyns- og sikkerhedsforanstaltninger og indberetning. Ved anden

bortskaffelse af havbundsmateriale end dumpning kan der fastsættes vilkår om optagningsmetode.

§ 28. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen for dumpning af havbundsmateriale, herunder om ansøgningens indhold, om prøveudtagning og analyser af havbundsmateriale og om amtsrådets vurdering og behandling af sager efter § 26.

Stk. 2. Udgår

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, udøves før for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 29. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, foretage ændringer i bilag 1-2.

Kapitel 10

Anden forurening

§ 30. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder kulbrinter.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at udledning eller anden bortskaffelse af bestemte stoffer ikke må finde sted, såfremt dette må antages at indebære en væsentlig risiko for forurening af omgivelserne.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1 og 2, udøves for kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 31. Afbrænding af stoffer eller materialer på havet må ikke finde sted.

Stk. 2. Det er ikke tilladt med henblik på afbrænding på havet at overlade stoffer eller materialer til transport eller at transportere og indlaste dem.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte forbud omfatter ikke

- 1) bortskaffelse ved afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme og
- 2) bortskaffelse ved afbrænding af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. § 30.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om bortskaffelse af normaldriftsaffald fra skibe og platforme ved afbrænding.

Stk. 5. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 4, for så vidt angår bortskaffelse af normaldriftsaffald fra platforme ved afbrænding udøves for kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 32. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om særlige foranstaltninger, herunder krav til brændstof, om bord i skibe eller på platforme med henblik på begrænsning af luftforurening.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, for så vidt angår krav til brændstof på platforme udøves for kontinentalsokkelet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 33. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler, jf. lovens formål, til forebyggelse og begrænsning af forurening fra aktiviteter på havet, som ikke er omfattet af reglerne i kapitel 2-10.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at oprettelse af en hurtigfærgerute, der anløber mindst én færøsk havn, indsættelse af en hurtigfærge på en eksisterende rute, væsentlig ændring af sejladsfrekvensen på en eksisterende hurtigfærgerute samt væsentlige afvigelser af sejlruiter for hurtigfærger ikke må ske, før der er meddelt miljøgodkendelse af miljø- og energiministeren. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at eksisterende hurtigfærgeruter, som har mindst én færøsk anløbshavn skal ansøge om godkendelse og om fristen for indsendelse af ansøgningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om godkendelsesordningen. Herunder kan ministeren fastsætte krav om, at der skal foretages en miljøkonsekvensvurdering af hurtigfærgeruten, hvor der er begrundet formodning om, at den påtænkte sejlads kan have væsentlig indvirkning på miljø, natur, friluftinteresser eller kulturminde. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, i hvilket omfang rederiet skal bidrage med oplysninger til miljøkonsekvensvurderingen, samt i hvilket omfang offentligheden og de berørte myndigheder og organisationer skal inddrages.”

Stk. 4. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, 2 og 3, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 11

Beredskab

§ 34. Miljø- og energiministeren forestår i samarbejde med forsvaret, redningsberedskabet og andre myndigheder, ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 35. I tilfælde af olie- eller kemikalieforurening forestås sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen tilvejebringer en beredskabsplan for iværksættelse af sanering af kyststrækninger i tilfælde af væsentlige forureninger af kyster i kommunen og for bekæmpelse af forurening i havne i kommunen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan pålægge havnebestyrelsen at udarbejde en beredskabsplan for bekæmpelse af forurening i havnen og at drage omsorg for, at det nødvendige materiel er til rådighed.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen underretter amtsrådet og miljø- og energiministeren om indholdet af beredskabsplanerne og ændringer og tillæg til disse.

Stk. 5. Amtsrådet samordner de kommunale beredskabsplaner efter forhandling med de berørte kommuner og opstiller på grundlag af de kommunale beredskabsplaner et samlet beredskab samt forestår og koordinerer indsatsen i forbindelse med alvorlige og omfattende forureninger.

Stk. 6. I tilfælde af særlig alvorlige og omfattende forureninger kan miljø- og energiministeren bestemme, at sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne skal ledes af miljø- og energiministeren.

Stk. 7. På Færøerne forestås sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne af de Færøske kommuner. Tilvejebringelse af beredskabsplaner efter stk. 2, påhviler de færøske kommuner, og disse skal stille nødvendigt materiel til rådighed som beskrevet i stk. 3. Underretning i henhold til stk. 4, skal ske til Færøernes Landsstyre, der tillige står for samordningen af de kommunale beredskabsplaner som nærmere beskrevet i stk. 5, samt ledelse af sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening i havne i situationer omfattet af stk. 6.

§ 36. Miljø- og energiministeren udarbejder efter forhandling med de kommunale organisationer retningslinier for indholdet af beredskabsplanerne og træffer bestemmelse om, på hvilket tidspunkt planerne skal foreligge.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter efter forhandling med de statslige havnemyndigheder, de kommunale organisationer og havneorganisationerne regler om fordeling af udgifter til beredskab og bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet og staten.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1 og 2, udøves af Færøernes Landsstyre.

§ 37. Ethvert olietankskib med en bruttotonnage på 150 og derover og alle øvrige skibe med en bruttotonnage på 400 og derover skal have en godkendt beredskabsplan for olieforureningsulykker, der sker på skibet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om beredskabsplaner for skibe med en bruttotonnage over 150, som er indrettet til, eller som transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte beredskabsplaner, herunder at planerne skal godkendes, og at der kan stilles vilkår for sådanne godkendelser.

Kapitel 12

Indberetning

§ 38. Ejere, brugere og førere af samt lodser på skibe og ejere og brugere af og lodser på platforme samt den for platformen ansvarlige

skal straks indberette til miljø- og energiministeren, såfremt der sker udtømning eller dumpning, som er i strid med loven eller omfattes af § 58. Endvidere skal der straks ske indberetning ved enhver form for kollision eller grundstødning, eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømning.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte personer samt førere af luftfartøjer skal straks indberette til miljø- og energiministeren, såfremt der fra skibet, platformen eller luftfartøjet iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer.

Stk. 3. Havnebestyrelsen skal straks indberette til miljø- og energiministeren, såfremt der i havnen iagttages væsentligt spild af olie eller skadelige flydende stoffer og der er fare for forurening af havet.

Stk. 4. I de i stk. 1-3 nævnte tilfælde skal de nævnte personer efter anmodning give miljø- og energiministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, alle oplysninger, som har betydning for iværksættelse af foranstaltninger for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Stk. 5. For sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne skal de i stk. 1-4, nævnte indberetninger og oplysninger gives til Færøernes Landsstyre.

§ 39. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte nærmere regler om den i § 38 nævnte indberetning og om indberetning af anden forurening af havet end den, der omfattes af § 38.

Stk. 2. I regler udstedt i medfør af stk. 1 kan det bestemmes, at der skal ske indberetning til de i henhold til internationale aftaler kompetente udenlandske myndigheder, såfremt skibet eller platformen befinder sig uden for dansk søterritorium.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1 og 2, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 40. Miljø- og energiministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om indberetning af oplysninger om farligt eller forurenende gods om bord i skibe og om etablering af en ordning for modtagelse, opbevaring og videresendelse af sådanne oplysninger.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøernes af Færøernes Landsstyre.

§ 41. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at forhandlere, importører, eksportører, befragtere og havnebestyrelser skal oplyse sammensætningen og mængden af de stoffer eller materialer, der ind- og udlastes i danske havne.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves for færøske havne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 13

Indgreb

§ 42. Miljø- og energiministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil og politiet, kan med behørig legitimation uden retskendelse foretage de undersøgelser af et skib eller en platform, der er nødvendige for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet, såfremt der fra skibet eller platformen er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, eller som omfattes af § 58. Undersøgelsen må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

Stk. 2. For sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne udøves de i stk. 1, nævnte beføjelser af Færøernes Landsstyre, samt myndigheder, som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil.

§ 43. Miljø- og energiministeren kan forbyde et skib at fortsætte sejlads eller andre aktiviteter eller påbyde, at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinier, såfremt der fra skibet er sket eller er fare for udtømmning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og forbudet eller påbudet er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan træffe foranstaltninger svarende til de i stk. 1 nævnte over for platforme.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan træffe yderligere foranstaltninger end de i stk. 1 og 2 nævnte såfremt dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre alvorlige skader for havmiljøet.

Stk. 4. Beslutning om forbud eller påbud efter stk. 1-3 skal snarest muligt meddeles føreren af skibet eller den for platformen ansvarlige eller ejeren eller brugeren af skibet eller platformen skriftligt eller telegrafisk med oplysning om grunden til forbudet eller påbudet og i tilfælde af tilbageholdelse med oplysning om de vilkår, hvorunder frigivelse kan finde sted.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan offentliggøre oplysninger om et skibs tilbageholdelse, herunder om navnet på skibets klassifikationsselskab og årsagen til tilbageholdelsen.

Stk. 6. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1-3 udøves før for sø-og fiskeriterritoriet samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre, der tillige offentliggør oplysninger i henhold til stk. 5. Ved meddelelse af forbud eller påbud efter stk. 1-3, følges fremgangsmåden som beskrevet i stk. 4.

§ 43a. Miljø- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et skib anløber danske havne, såfremt

- 1) skibet afsejler eller fortsætter sin sejlads trods et sejladsforbud efter § 43 eller
- 2) skibet undlader at anløbe et reparationsværft, som udpeges efter aftale med miljø- og energiministeren, med henblik på at udbedre de forhold, som førte til tilbageholdelsen.

Stk. 2. Ligeledes kan miljø- og energiministeren efter anmodning fra et andet EU/EØS-land udstede forbud mod anløb af danske havne, når et skib har overtrådt bestemmelserne for en tilbageholdelse meddelt af dette EU/EØS-land.

Stk. 3. Når der er udstedt et anløbsforbud over for et skib, kan miljø- og energiministeren give tilladelse til anløb af en bestemt dansk havn, hvis skibets fortsatte sejlads indebærer risiko for tab af menneskeliv, skade på havmiljøet, bydende nødvendige sikkerhedshensyn gør det påkrævet eller med henblik på at afhjælpe fejl og mangler.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren ophæver et anløbsforbud, når de forhold, som førte til anløbsforbudet, er bragt i orden.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren informerer straks de øvrige EU/EØS-lande om udstedelse og ophævelse af forbud mod anløb af danske havne med henblik på iværksættelse af tilsvarende tiltag i disse lande.

Stk. 6. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, 2, 3 og 4, udøves for færøske havne af Færøernes Landsstyre.

§ 44. Såfremt der er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller omfattes af § 58, og dette medfører udgifter til beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger, skal sådanne udgifter for alle rimelige forholdsregler bæres af skibets eller platformens ejere.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan pålægge ejeren af et skib eller en platform at stille sikkerhed for de i stk. 1 nævnte udgifter og bestemme, at skibet eller platformen skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. § 43, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 2, udøves før for sø- og fiskeriterritoriet samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 14

Tilsyn

§ 45. Miljø- og energiministeren fører tilsyn med overholdelsen af bestemmelserne i denne lov og de forskrifter, der udstedes i henhold til loven.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren eller den myndighed, ministeren bemyndiger dertil, og politiet har mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til et skib eller en platform, herunder til skibets eller platformens papirer, med henblik på at udøve tilsynsbeføjelsen efter stk. 1 og kan udtage prøver for at påse overholdelsen af loven og forskrifter udstedt i henhold til loven. Tilsynet må ikke medføre unødigt forsinkelse eller unødigt udgift for skibet eller platformen.

Stk. 3. For så vidt angår udenlandske skibe og platforme, der er under passage af dansk søterritorium, kan beføjelserne i medfør af stk. 2 kun udøves, såfremt der foreligger begrundet mistanke om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og forskrifter udstedt i henhold til loven.

Stk. 4. For sø- og fiskeriterritoriet samt kontinentalsokkelområdet ved Færøerne udøves tilsynet efter stk. 1, og beføjelsen efter stk. 2, af Færøernes Landsstyre, samt myndigheder, som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil. Ved udøvelsen af beføjelsen efter stk. 2, over for udenlandske skibe og platforme, der er under passage af færøsk søterritorium skal begrænsningerne i stk. 3 overholdes.

§ 46. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om inspektion af olietankskibes lasttanke til konstatering af, om mængden af ladningsrester er i overensstemmelse med oplysningerne om tidligere olielaster og udtømninger. Det kan herunder bestemmes, at inspektion kan foretages uden retskendelse mod behørig legitimation.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 47. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af mærkningsmateriale i danske skibe og i udenlandske skibe i dansk havn til sporing af udtømninger, der ikke er tilladt i henhold til loven, eller af andre former for forurening.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1 udøves for færøske skibe og udenlandske skibe i færøsk havn af Færøernes Landsstyre.

Kapitel 15

Administrative bestemmelser og klage

§ 48. Miljø- og energiministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution eller andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter

stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Stk. 3. For de beføjelser, der i denne anordning er tillagt Færøernes Landsstyre, udøves Miljø- og energiministerens beføjelser efter stk. 1 og 2 af Færøernes Landsstyre eller den som Færøernes Landsstyre bemyndiger dertil.

§ 49. Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Stk. 2. Meddelelse til de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1, kan finde sted ved offentlig annoncering i de færøske aviser.

§ 50. Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre og myndigheder bemyndiget hertil af Færøernes Landsstyre efter denne lov, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

1) at afgørelsen kan påklages skriftligt, og til hvem afgørelsen kan påklages,

2) at klage over afgørelser, der er truffet i medfør af § 26, skal indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen, mens afgørelser, der er truffet i medfør af § 43 og 43 a, skal indgives til Tilbageholdelsesnævnet, jf. § 51, stk. 2, og

3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

§ 51. Afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning), jf. § 26, stk. 7, kan for klapninger på færøsk sø- og fiskeriterritorium påklages til landsstyremanden;

Stk. 2. Afgørelser truffet af Færøernes Landsstyre om forbud eller påbud efter § 43 og § 43 a, stk. 6, og kan påklages af afgørelsens adressat. Dette kan ske til det Tilbageholdelsesnævn, der er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. Tilbageholdelsesnævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Klagen efter stk. 2 sendes til Færøernes Landsstyre, der vidersender den til Tilbageholdelsesnævnet.

Stk. 3. I forbindelse med behandling af en klagesag efter stk. 2, indhenter Tilbageholdelsesnævnet en udtalelse om sagen fra en af Færøernes Landsstyre udpeget sagkyndig.

Stk. 4. Klager efter denne bestemmelse skal være indgivet inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse. Ved offentlig annoncering dog fra annonceringens dato.

Stk. 5. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag l.

§ 52. Afgørelser efter § 26 kan påklages af

1) enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald,

- 2) kommunalbestyrelsen,
- 3) embedslægeinstitutionen
- 4) færøske fiskeriorganisationer
- 5) færøske søfartsorganisationer
- 6) færøske natur- og miljøorganisationer

Færøernes Landsstyre har den endelige administrative afgørelse i sager om dumpning af optaget havbundsmateriale.

Stk. 2 Et forbud eller påbud efter § 43 og § 43 a kan påklages af afgørelsens adressat.

§ 53. En tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 2. En klage over en tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet. Hvis der indgives klage, skal den myndighed, der har meddelt tilladelsen, straks underrette ansøgeren herom.

§ 53 a. En klage over en godkendelse meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, har ikke opsættende virkning, medmindre Færøernes Landsstyre bestemmer andet. Færøernes Landsstyre kan fastsætte regler om, at visse godkendelser ikke må

udnyttes inde for klagefristen, og at en klage skal have opsættende virkning.

Kapitel 16

Andre bestemmelser

§ 54. Udledning i havet af stoffer eller materialer med henblik på videnskabelig forskning i forureningsbekæmpelse eller på at bekæmpe forurening af havet må ikke finde sted uden tilladelse fra miljø- og energiministeren. Uden for dansk søterritorium kan tilladelse tillige gives af de kompetente myndigheder i en stat, der har tiltrådt konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet eller konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, 1. pkt., kan kun gives i konkret foreliggende enkelttilfælde eller under særlige omstændigheder for en nærmere angivet periode. Tilladelsen skal angive, hvilke stoffer eller materialer der omfattes af tilladelsen, den samlede mængde og vilkår om opbevaring, udtagning af periodiske kontrolprøver og indberetning.

Stk. 3. Miljø- og energiministerens beføjelse i henhold til stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, udøves for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 55. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven og til dækning af havnenes udgifter ved driften af modtageanlæg, jf. § 24.

Stk. 2. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 1, udøves for så vidt angår omkostninger påført færøske myndigheder herunder havne af Færøernes Landsstyre.

§ 56. Såfremt der i denne lov eller i regler, der udstedes i medfør af denne lov, stilles krav om anvendelse af bestemte systemer og anlæg, skal disse være godkendt for så vidt angår danske skibe af erhvervsministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, for så vidt angår danske platforme af miljø- og energiministeren eller den, som ministeren bemyndiger dertil, og for så vidt angår udenlandske skibe af kompetente myndigheder i en stat, der har tiltrådt konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet eller konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe.

Stk. 2. Særlig færøsk version?

§ 57. Tilladelser meddelt i henhold til denne lov eller en lov, der ophæves ved denne lov, kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes, når hensynet til beskyttelse af havmiljøet gør det fornødent.

§ 58. Bestemmelserne i kapitlerne 2-7 og 9 og 10 og forskrifter udstedt i medfør af disse finder ikke anvendelse,

- 1) når udtømning, udledning eller dumpning sker for at redde menneskeliv eller af hensyn til skibes, luftfartøjers eller platformes sikkerhed, eller
- 2) når udflydning skyldes skade på skibet eller platformen, skade på skibets eller platformens udstyr eller uundgåelig lækage, forudsat at

der, efter at skaden eller lækagen er blevet konstateret, er iagttaget alle rimelige forholdsregler for at undgå eller formindske udflydning, medmindre ejeren, brugeren eller føreren af skibet eller andre, der udfører arbejde i skibets tjeneste, eller ejeren, brugeren eller den for platformen ansvarlige eller andre, der udfører arbejde i platformens tjeneste, har handlet forsætligt eller burde have forudset skaden.

Kapitel 17

Straf, ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 10, stk. 1 og 3, § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 16, stk. 1 og 3, § 20, stk. 1, § 20 a, stk. 1 og 3, § 21, § 22, stk. 1, § 23, stk. 1, § 25, § 31, stk. 1 og 2, § 37, stk. 1, § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1,
- 2) undlader at indhente klassifikation efter § 15,
- 3) tilsidesætter vilkår efter § 27 og § 54, stk. 1,
- 4) undlader at foretage indberetning efter § 38, stk. 1-3 og 5, eller undlader at meddele oplysninger efter § 38, stk. 4 og 5,
- 5) undlader at efterkomme et forbud eller påbud efter § 43, stk. 1-3 og 6 eller forbud efter § 43 a, stk. 1 - 2 og 6,
- 6) modvirker undersøgelser efter § 42 eller tilsyn efter § 45, stk. 2-4 ,
og
- 7) modvirker tilbageholdelse efter § 44, stk. 2 - 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

§ 60. Kan først ophæves når den ny straffelovsændring er sat i kraft på Færøerne.

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 10, stk. 2, § 11, stk. 3, § 14, § 16, stk. 2, § 17, § 18, § 19, § 20, stk. 2 og 3, § 20 a, stk. 2, § 22, stk. 2 - 4, § 23, stk. 2, § 24, § 28, § 30, § 31, stk. 4 og 5, § 32, § 33, § 39, § 40, § 41, § 46 og § 47, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 2.

§ 62. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i love om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 63. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

Stk. 2. Indtræder strafansvar efter §§ 59-61, kan det pågældende skib eller den pågældende platform tilbageholdes af tilsynsmyndigheden eller af politiet på tilsynsmyndighedens vegne, indtil bøder og sagsomkostninger er betalt eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke senest 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i skibet.

§ 64. Anordningen træder i kraft den XX.XX.XXXX.

Stk. 3. Ved anordningens ikrafttrædelse ophæves lov nr. 130 af 9. april 1980 om beskyttelse af havmiljøet og anordning nr. 318 af 26. juni 1985 om ikrafttræden for Færøerne af lov om beskyttelse af havmiljøet.

Stk. 4. Færøernes Landsstyre kan indtil år 2004 give tilladelse til dumpning af træskibe på det færøske sø- og fiskeriterritorium.

§ 65. Regler, der er fastsat i henhold til den i § 64, stk. 3, nævnte anordning forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat i henhold til denne anordning. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 66. Afgørelser truffet efter de regler, der er nævnt i § 64, stk. 3, og § 65, bevarer deres gyldighed, indtil der efter denne anordning eller regler fastsat i henhold til denne anordning træffes ny afgørelse.

Overtrædelse af sådanne afgørelser straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 67. Sager, der ved anordningens ikrafttræden er under behandling, skal behandles efter de hidtil gældende regler.

§ 68. Samtidig med denne anordnings ikrafttræden sættes følgende bekendtgørelser i kraft på Færøerne:

- 1) Bekendtgørelse nr. 311 af 12. juni 1981 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet.
- 2) Bekendtgørelse nr. 427 af 7. september 1983 om anvendelse af kontrolsystemer til forebyggelse af olieforurening fra fiskeskibe.
- 3) Bekendtgørelse nr. 428 af 7. september 1983 om anvendelse af oliejournal.
- 4) Bekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1987 om anvendelse af journal for skadelige flydende stoffer (lastjournal).
- 5) Bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk.
- 6) Bekendtgørelse nr. 169 af 1. april 1987 om påtegning af lastjournal for skibe, der transporterer skadelige flydende stoffer i bulk.
- 7) Bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømning af affald fra skibe m.v.
- 8) Bekendtgørelse nr. 535 af 21. juni 1992 om udtømning af olie fra maskinrumsrendestenene på skibe i særlige havområder

BILAG 1

Forhold, der skal vurderes i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse til klapning:

A. Beskrivelse af klapmaterialet:

1. Mængde og art af det materiale, hvortil der søges tilladelse til klapning.

2. Indhold af de i bilag 1 anførte stoffer og materialer.

3. Klapmaterialets fysiske, kemiske, biokemiske og biologiske egenskaber.

4. Giftighed.

5. Nedbrydelighed.

6. Ophobning og biotransformation i biologiske materialer eller aflejringer.

7. Kemiske og fysiske ændringer i klapmaterialet efter klapning, herunder eventuel dannelse af nye forbindelser.

8. Sandsynligheden for frembringelse af afsmag eller andre forandringer, der forringer salgbarheden af marine ressourcer (fisk, skaldyr etc.).

9. Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag med hensyn til karakterisering og sammensætning af klapmaterialet til at kunne vurdere dumpningens påvirkning af livet i havet og over for den menneskelige sundhed.

B.Beskrivelse af klapplads og klapmetode:

- 1.Geografisk position, dybde og afstand fra kyst.
- 2.Beliggenhed i forhold til andre områder (f.eks. EF-fuglebeskyttelsesområder, Ramsar-områder, rekreative områder, ynglepladser, reservater, gyde-, opvækst- og fiskepladser samt råstofressourceområder)
- 3.Beskrivelse af relevante sedimentforhold.
- 4.Klapmetode og optagningsmetode.
- 5.Beskrivelse af relevante vandforhold, herunder spredning (f.eks. strøm, tidevand).
- 6.Tilstedeværelse og virkninger af igangværende og tidligere udledninger og klapninger i området (herunder ophobede virkninger).
- 7.Materialet skal i fornødent omfang omfatte fyldestgørende oplysninger om årlige gennemsnitsværdier for og sæsonmæssige afvigelser i de i dette bilag, dette afsnit, omhandlede forhold.
- 8.Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag for en vurdering af følgerne af den ansøgte klappning.

C.Almindelige overvejelser og betingelser:

- 1.Mulige indvirkninger på rekreative værdier (f.eks. forekomst af flydende eller strandet materiale, uklarhed, dårlig lugt, misfarvning og skumning).

2.Mulige indvirkninger på livet i havet, vandfugle og deres fourageringsmuligheder, fiske- og skaldyrkulturer, fiskebestande og fiskeri, tangoptagning og -kulturer.

3.Mulige indvirkninger på anden anvendelse af havet (f.eks. forringelse af vandets kvalitet til industrielle formål, herunder mineral- og råstofudvinding, undervandskorrosion af konstruktioner, gene for manøvrering af skibe på grund af flydende materialer, gene for fiskeri eller navigering på grund af ophobning af affald eller faste genstande på havbunden og beskyttelse af områder af særlig betydning ud fra videnskabelige eller bevaringsmæssige hensyn.)

4.Mulighederne for nyttiggørelse eller den praktiske tilstedeværelse af alternative landbaserede behandlings-, bortskaffelses- eller tilintetgørelsesmuligheder eller mulighederne for at gøre stoffet mindre skadeligt med hensyn til klapning, idet såvel miljømæssige som økonomiske konsekvenser af alternativer til dumpning skal indgå i overvejelserne.

BILAG 2

Følgende stoffer og materialer må kun forefindes i klapmateriale i uvæsentlige mængder og koncentrationer:

1. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
2. Cadmium og cadmiumforbindelser.
3. Antimon, arsen, beryllium, bly, chrom, kobber, molybdæn, nikkel, selen, tin, vanadium, zink og deres forbindelser, samt fosfor.
4. Cyanider og fluorider.
5. Organiske halogenforbindelser (f.eks. PCB, PCT, DDT m.v.) og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, med undtagelse af stoffer, som er ikke-toksiske eller hurtigt i havet omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
6. Råolie og råolieaffald, raffinerede olieprodukter, rester, der fremkommer under raffinering af olie, og enhver blanding, der indeholder noget af disse stoffer.
7. Polycykliske aromatiske carbonhydrider (PAH) og deres derivater.
8. Phenoler og deres derivater.
9. Phthalsyre og dens derivater.
10. Svært nedbrydelige pesticider, begroningshindrende midler og kemiske stoffer til konservering af træ, tømmer, træmasse, cellulose, papir, huder og tekstiler og deres biprodukter, som ikke omfattes af pkt. 1-9.
11. Svært nedbrydelige giftige organiske silicium-forbindelser.

12. Overfladeaktive stoffer.

13. Ligninstoffer.

14. De chelatdannende stoffer EDTA og DTPA.

15. Stoffer med skadelig virkning for smag og/eller lugt i produkter fra havet, der anvendes til menneskelig føde.

16. Stoffer, som - uanset at de er af ikke-toksisk art - kan blive skadelige på grund af de mængder, i hvilke de klappes, eller som i alvorlig grad vil kunne forringe rekreative værdier.

17. Unedbrydelige plasticmaterialer og andre unedbrydelige syntetiske materialer samt andre materialer og stoffer, som kan flyde i havet eller forblive i suspension eller synke til bunds, og som kan være til alvorlig ulempe for fiskeri, søfart eller anden retmæssig udnyttelse af havet eller mindske dettes rekreative værdi.

18. Beholdere, metalaffald, tjæreagtige stoffer, der kan synke til bunds, og andet omfangsrigt materiale, som kan frembyde alvorlige ulemper for fiskeri eller søfart.

19. Radioaktivt affald eller andre radioaktive stoffer.

20. Materialer i enhver tilstandsform (fast, flydende, gasformig eller levende tilstand), fremstillet til biologisk og kemisk krigsførelse.

21. De af miljø- og energiministeren nærmere specificerede stoffer, som efter klappning i havet antages at kunne være kræftfremkaldende.

- 13945383914211 -

MILJØstyrelsen

1996

Havkontoret

J.nr. M2013-0016

acb/16

UDKAST

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om beskyttelse af havmiljøet

Vi MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 68, stk.-1, ~~og § 48,~~ i lov nr. 476 af 30. juni 1993 om beskyttelse af havmiljøet som ~~senest~~ ændret ved lov nr. 435 af 10. juni 1997 bestemmes, at loven nr. ~~476 af 30. juni 1993~~ om beskyttelse af havmiljøet skal gælde for Færøerne i følgende affattelse:

Kapitel 1

Formål m.v.

§ 1. Loven skal medvirke til at værne natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Stk. 2. Med denne lov tilsigtes at forebygge og begrænse forurening og anden påvirkning af natur og af miljøet, herunder særligt havmiljøet, fra ~~aktivitetskibe, luftfartøjer og bevægelige eller fastanbragte platforme med faste, flydende, luftformige eller andre stoffer, der kan~~

- 1) bringe menneskets sundhed i fare,
- 2) skade natur- og kulturværdier på og i havet, herunder havbunden ~~de levende ressourcer og livet i havet,~~
- 3) være til gene for den retmæssige udnyttelse af havet eller
- 4) forringe rekreative værdier eller aktiviteter.

Stk. 3. Loven skal endvidere sikre opretholdelsen af et beredskab til indsats mod forurening på havet, på kyster og i havne.

~~§ 1a. Reglerne for danske skibe, luftfartøjer og platforme samt for dansk søterritorium og kontinentalsokkelområde finder tilsvarende anvendelse for skibe, luftfartøjer og platforme hjemmehørende på Færøerne samt for søterritoriet og kontinentalsokkelområdet ved Færøerne.~~

§ 2. Loven omfatter færøernes sø- og fiskeriterritorium samt kontinentalsokkelområde. ~~Følgende skibe, luftfartøjer og platforme er omfattet:~~

- 1) ~~danske og danske og færøskedanske skibe og skibe, der befinder sig på færøsk dansk sø- og fiskeriterritorium,~~
- 2) ~~danske og danske og færøskedanske luftfartøjer og luftfartøjer, der befinder sig på eller over dansk færøsk sø- og fiskeriterritorium,~~

3) ~~danske og færøskedanske platforme og platforme, der befinder sig på dansk færøsk sø- og fiskeriterritorium eller på dansk færøsk kontinentalsokkelområde, og~~

4) udenlandske skibe, ~~der befinder sig uden for dansk søterritorium, i~~ det omfang det er foreneligt med international ret.

Stk. 2. Loven omfatter ikke orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, så længe skibet udelukkende benyttes i ikke-kommerciel statstjeneste.

Stk. 3. Skibe, der udelukkende benyttes til fritidsformål (lystfartøjer) er ikke omfattet af bestemmelserne i § 20, stk. 1, og kapitel 12. Ved anvendelsen af beføjelserne i kapitlerne 2, 6, 7 og 10 kan miljø- og energiministeren dog fastsætte særlige regler for lystfartøjer.

Stk. 4. Miljø- og energiministerens beføjelse efter stk. 3, udøves ~~forudtil ud til~~ for sø- og fiskeriterritoriet ved Færøerne af Færøernes Landsstyre.

§ 3. Ved lovens administration, herunder ved anvendelsen af lovens bemyndigelser, skal der lægges vægt på, hvad der er opnåeligt ved anvendelse af den mindst forurenende teknologi, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg og de bedst muligt forureningsbegrænsende foranstaltninger. Ved denne vurdering skal der lægges særlig vægt på en forebyggende indsats gennem anvendelse af renere teknologi.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltninger til forebyggelse og imødegåelse af forurening skal der lægges vægt på

- 1) de ydre omgivers beskaffenhed og forureningens sandsynlige indvirkning på disse og
- 2) hele det kredsløb, som stoffer og materialer gennemløber, med henblik på at begrænse spild af ressourcer mest muligt.

§ 4. Ved udtømning forstås i denne lov enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse i havet af stoffer eller materialer, der stammer fra den normale drift af skibe eller bevægelige eller fast anbragte platforme.

Stk. 2. Ved dumpning forstås i denne lov enhver bortskaffelse i havet - som ikke er udtømning - af stoffer eller materialer fra eller sammen med skibe, fly eller bevægelige eller fast anbragte platforme og enhver bortskaffelse i havet af skibe, fly eller bevægelige eller fastanbragte platforme, herunder enhver udledning, udflydning eller bortskaffelse af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse eller stammer fra behandling af stoffer eller materialer, der er bragt om bord eller transporteres med henblik på bortskaffelse.

Stk. 3. Som udtømning eller dumpning anses ikke

- 1) anbringelse i havet af stoffer eller materialer, hvis anbringelse sker med andet formål end bortskaffelse,
- 2) udledning i havet af stoffer eller materialer, der er en direkte følge af undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, jf. kapitel 10, og
- 2) efterladelse på eller i havbunden af platforme og andre anlæg til brug i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i

undergrunden, rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne råstoffer samt vindkraftanlæg på søterritoriet, disses fundamenter og tilhørende ledningsanlæg.

Stk. 4. Ved afbrænding forstås i denne lov enhver bortskaffelse på havet ved hjælp af termisk destruktion.

§ 5. Ved Østersøområdet forstås i denne lov Østersøen, Den botniske Bugt, Den finske Bugt, Sundet, Bælterne samt Kattegat indtil breddeparallelle 57°44,8'N gennem Skagen.

Stk. 2. Ved Nordsøområdet forstås den egentlige Nordsø samt andre havområder inden for følgende grænser:

- a) Nordsøen syd for den 62. nordlige breddegrad og øst for meridianen 4°V.
- b) Skagerrak afgrænset i syd af breddeparallelle 57°44,8'N gennem Skagen.
- c) Den engelske Kanal og adgangsvejene hertil øst for meridianen 5°V, og nord for breddeparallelle 48°30'N.

§ 6. Ved nærmeste kyst forstås i denne lov den basislinie, hvorfra det ydre territorialfarvand er fastlagt i overensstemmelse med international ret.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om, hvad der i nærmere angivne havområder forstås ved nærmeste kyst.

§ 7. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler bestemme, at et havområde er et særligt havområde.

§ 8. Inden miljø- og energiministeren fastsætter regler i medfør af loven, forhandler ministeren med de nærmeste interesserede landsomfattende erhvervs- og miljøorganisationer, de kommunale organisationer og andre berørte statslige myndigheder, herunder ~~industri- og erhvervsministeren, energiministeren~~ og trafikministeren.

Stk. 2. Når Færøernes Landsstyre udsteder regler i medfør af loven, påtager landsstyret sig de i stk. 1, foreskrevne forhandlinger med de foreskrevne organisationer og statslige myndigheder.

Kapitel 2

Olie

§ 9. Ved olie forstås i denne lov enhver form for mineralolie og blandinger heraf, herunder råolie, naturgaskondensat, olieslam og olieaffald, samt brændselsolie og alle andre raffinerede produkter bortset fra petrokemikalier, der er klassificerede i henhold til § 14.

Stk. 2. Ved olietankskib forstås et skib, der er indrettet til at transportere, eller som transporterer olie i bulk.

§ 10. Ethvert olietankskib med en bruttotonnage på 150 BRT og derover, andre skibe med en bruttotonnage på 400 BRT og derover,

som anvender olie som brændstof, og --platforme skal føre en oliejournal.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler for oliejournalens førelse og indretning.

Stk. 3. Oliejournalen skal forevises kompetent myndighed mod forlangende.

§ 11. På dansk-~~færøsk~~ søterritorium må udtømning af olie ikke finde sted.

Stk. 2. Uden for dansk ~~og færøsk~~ søterritorium må udtømning af olie kun finde sted i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af stk. 3.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte nærmere regler om udtømning af olie og olieholdigt ballastvand uden for dansk ~~og færøsk~~ søterritorium fra olietankskibe, andre skibe og platforme. Ministeren kan herunder bestemme, hvor udtømning må finde sted, hvordan udtømningen skal foregå, herunder at den skal ske under anvendelse af godkendte systemer, og hvilke mængder der må udtømmes, herunder udtømningshastighed.

Kapitel 3

Flydende stoffer, som transporteres i bulk

§ 12. Ved flydende stoffer forstås i denne lov stoffer, hvis damptryk ikke overstiger 2,8 kp/cm² ved en temperatur på 37,8° C.

§ 13. På ~~dansk~~færøsk søterritorium må udtømning af flydende stoffer, som transporteres i bulk, bortset fra vand ikke finde sted.

Stk. 2. Uden for ~~dansk og færøsk~~ søterritorium må udtømning af de af stk. 1 omfattede stoffer kun finde sted i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 14.

§ 14. ~~Miljø- og energiministeren~~ Miljø- og energiministeren kan til opfyldelse af internationale aftaler fastsætte regler om klassifikation af flydende stoffer, som transporteres i bulk, og regler om, at stoffer, der er klassificerede som skadelige, ikke må udtømmes eller kun kan udtømmes på særlige betingelser. ~~Miljø- og energiministeren~~ Miljø- og energiministeren udfærdiger en fortegnelse over klassificerede stoffer.

§ 15. Flydende stoffer, bortset fra olie, der ikke er optaget på den i medfør af § 14 udfærdigede fortegnelse, skal, forinden de transporteres i bulk til eller fra ~~dansk~~færøsk havn, midlertidigt klassificeres af miljø- og energiministeren. ~~miljø- og energiministeren.~~

§ 16. Skibe, der er indrettet til, eller som transporterer flydende stoffer i bulk (kemikalietankskibe), skal føre en journal for flydende stoffer, der i henhold til §§ 14 og 15 er klassificerede som skadelige.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indledning

Da den gældende lov om beskyttelse af havmiljøet blev udformet i 1978-80 var et af hovedformålene at skabe grundlag for at implementere en række internationale konventioner i dansk ret, herunder især MARPOL-konventionen (konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe) for dermed at forbedre beskyttelsen af havmiljøet og sikre myndighedernes muligheder for at forhindre og bekæmpe forurening af havet. Samtidig samledes reglerne om beskyttelsen af havmiljøet i én lov.

Det var ligeledes et hovedsigte med havmiljøloven, at den over en årrække skulle sikre, at en række tekniske bestemmelser kunne gennemføres ved hjælp af bekendtgørelser i takt med udbygningen og detaljeringen af de internationale aftaler. Derfor kom loven til at indeholde en lang række bemyndigelser, hvoraf de fleste senere er udnyttet.

Siden vedtagelsen af den gældende havmiljølov er det internationale samarbejde omkring havforureningsspørgsmål fortsat og udbygget på en række områder, således at loven nu ikke længere på en række områder er helt tidssvarende, ligesom den på en række punkter ikke fuldt ud afspejler dansk og international politik med hensyn til aktiviteter på havet.

Et af hovedformålene med revisionen har derfor været at bringe en række bestemmelser i overensstemmelse med nyere miljøpolitiske målsætninger og at sikre grundlaget for den fremtidige regulering på området i takt med udviklingen inden for det internationale havforureningssamarbejde.

Lovforslaget indeholder enkelte helt nye bestemmelser ligesom en række gældende bestemmelser er undergået en indholdsmæssig udvidelse eller præcisering. Det sidste gør sig bl.a. gældende for så vidt angår lovens anvendelsesområde (jf. formålsbestemmelsen), der i lyset af udviklingen i det internationale havforureningssamarbejde er udvidet, således at loven fremover også skal regulere den »grænseoverskridende« forurening fra skibe og platforme, primært luftforurening, der også kan påvirke atmosfæ-

ren eller natur og miljø på land, og ikke kun den mere direkte tilførsel af forurenende stoffer og materialer til havmiljøet, som den gældende lov hovedsageligt omfatter.

Under fastholdelse af den gældende lovs systematik er der herudover tilstræbt en modernisering og en ajourføring efter nyere administrative principper. Disse ændringer har i vidt omfang karakter af mere formelle redaktionelle og sproglige fornyelser. For en lang række bestemmelser er indholdet således uændret i forhold til gældende lov.

Loven har fortsat i udpræget grad karakter af en rammelov. Denne form har vist sig at være hensigtsmæssig, idet den gør det muligt løbende at implementere den i mange henseender meget detaljerede internationale regulering, og i forhold til tilsvarende lovgivning andre steder i verden har havmiljøloven været og er fortsat en meget avanceret lov.

Nærværende lovforslag er herefter ikke en total omskrivning eller omredigering af den gældende havmiljølov, men en fremtidssikring, ajourføring, præcisering og modernisering af det retlige grundlag for beskyttelsen af miljøet mod forurenende aktiviteter på havet.

Med hensyn til lovens bemyndigelsesbestemmelser er der i selve bestemmelserne og mere fyldestgørende i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser angivet nogle rammer for den regulering, bestemmelsen sigter til. Som det er helt sædvanlig praksis forhandles alle bekendtgørelser og vejledninger forudgående med berørte ministerier og interesseorganisationer.

Det bemærkes, at det fortsat er et grundlæggende princip, at miljøregler, der vedrører skibsfarten, baseres på internationale regler med henblik på at sikre ensartede krav til alle landes skibe.

Udvikling og status inden for de relevante konventioner

I perioden siden den gældende havmiljølov blev udformet, har der været »fremdrift« i det internationale havforureningssamarbejde. Der er sket udvidelser, ændringer eller revisioner af en række havkon-

ventioner, væsentlige dele af MARPOL-konventionen er trådt i kraft i løbet af 80'erne og en ny international aftale om assistance på globalt plan i forbindelse med olieforureningsulykker (OPRC) er undertegnet.

Helsingforskonventionen har været igennem en revisionsproces, Oslo- og Pariskonventionerne er lagt sammen og revideret og en revisionsproces er igangsat omkring den globale London-konvention om dumpning.

Rammerne for den danske indsats i dette arbejde og i forbindelse med Nordsøkonferencerne (jf. nedenfor) har bl.a. været en række dagsordener, som er vedtaget af Folketinget enstemmigt eller med stort flertal: D 28 fra februar 1987 (om forbedret indsats mod grænseoverskridende forurening i Europa), D 16 fra november 1987 (om havafbrænding), D 22 fra november 1987 (forud for den 2. Nordsøkonference, om bl.a. dumpning), D 17 fra februar 1990 (forud for den 3. Nordsøkonference, om bl.a. renere teknologi, bindende aftaler, dumpning og afbrænding) og D 6 fra februar 1991 (forud for revisionen af Helsingforskonventionen, om bl.a. udbygning af deltagerkredsen, forsigtighedsprincippet og princippet om ren teknologi)

En vigtig faktor i flere af processerne inden for de forskellige konventioner har været rækken af Nordsøkonferencer på ministerniveau. Disse konferencer har medvirket til at fremme arbejdsprocessen inden for især Oslo- og Pariskommissionerne og til dels også inden for MARPOL-konventionen. Konferencerne er mundet ud i en serie af deklarationer – indeholdende politiske direktiver og målsætninger – som har været retningsgivende for arbejdet inden for havkonventionerne og konferencerne har med deres politiske prioriteringer og styring i høj grad vitaliseret beslutningsprocesserne i det internationale havforureningssamarbejde. Nordsøkonferencerne bygger ikke på nogen mellemstatslig aftale i form af en konvention – et forhold, der understreger konferencerne politiske karakter.

Den første Nordsøkonference fandt sted i 1984 i Bremen, den anden i London i 1987, den tredje i den Haag i 1990 og den fjerde finder sted i Danmark i 1995.

Nordsøkonferencerne har benyttet det faglige grundlag, der er skabt inden for havkonventionerne, til at træffe en række vidtgående beslutninger, bl.a. om ophør med dumpning af industriaffald i Nordsøen, halvering af udledningerne af næringssalte og miljøfarlige stoffer, skærpet indsats over for forurening fra skibe samt udarbejdelse af en redegørelse for miljøtilstanden i Nordsøen.

Helsingforskonventionen (Konventionen til beskyttelse af havmiljøet i Østersøområdet) har været gennem en revisionsproces, som har resulteret i en ajourført og moderniseret konvention – undertegnet den 9. april 1992.

Der er sket tilføjelser, ændringer eller opstramninger på bl.a. følgende områder:

De nyeste miljøpolitiske principper og redskaber, såsom forsigtighedsprincippet, bedst tilgængelig teknologi, bedste miljømæssig praksis, er optaget i konventionsteksten som grundlæggende principper for beslutninger af hensyn til havmiljøet i Østersøen; afbrænding af affald på havet er udtrykkeligt erklæret forbudt; udledninger fra off-shore virksomhed og forurening fra skibe reguleres i særskilte bilag; lystfartøjer omfattes af konventionen; konventionen udvides geografisk til at dække de indre farvande; udveksling af informationer medlemslandene om forskellige tiltag af betydning for beskyttelsen af havmiljøet i Østersøen formaliseres.

En revideret konvention til erstatning for Oslokonventionen (konventionen til forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer) og Pariskonventionen (konventionen om forhindring af landbaseret havforurening) blev undertegnet den 22. september 1992. Den nye konvention har titlen »Konventionen til beskyttelse af havmiljøet i det Nordøst-Atlantiske område«.

Konventionen er opbygget som en generel tekst med 4 bilag, der udgør en integreret del af konventionen: Forebyggelse og eliminering af landbaseret forurening, forebyggelse af forurening ved dumpning og afbrænding, forebyggelse og eliminering af forurening fra offshore virksomhed samt overvågning og vurdering af kvaliteten i havmiljøet.

Af væsentlige ændringer i forhold til de »gamle« (endnu gældende) konventioner kan fremhæves følgende, der i alle tilfælde har været danske »sager« i konventionsarbejdet: en udvidelse af konventionens dækningsområde til på et senere tidspunkt også at kunne omfatte aktiviteter, som kan påvirke havmiljøet, f.eks. sand og grusgravning; indarbejdelse af forsigtighedsprincippet og forurenere-betaler-princippet; indarbejdelse af principperne om bedst tilgængelig teknologi og bedste miljømæssige praksis og til dels renere teknologi; etablering af en enhedsliste, som bl.a. omfatter næringssalte; et generelt princip om forebyggelse og eliminering af tilledninger af toksiske, persistente og bioakkumulerbare stoffer til havmiljøet; indarbejdelse af et forbud mod industridumpninger og afbrænding af affald på havet og fra 1998 af kloakslam; et forbud mod dumpning af alle typer af radioaktivt affald –

med en mulighed for Storbritanien og Frankrig til at tage spørgsmålet op om 15 år.

Udviklingen inden for de to dumpningskonventioner – den regionale Oslokonvention og den globale London-konvention – har været kendetegnet af en stadig opstramning af praksis – dumpningen af stadig flere kategorier af affald er blevet forbudt, og der er udarbejdet detaljerede retningslinier for andre typer af affald. Denne stadig mere restriktive kurs skyldes i vidt omfang fremsættelsen af danske og nordiske forslag til beslutning samt en aktiv indsats under møderne. Der henvises i øvrigt til det særlige afsnit nedenfor om dumpning og afbrænding.

MARPOL 73/78-konventionen (konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973 og 1978-protokollen til denne konvention) er som nævnt siden gennemførelsen af den gældende havmiljølov trådt i kraft for størstedelens vedkommende. Konventionen er udarbejdet af FN's søfartsorganisation IMO.

MARPOL-konventionen består af en egentlig konventionstekst samt to protokoller og 5 bilag.

De to protokoller omhandler henholdsvis rapportering af søulykker, der involverer farlige stoffer samt retningslinier for afgørelse af uoverensstemmelse mellem to stater, der har ratificeret konventionen.

De 5 bilag giver detaljerede bestemmelser om alle former for udledninger i forbindelse med den normale drift af et skib. Bilagene er følgende:

- Bilag 1* Regler for forebyggelse af forurening af havet med olie.
- Bilag 2* Regler for kontrol af forurening med skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk (kemikalietankskibe).
- Bilag 3* Regler for forebyggelse af forurening med skadelige stoffer i emballeret form.
- Bilag 4* Regler for forebyggelse af forurening med kloakspildevand.
- Bilag 5* Regler for forebyggelse af forurening med affald.

Da den gældende havmiljølov trådte i kraft i 1980, var MARPOLkonventionen endnu ikke trådt i kraft.

I dag er situationen følgende:

- Konventionen med bilag 1 trådte i kraft 2. oktober 1983.
- Bilag 2 trådte i kraft 6. april 1987.
- Bilag 3 trådte i kraft 1. juli 1992.
- Bilag 4 er endnu ikke trådt i kraft.
- Bilag 5 trådte i kraft 31. december 1988.

I IMO-regi administreres konventionen af organisationens miljøkomité, der mødes ca. hver 8. måned.

Efter ikrafttrædelsen af selve konventionen og dens bilag er praktiske erfaringer og teknologiske landvindinger løbende blevet indarbejdet i konventionsteksten, dels som fælles fortolkninger, men også som egentlige ændringer og tilføjelser til konventionsteksten, og især til de tekniske bilag.

Mange af disse ændringer er affødt af beslutninger på f.eks. Nordsøkonferencerne og lign. møder.

Ændringerne har som regel haft til formål at begrænse mængden af skadelige stoffer, der lovligt må udledes/udtømmes, at forbedre skibenes muligheder for kontrol med udledningerne samt at forbedre myndighedernes muligheder for kontrol med, hvad skibene foretager sig, herunder også skærpede regler for operationer ombord samt for skibenes vedligeholdelse og daglige drift.

Med det formål at få indflydelse på vedtagelser i IMO's Miljøkomité og for at sikre en hurtig og effektiv implementering af nye regler, har Søfartsstyrelsen, Miljøstyrelsen og rederierhvervet arbejdet tæt sammen – således deltager alle parter i alle møder i IMO's Miljøkomité.

Dette samarbejde har bl.a. betydet, at danske skibe til stadighed har opereret med en høj miljømæssig standard, idet skibene hurtigt har kunnet iværksætte ændringer i procedurer og installationer om bord, selvom ændringerne til konventionen endnu ikke har været omsat til national lovgivning.

En af lovforslagets nye bestemmelser (§ 37 om olieforureningsberedskabsplaner) har baggrund i konventionen om olieberedskab, assistance og samarbejde – OPRC-konventionen (International Convention on Oil Pollution Preparedness; Response and Co-operation).

Baggrunden for, at der blev taget initiativ til denne konvention, var den meget omfattende olieforurening i forbindelse med EXXON VALDEZ-ulykken i Alaska.

Formålet med konventionen er at skabe grundlag for et globalt samarbejde om beredskab og assistance i forbindelse med olieforureningsulykker og i den forbindelse at introducere de principper, som bl.a. beredskabssamarbejdet i Vesteuropa igennem en årække har fungeret efter, i en større skala. Konventionen skaber grundlag for et internationalt samarbejdsorgan, der kan benyttes til specielt at yde assistance til 3. verdens lande.

Samtidig er konventionen benyttet til at stille en række minimumskrav om organisation, beredskabsplanlægning, kommunikation og samarbejde til de lande, der ønsker at modtage assistance under OPRC-konventionen.

Alle disse elementer udgør en naturlig helhed i den danske nationale beredskabsplan for bekæmpel-

se af forurening på havet og indgår ligeledes i de tre regionale beredskabsplaner, som Danmark er med i: Bonn- og Københavnsaftalerne og Helsingforskonventionen.

Danmark opfylder derfor principperne i konventionen, bortset fra kravet om, at alle olietankskibe på 150 BRT og derover og alle andre skibe over 400 BRT skal have en olieforureningsberedskabsplan om bord.

Med den foreslåede bestemmelse i § 37 vil Danmark opfylde og dermed kunne ratificere OPRC-konventionen.

Med hensyn til de øvrige nævnte konventioner sikrer lovforslaget den nationale opfølgning for så vidt angår konventionernes bestemmelser i relation til havbaseret forurening.

På det område, der dækkes af havmiljøloven, foregår det internationale samarbejde i meget vid udstrækning uden for rammerne af EF-samarbejdet, dvs. de enkelte EF-medlemslande forhandler og indgår selv aftaler inden for de i dette afsnit nævnte internationale samarbejdsfora. EF er nu kontraherende part i Paris-konventionen (den gældende og den nye) og på vej til at blive det i Helsingforskonventionen, men har ikke i denne forbindelse overtaget medlemslandenes handlefrihed i forhold til aftaler med tredie-lande.

EF's rolle og kompetence i havkonventionsarbejdet har været omdiskuteret i en årrække, uden at der er opnået enighed om større indflydelse til Fællesskabet i forhold til tredie-lande. Inden for rammerne af EF-samarbejdet drøftes imidlertid fælles holdninger og fælles initiativer i forhold til det globale og regionale havmiljøsamarbejde.

Et enkelt af lovforslagets nye bestemmelser har sin baggrund i et EF-direktiv, der er under forhandling. Det drejer sig om § 40, der skal sikre en hjemmel til at implementere et direktiv om minimumskrav til visse skibe på vej til eller fra Fællesskabets havne med farligt eller forurenende gods. Hovedsigtet med dette direktiv, der skal supplere de internationale indberetningsregler, der følger af især MARPOL-konventionen, er at sikre, at oplysninger om lastens indhold af farligt eller forurenende gods findes på land hos en kompetent myndighed i et EF-land, således at myndighederne til enhver tid har eller nemt kan få kendskab til skibenes laster og i tilfælde af en søulykke hurtigere og mere effektivt kan tilrettelægge og iværksætte en beredskabsaktion.

Udover de egentlige havmiljøkonventioner findes der EF-direktiver og konventioner på naturbeskyttelsesområder, som også tager sigte på at beskytte havets levesteder for det vilde dyre- og planteliv. Det drejer sig i første række om EF-fuglebeskyttelsesdi-

rektivet (79/409/EØF) og EF-direktivet om bevaring af naturtyper samt vilde dyre og planter (92/43/EØF), samt Ramsarkonventionen.

EF's fuglebeskyttelsesdirektiv indholder generelle regler om beskyttelsen af vilde fugle og deres levesteder. Medlemslandene skal træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre arterne på en måde, der især imødekommer økologiske, videnskabelige og kulturelle krav.

Medlemslandene skal endvidere træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkelige forskelligartede og vidtstrakte levesteder for de fuglearter, som er omfattet af direktivet.

Udover de generelle regler om beskyttelse af levesteder findes regler, der tager sigte på at beskytte specielle levesteder både på land og på havet. Det er med baggrund i denne bestemmelse, at Danmark har udpeget 111 EF-fuglebeskyttelsesområder, der dækker et areal på ca. 960.000 ha, herunder et marint areal på ca. 720.000 ha.

For EF-fuglebeskyttelsesområderne gælder, at de danske myndigheder skal træffe egnede foranstaltninger med henblik på at undgå forurening, forringelse af områderne eller forstyrrelser, som har væsentlig betydning for, om fuglene kan overleve og formere sig i deres udbredelsesområde. Der kan derfor kun foretages væsentlige indgreb i EF-fuglebeskyttelsesområder, herunder forstyrrelser eller forurening, hvis der foreligger almenne samfundsmæssige hensyn, der overskygger hensynene bag direktivet.

Fuglebeskyttelsesområder vil, når EF-naturbeskyttelsesdirektivet (Habitatdirektivet) træder i kraft den 5. juni 1994, blive omfattet af visse af reglerne i dette direktivs artikel 6. Det betyder bl.a., at indgreb i områderne i et vist omfang – vil kunne ske, hvis det er bydende nødvendigt af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk karakter, såfremt der ikke er alternative løsninger. Dog er der krav om konsekvensanalyser og kompenserende foranstaltninger. Dette svarer til de regler, der vil gælde for de særlige beskyttelsesområder, der senere vil blive udpeget efter EF's naturbeskyttelsesdirektiv.

Ramsar-konventionen har til formål at beskytte og bevare vådområder af international betydning, især som levesteder for vandfugle. Konventionens definitioner af vådområder omfatter både ferskvandsarealer samt lavvandede marine områder.

Konventionen omfatter især beskyttelse af vådområder af hensyn til vandfugle. Beskyttelsen rækker dog videre end til blot at omhandle fugle. Alle vådområders dyr og planter skal sikres mod overud-

nyttelse, således at det økologiske system bevares intakt.

I medfør af konventionen har Danmark udpeget 27 Ramsar-områder med et samlet areal på ca. 735.000 ha. De fleste områder omfatter mindre kystnære landarealer med store tilknyttede marine arealer. Samtlige Ramsar-områder i Danmark indgår i EF-fuglebeskyttelsesområder.

Det følger af konventionen, at Danmark har en international forpligtelse til at beskytte de økologiske værdier, der knytter sig til de udpegede områder. Endvidere skal medlemslandene arbejde for, at vådområder sikres generelt og at udnyttelsen af dem sker på en økologisk fornuftig og bæredygtig måde. Herved forstås en forvaltning, der både tilgodeser områdernes økologiske værdier og et eventuelt ønske om at udnytte områdets ressourcer, rekreative værdier m.v.

Havmiljølovens instrumenter er også relevante i forhold til en række andre internationale forpligtelser m.v., der vedrører beskyttelse af vilde planter og dyr og deres levesteder, f.eks. Bern-konventionen (Den europæiske naturbeskyttelseskonvention); Bonn-konventionen om migrerende arter af vilde dyr og den endnu ikke ikrafttrådte konvention om biologisk mangfoldighed.

Dumpning og afbrænding

Siden vedtagelsen af lov om beskyttelse af havmiljøet i 1980 er der sket en gradvis udvikling af bestemmelserne i London- og især Oslo-konventionerne i retning af forbud mod dumpning af forskellige typer affald og mod et forbud mod afbrænding af affald på havet.

Danmark og de øvrige nordiske lande har ved møderne i de to konventioner arbejdet for, at disse forbud kunne vedtages, og de nordiske lande har ofte været forslagsstillere.

Den danske og nordiske indsats kan bl.a. ses som en opfølgning af den »Nordisk handlingsplan mod forurening af havet«, 1990. Den danske indsats har ligeledes fulgt tilkendegivelserne i dagsordnerne D 22 og D 17, som et stort flertal i Folketinget vedtog i henholdsvis november 1987 og februar 1990.

Den danske politik på dumpning- og afbrændingsområdet har stedse været begrundet i følgende forhold:

- Som udgangspunkt skal dumpning – bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) – og afbrænding på havet afvikles. I forlængelse af forsigtighedsprincippet gælder dette alle former for dumpning, uanset materialets farlighed.

- Affald skal så vidt muligt undgås. Når det alligevel dannes i mange processer, skal det behandles, uskadeliggøres eller deponeres på land under hensyn til grundvandsinteresser m.v.

- Ved dumpning er der ingen eller kun ringe mulighed for at opsamle affaldet, hvis der senere konstateres effekter på havmiljøet.

- Kontrollen og indgrebsmulighederne er begrænsede – langt ude på havet.

- Der er ingen rimelig afvejning af fordele og ulemper. Fordelene vil alene komme dumpningslandet til gode, mens ulemper ved dumpningsoperationerne må bæres af andre lande.

I Oslo-konventionen er der således gennemført et forbud mod industridumpninger med virkning fra 1993 i Nordsøområdet, og i hele konventionsområdet med virkning fra udgangen af 1995. Dumpning af kloakslam er forbudt efter 1998. Afbrænding på havet er forbudt fra 1991.

Inden for London-konventionen er der indført et forbud mod industridumpning med virkning fra 1995. Med hensyn til afbrænding af kemisk affald på havet er slutdatoen nu fastsat til udgangen af 1992. I praksis fandt den sidste operation sted i begyndelsen af 1991 og de til formålet byggede skibe er solgt eller ombygget til andre formål.

Med hensyn til dumpning af radioaktivt affald har Danmark spillet en aktiv rolle inden for London-konventionen lige siden der i 1983 – med forlængelse i 1985 – blev vedtaget det i dag gældende moratorium. En række rapporter og vurderinger er under færdiggørelse, hvorefter der i 1993/94 skal tages en beslutning om den fremtidige behandling af radioaktivt affald.

Bestemmelserne om dumpning er uændrede i den nye Helsingforskonvention, således at kun dumpning af havbundsmateriale er tilladt. Det er i den nye tekst præciseret, at afbrænding af affald i Østersøområdet er forbudt.

Ved revisionen af Oslo-konventionen er denne som nævnt blevet slået sammen med Pariskonventionen og der er indføjet et generelt forbud mod dumpning, bortset fra affaldstyper, som er opført på en særlig liste. Disse typer af affald kan tillades dumpet, under hensyn til konventionens bestemmelser i øvrigt, eksempelvis optaget havbundsmateriale. I en række tilfælde er der angivet en dato, hvorefter vedkommende affaldstyper, f.eks. kloakslam og skibe, ikke længere må dumpes. For så vidt angår afbrænding af affald på havet, er der indført et totalt forbud.

Med dette lovforslag foreslås de gældende bestemmelser, der forbyder dumpning eller afbrænding, medmindre der er givet tilladelse, ændret, såle-

des at dumpning og afbrænding helt forbydes. Hermed bringes loven i overensstemmelse med den overordnede miljøpolitiske målsætning på disse områder.

Udtømning

Kapitlerne om udtømning af forskellige stoffer og materialer fra skibe og platforme foreslås videreført stort set som de gældende bestemmelser. Dog foreslås kapitlet om udtømning af olie, som i den gældende lov er meget teknisk og detaljeret, ændret, således at ministeren bemyndiges til at fastsætte de detaljerede og tekniske bestemmelser, der gælder uden for dansk søterritorium, i en bekendtgørelse. Kapitlet om udtømning af kloakspildevand har undergået en tilsvarende formel ændring. Herved bliver udtømningskapitlerne i væsentligt omfang parallelle i deres udformning. Der er endvidere indsat et nyt kapitel (kapitel 5) om faste stoffer, som transporteres i bulk. Baggrunden herfor er, at der for tiden inden for MARPOL-konventionen arbejdes på et nyt bilag herom. Der forventes en vedtagelse i løbet af 1993.

Dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning)

Bestemmelserne om dumpning af optaget havbundsmateriale er omskrevet, uden at der tilsigtes nogen væsentlige ændringer i forhold til de gældende bestemmelser. Dog foreslås kompetencen til at behandle sager om klapning tillagt amtsrådet i selve loven. Amtsrådets kompetence på dette område hviler i dag på en delegation.

Med hensyn til administrationen af bestemmelserne om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) vil det i en vejledning til amtskommunerne bl.a. blive præciseret, at fremtidige klappladser kun undtagelsesvist kan udlægges i EF-fuglebeskyttelsesområder.

De to bilag, der knytter sig til disse bestemmelser, er revideret, og det fremgår heraf, at spørgsmålet om nyttiggørelse af havbundsmaterialet frem for dumpning skal indgå i vurderingen af ansøgninger om dumpning af optaget havbundsmateriale.

Luftforurening

Et af de emner, der senest er kommet på dagsordenen i det internationale samarbejde og hvor der kan forudses vedtagelser i løbet af de kommende år, er luftforurening fra skibe og platforme, jf. indledningen. Udover den bredere formålsangivelse, der udvider lovens område til også at omfatte denne forurening, indeholder lovforslaget en specifik hjemmel til at fastsætte regler til begrænsning af luftforurening fra skibe og platforme (jf. nærmere § 32 og bemærk-

ningerne hertil). På tilsvarende måde er rammerne for miljøregulering af off-shoreanlæg (§30) tilpasset den generelle udvidelse af lovens anvendelsesområde.

Beredskabet

Bestemmelserne om beredskabet i forbindelse med olie- og kemikaliefurening på havet foreslås videreført stort set uændret. Kapitlet er suppleret med en bestemmelse om olieforureningsberedskabsplaner om bord på visse skibe – en bestemmelse, der sigter på opfyldelse af OPRCkonventionen, jf. ovenfor.

Beredskabet og opgavefordelingen i forbindelse hermed blev lovfæstet ved gennemførelsen af den gældende lov og beredskabet har over årene vist sig at fungere efter hensigten.

Den gældende havmiljølov – og også lovforslaget – bemyndiger miljøministeren til efter forhandling med de berørte myndigheder og organisationer at fastsætte regler om fordeling af udgifterne til beredskab og bekæmpelse.

I forhold til kommunerne er der netop indgået aftale med Kommunernes Landsforening om, at de kommunale udgifter til strandrensning, som hidtil har påhvilet kommunerne fuldt ud, fremover skal fordeles ligeligt mellem staten og kommunerne. En bekendtgørelse herom (nr. 15 af 8. januar 1993) er trådt i kraft den 25. januar 1993.

Administrative bestemmelser og klage

En række administrative bestemmelser (især lovforslagets kapitel 15) er omformuleret, så de i udformningen er enslydende eller parallelle med de tilsvarende bestemmelser i eksempelvis miljøbeskyttelsesloven.

Endvidere foreslås det, at Miljøklagenævnet udgår som klagemyndighed.

Miljøklagenævnet har været klagemyndighed på følgende 4 områder:

1. For afgørelser om tilladelse til dumpning
2. For afgørelser om tilladelse til afbrænding
3. For visse afgørelser om forbud eller påbud over for skibe og platforme
4. for sager om modtageordninger for dels rester og blandinger af olie, kloakspildevand samt affald i danske havne, dels rester og blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Antallet af klagesager i Miljøklagenævnet har været meget beskedent og med det egentlige forbud mod dumpning og afbrænding indskrænkes klageområdet yderligere.

Amtsrådenes afgørelser i klapsager kan efter gældende regler påklages til Miljøstyrelsen. Denne klageordning foreslås opretholdt.

Med hensyn til sager om modtageordninger, hvor Miljøstyrelsen er kompetent myndighed, har der ikke siden lovens ikrafttræden været truffet afgørelser herom. Det foreslås, at klageadgangen til Miljøklagenævnet ophæves. Herefter gælder – såfremt der skulle blive truffet afgørelse vedr. modtageordninger – den almindelige ulovbestemte regel om, at afgørelser, som ministeren har delegeret til en underordnet myndighed, kan påklages til ministeren.

For så vidt angår visse forbud eller påbud over for skibe og platforme foreslås det, at sådanne afgørelser skal kunne påklages til Tilbageholdelsesnævnet i stedet for Miljøklagenævnet. Tilbageholdelsesnævnet er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. (jf. lovbekendtgørelse nr 584 af 29. september 1988) og Søfartsstyrelsens beslutning om tilbageholdelse af et skib kan efter denne lov indbringes for Tilbageholdelsesnævnet.

Nævnet består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til dommer, samt af fire andre medlemmer med teknisk eller nautisk sagkundskab. Det foreslås, at nævnet ved behandling af klager over afgørelser efter denne lov indhenter en udtalelse fra en af miljøministeren udpeget person med biologisk sagkundskab.

Det bemærkes, at den hidtidige klageadgang i havmiljøloven vedrørende tilbageholdelsessager aldrig har været benyttet, idet tilbageholdelse hidtil har været gennemført med hjemmel i Industriministeriets lovgivning. I øvrigt har kun meget få af disse afgørelser været påklaget til Tilbageholdelsesnævnet.

Oversigt over lovforslagets indhold

Kapitel 1 (§§ 1-8) indeholder bl.a. en formålsbestemmelser, der er udformet lidt bredere end i den gældende lov, en ny bestemmelse, der angiver en række nyere miljøpolitiske principper, en bestemmelse om, hvad loven omfatter, en række definitioner samt en høringsbestemmelse.

Kapitel 2 (§§ 9-11) indeholder regler om udtømning af olie på dansk søterritorium, om oliejournal samt en bemyndigelse til at fastsætte regler om udtømning af olie uden for dansk søterritorium,

Kapitel 3 (§§ 12-17) indeholder regler om udtømning på dansk søterritorium af flydende stoffer, som transporteres i bulk samt en bemyndigelse til at fastsætte regler om udtømning uden for dette område og om klassifikation af skadelige flydende stoffer.

Kapitel 4 (§ 18) indeholder en bestemmelse, hvor-

efter der kan fastsættes regler om farlige stoffer i emballeret form, containere m.v.

Kapitel 5 (§ 19) indeholder en bestemmelse, hvorefter der kan fastsættes regler om faste stoffer, som transporteres i bulk.

Kapitel 6 (§ 20) indeholder regler om udtømning af kloakspildevand på dansk søterritorium og i Østersøområdet og en bemyndigelse til at fastsætte regler om udtømning af kloakspildevand uden de nævnte havområder.

Kapitel 7 (§§ 20-23) indeholder regler om udtømning af affald på dansk søterritorium, om udtømning af levnedsmiddelfaffald i Østersøområdet og Nordsøområdet og en bemyndigelse til at fastsætte regler om udtømning af affald og levnedsmiddelfaffald uden for de nævnte havområder.

Kapitel 8 (§ 24) indeholder en bestemmelse om modtageanlæg i havne for rester af olie og skadelige flydende stoffer, kloakspildevand og affald i danske havne.

Kapitel 9 (§ 25-29) indeholder et forbud mod dumpning, bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) og reglerne vedrørende behandling af sager om klapning.

Kapitel 10 (§ 30-33) indeholder en bestemmelse om regulering af forurening fra havanlæg, et forbud mod afbrænding, en bemyndigelse til at fastsætte regler om begrænsning af luftforurening fra skibe og platforme samt en »opsamlingsbestemmelse« for typer af forurening, der ikke er omfattet af de foregående bestemmelser.

Kapitel 11 (§§ 34-37) indeholder regler om beredskabet til bekæmpelse af havforurening – det statslige beredskab, havneberedskabet og strandsaneringsberedskabet – og en bestemmelse, hvorefter visse skibe skal tilvejebringe en beredskabsplan for olieforureningsulykker.

Kapitel 12 (§§ 38-41) indeholder regler om indberetning i situationer, hvor der er sket eller er fare for forurening og en bemyndigelse til implementering af et kommende EF-direktiv om meldepligt for skibe, der sejler til og fra Fællesskabshavne.

Kapitel 13 (§§ 42-44) indeholder regler om indgreb over for skibe og platforme i tilfælde, hvor dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening af havet.

Kapitel 14 (§§ 45-47) indeholder regler om tilsyn med overholdelsen af loven og forskrifter udstedt i medfør af loven.

Kapitel 15 (§§ 48-53) indeholder en delegationsbestemmelse, en række formelle regler om behandling af sager efter loven samt klageregler.

Kapitel 16 (§§ 54-58) indeholder en bestemmelse om udledning i forbindelse med forskning af forure-

ningsbekæmpelse og i forbindelse med bekæmpelse af forurening, om gebyr, om godkendelse af anlæg, nævnt i de foregående kapitler samt en force majeure-bestemmelse.

Kapitel 17 (§§ 59-68) indeholder straffe-, ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Som det fremgår af foranstående, er dette lovforslag primært en tilpasning og ajourføring af den gældende lov i overensstemmelse med udviklingen inden for det internationale havforureningssamarbejde og i forlængelse af en række nyere miljøpolitiske målsætninger.

Der indføres således ikke med lovforslaget nye administrative systemer eller ordninger og de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget er derfor meget begrænsede.

Den statslige ressourceanvendelse knytter sig hovedsageligt til deltagelse i det internationale arbejde, udarbejdelse og ajourføring af bekendtgørelser og andre administrative forskrifter, behandling af sager vedr. havanlæg, behandling af sager vedr. danske skibes ulovlige udtømmning i udenlandsk territorialfarvand, behandling af sager vedr. klassifikation af flydende og faste stoffer i bulk, tilsyn samt varetagelsen af det statslige beredskab til forureningsbekæmpelse på havet.

Den statslige administration af en ny havmiljølov forudsætter umiddelbart ingen ressourceændringer, idet dog de evt. administrative og økonomiske konsekvenser af EF-direktivet om meldepligt for skibe på vej til eller fra Fællesskabshavn endnu ikke er klarlagt.

Miljøklagenævnets »nedlæggelse« som klagemyndighed på lovens område har meget beskedne administrative og økonomiske konsekvenser, idet der har været meget få klagesager. Forslaget om at indsatte Tilbageholdelsesnævnet som klagemyndighed for visse sager vedr. indgreb over for skibe eller platforme har ligeledes minimale konsekvenser, da der forudses meget få sager på området.

Med hensyn til den administrative opfølgning af en ny havmiljølov skal der umiddelbart i forlængelse af lovens vedtagelse udarbejdes følgende bekendtgørelser: en bekendtgørelse om udtømmning af olie (ny), en bekendtgørelse om farlige stoffer i emballeret form (ny), en bekendtgørelse om faste stoffer, der transporteres i bulk (ny), en revideret bekendtgørelse om klassifikation og kategorisering samt udtømmning af flydende stoffer, der transporteres i bulk, en bekendtgørelse til implementering af EF-direktivet om meldepligt for skibe på vej til og fra Fællesskabshavn (hvis direktivet vedtages) samt en delegations-

bekendtgørelse. Herudover overvejes en revision af bekendtgørelsen om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) og af bekendtgørelsen om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg.

Der pålægges ikke kommunerne nye opgaver. Som nævnt ovenfor i afsnittet om beredskabet er der netop indgået en ny aftale med kommunerne om fordelingen af udgifterne til strandsaneringsforanstaltninger. De økonomiske konsekvenser heraf er forhandlet særskilt.

Kompetencen til at meddele tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning) overføres i lovforslaget til amtsrådet. Amtsrådets kompetence på dette område har hidtil hvilet på delegation. Kompetenceoverførslen indebærer en mindre udvidelse i forhold til de gældende regler, idet den også omfatter de sager, hvor havbundsmaterialet optages i internationalt farvand. Denne udvidelse er imidlertid af meget begrænset omfang, idet optagning som langt overvejende hovedregel foretages i de indre farvande, typisk i og i forbindelse med havne. Det skønnes derfor, at denne udvidelse har stærkt begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for amterne.

Af nye foranstaltninger pålægger lovforslaget umiddelbart (i § 37) alle olietankskibe på 150 BRT og derover og alle øvrige skibe på 400 BRT og derover at udarbejde en beredskabsplan for olieforureningsulykker. De økonomiske konsekvenser heraf må imidlertid anses for at være minimale i forhold til skibenes øvrige driftsudgifter.

Herudover kan der med hjemmel i loven fastsættes nye og mere vidtgående krav til lystfartøjer og i forlængelse heraf til modtagefaciliteterne i lystbådehavne. De internationale overvejelser vedr. en skærpet regulering for disse fartøjer er endnu så præliminære, at omfanget heraf – og herunder de økonomiske konsekvenser – ikke kan forudsiges nærmere. Normalt vil der, når det gælder udstyrskrav, allerede blive stillet sådanne krav til nye skibe. Såfremt kravene skulle komme til at gælde eksisterende skibe, vil der normalt blive fastsat sådanne overgangsregler, at der tages et rimeligt hensyn til skibenes alder og levetid.

Lovforslaget lægger ligeledes op til en regulering med henblik på at begrænse luftforurening fra skibe eller platforme. Også på dette område er det for tidligt at sige noget om omfanget og arten af reguleringen. Der kan blive tale om at forbyde bestemte brændstoffer eller påbyde røgrensning el.lign., dvs. tiltag, der vil kunne påføre skibsfarten nye omkostninger.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Bestemmelsen er omformuleret i forhold til formålsbestemmelsen i den gældende lov, således at stk. 1 angiver lovens formål i bred og generel forstand, mens stk. 2 og 3 udtrykker formålet mere konkret.

Bestemmelsen i stk. 1 angiver herefter lovens hovedformål i bred forstand og under inddragelse af bæredygtighedsprincippet, således som det er kommet til udtryk i bl.a. Brundtland-rapporten og regeringens handlingsplan for miljø og udvikling. Herved får havmiljøloven en formålsangivelse, der er udformet på linie med formålsbestemmelserne i en række af Miljøministeriets øvrige love, som er revideret inden for de sidste par år, f.eks. miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven.

Den foreslåede nye formulering er udtryk for, at man også når det gælder regulering af hensyn til havmiljøet anlægger en bredere indfaldsvinkel end for 12-14 år siden, da den gældende lov blev udformet.

I stk. 2, der mere specifikt angiver lovens formål, er det »objekt«, der skal beskyttes og de »subjekter«, der skal beskyttes imod, ligeledes beskrevet bredere end i den gældende lov.

Den gældende lov taler om beskyttelse af havmiljøet mod forurening med olie og andre stoffer eller materialer fra skibe og platforme. Det fremtidige reguleringsbehov, der omfatter »grænseoverskridende« forurening, som f.eks. luftforurening, fra skibe og platforme, bevirker at den gældende afgrænsning er for snæver, idet denne forurening i nogle tilfælde kun har mindre indvirkning på havmiljøet, men i stedet eller især kan påvirke atmosfæren eller natur og miljø på land. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, kan der forudses internationale vedtagelser herom i løbet af de kommende år. Der lægges således med den foreslåede formulering op til en udvidelse af lovens anvendelsesområder.

Loven skal herefter regulere al forurening fra skibe og platforme inden for lovens territoriale gyldighedsområdet (jf. nærmere nedenfor under bemærkningerne til § 2). Den landbaserede forurening af havmiljøet og andre forureningskilder på havet, f.eks. havbrug, reguleres fortsat efter miljøbeskyttelsesloven.

I stk. 2 opregnes dernæst en række »beskyttelseskriterier«. Disse svarer til gældende lov og i øvrigt til kriterierne i de internationale havforureningskonventioner.

Efter stk. 3 skal loven endelig sikre opretholdelsen af et beredskab til indsats mod forurening på havet, på kyster og i havne. Dette svarer også til den gældende lov.

Til § 2

§ 2 er uændret i forhold til gældende lov, bortset fra et enkelt element, jf. bemærkningerne til stk. 3.

Lovforslaget finder herefter som hidtil anvendelse på skibe, herunder andre søbårne transportmidler og andet flydende materiel, bevægelige eller fast anbragte platforme samt luftfartøjer. Ved platforme tænkes primært på boreplatforme, men også andre havanlæg, som f.eks. vindmølleanlæg på havet, er omfattet af lovforslaget.

Udtrykket »danske skibe« skal forstås i overensstemmelse med skibsregistreringslovens og sølovens bestemmelser herom. Tilsvarende forstås ved »danske platforme« platforme, som er indregistreret i Danmark.

»Dansk søterritorium«, der udgøres af det ydre og det indre territorialfarvand, er defineret i kongelig anordning nr. 437 af 21. december 1966, som ændret ved kongelig anordning nr. 189 af 19. april 1978.

I overensstemmelse med almindelige folkeretlige principper om staters jurisdiktionskompetence og under hensyntagen til de folkeretlige regler om uskadelig passage vil lovforslaget gælde for alle skibe og platforme på dansk søterritorium, endvidere for danske skibe og platforme uden for søterritoriet samt for alle platforme, der befinder sig på dansk kontinentalsokkelområde.

Efter nr. 4 er også udenlandske skibe uden for dansk søterritorium omfattet af lovforslaget i det omfang, det er foreneligt med international ret. En sådan bestemmelse, som også findes i gældende havmiljølov, er nødvendig med henblik på muligt indgreb over for udenlandske skibe i internationalt farvand i overensstemmelse med den internationale konvention af 29. november 1969 om indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker og den protokol vedrørende indgriben på det åbne hav ved forurening af havet med andre stoffer end olie, som knytter sig til MARPOL-konventionen.

Efter indgrebskonventionen fra 1969, som Danmark er tilsluttet, og som trådte i kraft i 1975, kan en kyststat i tilfælde af alvorlig og overhængende fare for en olieforurening af kysterne som følge af en ulykke til søs træffe de nødvendige forholdsregler også uden for søterritoriet. Det samme princip er indeholdt i indgrebsprotokollen vedrørende andre skadelige stoffer end olie.

Det skal endvidere i denne forbindelse nævnes, at FN's havretskonvention og folkeretlig sædvane giver kyststaterne mulighed for en udvidet jurisdiktion, bl.a. gennem indførelse af »eksklusive økonomiske zoner« (*Exclusive Economic Zones*).

Der foregår for tiden overvejelser vedr. udvidelse af kyststaternes jurisdiktion i Nordsøområdet, herunder vedr. etablering af eksklusive økonomiske zoner (EEZ). Arbejdet hermed sker på baggrund af en ministerdeklaration fra den 3. Nordsøkonference (1990), hvor Nordsø-ministrene enedes om at koordinere overvejelserne herom.

Baggrunden for disse overvejelser er bl.a. et ønske om en bedre og mere effektiv håndhævelse af internationale regler til beskyttelse af havmiljøet (f.eks. MARPOL-konventionen), også i tilfælde, som ikke er omfattet af indgrebskonventionen.

Et grundlag for en koordineret beslutning vedrørende udvidet jurisdiktion og udnyttelse af denne efter fælles retningslinier vil foreligge til den 4. Nordsøkonference i 1995.

Endelig kan danske myndigheder med hjemmel i nr. 4 gribe ind over for skibe der, uanset de befinder sig uden for dansk jurisdiktionsområde, påfører danske statsborgere eller dansk ejendom skade. Et sådant indgreb vil være i overensstemmelse med det internationalt anerkendte princip om »konstruktiv nærværelse«, jf. også straffelovens §§ 8 og 12 samt internationalt anerkendte nødretsgrundsætninger.

Stk. 2 svarer til gældende lov. Det bemærkes dog, at de skibe, der er omfattet af bestemmelsen, forudsættes at handle i overensstemmelse med lovens formål. En sådan tilkendegivelse er indsat i MARPOL-konventionen og den nye Helsingforskonvention.

Lystfartøjer er også – som hidtil – omfattet af loven. For så vidt angår den materielle regulering vedr. lystfartøjer sker der med lovforslaget ikke umiddelbart nogen ændringer.

Stk. 3 undtager lystfartøjer fra bestemmelsen om udtømmning af kloakspildevand og fra indberetningspligten. Lystfartøjer er ej heller omfattet af kapitlerne 3-5, som efter deres indhold tager sigte på transport af gods. Lystfartøjer er derimod omfattet af lovens materielle regler om udtømmning af olie og af affald.

Med hensyn til den i stk. 3 indeholdte bemyndigelse til at fastsætte særlige regler for lystfartøjer lægges der imidlertid op til en udvidelse, idet bemyndigelsen i den gældende lov, der alene taler om udtømmning fra lystfartøjer, er for snæver. Dette skal bl.a. ses i lyset af den nye Helsingforskonvention, der forpligter medlemslandene til at tage særlige forholdsregler vedr. bl.a. luftforurening, støj og hydrodynamiske virkninger med henblik på at begrænse

lystsejladens skadelige virkninger på havmiljøet i Østersøområdet.

Nyere undersøgelser viser således, at bl.a. totaktsbenzinmotorer, som mange lystfartøjer er forsynet med, bidrager i væsentligt omfang til såvel luft- som vandforurening. Hertil kommer en stramning for så vidt angår udtømmning af kloakspildevand fra disse fartøjer i lyset af de skærpede krav på land med hensyn til rensning af spildevand, der udledes i havet.

Det vil herefter i forbindelse med udstedelse af regler i henhold til de bemyndigelser, der er indeholdt i kapitlerne 2 (olie), 6 (kloakspildevand) 7 (affald) og 10 (anden forurening) blive vurderet, om der er behov for særlige regler, for så vidt angår lystfartøjer, herunder også udstyrskrav, som lystfartøjer hidtil har været fritaget for. Der kan blive tale om skærpede krav til motorerne og krav om samletank med tilhørende tilslutningsudstyr for så vidt angår kloakspildevand.

I overensstemmelse med almindelig praksis, når det drejer sig om væsentlige udstyrskrav til skibe, vil kravene primært rette sig til nye skibe. Såfremt udstyrskrav også skal gælde for eksisterende skibe, vil der – ligeledes i overensstemmelse med almindelige praksis – blive fastsat sådanne overgangsregler, at der tages et rimeligt hensyn til skibenes alder og levetid.

Det bemærkes, at naturbeskyttelseslovens § 29 indeholder hjemmel til at fastsætte regler om bl.a. ikke-erhvervsmæssig sejlad på soterritoriet, herunder med henblik på at begrænse støjforurening.

Sejl- og motorbåde m.v., som udlejes som lystfartøjer, anses som lystfartøjer, så længe de udelukkende benyttes til fritidsformål.

Til § 3

Denne bestemmelse fastslår, at udover det helt overordnede bæredygtighedsprincip skal en række andre nyere miljøpolitiske principper – mindst forurenende teknologi, bedst mulige forureningsbegrænsende foranstaltninger, renere teknologi og forsigtighedsprincippet – være rettesnor for lovens administration og for anvendelsen af lovens bemyndigelser. En bestemmelse af samme karakter findes i miljøbeskyttelsesloven.

Principperne har imidlertid ikke fuldt ud samme betydning for administrationen af havmiljøloven som for administrationen af miljøbeskyttelsesloven. Dette hænger sammen med, at de internationale konventioner, som dette lovforslag i lighed med den gældende lov i meget vidt omfang bygger på, i deres regulering har taget udgangspunkt i et eller flere af principperne, således at der ved tilblivelsen af kon-

ventionsreglerne i meget vidt omfang er foretaget sådanne afvejninger, som disse principper tilsigter.

Principperne vil således hovedsageligt have deres selvstændige betydning som miljøindfaldsvinkler i forbindelse med overvejelser om generel regulering (fastsættelse af regler, udarbejdelse af vejledninger o.lign.) på områder, som ikke er konventionsbestemte.

Det bemærkes, at bestemmelsen ikke tilsigter at være udtømmende i forhold til de afvejninger, der skal foretages på miljøområdet – hvadenten de foregår i nationalt eller i internationalt regi. Således indgår også f.eks. økonomiske hensyn, tekniske hensyn, sikkerhedsmæssige hensyn, væsentligheds- og proportionalitetsvurderinger i disse afvejninger.

Det bemærkes videre, at det ikke er hensigten med § 3 at tilsidesætte princippet om ensartede krav til skibe på baggrund af internationale vedtagelser og der kan således ikke med henvisning til bestemmelsen fastsættes ensidige regler for danske skibe.

De nævnte principper er inden for de sidste par år sat ind i forskellige havforureningskonventioner, eksempelvis i Helsingforskonventionen og Paris/Oslo-konventionen, og det findes derfor hensigtsmæssigt, at de også afspejles i en ny og moderniseret havmiljølov.

Til § 4

Bestemmelsen definerer en række begreber, der anvendes i loven. Definitionerne svarer til gældende lov, idet der dog er tilføjet en definition af »afbrænding«.

Begrebet »udtømning« relaterer til sig den »normale drift« af skibe og platforme. Her tænkes bl.a. på stoffer eller materialer, der enten er nødvendige for skibets drift, eller som tages ombord som sædvanlig last.

Med hensyn til definitionen af begrebet »dumpning« bemærkes, at »bortskaffelse i havet« omfatter bortskaffelse såvel på havbunden som under havbunden. Det bemærkes tillige, at udskylning af sand, grus o.lign., som sker ved lovlig optagelse af sømaterialer i henhold til råstofloven og flytning af klippestykker, store sten el.lign. i forbindelse med anlægsarbejder på havbunden, ikke betragtes som dumpning i nærværende lovs forstand.

Stk. 3 angiver specifikt en række aktiviteter, der i lovens forstand ikke betragtes som »udtømning« eller »dumpning«. Det gælder således eksempelvis opfyldning af havområder med henblik på anlæg af kunstige øer på søterritoriet eller bygning af diger, idet der naturligvis ikke i denne sammenhæng må ske en skjult affaldsbortskaffelse.

Det gælder endvidere udledning af skadelige stoffer, der stammer direkte fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster. Sidstnævnte udledninger er særskilt reguleret i kapitel 10.

Spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes med anlæg til brug i forbindelse med efterforskning og indvinding af råstoffer i undergrunden under havbunden samt rørledninger og andre anlæg til transport af sådanne råstoffer, jf. § 1 i lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg, herunder om hvorvidt disse kan efterlades på stedet ved tilladelsens udløb, opgivelse, bortfald eller tilbagekaldelse m.v. henhører under Energiministeriet og reguleres bl.a. ved lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund og den i medfør heraf etablerede praksis. Bestemmelsen i stk. 3, nr. 3, indebærer derfor, at sådanne anlæg alene omfattes af dumpningsbestemmelsen, såfremt det besluttet, at disse anlæg skal fjernes. Energiministeriet vil i forbindelse med administrationen af disse bestemmelser bl.a. lægge gældende international ret på området til grund. Sager om vindkraftanlæg på søterritoriet henhører også under Energiministeriet. Energiministeriet har efter lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. en adgang til at fastsætte regler om vindkraftanlæg og tilhørende ledningsanlæg, der etableres på søterritoriet. Spørgsmålet om bortfjernelse af vindkraftanlæg, disses fundamenter og tilhørende ledningsanlæg vil således kunne reguleres i medfør af denne bemyndigelse. Såfremt der på et tidspunkt skulle opstå spørgsmål om bortfjernelse af vindkraftanlæg, fundamenter og ledningsanlæg uden for søterritoriet må disse som udgangspunkt løses særskilt.

Til § 5

I denne bestemmelse defineres »Østersøområdet« og »Nordsøområdet«. Definitionen af »Østersøområdet« svarer til gældende lov, idet dog positionsangivelsen, som ved en trykfejl var forkert angivet i konventionen om beskyttelse af havmiljøet i Østersøen (Helsingforskonventionen) er rettet. Definitionen af »Nordsøområdet« er ny og indsættes i loven, fordi MARPOL-konventionen har defineret »Nordsøområdet« som særligt havområde, jf. nærmere bemærkningerne til § 7.

Til § 6

Bestemmelsen svarer til § 5 i gældende lov og definerer udtrykket »nærmeste kyst« på baggrund af MARPOL-konventionen. Udtrykket er bl.a. anvendt i forslaget § 20. Det er som hovedregel basislinien, er anses for »nærmeste kyst«, men et område ved

Australien har en anden fastlæggelse af »nærmeste kyst« end basislinien.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til gældende lov. I MARPOL-konventionen er visse havområder fastlagt som »særlige havområder«, hvor det under hensyn til områdets oceanografiske og økologiske forhold og dets særlige trafik er fundet nødvendigt at indføre særlige bestemmelser til beskyttelse af havmiljøet.

FR Følgende havområder er for tiden i MARPOL-konventionen i en eller flere sammenhænge udpeget som »særligt havområde«: Middelhavsområdet, Østersøområdet, Sortehavet, Rødehavet, Golfområdet, Nordøområdet, Det antarktiske Område og Det karibiske Område.

MARPOL-konventionen fastsætter forskellige regler for, hvorledes et havområde bliver »effektivt« som »særligt havområde« og ikrafttrædelsestidspunkterne kan ikke altid forudses. Det er derfor som hidtil mest hensigtsmæssigt at fastsætte reglerne i bekendtgørelsesform, efterhånden som det bliver aktuelt.

Bestemmelsen er anvendt i flere bekendtgørelser, f.eks. i bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømning af affald for skibe m.v.. Denne bekendtgørelse indeholder således regler om udtømning af affald på dansk søterritorium, særlige havområder og andre havområder.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med den hidtidige praksis, at udnyttelse af lovens bemyndigelser forudgående skal drøftes med de berørte erhvervs- og miljøorganisationer, de kommunale organisationer og andre statslige myndigheder, herunder industriministeren, energiministeren og trafikministeren.

Med den særlige omtale af industriministeren understreges, at der på de fleste af de områder, loven dækker, vil være sammenhæng mellem de regler miljøministeren kan fastsætte og forhold, der er reguleret eller vil kunne reguleres i medfør af den under Industriministeriet henhørende lovgivning om skibsfart. På områder med tæt sammenhæng må der således sikres den fornødne samordning mellem regelsættene.

Med omtalen af energiministeren markeres på tilsvarende måde berøringsfladen til den under Energiministeriet hørende regulering vedr. undersøgelse og udnyttelse af undersøiske mineralforekomster.

Inden for trafikministerens område er det især reglerne om oprensning i havne og sejløb og dertil

hørende klapning, samt havnenes medvirken til forbedring af havmiljøet ved foranstaltninger til bortskaffelse af affald m.v. fra skibe, der har interesse.

Til kapitel 2

Dette kapitel er i den gældende lov meget detaljeret og meget teknisk. Dette foreslås ændret, således at kapitlet alene indeholder de grundlæggende regler vedr. udtømning af olie og at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte de detaljerede regler, som er konventionsbestemte og derfor løbende justeres, i bekendtgørelsesform. Herved får oliekapitlet tillige samme struktur som de følgende kapitler om udtømning af forskellige stoffer og materialer. Reglerne i gældende lovs kapitel 2 vil herefter i vidt omfang blive »overflyttet« til en ny bekendtgørelse.

Til § 9

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 8. Definitionen bygger på MARPOLkonventionen og Helsingforskonventionen.

»Olie« i lovforslagets forstand omfatter enhver blanding, der indeholder olie. Animalske og vegetabiliske olier reguleres dog efter reglerne i kapitel 3.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 15. De nærmere regler om oliejournaler findes i bekendtgørelse nr. 428 af 7. september 1983 om anvendelse af oliejournaler. *

MARPOL-konventionens regler om føring af oliejournaler er blevet ændret i 1991, således at journalerne nu bedre afspejler operationerne om bord i skibet og dermed forbedrer myndighedernes mulighed for kontrol med, hvad der reelt er foregået om bord samtidig med, at skibet sikres bedre mod beskyldninger om ulovlig udtømning.

Til § 11

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 9, suppleret med en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om udtømning i havet af olie uden for dansk søterritorium fra olietankskibe, andre skibe og platforme, jf. de indledende bemærkninger til dette kapitel. Disse regler vil blive fastsat i overensstemmelse med MARPOL-konventionen og vil bl.a. omfatte regler om, hvordan udtømningen skal foregå, herunder at den skal ske under anvendelse af godkendte systemer, og hvilke mængder, der må udtømmes, herunder udtømningshastighed.

MARPOL-konventionens regler om udtømning af olie har, siden de trådte i kraft i 1983, gennemgået en række ændringer, der hovedsageligt har haft til formål at skabe klarere regler samtidig med, at der blev taget hensyn til den teknologiske udvikling inden for søfarten. Man har således skærpet reglerne i takt med de teknologiske muligheder.

De seneste ændringer til MARPOL medfører bl.a., at olietankskibe, såfremt de er mere end 50 sømil fra nærmeste kyst, fremover lovligt kan udtømme 30 liter olie pr. sømil mod idag 60 liter pr. sømil.

I andre skibe end tankskibe må olieindholdet i udtømminger fra maskinrummets rendestene ikke overstige 15/1.000.000 mod idag 100/1.000.000.

Med det formål at begrænse olieudslip som følge af »bløde« grundstødninger eller kollisioner skal ethvert nyt tankskib på 600 tons dødvægt og derover være forsynet med en dobbeltbund. Nye tankskibe på 5000 tons dødvægt og derover skal desuden være forsynet med dobbelte sider. Dobbeltbundtanke og sidetanke må kun anvendes til føring af vandballast. For eksisterende olietankskibe gælder det, at såfremt skibet ikke senest 25 år efter leveringsdatoen kan opfylde reglerne om dobbeltbund og -side, må det ikke længere anvendes til transport af olie. Endvidere begrænses for nye tankskibe længden af hver enkelt lastetank. Disse regler om konstruktionen af tankskibe vil blive gennemført gennem lov om skibes sikkerhed m.v., der administreres af industriministeren.

Til kapitel 3

Til § 12

Denne bestemmelse svarer til § 16, stk. 1 i den gældende lov. Definitionen bygger på MARPOL-konventionens bestemmelser og medfører, at f.eks. gasarten butan og ammoniak vil blive betragtet som luftarter, når temperaturen 37,8°C lægges til grund.

Til § 13

Denne bestemmelse svarer til § 16, stk. 2 og 3 i den gældende lov.

Bestemmelsen indholder et generelt forbud mod udtømning af flydende stoffer, som transporteres i bulk, bortset fra vand. Forbudet sigter først og fremmest mod udtømning af flydende skadelige stoffer, som i MARPOL-konventionen beskrives som stoffer, der kan forårsage fare for den menneskelige sundhed, havets ressourcer og rekreative værdier eller anden retmæssig anvendelse af havet. Bestemmelsen omfatter imidlertid også – navnlig af hensyn til badevandskvaliteten ved de danske kyster – alle andre flydende stoffer, som transporteres i bulk

(bortset fra vand). Således må et skib for anker under land i nærheden af badestrande efter bestemmelsen ikke udtømme rester af en last, der, uanset den ikke er sundhedsfarlig, kan medføre misfarvning eller på anden måde påvirke badevandskvaliteten. Derimod er bestemmelsen ikke til hinder for udtømning af ballastvand, som ikke indeholder rester af lasten, olie el.lign. og som har været ført i tanke, som alene anvendes til føring af ballast.

Til § 14

Denne bestemmelse, der svarer til § 17 i den gældende lov, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte de nærmere detaljerede regler for udtømning af skadelige og andre flydende stoffer i overensstemmelse med reglerne i MARPOL-konventionen, herunder reglerne om klassifikation af stofferne.

MARPOL-konventionen inddeler skadelige flydende stoffer, som transporteres i bulk, i kategorierne A, B, C og D, graderet efter stoffernes skadevirkning på det marine miljø m.v., således at kategori A omfatter de skadeligste stoffer og kategori D de mindre farlige, men dog skadelige stoffer.

Der er med hjemmel i gældende lovs § 17 udstedt bekendtgørelse nr. 166 af 1. april 1987 om klassifikation og kategorisering samt udtømning af flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser om, hvor og under hvilke forhold udtømning af stoffer under de forskellige kategorier må finde sted samt fortegnelsen over de klassificerede stoffer.

Konventionens kategorisering af stoffer ændres og ajourføres løbende.

Til § 15

Denne bestemmelse svarer til § 18 i den gældende lov.

Flydende stoffer, som transporteres i bulk og som ikke er optaget på den i § 14 nævnte fortegnelse, skal forinden transport finder sted til eller fra dansk havn midlertidigt klassificeres af miljøministeren. Bestemmelsen tager ikke sigte på gennemsejling af dansk søterritorium, idet det herved er forudsat, at en sådan transport er godkendt af en kompetent myndighed i en af de øvrige stater, der har tiltrådt konventionen. Ifølge konventionen skal en vurdering foretages i samarbejde med de lande, som har tilsluttet sig konventionen og som berøres af den pågældende transport.

Til § 16

Denne bestemmelse, hvorefter kemikalietankskibe skal føre en lastjournal, svarer til § 19 i den gældende lov.

Der er med hjemmel heri udstedt bekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1987 om anvendelse af journal for skadelige flydende stoffer (lastjournal).

Til § 17

Denne bestemmelse svarer til § 20 i den gældende lov.

Bestemmelsen har sin baggrund i MARPOL-konventionen, hvorefter der skal udpeges og bemyndiges inspektører til at føre kontrol med losning af skadelige flydende stoffer. Der er ikke tale om kontrol i form af det tilsyn, der er omhandlet i reglerne i kapitel 15, men om en kontrol, der er et led i arbejdsgangen ved losningen. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 169 af 1. april 1987 om påtegning af lastjournal for skibe, der transporterer skadelige, flydende stoffer i bulk.

*Til kapitel 4**Til § 18*

Denne bestemmelse svarer til § 21 i den gældende lov. Bestemmelsen er dog suppleret med en mulighed for at fastsætte regler om pligt til at afgive oplysninger om lastens indhold. Denne tilføjelse er affødt af MARPOL-konventionens bilag III om transport af skadelige materialer i emballeret form, der trådte i kraft 1. juli 1992. Det følger heraf bl.a., at skibe, der transporterer skadelige stoffer i emballeret form, skal aflevere en oversigt over lastens indhold og placering i skibet til en person i afgangshavnen, f.eks. skibets skibsmægler. Der vil med hjemmel i denne bestemmelse blive udstedt en bekendtgørelse om transport af stoffer og materialer i emballeret form.

*Til kapitel 5**Til § 19*

Denne bestemmelse er ny i forhold til den gældende lov. Baggrunden for bestemmelsen er, at der for tiden i den Internationale Søfartsorganisation foregår drøftelser om et nyt bilag til MARPOL-konventionen om begrænsning af forurening fra faste skadelige stoffer, der transporteres i bulk. Disse drøftelser forventes tilendebragt med en vedtagelse inden for en overskuelig fremtid og den foreslåede bestemmelse skal muliggøre gennemførelse af danske regler herom.

Reglerne vil bl.a. medføre et stop for udtømning af en række farlige stoffer, der bl.a. fremkommer i forbindelse med rengøring af lastrum. Det forventes, at de skadelige stoffer vil fremgå af en liste med klassificeringer.

*Til kapitel 6**Til § 20*

Denne bestemmelse svarer stort set til § 22 i den gældende lov.

Der er foretaget en formel indskrænkning af bestemmelsens anvendelsesområde, således at bestemmelsen umiddelbart alene gælder for dansk søterritorium og Østersøområdet. Baggrunden herfor er, dels at MARPOL-konventionens regler om udtømning af kloakspildevand endnu ikke er trådt i kraft og dels at det vil være hensigtsmæssigt at regulere udtømning af kloakspildevand uden for dansk søterritorium og Østersøområdet på samme måde, som de øvrige udtømningskapitler, nemlig ved bekendtgørelse efterhånden som konventionsreglerne får virkning.

Betingelserne for udtømning af kloakspildevand er de samme som i den gældende lov. Det er herefter generelt forbudt at udtømme kloakspildevand inden for en afstand af 4 sømil fra nærmeste kyst, medmindre spildevandet har gennemgået en speciel rensning i et godkendt anlæg og der ikke ved udtømningen fremkommer synlige spor i havet. Herudover kan udtømning ske mindst 12 sømil fra nærmeste kyst på visse betingelser, der bl.a. angår udtømningshastighed og skibets fart.

Uanset disse generelle udtømningsretningslinier kan der opstå behov for en særlig beskyttelse af særlige farvande, f.eks. mere indelukkede vandområder, hvor der f.eks. er megen passagerbefordring. Derfor gives der i stk. 2 mulighed for, at der kan fastsættes særlige og skærpede regler for sådanne områder eller for bestemte typer af skibe. Der kan herunder også fastsættes regler om udtømning af kloakspildevand fra lystfartøjer, jf. også bemærkningerne til § 2, stk. 3.

Der er med hjemmel i den gældende § 22 udstedt bekendtgørelse nr. 563 af 16. december 1985 om forbud mod udledning af kloakspildevand fra visse kategorier af skibe i Flensborg Fjord. Bekendtgørelsen omfatter passagerskibe for mere end 50 passagerer i fast rutefart.

Den gældende lov gav mulighed for at undtage visse skibe fra bestemmelserne om udtømning af kloakspildevand i indtil 10 år efter lovens ikrafttræden (= til 3. maj 1990). På baggrund heraf blev en række skibe ved bekendtgørelse nr. 184 af 15. april

1981 undtaget fra disse bestemmelser i denne periode. Uanset denne bekendtgørelse indgik Miljøministeriet, Industriministeriet, de berørte havnemyndigheder, de svenske myndigheder og rederierne med passagersejlad i Øresund i 1987/88 en række aftaler om begrænsning af udledning af kloakspildevand fra passagerskibene i fast rutedrift på Øresund. Aftalerne blev senere suppleret med tilsvarende aftaler for andre færgeoverfarter i Danmark.

Aftalerne indebar, at passagerskibe, der ikke allerede var forsynet med opsamlingsstanke for spildevand, fik sådanne tanke installeret. Samtidig blev der etableret tilslutninger til de kommunale kloaksystemer i havnene. Siden da er alt kloakspildevand fra de fleste passagerskibe, der fast besejler danske havne, blevet afleveret i land.

Inden for rammerne af Helsingforskonventionen drøfter man for tiden at indføre tilsvarende regler for al passagertrafik i Østersøområdet.

Til kapitel 7

Til §§ 21-23

Disse bestemmelser er uændrede i forhold til den gældende lovs §§ 23-25, bortset fra, at »Nordsøområdet« er indføjet, da dette område i MARPOL-konventionen er udpeget som »særligt havområde«, jf. også forslagens § 7.

Til § 21

Der gælder efter denne bestemmelse, som svarer til § 23 i den gældende lov, et generelt forbud mod udtømming af enhver form for affald, bortset fra frisk fisk, på søterritoriet. Ved udtrykket »frisk fisk« tænkes alene på fiskerester, der stammer fra rensning af friskfanget fisk, herunder fra den efter lovgivningen om kvalitetskontrol med fisk og fiskervarer foreskrevne rensning om bord af visse fiskearter. Overbordkastning af en hel fiskelast f.eks. på grund af forrådnelse falder dermed ikke ind under undtagelsesbestemmelsen.

Som eksempler på affaldsstoffer, der ikke må udcastes, kan bl.a. nævnes plaststoffer, tovværk og fiskegarn, plastskraldeposer, papirprodukter, tøj, glas, metal, flasker, lervarer, træ og levnedsmiddelfald.

Til §§ 22 og 23

Efter disse bestemmelser, som svarer til §§ 24-25 i den gældende lov, må der ikke i Østersøområdet og Nordsøområdet udtømmes affald, dog må levnedsmiddelfald udtømmes mindst 12 sømil fra nærmeste kyst.

Der er til begge bestemmelser knyttet en bemyndigelse, der muliggør udstedelse af nærmere regler vedr. udtømming af affald og udtømming af levnedsmiddelfald uden for dansk søterritorium, Østersøområdet og Nordsøområdet.

Nærmere regler herom findes i bekendtgørelse nr. 534 af 21. juni 1992 om udtømming af affald fra skibe m.v. Bekendtgørelsen, der bygger på MARPOL-konventionen, indeholder regler om, hvor, hvornår og under hvilke betingelser, der må udtømmes affald henholdsvis levnedsmiddelfald.

Til kapitel 8

Til § 24

Denne bestemmelse svarer til § 26 i den gældende lov.

Med den gældende havmiljølov blev alle danske havne omfattet af kravet om modtageordninger og der er nu i alle danske havne etableret modtageordninger for rester og blandinger af olie, skadelige stoffer, der transporteres i bulk og emballeret form, kloakspildevand og affald.

Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 429 af 7. september 1983 om modtageordninger for rester og blandinger af olie, kloakspildevand samt affald i danske havne og i bekendtgørelse nr. 167 af 1. april 1987 om modtageordninger i danske havne for rester og blandinger af skadelige flydende stoffer, der transporteres i bulk.

Enkelte større havne har etableret faste installationer, f.eks. København, Aalborg, Fredericia samt raffinaderihavnene, mens øvrige havne benytter sig af mobile systemer, der enten ejes af havnen, kommunen eller af en privat virksomhed i de tilfælde, hvor opgaven er udliciteret.

Som kontrol på tilstedeværelsen af modtageordningerne er skibsfarten gennem rederiorganisationerne blevet anmodet om at indberette til Miljøministeriet, såfremt der konstateres problemer med aflevering af nogen form for skibsgenereret affald.

Miljøministeriet har kun modtaget enkelte sådanne indberetninger, og det vurderes på denne baggrund, at modtageordningerne i danske trafikhavne fungerer efter hensigten.

Det generelle krav til modtageordninger er, at kapaciteten skal være af en sådan størrelse, at skibene ikke forsinkes unødigt.

Tilsvarende har lystbådehavne og marinaer etableret ordninger for modtagelse af olieaffald og fast affald, hvorimod ingen af disse havne har etableret særskilte modtageordninger for kloakspildevand fra lystfartøjer, idet bekendtgørelse nr. 429 af 7. september 1983 om modtageordninger for rester og blan-

dinger af olie, kloakspildevand samt affald i danske havne alene pålægger lystbådehavne at etablere modtageordninger, der ikke kræver særligt udtømningsudstyr. Dette skal ses i lyset af, at lystbåde efter den gældende lov er fritaget for udstyrskrav. På baggrund af den reviderede Helsingforskonvention lægges der imidlertid, som nævnt i bemærkningerne til § 2, op til en udvidelse af rammerne for reguleringen for så vidt angår lystfartøjer. I det omfang, lystfartøjer pålægges krav om særligt udstyr for så vidt angår udtømmning af kloakspildevand, kan det blive aktuelt at stille yderligere krav til modtagefaciliteterne i lystbådehavne.

Ved gennemførelsen af den gældende lovgivning fik havnene efter forhandlinger mellem Trafikministeriet og Miljøministeriet tilladelse til en generel forhøjelse af skibs- og vareafgiften med henblik på finansiering af etablerings- og driftsomkostningerne for modtageordningerne.

Herved undgik man, at skibene skulle betale direkte for aflevering af affaldet og meningen med ordningen var at etablere et »introduktionstilbud« med henblik på at sikre, at så mange skibe som muligt øjeblikkeligt benyttede ordningen.

Under Helsingforskonventionen er der endvidere udarbejdet en rekommendation, der anbefaler, at modtageordningerne finansieres på en anden måde end ved direkte at opkræve afgifter fra skibene, der benytter ordningerne. Er dette ikke muligt, anbefales det, at afgiften gøres så lille, at skibene ikke får et økonomisk incitament til at undlade at benytte ordningerne.

Med den stigende miljøbevidsthed er skibenes anvendelse af modtageordningerne steget, og driften og vedligeholdelsen af ordningerne samt den endelige bortskaffelse af det modtagne affald overstiger nu langt provenuet af den generelle forhøjelse af skibs- og vareafgiften i 1981, hvilket havnene og deres organisationer flere gange har gjort Miljøministeriet opmærksom på.

På trods af den nævnte anbefaling til Helsingforskonventionens medlemslande om ikke at opkræve en særlig afgift, er det – Miljøministeriet bekendt – kun danske, svenske og enkelte tyske havne i hele verden, der ikke opkræver en særlig afgift for benyttelsen af modtageordninger.

På den anden side vil en ændring af det danske »no-special-fee«-system være et brud med det solidariske princip, som ordningen hviler på, og hvorefter alle skibe er med til over skibs- og vareafgiften at betale til modtageordningerne.

I lyset af ovennævnte modstående argumenter og på baggrund af lov om trafikhavne (nr. 316 af 15. maj 1990), som har overladt det til de enkelte havne in-

den for visse rammer selv at fastsætte skibs- og vareafgiften (efter udløbet af en overgangsperiode til og med 1994) kunne det derfor overvejes, om der er grundlag for at ændre det danske »no-special-fee«-system på dette område. Miljøministeriet vil derfor på baggrund af en ny havmiljølov tage initiativ til drøftelser herom med de involverede parter med henblik på at afklare, om finansieringen af udgifterne til modtageordninger fortsat bør ske over skibs- og vareafgifterne eller gennem en særlig afgift. I denne sammenhæng vil selvsagt de miljømæssige konsekvenser af en ny ordning blive vurderet nøje.

Til kapitel 9

Dette kapitel indeholder bestemmelsen om forbud mod dumpning, bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning). Som nævnt i de almindelige bemærkninger foreslås i overensstemmelse med de senere års miljøpolitiske målsætning nationalt og internationalt et egentligt forbud mod dumpning. Bestemmelserne i dette kapitel er herefter revideret, således at de ud over det nævnte forbud primært vedrører dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning). I forlængelse heraf er endvidere lovens tre bilag samlet til ét bilag og der er indsat et nyt bilag med en kort vejledning i, hvilke forhold og hensyn, der skal indgå ved behandling af en ansøgning om tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale. Heri indgår nu bl.a. en vurdering af muligheden for nyttiggørelse af havbundsmaterialet eller anden bortskaffelse end dumpning. En vejledning om klapning – »Dumpning af optaget havbundsmateriale – klapning« – er under forhandling med de berørte myndigheder og organisationer.

Til § 25

Med denne bestemmelse forbydes dumpning, bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. nærmere lovforslagets almindelige bemærkninger.

Uden for bestemmelsen falder fortsat den såkaldte nøddumpning, idet der lovligt kan foretages dumpning, såfremt der er overhængende fare for menneskeliv eller for at betydelige værdier skal gå tabt, jf. også bemærkningerne til § 58.

Som eksempel på sådanne nøddumpninger kan nævnes de tilfælde, hvor forvitrede sprænglegemer på opfiskede giftgæsbomber gør enhver behandling farlig og bomberne derfor gendumpes.

I stk. 2 videreføres den gældende lovs § 30, udvidet til at omfatte enhver indlastning og transport her i landet, når formålet er dumpning, bortset fra dumpning af havbundsmateriale. Dette gælder såle-

des, uanset om der måtte være givet dumpningstilladelse i udlandet.

Uanset formuleringen af bestemmelsen er det ikke hensigten at forhindre transport i danske farvande af stoffer eller materialer bestemt for dumpning (eller afbrænding, jf. nedenfor). En sådan hindring ville være i modstrid med folkeretten, udtrykt gennem den endnu ikke ikrafttrådte Havretskonventions regler om »uskadelig passage« gennem søterritoriet og »transitpassage« gennem internationale stræder. Loven vil også fremover blive administreret i overensstemmelse hermed.

Til § 26

Kompetencen til at meddele tilladelse til og føre tilsyn med dumpning af havbundsmateriale (klapning) foreslås tillagt amtsrådet. I gældende lov er miljøministeren tillagt denne kompetence med mulighed for at henlægge denne til amtsrådet. En sådan kompetenceoverførsel er allerede sket med bekendtgørelse nr. 975 af 19. december 1986 om dumpning af optaget havbundsmateriale.

I forhold til gældende praksis medfører bestemmelsen, at amtsrådene får overdraget kompetencen til at meddele klaptilladelse i alle sager, også når optagningsstedet for sedimentet er beliggende i internationalt farvand (herunder internationale stræder).

Herudover er der alene tale om en formel ændring af loven.

I overensstemmelse med hidtidig praksis vil amtsrådene altid skulle finde klapplassen inden for dansk søterritorium.

I praksis er der tale om to typer af klapninger. Den første type er større eller mindre éngangsoperationer, hvor en havn eller sejlbredde skal oprensnes efter en årrække. Den anden type drejer sig om havne, som erfaringsmæssigt har behov for hyppige oprensninger – ofte hvert år. I disse tilfælde kan en tilladelse gives for en længere periode – dog maksimalt 5 år, jf. i øvrigt bemærkningerne til § 27.

Efter stk. 2 skal der i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om tilladelse til dumpning af havbundsmateriale indgå de forhold og hensyn, der er anført i bilag 1. Dette bilag er en sammenskrivning af tilsvarende bilag fra Oslo- og London-konventionerne. Det følger af bestemmelsen og det tilknyttede bilag, at der i vurderingen af en ansøgning indgår en række hensyn – miljømæssige, sundhedsmæssige, rekreative, økologiske, biologiske, økonomiske og dumpning contra deponering på land. Og så muligheden for nyttiggørelse skal særskilt overvejes, idet nyttiggørelse ud fra såvel en miljømæssig

som en ressourceøkonomisk betragtning er ønskværdig, jf. også råstoflovens formålsbestemmelse.

Inddragelsen af dette hensyn indebærer, at amtsrådet efter en konkret afvejning, hvori indgår hensynet til de økonomiske konsekvenser af henholdsvis dumpning og råstofmæssig anvendelse, kan afslå at meddele tilladelse til dumpning af optaget havbundsmateriale, der umiddelbart eller efter behandling er af en sådan kvalitet, at nyttiggørelse som råstof er mulig.

Uforurenede sedimenter vil eksempelvis i nogen tilfælde kunne anvendes ved kystsikring, fyldarbejder, vejbygning og betonfremstilling.

Stk. 3 fastsætter nogle kvalititative begrænsninger for, hvornår der må meddeles tilladelse til klapning af forurenet havbundsmateriale. Således må der kun meddeles klaptilladelse, hvis havbundsmaterialet vurderes af indeholde uvæsentlige mængder og koncentrationer af de i bilag 2 nævnte stoffer og materialer.

Dette skøn skal udøves for hver enkelt ansøgning og der vil i den vejledning, der er underudarbejdet, jf. ovenfor, blive givet en vejledning heri. Evt. stramninger på dette område i forhold til den praksis, der har udviklet sig siden den gældende lov trådte i kraft, vil ske efter en nøje afvejning bl.a. af den miljømæssige gevinst over for de konsekvenser en sådan stramning måtte have i forhold til havnene.

Stk. 4 er en parallel til miljøbeskyttelseslovens § 72 og indebærer, at amtsrådet i visse tilfælde kan forlange, at ansøgeren for egen regning lader foretage analyser af sedimentet til brug for amtsrådets vurdering af en konkret ansøgning. Bestemmelsen præciserer således i overensstemmelse med gældende praksis omfanget af ansøgerens oplysningspligt.

Til § 27

Denne bestemmelse sætter nogle rammer for hovedindholdet af en tilladelse til dumpning af havbundsmateriale.

For at overholde konventionskrav (bl.a. Helsingforskonventionen) er det i stk. 1 præciseret, at der kun kan meddeles tidsbegrænsede tilladelser til dumpning af havbundsmateriale. Der kan for tiden meddeles tilladelse for en periode af højst fem år.

Udover redaktionelle ændringer i forhold til den gældende bestemmelse i § 29 er desuden medtaget et udtrykkeligt krav om angivelse af tilladelsens udløbsdato samt en udtrykkelig hjemmel til at stille vilkår om optagning og udlægning af sedimentet, f.eks. forbud mod overløb ved optagning ved hjælp af sugning. Det er ligeledes præciseret, at der også ved anden bortskaffelse af havbundsmateriale end dump-

ning, dvs ved afslag på tilladelse til dumpning, kan fastsættes vilkår om optagemetoden, idet »forstyrrelsen« af havbunden er uafhængig af, hvordan materialet bortskaffes.

Til § 28

Efter denne bestemmelse bemyndiges miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om tilladelsesordningen for dumpning af havbundsmateriale, herunder om ansøgningens indhold, om prøveudtagning og analyser, og om amtsrådets vurdering og behandling af sager efter § 26, herunder om bindende høring af andre myndigheder. Bestemmelsen vil udgøre hjemlen for en ny ajourført bekendtgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale (klapning).

En bindende høring af Skov- og Naturstyrelsen er under overvejelse for de sager efter dette kapitel, hvor klappladsen er beliggende i eller tæt ved et EF-fuglebeskyttelsesområde med henblik på den overordnede varetagelse af beskyttelseshensynene i EF-fuglebeskyttelsesdirektivet.

Efter stk. 2 kan miljøministeren beslutte at overtage amtsrådets beføjelser efter § 26 i sager, der har større betydning. Bestemmelsen svarer til bemyndigelsen i miljøbeskyttelsesloven til at indkalde sager til central behandling.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til den hidtidige § 31, men da der fremover kun er ét bilag med en liste over skadelige stoffer, er bestemmelsen om flytning af stoffer fra et bilag til et andet overflødig.

Til kapitel 10

Dette kapitel har karakter af en slags »opsamlingskapitel« for en række forureningssubjekter, der ikke falder ind under udtømmning eller dumpning. Kapitlet indeholder en bestemmelse om forurening fra boreplatforme, en bestemmelse om afbrænding, en bestemmelse om luftforurening og en bestemmelse, der skal tage højde for andre forureningstilfælde.

Til § 30

Efter denne bestemmelse kan der fastsættes regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder kulbrinter.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 32 i den gældende lov, idet der dog foreslås en udvidelse af

rammerne for den fremtidige regulering også på dette område.

Der er med hjemmel i den gældende bestemmelse udstedt bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984 om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg. Efter denne bekendtgørelse reguleres udledning fra denne type virksomhed gennem en tilladelsesordning. Forslaget om at udvide bemyndigelsen, således at der også kan fastsættes regler om »anden bortskaffelse« skal bl.a. ses i lyset af den almindelige udvidelse af lovens område, jf. bemærkningerne til § 1.

Ved »anden bortskaffelse« tænkes bl.a. på afbrænding af væske, herunder naturgas, i forbindelse med brøndtestning, brøndstimulering m.v. og på afbrænding af farlige gasarter i forbindelse med produktion af hydrocarboner, herunder naturgas. Endvidere tænkes på bortskaffelse via land eller injektion under havoverfladen.

Disse aktiviteter er ikke omfattet af det nye generelle forbud mod afbrænding på havet, som foreslås indført i forslaget § 31, jf. nedenfor, og har hidtil ikke været omfattet af regler.

I lyset af nyere viden om risiko for dannelse af farlige forbindelser under afbrændingsprocessen anses det for hensigtsmæssigt at bemyndige ministeren til at fastsætte regler herom. Miljøministeriet følger udviklingen inden for området med henblik på evt. initiativer, når det fornødne grundlag foreligger, og også inden for bl.a. Pariskonventionen er man opmærksom på denne foreningsform. Eventuelle nye regler vil, som det er sædvanlig praksis, blive forhandlet med berørte myndigheder og koncessionshavere.

Det bemærkes, at emissioner til atmosfæren, stammende fra platformes normaldrift – dvs. emissioner, der ikke hænger sammen med efterforsknings- eller udvindingsaktiviteter, men med driften af platformen som arbejds- og opholdssted for borepersonellet – reguleres med hjemmel i § 31. Dette er i overensstemmelse med principperne i den gældende lov, som regulerer udledninger fra platformes normaldrift analogt med skibe, men fastsætter særlige regler for forurening i forbindelse med platformenes efterforsknings- og udvindingsaktiviteter.

En revision af den nævnte bekendtgørelse vil blive nærmere overvejet på baggrund af en ny havmiljølov.

Efter stk. 2 kan der fastsættes regler om, at udledning eller anden bortskaffelse af bestemte stoffer ikke må finde sted, såfremt dette må antages at indebære væsentlig risiko for forurening af havmiljøet.

Der tænkes her på anvendelse og udledning af

stoffer, der er giftige, svært nedbrydelige eller med tendens til bioakkumulation.

Bestemmelsen i § 30 skal i øvrigt ses i sammenhæng med lov nr. 292 af 10. juni 1981 om visse havanlæg, som regulerer en række andre forhold i forbindelse med havanlæg.

Til § 31

Med denne bestemmelse forbydes afbrænding af stoffer eller materialer på havet. Bestemmelsen tager sigte på afbrænding af affald, der er frembragt på land. Om den nærmere baggrund henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

I stk. 2 videreføres § 33, stk. 5 i den gældende lov, udvidet til at omfatte enhver indlastning og transport her i landet, når formålet er afbrænding. Dette gælder således, uanset om der måtte være givet afbrændingstilladelse i udlandet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 25 (den tilsvarende forbudsbestemmelse for så vidt angår dumpning).

I stk. 3 er to former for afbrænding undtaget fra forbudet i stk. 1. Det drejer sig om afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme og afbrænding af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster.

Afbrænding af normaldriftsaffald er undtaget fra bestemmelsen i den gældende lov om, at afbrænding kun må ske efter forudgående tilladelse. Denne form for afbrænding er således efter lovforslaget i forlængelse af gældende lov ikke umiddelbart forbudt, men vil – i modsætning til gældende lov – fremover kunne reguleres, jf. stk. 4.

Afbrænding i forbindelse med undersøgelse og udnyttelse undersøiske mineralforekomster er ikke reguleret i den gældende lov, men er omfattet af og vil dermed kunne reguleres med hjemmel i § 30.

I stk. 4 bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om bortskaffelse ved afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme. Overvejelser herom skal bl.a. ses i lyset af de generelle internationale overvejelser vedr. begrænsning af luftforurening fra skibe og platforme, jf. § 32.

Til § 32

I denne bestemmelse, som er ny i forhold til den gældende lov, bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om særlige foranstaltninger om bord i skibe eller på platforme med henblik på at begrænse luftforurening.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger foregår der for tiden i det internationale havforurenings-

samarbejde drøftelser vedr. forholdsregler til imødegåelse af luftforurening fra skibe og platforme.

På nationalt plan er begrænsning af luftforurening fra skibsfarten medtaget i regeringens transport-handlingsplan for miljø og udvikling.

Arbejdet med at begrænse luftforurening fra skibe har dels til formål at opfylde Montreal-protokollens mål om reduktion af udslip fra helon og CFCgasser, men også en generel reduktion af de skadelige immisioner fra skibenes fremdrivningsmaskineri er omfattet.

Det sidstnævnte forhold er især blevet aktuelt efter de generelle krav om lavere svovlindhold i brændselsoilier, der anvendes på land, idet olieproducenternes muligheder for at skaffe sig af med svovlholdig olie er nu begrænset til den internationale skibsfart.

I samme forbindelse er der et generelt ønske om reduktion af NOx og SOx samt partikler. Ligeledes ønskes mængden af dampe fra skadelige stoffer, der udledes i forbindelse med lastning af tankskibe reduceret.

Endelig overvejes en regulering af skadelige emissioner fra affaldsforbrændingsanlæg om bord i skibe, jf. § 31, stk. 3.

I forhold til off-shore-virksomhed vil f.eks. udledning af uforbrændte gasser til atmosfæren kunne reguleres i medfør af denne bestemmelse.

Til § 33

Denne bestemmelse er en videreførsel i en lidt ændret form af bestemmelsen i den gældende lovs § 34. Bestemmelsen har karakter af en »opsamlingsbestemmelse«, der skal gøre det muligt inden for rammerne af lovens formål at fastsætte regler om forurening fra skibe og platforme, som ikke er omfattet af de forudgående kapitler, de forudgående bestemmelser i dette kapitel eller anden lovgivning i øvrigt. I de internationale havforureningskonventioner og inden for den internationale søfartsorganisation foregår der et løbende arbejde med at forbedre og udbygge de internationale aftaler om forebyggelse og bekæmpelse af havforurening og bestemmelsen muliggør gennemførelsen af internationale vedtagelser herom.

Endvidere vil der efter bestemmelsen kunne fastsættes regler om specielle forhold/aktiviteter, der har betydning for danske farvande på grund af disse farvandes særlige karakter eller for at imødegå aktiviteter, der indebærer forureningsrisiko i øvrigt. Som eksempel kan nævnes, at der muligvis kunne blive behov for at regulere bunkervirksomhed (»flydende tankstationer») og oplægning af skibe i fjorde o.lign.

Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt til at fastsætte særlige regler for aktiviteter i f.eks. EF-fuglebeskyttelsesområder og Ramsar-områder.

Til kapitel 11

Bestemmelserne i dette kapitel er stort set en videreførelse af de gældende beredskabsbestemmelser. Ud over, at der er indsat en bestemmelse om beredskabsplaner for olieforureningsulykker med henblik på opfyldelse af OPRC-konventionen, jf. nærmere de almindelige bemærkninger, er der alene sket enkelte sproglige og redaktionelle justeringer i teksten.

Den gældende lov har sikret etableringen af et samlet beredskab mod forurening af havet, havneanlæg og kyststrækninger. Lovens ansvars- og opgavefordeling i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af forurening af havet og i forbindelse med oprensning og sanering af større forureninger af havne og kyststrækninger opretholdes i nærværende lovforslag.

Beredskabet sigter mod bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening.

Beredskabet består af et statsligt olie- og kemikalieberedskab under Miljøministeriet (Miljøstyrelsen) til bekæmpelse af forurening på havet, et havneberedskab under kommunalbestyrelsen til bekæmpelse af forurening i havnene samt et strandsaneringsberedskab, der afhængigt af forureningens omfang og karakter forestås af kommunalbestyrelsen, amtsrådet eller Miljøministeriet (Miljøstyrelsen), når en forurening ikke har kunnet fjernes på havet.

Det etablerede beredskabssystem har over årene i gennemsnit pr. år modtaget mellem 250 og 300 meldinger om olieforureninger og 25-50 meldinger om anden forurening, herunder rapporter om fund af krigsgas.

Den generelle pligt til at indberette observerede olie- og kemikalieforureninger betyder, at beredskabet modtager et stort antal meldinger om meget små forureninger, hvor det vurderes, at en bekæmpelse ikke er mulig eller formøden. Sådanne meldinger udgør mellem 80% og 90% af de modtagne meldinger.

De resterende meldinger kræver en eller anden form for indsats, der kan variere fra verifikation med hjælp fra Miljøministeriets skibe, det lejede fly eller fra andre statslige eller civile organisationer til en egentlig bekæmpelse med indsats af en eller flere af Miljøministeriets skibe, af flyet og eventuelt i det kystnære områder og på stranden indsats fra det statslige redningsberedskab og berørte kommuner/amtskommuner.

Siden beredskabets etablering i dets nuværende

form har det jævnligt været i anvendelse ved egentlige forureningsbekæmpelsesopgaver.

Ved disse aktioner har beredskabet været i stand til at begrænse de miljømæssige og økonomiske konsekvenser af omfattende forureningsulykker og beredskabet har derved bevist sin evne til at løse de pålagte opgaver.

Det bemærkes, at beredskabet i forbindelse med off-shore-virksomhed reguleres særskilt med hjemmel i havanlægsloven, som tillægger miljøministeren beføjelser på dette område. Denne beføjelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg. Bekendtgørelsen stiller krav til beredskabsplanlægning, materiel m.v.

Til § 34

Denne bestemmelse svarer til § 35 i den gældende lov, idet dog den sproglige udformning er ændret, ligesom der er foretaget den formelle ændring, at hovedansvaret tillægges miljøministeren. Miljøstyrelsens aktiviteter på dette området vil herefter fremover hvile på en delegation.

Det statslige ansvar for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og kystnære områder indebærer en forpligtelse til til stadighed at opretholde og udbygge det formodne statslige beredskab til denne bekæmpelse. Under de fleste forhold vil bekæmpelse mest effektivt, økonomisk og med færrest skadevirkninger på miljøet kunne ske, mens forureningen befinder sig på eller i vandet.

Materiellet til det statslige beredskab består i dag af følgende fartøjer:

2 skibe, GUNNAR THORSON og GUNNAR SEIDENFADEN af »offshore supply«-typen (ca. 850 BRT), der kan anvendes til bekæmpelsesoperationer i åbne farvande, herunder Nordsøen. Skibene kan ligeledes anvendes som kommandoskibe i forbindelse med store operationer, herunder som danske ledelsesfartøjer ved internationale bekæmpelsesoperationer. GUNNAR THORSON er endvidere udrustet som laboratorieskib og anvendes således i forbindelse med monitorering af vandkvaliteten i danske og omliggende farvande.

2 skibe, MARIE MILJØ og METTE MILJØ af »seatruck«-typen (ca. 160 BRT), der anvendes som Miljøministeriets udrykningsfartøjer i tilfælde af melding om søulykke og olie- eller kemikalieforurening. Disse skibe er konstant på 1 times sejlvarsel.

2 fartøjer, MILJØ 101 og MILJØ 102, der må betegnes som store motorbåde (ca. 20 BRT). Disse fartøjer anvendes ligeledes som udrykningsfartøjer til verificering af rapporteret olieforurening. Endvidere

kan disse to fartøjer indgå som hjælpefartøjer ved en større bekæmpelsesaktion.

3 oliepramme, der anvendes som flydende lagerfaciliteter for opsamlet olie.

Herudover rådes over 6 mindre hjælpefartøjer, der alle kan anvendes ved større aktioner og ved bekæmpelse af forurening tæt ved kysten.

Ud over fartøjerne råder Miljøministeriet over specielt materiel, så som flydespæringer til begrænsning af oliens udbredelse samt til koncentring af olien, olieoptagere til opsamling af alle typer af olie, flydecontainere til opbevaring og transport af opsamlet olie, forskelligt specialudstyr til lægtring af havarerede tankskibe samt sporings- og beskyttelsesmateriel til brug i forbindelse med bekæmpelse af kemikalieforurening.

I forbindelse med beredskabets opbygning er det tilstræbt, at nævnte materiel i størst muligt omfang også kan anvendes i forbindelse med bekæmpelse af kemikalieforurening.

Endvidere råder Miljøministeriet over beholdninger af dispergeringsmidler til kemisk bekæmpelse af en olieforurening samt over forskellige typer absorberingsmidler til bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening.

Materiellet til bekæmpelse af olie- og kemikalieforureninger i kystnære farvande og på stranden er stationeret ved det statslige redningsberedskab.

En olieforurening eller en søulykke rapporteres typisk til Søværnets Operative Kommando, hvorfra Miljøministeriet (Miljøstyrelsen) alarmeres. En egentlig bekæmpelsesaktion vil ofte starte som en ren miljøministeriel opgave, men på grund af de danske farvandes beskaffenhed vil en olieforurening kunne nå kysten, hvor det statslige redningsberedskab vil blive sat ind i det kystnære beredskab.

Bestemmelserne åbner dog også mulighed for et samarbejde med andre statslige myndigheder, med amtskommunale myndigheder, herunder embedslægen, ligesom bestemmelserne ikke udelukker samarbejde med private (f.eks. lodser, bjærgningsselskaber, lokale fiskere m.fl.).

Til § 35 og 36

Disse bestemmelser er uændrede i forhold til den gældende lov og fastslår de lokale myndigheders ansvar og opgaver i forbindelse med forurening af havne eller strande og kyster, ligesom miljøministeren bemyndiges til efter forhandling med de berørte organisationer at fastsætte regler om fordelingen af udgifterne i forbindelse hermed mellem havnebestyrelsen, kommunalbestyrelsen, amtsrådet og staten.

En sådan fordeling blev fastlagt ved bekendtgørelse nr. 662 af 26. september 1986. I forhold til kommunerne er der i indeværende efterår indgået en ny aftale med Kommunernes Landsforening, hvorefter de kommunale udgifter til strandsanering, som efter den nævnte bekendtgørelse har påhvilet kommunerne fuldt ud, fremover skal fordeles ligeligt mellem kommunerne og staten. En ny bekendtgørelse herom er trådt i kraft den 25. januar 1993.

Til § 37

Denne bestemmelse er ny. Den pålægger alle olietankskibe på 150 BRT og derover og alle andre skibe over 400 BRT at tilvejebringe en beredskabsplan for olieforureningsulykker. Kravet udspringer af OPRC-konventionen, der etablerer et globalt olieberedskabssamarbejde, jf. nærmere omtalen af denne konvention i lovforslagets almindelige bemærkninger.

På baggrund af overvejelser om at udvide det globale beredskab til også at omfatte anden forurening end olieforurening, foreslås tillige en bemyndigelse til at stille krav om beredskabsplaner på skibe, som er indrettet til eller som transporterer skadelige flydende stoffer i bulk, jf. stk. 2.

Der vil på baggrund af stk. 3 blive udstedt en bekendtgørelse med nærmere retningslinier for udarbejdelse, indhold og godkendelse af beredskabsplanerne.

Til kapitel 12

Bestemmelserne i dette kapitel er med enkelte justeringer uændrede i forhold til de gældende bestemmelser. Der er foretaget justeringer og konsekvensrettelser, bl.a. som følge af, at dumpning (bortset fra dumpning af optaget havbundsmateriale) forbydes.

Indberetningsforpligtelsen og dens omfang skal ses i sammenhæng med især beredskabsbestemmelserne og skal sikre en så hurtig og effektiv bekæmpelsesindsats som muligt, således at evt. skadevirkninger begrænses mest muligt.

Til § 38

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende bestemmelse. Den fastslår, hvem der er ansvarlig for indberetning og i hvilke situationer. Der skal således ske indberetning, når der sker udtømmning i strid med loven eller i force majeure-situationer, ved kollision eller grundstødning eller såfremt der af andre grunde er fare for udtømmning o.a.

Indberetningspligten gælder også, hvor et væsentligt spild af olie eller andre skadelige stoffer iagttages fra luftfartøj, jf. stk. 2.

Ligeledes skal havnebestyrelsen foretage indberetning, såfremt der er fare for, at olie eller skadelige flydende stoffer, der er blevet udtømt i havnen, vil kunne forurene havet, jf. stk. 3.

Endelig pålægges de, der er omfattet af indberetningspligten, samtidig en oplysningspligt af hensyn til bekæmpelsesarbejdet, jf. stk. 4.

Til § 39

Denne bestemmelse bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om den i § 38 nævnte indberetningspligt og om indberetning af anden forurening af havet end den, der omfattes af disse bestemmelser.

MARPOL-konventionen indeholder detaljerede bestemmelser herom.

Sådanne bestemmelser findes i bekendtgørelse nr. 311 af 12. juni 1981 om indberetning i henhold til lov om beskyttelse af havmiljøet.

Denne bekendtgørelse indeholder også bestemmelser for fartøjer uden for dansk søterritorium om indberetning til kompetente udenlandske myndigheder, jf. stk. 2.

Til § 40

Denne bestemmelse tager primært sigte på implementering af et EF-direktiv om minimumskrav til skibe på vej til eller fra Fællesskabshavne med farligt eller forurenende gods.

Hovedformålet med dette direktiv er at sikre, at oplysninger om lastens indhold af farligt eller forurenende gods (godsoplysninger) findes i land hos en kompetent myndighed i et EF-land og at andre kompetente myndigheder nemt kan få adgang til disse oplysninger.

Direktivet, der omfatter skibe på vej til eller fra en EF-havn med farligt eller forurenende gods om bord, lægger op til, at disse skibe skal afgive en række godsoplysninger til myndighederne med henblik på, at myndighederne til enhver tid har eller nemt kan få kendskab til skibenes laster og dermed hurtigere og mere effektivt kan tilrettelægge og iværksætte en beredskabsaktion, hvis en sådan skulle blive nødvendig.

I forbindelse med implementeringen af direktivet vil skibene således blive pålagt at afgive en række nærmere angivne godsoplysninger til nærmere udpegede myndigheder, ligesom der vil blive etableret en ordning for den kompetente myndigheds modtagelse, opbevaring og videresendelse af disse oplys-

ninger til kompetente myndigheder i andre EF-lande. Det vil blive tilstræbt at etablere en ordning, der er så enkel og så let at administrere som muligt.

Det bemærkes, at direktivet lægger op til, at der kan indføres særordninger for færgeruter med kort overfartstid.

Det er sandsynligt, at EF-kommissionen på lidt længere sigt vil fremsætte forslag om en udvidelse af ordningen til også at omfatte skibe, der alene passerer en medlemsstats farvande (uskadelig passage). I givet fald vil en sådan udvidelse også kunne ske med hjemmel i den foreslåede bestemmelse.

Til § 41

Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen tager alene sigte på en kortlægning af de skadelige stoffer, der ind- og udlastes i de danske havne til brug for planlægningen af beredskabet til bekæmpelse af kemikalieforurening. Bestemmelsen tager ikke sigte på at kunne kræve oplysninger om produktens kemiske sammensætning ud over hvad der er nødvendigt for klassificeringen af disse.

Til kapitel 13

Bestemmelserne i dette kapitel er uændrede i forhold til bestemmelserne i den gældende lov. I bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser gennemgås kort bestemmelsernes hovedindhold og -formål.

Til § 42

Som det fremgår af reglerne i kapitel 12 skal en række forhold indberettes med henblik på iværksættelse af en evt. forureningsbekæmpelse.

Af hensyn til effektiviteten af en bekæmpelsesaktion vil de oplysninger, der fremkommer ved indberetning i henhold til reglerne i kapitel 12 ikke altid være tilstrækkelig. Derfor og af hensyn til den hast, der nødvendigvis må præge en bekæmpelsessituation, giver denne bestemmelse miljøministeren eller den myndighed, han bemyndiger dertil, adgang til uden retskendelse at foretage de undersøgelser på skibe eller platforme, der er nødvendige af hensyn til en bekæmpelsesaktion. Sådanne undersøgelser må dog ikke medføre unødvendig forsinkelse for skibet eller platformen, ligesom de ikke må medføre unødvendige udgifter.

Indgreb over for udenlandske skibe er folkeretligt underlagt visse begrænsninger, jf. nærmere bemærkningerne til § 43.

Til § 43

Denne bestemmelse giver myndighederne mulighed for at foretage de indgreb over for skibe og platforme, der er nødvendige for effektivt at begrænse og bekæmpe forurening eller for at forhindre en truen af forurening (stk. 1 og 2).

Eksempelvis kan i tilfælde af en grundstødning føreren af skibet pålægges at tømme særligt udsatte lastrum, før skibet forsøges bragt flot eller forbyde, at et sådant forsøg gøres, indtil der er tilstrækkelig slæbebådsassistance og det nødvendige bekæmpelsesmateriel er bragt frem.

Udøvelsen af de i § 43, stk. 1-3 nævnte beføjelser varetages af Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen. Der påtænkes ingen ændring af denne ordning og miljøministerens beføjelser efter disse bestemmelser vil derfor også efter denne lov blive henlagt til de nævnte styrelser, jf. § 48.

Bestemmelsen giver mulighed for indgreb af temmelig vidtgående karakter. Det følger af stk. 4, at beslutninger om forbud eller påbud skal begrundes og meddeles skriftligt til føreren af skibet eller den for platformen ansvarlige eller til ejeren eller brugeren af skibet eller platformen. Bestemmelsen åbner mulighed for, at et forbud eller påbud kan meddeles telegrafisk. I tilfælde af beslutning om tilbageholdelse skal meddelelsen tillige indeholde oplysning om, på hvilke vilkår skibet igen kan frigives.

Anvendelsen af indgrebsmulighederne skal tage hensyn til skibets nationalitet og i hvilket farvand, skibet befinder sig.

For danske skibe kan § 43 anvendes i alle farvande.

For udenlandske skibe på dansk søterritorium er indgreb undergivet visse folkeretlige begrænsninger.

Kyststaten kan på basis af sin almindelige højhedsret over sit søterritorium udfærdige love og andre retsfor skrifter til beskyttelse imod forurening, men kyststatens håndhævelse af disse må ske i overensstemmelse med folkerettens regler om fremmede skibes ret til uskadelig passage.

I henhold til Geneve-konventionen af 1958 om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone er gennemfart uskadelig i det omfang, den ikke er til skade for kyststatens fred, orden eller sikkerhed. Kyststaten er i forlængelse heraf berettiget til at hindre gennemfart, som ikke er uskadelig. Dette indebærer, at kyststaten kan skride ind i alvorligere tilfælde af forurening, f.eks. ved forsætlig eller uagtsom udtømmning af olie, og herunder om nødvendig tilbageholde et fremmed skib med henblik på retsforfølgning.

Er et fremmed skib på vej til det indre territorialfarvand, har kyststaten ret til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at hindre enhver overtrædelse af de bestemmelser, der gælder for skibes adgang til sådant farvand.

Fremmede skibe, der benytter retten til uskadelig passage, skal overholde kyststatens forskrifter, navnlig om transport og sejlads, men også forskrifter, der har til formål at beskytte kyststatens farvande mod forurening.

Som nævnt under bemærkningerne til § 2, stk. 1, nr. 4, overvejes for tiden i Nordsølandene en udvidet jurisdiktion med henblik på at forbedre håndhævelsen af internationale regler til beskyttelse af havmiljøet.

Indgreb over for udenlandske skibe uden for dansk søterritorium, jf. § 2, stk. 1, nr. 4 skal foretages i overensstemmelse med den internationale konvention af 1969 om indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker og protokollen af 1973 (til MARPOL-konventionen) om indgriben på det åbne hav ved forurening af havet med andre stoffer end olie. Efter disse regler kan kyststaten tage sådanne forholdsregler på det åbne hav, som måtte være nødvendige for at forhindre, begrænse eller fjerne alvorlig og overhængende fare for sine kyster eller dermed forbundne interesser. Denne fare skal være forårsaget af olieforurening eller trussel herom som følge af en ulykke til søs, eller handlinger i forbindelse hermed, som med rimelig grund kan forventes at medføre skadelige virkninger af større omfang.

Til § 44

I sølovens §§ 267 og 282, stk. 2 er der fastsat objektivi t ansvar for enhver skade, der skyldes udtømmning af olie fra et skib og for udgifterne til beredskabsforanstaltninger, såfremt der er sket eller er fare for udtømmning af olie. Efter stk. 1, der supplerer de nævnte bestemmelser i søloven, indtræder der objektivi t ansvar for udgifter til rimelige beredskabsforanstaltninger i alle tilfælde, hvor der er sket eller er fare for forurening med skadelige stoffer. Bestemmelsen gælder ligeledes for platforme. Bestemmelsen vil ikke blive bragt i anvendelse, såfremt det godtgøres, at den pågældende hændelse er en følge af de i sølovens § 268, stk. 1 a-c nævnte årsager (bl.a. krigshandlinger og sabotage). I de særlige tilfælde, hvor et skib, der yder et nødstedt skib hjælp, foretager udtømmning af olie m.v., f.eks. for at dæmpe søen, følger det at de almindelige nødretsgrundsætninger i dansk erstatningsret, at udgifterne i medfør af denne bestemmelse påhviler det nødstedte skib.

I tilfælde af, at danske skibe har pådraget sig ansvar for udgifter til beredskabsforanstaltninger, vil de skyldige beløb kunne opkræves ad sædvanlig vej. Der vil derimod kunne opstå vanskeligheder, såfremt udenlandske skibe har pådraget sig ansvar, idet opkrævning af det skyldige beløb ofte vil forudsætte sagsanlæg i udlandet, og det derfor må forudses, at det i en række tilfælde vil være umuligt at få dækket den danske stats udgifter til beredskabsforanstaltninger. Efter stk. 2 kan det derfor pålægges ejeren af et skib eller en platform at stille sikkerhed – i form af garanti fra bank eller forsikringselskab – for udgifterne til beredskabsforanstaltninger, ligesom det kan bestemmes, at skibet eller platformen skal tilbageholdes, indtil der er stillet sikkerhed. Bestemmelsen har været anvendt ved flere lejligheder.

Til kapitel 14

Bestemmelserne i dette kapitel er, bortset fra enkelte redaktionelle ændringer, de samme som i den gældende lov. Overskriften er ændret fra »Kontrol« til »Tilsyn«.

Til § 45

Beføjelsen til at føre tilsyn med loven og bestemmelser udstedt i medført af loven foreslås tillagt miljøministeren. Beføjelsen kan delegeres til en styrelse under Miljøministeriet eller andre myndigheder, jf. § 48.

Efter stk. 2 har tilsynsmyndigheden adgang til at foretage eftersyn af skibe og platforme, herunder kan myndigheden forlange at få tilgang til skibets eller platformens papirer, ligesom myndigheden kan udtage prøver. Bestemmelsen antages at give adgang til rutinemæssig stikprøvekontrol, også i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen mistanke om ulovlige forhold.

Tilsynet må ikke medføre unødvendige forsinkelser for skibet eller platformen, ligesom det ikke må medføre unødvendige udgifter.

Efter stk. 3 kan der ikke foretages tilsyn efter stk. 2 på udenlandske skibe, der sejler i overensstemmelse med de folkeretlige regler om uskadelig passage, d.v.s. at tilsyn kun kan gennemføres, når der er begrundet mistanke om, at passagen ikke er uskadelig.

Med henblik på at imødegå dobbeltadministration i forbindelse med tilsynet med off-shore-virksomhed vil Energiministeriet og Miljøministeriet udarbejde en aftale om tilsynets udøvelse.

Til § 46

Denne bestemmelse har sin baggrund i en IMO-resolution, der anbefaler, at der gennemføres ordninger til inspektion af tankskibes lasttanke i olieudskibningshavne for herved at kunne konstateres, om mængden af de tilbageværende olierester sammenholdt med opgivelserne om tidligere olielaster og udtømninger godtgør, at der ikke er sket overtrædelser af gældende udtømningsbestemmelser.

Til § 47

Bestemmelsen giver mulighed for at kunne påbyde anvendelsen af mærkningsmateriale i danske skibe og i udenlandske skibe i dansk havn med det formål at kunne henføre ulovlige udtømninger til forurenere.

Til kapitel 15

Overskriften på dette kapitel foreslås ændret fra »Miljøstyrelsen og Miljøankenævnet« til »Administrative bestemmelser og klage«. Samtidig er kapitlet undergået en forenkling og modernisering i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i f.eks. miljøbeskyttelsesloven. Endvidere foreslås det, at Miljøklagenævnet udgår som klagemyndighed, jf. også de almindelige bemærkninger.

Til § 48

Bestemmelsen i stk. 1 om miljøministerens adgang til at delegere sine beføjelser efter loven til en styrelse o.a. statslige institutioner svarer til gældende lovs § 52. Efter denne bestemmelse har ministeren bemyndiget Miljøstyrelsen til at træffe en række konkrete afgørelser og udøve en række beføjelser efter loven, jf. bekendtgørelse nr. 525 af 3. december 1980 om henlæggelse af opgaver og beføjelser efter lov om beskyttelse af havmiljøet til Miljøstyrelsen.

Da Miljøstyrelsen ikke i dette lovforslag – i modsætning til den gældende lov direkte er tillagt nogen beføjelser, vil en række yderligere beføjelser fremover blive delegeret til Miljøstyrelsen. Det drejer sig f.eks. om varetagelsen af beredskabet, jf. § 34.

Som tidligere nævnt foregår der et tæt og løbende samarbejde mellem Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen, som administrerer anden lovgivning omkring skibe og søfart. Det er således Søfartsstyrelsen, der i henhold til lov om skibes sikkerhed fører tilsyn med skibenes udstyr. Observeres der i denne forbindelse forhold, der er omfattet af havmiljøloven, tager Miljøministeriet (Miljøstyrelsen) stilling til, om der evt. foreligger overtrædelse af udtømnings- og ud-

ledningskriterierne i havmiljøloven, mens Industriministeriet (Søfartsstyrelsen) foretager en teknisk vurdering af skibet. Beføjelsen til at foretage indgreb efter havmiljøloven (forslagets 43, gældende lovs § 45) er delegeret til såvel Søfartsstyrelsen som Miljøstyrelsen.

I beredskabssammenhæng har samarbejdet medført en konkret aftale, der betyder, at Søfartsstyrelsens skibskyndige foretager en konkret vurdering af stort set alle skibe, der i danske farvande har været indblandet i en søulykke. Generelt betragtes et skib, uanset nationalitet, som et »sub-standard«-skib, såfremt Søfartsstyrelsen vurderer, at det ikke er i stand til at sejle sikkert igennem danske farvande. Der kan i en sådan situation stilles krav om udbedring af skader, både af hensyn til sikkerhed og miljøbeskyttelse, inden videre sejlads.

Ved søulykker tilkalder beredskabsvagten i Miljøstyrelsen en inspektør fra Søfartsstyrelsen, der derefter foretager en teknisk vurdering af det havarerende skib. Foreligger der begrundet mistanke om sikkerhedsmæssige mangler, eller ønskes der sikkerhedsstillelse for udgifter til beredskabsforhold, jf. forslagets § 44, tilbageholdes skibet med hjemmel i havmiljøloven og i lov om skibes sikkerhed.

Herudover deltager Søfartsstyrelsen sammen med Miljøstyrelsen i alt internationalt arbejde, der berører det daglige samarbejde mellem de to styrelser.

Til §§ 49 og 50

Disse bestemmelser præciserer reglerne om bekendtgørelse af afgørelser for adressaten og om underretning til de personer, organisationer og myndigheder, der kan klage over afgørelser. Bestemmelserne svarer til de tilsvarende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven med de nødvendige tilpasninger.

Til § 51

Stk. 1 svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 53, stk. 3, hvorefter afgørelser i sager vedrørende dumpning af optaget havbundsmateriale, der træffes af amtsrådet, kan påklages til Miljøstyrelsen, hvis afgørelser er endelige.

Stk. 3 indeholder bestemmelse om, at afgørelser efter § 43 om forbud eller påbud over for skibe og platforme som følge af forureningsrisiko fremtidigt skal kunne påklages til Tilbageholdelsesnævnet i stedet for Miljøklagenævnet.

Tilbageholdelsesnævnet er nedsat i henhold til lov om skibes sikkerhed m.v. (lovbekendtgørelse nr. 584 af 29. september 1988, § 18, stk. 1). Søfartsstyrelsens beslutning om tilbageholdelse af et skib efter nævnte lov kan indbringes for dette nævn.

Nævnet består af en formand, der skal opfylde de almindelige betingelser for udnævnelse til dommer samt af fire andre medlemmer med teknisk eller nautisk sagkundskab. Det skønnes hensigtsmæssigt at lade Tilbageholdelsesnævnet blive klageinstans for tilbageholdelsessager efter § 43. Det foreslås i denne forbindelse, jf. stk. 4, at nævne ved behandling af sager efter havmiljøloven inhenter en udtalelse i den enkelte sag fra en af miljøministeren udpeget uvildig person med biologisk sagkundskab med henblik på, at denne udtalelse kan supplere den sagkundskab, nævnet i øvrigt besidder og således at udtalelsen kan indgå i grundlaget for nævnets afgørelse. Det vil i forbindelse med tilrettelæggelsen af en sådan ordning blive tilstræbt, at ordningen ikke forsinker nævnets behandling af en klage i væsentligt omfang. Nævnet vil således kunne indkalde den sagkyndige med henblik på, at udtalelsen afgives mundtligt over for nævnet. Tilbageholdelsesnævnet vil i øvrigt altid kunne indkalde den sagkyndige med henblik på besvarelse af supplerende spørgsmål fra nævnet eller parterne.

Det bemærkes, at den hidtidige klageadgang i havmiljøloven vedrørende tilbageholdelsessager aldrig har været benyttet, idet tilbageholdelse hidtil har været gennemført med hjemmel i Industriministeriets lovgivning. Der har i øvrigt kun i meget få tilfælde været klaget til Tilbageholdelsesnævnet over afgørelser om tilbageholdelser.

I lighed med, hvad der gælder efter loven om skibes sikkerhed m.v., kan nævnets afgørelser ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2, 5, 6 og 7 indeholder bestemmelser om indgivelse af klage og klagefrist svarende til miljøbeskyttelsesloven. Med hensyn til klager over afgørelse efter § 43 skal disse dog ikke, som det er sædvanligt, indsendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen, men direkte til Tilbageholdelsesnævnet. Kredsens af klageberettigede foreslås udvidet i forhold til den gældende bestemmelse med Dansk Ornitologisk Forening og Foreningen af Ral- og Sandsugere, idet disse foreninger repræsenterer relevante interesser – henholdsvis naturinteresser og erhvervsmæssige råstofinteresser – i relation til afgørelser vedrørende klapning.

Til § 52

Kredsen af klageberettigede er udvidet med Dansk Ornitologisk Forening og Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere, som har ønsket at blive tillagt klageret i forhold til afgørelser vedr. klapning. De to foreninger vurderes at repræsentere relevante

interesser i forhold til klapning, henholdsvis fugleliv på havet og industriel råstofindvinding på havet.

Det bemærkes endvidere, at klageadgangen for afgørelser efter § 43 er begrænset til adressaten for afgørelsen, idet det skønnes, at det alene er adressaten, der vil have en interesse i at påklage en afgørelse om forbud eller påbud.

Til § 53

Bestemmelserne heri svarer til de gældende regler i § 54, stk. 3 og 4 og indebærer, at en klap-tilladelse ikke må udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Ligeledes har en klage over en tilladelse opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet. Det bemærkes i denne forbindelse, at klagemyndigheden ved modtagelsen af en klage efter fast praksis altid vurderer, om der er grundlag for at beslutte, at klagen ikke skal have opsættende virkning. Beslutning om ikke at give opsættende virkning kan især være aktuel, hvis klagen ikke er begrundet, og en nærmere begrundelse ikke fremsendes inden en nærmere fastsat frist, eller hvis det af sagen umiddelbart fremgår, at de forhold, som klagen omfatter, ikke vil medføre en fuldstændig omgørelse af amtsrådets afgørelse.

Kapitel 16

Til § 54

Denne bestemmelse svarer til gældende lovs § 7 og indebærer, at lovens udtømningskriterier ikke finder anvendelse på udledning af stoffer eller materialer med henblik på videnskabelig forskning af forureningsbekæmpelse eller på at bekæmpe forurening af havet. En sådan udledning kan kun finde sted efter miljøministerens forudgående tilladelse. Der tænkes navnlig på udledning eller udspreddning af kemiske bekæmpelsesmidler (dispergering). Denne form for olieforureningsbekæmpelse kan være forbundet med visse gener for havmiljøet og en nøje vurdering, herunder navnlig af de biologiske konsekvenser, er derfor påkrævet.

Tilladelsesbeføjelsen efter den gældende bestemmelse er delegeret til Miljøstyrelsen, som har administreret bestemmelsen restriktivt. Danske havne har fået tilladelse til at anvende op til 200 l dispergeringsvæske, ligesom olie- og gasinstallationer i Nordsøen har tilladelse til at bruge op til 50 l dispergeringsvæske pr. oliespild. Herudover inthentes særskilt tilladelse i Miljøstyrelsen, ligesom Miljøstyrelsen løbende skal orienteres om brugen af dispergeringsvæske.

Såfremt Miljøstyrelsen ønsker at bruge dispergeringsmidler i en bekæmpelsesaktion, konsulteres bl.a. vildt- og fiskeribiologer.

Bestemmelsen er i øvrigt en lex-specialis-bestemmelse i forhold til miljøbeskyttelseslovens § 27, hvor efter stoffer, der kan forurene vandet, ikke må tilføres vandløb, søer eller havet. Miljøbeskyttelseslovens § 27 finder således ikke anvendelse på udledninger, der er omfattet af denne bestemmelse.

Til § 55

Denne bestemmelse svarer til miljøbeskyttelseslovens § 88 og tilsvarende bestemmelser i andre af Miljøministeriets love. Bestemmelsen bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser. Mulighederne for og udformningen af brugerbetalingsordninger vil i givet fald blive forhandlet med de berørte organisationer.

Ligeledes kan der efter bestemmelsen fastsætte regler om gebyr for benyttelse af havnenes modtagefaciliteter. Denne del af bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det i bemærkningerne til § 24 anførte om en evt. ændring af det eksisterende »no-special-fee«-system. En aftale om en ny ordning vil kunne gennemføres med denne bestemmelse.

Til § 56

Denne bestemmelse svarer med en lidt ændret udformning til § 56 i den gældende lov og fastlægger godkendelsesmyndigheden for systemer og anlæg, der er forudsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven.

Til § 57

Denne bestemmelse svarer til § 57 i den gældende lov. Bestemmelsen indebærer, at tidligere truffne afgørelser kan tages op til ny vurdering i lyset af f.eks. ny viden om visse stoffers indvirkning på havmiljøet eller indgåelse af internationale aftaler, der brøder indholdet af en tidligere meddelt tilladelse. Det følger af almindelige forvaltningsretlige regler, at tilbagekaldelse skal varsles og kan finde sted uden erstatning.

Til § 58

Denne bestemmelse svarer til § 58 i den gældende lov og indebærer, at en række af lovens bestemmelser ikke gælder i de nædsituationer, der er beskrevet i

bestemmelsen. En sådan force-majeure-bestemmelse findes i såvel MARPOL-konventionen som Helsingforskonventionen.

Således må der godt udtømmes, udledes eller dumpes i strid med lovens regler for at redde menneskeliv eller af hensyn til skibets eller platformens sikkerhed.

Endvidere gøres der undtagelse i tilfælde af en hændelige søulykke under forudsætning af, at alle rimelige forholdsregler til begrænsning af skaden iagttages. Undtagelsen finder naturligvis ikke anvendelse, såfremt der f.eks. har foreligget fortsæt eller uforsvarlig handlemåde fra skibets besætning, eller såfremt skibet ikke har været sødygtigt, behørigt udrustet eller bemannet.

Kapitel 18

Til § 59

Denne straffebestemmelse er omformuleret, således at udformningen er parallel til den tilsvarende strafbestemmelse i miljøbeskyttelsesloven. Det fremgår herefter, at den primære sanktion er bødestraf og at hæfte eller fængsel kan komme på tale under nærmere angivne skærpende omstændigheder. Det foreslås samtidig, at strafferammen forhøjes fra 1 år til 2 år, ligesom det er sket i miljøbeskyttelsesloven ved den seneste revision af denne lov. En forhøjelse af strafferammen forventes at føre til en forhøjelse af bødeniveauet, som på dette område er relativt lavt i forhold til, hvilke bødestørrelser andre lande pålægger deres skibe, der overtræder eksempelvis de konventionsbestemte udtømningsbestemmelser.

Til § 60

Efter denne bestemmelse, der svarer til § 60 i den gældende lov, kan et skibs eller en platforms ejer eller bruger pådrage sig bødestraf, men ikke hæftestraf eller fængsel, uden skyld (objektivt strafansvar).

Dette ansvar er begrænset til visse centrale bestemmelser i loven, nemlig bestemmelserne om udtømmning af olie og af skadelige flydende stoffer samt bestemmelserne om dumpning og afbrænding. Bestemmelsen tilsigter at imødegå situationer, hvor der kan være en økonomisk fordel ved en overtrædelse af en af de nævnte bestemmelser, f.eks. hvis en fører af et skibe pålægges en så stram fartplan, at skibet ikke har mulighed for at opfylde lovens bestemmelser om f.eks. aflevering af olierester o.lign. til modtageanlæg i havn. I sådanne tilfælde bør også rederiet kunne pålægges bødestraf.

Til § 61

Efter denne bestemmelse kan der i de regler, der udstedes i henhold til loven, fastsættes straf for overtrædelse af reglerne efter samme principper som for overtrædelse af selve loven.

Til § 62

Denne bestemmelse sikrer mulighed for en klar ansvarsplacering også i de tilfælde, hvor en juridisk person eller en offentlig myndighed er involveret i lovovertrædelsen. For så vidt angår offentlige myndigheders strafansvar er der tale om en udvidelse i forhold til gældende lov i overensstemmelse med almindelig lovgivningspraksis.

Til § 63

Efter denne bestemmelse finder retsplejelovens ransagningsbestemmelser anvendelse ved overtrædelse af loven eller bestemmelser udstedt i medfør heraf.

Til § 64

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 1994. Det tilstræbes, at den nødvendige administrative opfølgning vil være tilendebragt inden dette tidspunkt, således at regelgrundlaget til den tid vil være ajourført. For så vidt angår § 37 om olieforureningsberedskabsplaner foreslås det dog, at bestemmelsen sættes i kraft ved bekendtgørelse. Baggrunden herfor er, at konventionsbestemmelserne på dette område endnu ikke er trådt i kraft og at nationale regler normalt først sættes i kraft på det tidspunkt, hvor de internationale regler træder i kraft.

Til § 65-67

Det foreslås med disse bestemmelser i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, at regler, der er fastsat i medfør af den gældende lov og afgørelser truffet i henhold til den gældende lov, bevarer deres gyldighed indtil der enten er fastsat nye regler eller træffes nye afgørelser, der erstatter de tidligere regler eller afgørelser. Ligeledes foreslås det, at sager, der ved lovens ikrafttræden er under behandling, færdigbehandles efter de »gamle« regler.

Til § 68

Det foreslås, at loven kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne ved en kongelig anordning og med de ændringer, der følger af de særlige færøske og grønlandske forhold.

Den gældende lov er sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 318 af 26. juni 1985 og det samme forventes at skulle ske med denne lov.

Derimod er den gældende lov ikke sat i kraft for Grønland. Grønlands Hjemmestyre, som netop har fået overført kompetencen på havmiljøet ud til 3-sømilegrænsen, planlægger en regulering til beskyttelse af havmiljøet ud til denne grænse. Det er herefter tanken, at denne lov skal sættes i kraft for havet uden for denne grænse samtidig med den grønlandske regulering.

Den regelfastsættende og administrative kompetence for så vidt angår råstofaktiviteter i Grønland, herunder undersøiske kulbrinteforekomster, ligger, også med hensyn til miljømæssige forhold, hos energiministeren, jf. lov nr. 335 af 6. juni 1991 om mineralske råstoffer m.v. i Grønland (råstofloven), lovbekendtgørelse nr. 132 af 1. maj 1979 om kontinental-soklen og lov nr. 350 af 21. december 1988 for Grønland om miljøforhold m.v. På miljøområdet er energiministerens kompetence dog begrænset af miljøministerens kompetence i henhold til lovbekendtgørelse nr. 134 af 28. marts 1978 om foranstaltninger

mod forurening af havet med olie samt lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie.

Ved lovens ikraftsættelse for Grønland tillægges energiministeren fuldt ud miljøkompetencen for så vidt angår virksomhed omfattet af tilladelser til undersøgelse og udnyttelse af mineralske råstoffer i Grønland, herunder kulbrinter.

Bestemmelsen foreslås som opfølgning af indstillingerne fra et udvalgsarbejde under Statsministeriet vedrørende kompetencefordelingen på miljøområdet i Grønland. Udvalget indstillede bl.a., at miljøkompetencen vedrørende råstoffer i havbunden fuldt ud tillægges energiministeren, således at råstofaktiviteter i havområder – på samme måde som råstofaktiviteter på landterritoriet – undergives en samlet myndighedsbehandling, herunder også i miljømæssig henseende i Råstofforvaltningen for Grønland under energiministeren og med adgang til at fravige loven eller de i henhold til denne fastsatte regler, hvor dette ikke strider mod internationale aftaler.

Forhold, der skal vurderes i forbindelse med behandling af en ansøgning om tilladelse til klapning:

A. Beskrivelse af klapmaterialet:

1. Mængde og art af det materiale, hvortil der søges tilladelse til klapning.
2. Indhold af de i bilag 1 anførte stoffer og materialer.
3. Klapmaterialets fysiske, kemiske, biokemiske og biologiske egenskaber.
4. Giftighed.
5. Nedbrydelighed.
6. Ophobning og biotransformation i biologiske materialer eller aflejringer.
7. Kemiske og fysiske ændringer i klapmaterialet efter klapning, herunder eventuel dannelse af nye forbindelser.
8. Sandsynligheden for frembringelse af afsmag eller andre forandringer, der forringer salgbarheden af marine ressourcer (fisk, skaldyr etc.).
9. Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag med hensyn til karakterisering og sammensætning af klapmaterialet til at kunne vurdere dumpningens påvirkning af livet i havet og over for den menneskelige sundhed.

B. Beskrivelse af klapplads og klapmetode:

1. Geografisk position, dybde og afstand fra kyst.
2. Beliggenhed i forhold til andre områder (f.eks. EF-fuglebeskyttelsesområder, Ramsar-områder, rekreative områder, ynglepladser, reservater, gyde-, opvækst- og fiskepladser samt råstofresourceterområder)
3. Beskrivelse af relevante sedimentforhold.
4. Klapmetode og optagningsmetode.
5. Beskrivelse af relevante vandforhold, herunder spredning (f.eks. strøm, tidevand).
6. Tilstedeværelse og virkninger af igangværende og tidligere udledninger og

klapninger i området (herunder ophobede virkninger).

7. Materialet skal i fornødent omfang omfatte fyldestgørende oplysninger om årlige gennemsnitsværdier for og sæsonmæssige afvigelser i de i dette bilag, dette afsnit, omhandlede forhold.
 8. Generelt skal det overvejes, om der er tilstrækkelig videnskabeligt grundlag for en vurdering af følgerne af den ansøgte klapning.
- C. Almindelige overvejelser og betingelser:
1. Mulige indvirkninger på rekreative værdier (f.eks. forekomst af flydende eller strandet materiale, uklarhed, dårlig lugt, misfarvning og skumning).
 2. Mulige indvirkninger på livet i havet, vandfugle og deres fourageringsmuligheder, fiske- og skaldyrkulturer, fiskebestande og fiskeri, tangoptagning og -kulturer.
 3. Mulige indvirkninger på anden anvendelse af havet (f.eks. forringelse af vandets kvalitet til industrielle formål, herunder mineral- og råstofudvinding, undervandskorrosion af konstruktioner, gene for manøvrering af skibe på grund af flydende materialer, gene for fiskeri eller navigering på grund af ophobning af affald eller faste genstande på havbunden og beskyttelse af områder af særlig betydning ud fra videnskabelige eller bevaringsmæssige hensyn.
 4. Mulighederne for nyttiggørelse eller den praktiske tilstedeværelse af alternative landbaserede behandlings-, bortskaffelses- eller tilintetgørelsesmuligheder eller mulighederne for at gøre stoffet mindre skadeligt med hensyn til klapning, idet såvel miljømæssige som økonomiske konsekvenser af alternativer til dumpning skal indgå i overvejelserne.

Følgende stoffer og materialer må kun forefindes i klapmateriale
i uvæsentlige mængder og koncentrationer:

1. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
2. Cadmium og cadmiumforbindelser.
3. Antimon, arsen, beryllium, bly, chrom, kobber, molybdæn, nikkel, selen, tin, vanadium, zink og deres forbindelser, samt fosfor.
4. Cyanider og fluorider.
5. Organiske halogenforbindelser (f.eks. PCB, PCT, DDT m.v.), og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, med undtagelse af stoffer, som er ikke-toksiske eller hurtigt i havet omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
6. Råolie og råolieaffald, raffinerede olieprodukter, rester, der fremkommer under raffinering af olie, og enhver blanding, der indeholder noget af disse stoffer.
7. Polycycliske aromatiske carbonhydrider (PAH) og deres derivater.
8. Phenoler og deres derivater.
9. Phthalsyre og dens derivater.
10. Svært nedbrydelige pesticider, begrovningshindrende midler og kemiske stoffer til konservering af træ, tømmer, træmasse, cellulose, papir, huder og tekstiler, og deres biprodukter, som ikke omfattes af pkt. 1-9.
11. Svært nedbrydelige giftige organiske silicium-forbindelser.
12. Overfladeaktive stoffer.
13. Ligninstoffer.
14. De chelatdannende stoffer EDTA og DTPA.
15. Stoffer med skadelig virkning for smag og/eller lugt i produkter fra havet, der anvendes til menneskelig føde.
16. Stoffer, som – uanset at de er af ikke-toksisk art – kan blive skadelige på grund af de mængder, i hvilke de klappes eller som i alvorlig grad vil kunne forringe rekreative værdier.
17. Unedbrydelige plasticmaterialer og andre unedbrydelige syntetiske materialer samt andre materialer og stoffer, som kan flyde i havet eller forblive i suspension eller synke til bunds, og som kan være til alvorlig ulempe for fiskeri, søfart eller anden retmæssig udnyttelse af havet eller mindske dets rekreative værdi.
18. Beholdere, metalaffald, tjæreagtige stoffer, der kan synke til bunds, og andet omfangsrigt materiale, som kan frembyde alvorlige ulemper for fiskeri eller søfart.
19. Radioaktivt affald eller andre radioaktive stoffer.
20. Materialer i enhver tilstandsform (fast, flydende, gasformig eller levende tilstand), fremstillet til biologisk og kemisk krigsførelse.
21. De af miljøministeren nærmere specificerede stoffer, som efter klappning i havet antages at kunne være kræftfremkaldende.